

G **E**tabiſt iterum trans iordanem: Per quem traxisti significauit recessum de iudeis ad gentes. **b** In etiā locum ubi erat iohannes baptizans primū. **s. i. q. c.** De collarus erat iā iohannes: ut dicitur Matth. xii. b. **c** **E**t mansit illuc: docēs et miracula faciens: ubi prius iohannes docuerat. Et nota quod sicut dicit Chrysostomus: cū christus magnum quid et exelsum de se locutus fuera: velociter recedebat ut remitteret eos: rū fufor et sedarebatur: descendebat passio inuidie per absentiam eius: quod et nunc fecit: sicut habebat. **s. viij. g. z. ix. a. t** ibi dicit: quod exiuit de templo: et præteriēs vidit cœcum et. Sed queritur: cur locum quo iuit determinauit euangelista? Et dicit Glo. quod per hoc ostendebat se esse impletionem vobis iam cessantis. Iohannes enim cuius locum prædicationis intravit: legem significat. Chrysostomus aliter soluit ad litteram: dicens: quod locum designat euangelista: ut discas quoniam propterea abiit illuc ut reminisceretur eorum quod illuc facta sunt et dicta a iohanne baptista: et testimonium ipsius iohannis de christo: Ecce agnus dei. Unde et venientes illuc statim meminerunt iohannis: sicut dicitur hic: **d** **E**t multi venerunt ad eum et dicebant quia iohannes quidem signum fecit nullum: id est nullum miraculum: ut dicit Glo. Et quicquid dicebat testimonium perhabebat huic. Ergo huic credendū tamq; maior iohanne: quia signa facit et tanq; testificato a iohanne. Et hoc est: **O**mnia autem quecumque et. Tiel fuit Chrysostomus: iohannes quidem signum fecit nullum. Vide qualiter cōplicant syllogismos indubitabiles. Iohannes quidem nullum facit signum: hic autem facit: quare et huius eius præminētia ostendit ad iohannem. Si igitur illo nullum signum faciente crediderunt: multo magis huic credēdum. Et quia iohannes testatus fuerat christo: ne propter hoc quia nullum signum fecerat putaretur indignus ad testimonium enunciandum subdunt: **e** **O**mnia autem quecumque dixit iohannes de hoc vera sunt: vel erant: quasi etiā signum nullum fecit: tamē omnia veraciter dixit: et per hoc eos attrahebant ad christum. Deminuerunt enim verborum quod dicerat iohannes ipsum esse fortiorē se et lucem et vitram et veritatem: et reliqua omnia quod dixit. Deminuerunt etiā vocis quod defuper delata est in iordanē: et spiritus qui in columba specie apparuit: quod et ostendit eum omnibus et cum his etiā eam quod miraculis ipsius christi erat demonstrationem conspererunt: et sic certiorabant syllogismos sic: Si iohanni credere oportebat: multo magis huic cum iohannis testimonio et signorum. Unde sequit: **f** **E**t multi crediderunt in eum: sic gloriari: sicut diximus est.

G **R**at autem quidam laicus **E**xpo. **C. XI.** **r**ugis et. In hoc capitulo primo agitur de resuscitatione laicari. Secundo de quorūdam iudeorum fide viso miraculo: et de quorūdam aliorum machinatione in christum: ibi: **M**ultū ergo ex iudeis venerant. Tertio de apphertia capite: ibi: **T**inus autem ex ipsis capphas nomine et. Quarto de fuga christi et secessu: et qualiter in hierusalem requirebant eum ante diem festum: ibi: **J**esus ergo iam non palam ambulabat et. Sic ergo: **g** **E**rat autem quidam nobilis et magne opinoris et domus eius. Et notificat eum a fama: cu dicit: **Q**uidā. Et a noise cui dicit: **L**azarus. Et ab infirmitate: cum dicit: **L**anguens: vel fuit Chrysostomus. Multū enim diffundis rumor quod magni infirmantur. Et a loco: cum dicit: **A**bethania. Et quia duplex fuit bethania. Una circa iordanem: de qua habetur. **S. i. d.** Alia prope hierusalem: ideo determinando subdit: **h** **D**e

castello marie et marthæ sororum eius. Et ista erat prope hierusalem stadijs quidecim: ut dicit. **j. eodē. c.** Et nota: quod iste mulieres familiariores erat christo: et notiores erat in euangelio: quia alii euangelistæ agunt de eis: ideo iohannes euangelista notificat hic lacarum per eas. Unde subdit:

k **M**aria autem erat q; vnxit dominū vnguento.

Luc. vii. l.

l **E**xterlit pedes ei⁹ capillis suis: sicut

habetur in eodem

Luc. vii. **M**aria autem erat q; vnxit dñm vnguento et

exterrit pedes ei⁹ capillis suis:

n **C**ui frater lacarus

Moraliter: **s** **E**rat autem quidam languens et. **M**oraliter

Lres tangunt personæ in bethania: Lazarus: martha et maria: quod significant tria genera hominū in ecclesia: Infirmos sive incipientes: proficientes et perfectos. Tiel prelatos: conlatus: et deo dicatos: qui significant per noe et iob et daniel:

Eccl. xliii. e. Et per petrum: iacobum et iohannem: qui intersunt resuscitationi pueræ: **M**arci. v. d. Et transfigurationi Matth. xvii. a. Itē significant per illos qui sunt in agro et mora et leco: Matth. xxii. d. Et nota quod Lazarus infirmus et mortuus: Sic prelati frequenter magis temporant in bono et mortuus in malo. Unde loib inebrait: Gen. xxi. g. Et petrus negat: Matth. xxvi. g. Et nota quod sorores eius rogant pro eo resuscitando et resuscitatur: Sic debet plebes rogare pro prelato suo. Quare duo sunt genera: aut virgines: aut concubiti: vel activi et contemplati: quas prelatus debet habere pro sororibus: ut sororie et castæ eas diligat: et se non extollat: sed quasi coequalis sit: fuit illud Eccl. xxxv. a. Rectorem te posuerunt et. Tiel alter: **g** **E**rat autem quidam languens: per torpore ignavie et accidie: ut aliquis claustraliter. De quo languore dicit Eccl. x. b. Languor: prolixus: grauat medicus: id est priorem sive prelatum. Apoc. iij. c. Utinam frigidus esses aut calidus et. Prouer. xviij. b. Qui mollis et dissolutus est in opere suo: frater est sua opera dissipantis. Lazarus quidam interpretatur adiutus domini sive auxiliatus a domino: Et ideo mirum est quod claustrales torpent cum prelio sit eis dominus auxiliari. **P. d.** Clamauit ad me et ego exaudiā cum: cu ipso sum in tribulatiōe et. **E**sa. xliv. c. In tempore placito audiū te. t. q; intrasti religionē. **P. d.** Tempus **W. 68.** beneplaciti deus: Et i diebus salutis auxiliari sum tu. Unde dñs talibus cōmemorat quod plures abraç recitat: Ego sum dñs qui eduxi te de hur chaldeor. id est igne ferocius. i. demoni. Qui significant pueros: Daniel. iii. e. b **A**bethania: quod significat claustrum. **l** **D**e castello marie et marthæ sororum eius. In claustro sive quidam cōtemplati: quidam activi. Maria enim quod sedet ad pedes domini et audit verbum eius: ut dicit Luc. x. g. significat cōtemplati. Martha autem quod satagebat circa frequens ministerium: significat activos: qui olim conquerebant de cōtemplati. Et sicut dicit Ber. **F**elix illa dominus in quod martha cōquerit de maria: sed hodie sere infelices sunt omnes: quis maria conquerit de martha. Et nota quod Lazarus est de domo: quod in omni domo est aliquis infirmus superpotandus inter bonos: et iste debet esse frater marie et marthæ: quia boni infirmos et pusillanimes debet diligere fraterne et per eos orare. Gal. vi. a. Si occupat bō i sitq; delicio vos quod spirituales estis et. **k** **M**aria autem erat q; vnxit dñm vnguento. Cōtemplati vnguenti triplici vnguento: Cōtritiois: devotiois: et cōpassiois sive pietatis. **l** **E**xterlit pedes eius capillis suis: quod est quando dominus sua superflua dant pauperibus: qui sunt membra christi. *

Culus frater lazarus

Evangeliū scđm Iohanneni

Gallus frater laçarus infirmabat. Maria famosior erat: ideo sine martha hic ponit. Et nota q̄ de ista maria cōmunit habet ecclesia q̄ sit illa peccatrix: de qua habet Luc. vii. f. que vnxix pedes iesu. Et de qua etiam habet Matth. xxvi. a. Et hoc vult Augustin⁹ & Rab. Chrysostom⁹ tamē super hunc locum dicit: Illic quidam dūbitant qualiter christus sustinuit multitudinem vnguentem eum: et capillis tergentem. Tigitur primum quidē illud necessarium est discere: quoniā non hec fuit meretrī illa

a ciuius frater laçarus infirmabat. Misérunt ergo sorores eius ad eum dicentes: Domine ecce quē amas infirmatur. Audiens autē iesus dixit eis: Infirmitas hec nō est ad

que in Matth. xxvi. neq̄ illa que in Luca. vii. Etiam illē qui dem meretrices fuerunt mulieres & multis plēne malis: hec autem honesta & studiosa. Etiam & circa suscepitionē studiis christi. Tigitur quoniā quidē non fuit hec illa manifestū est: sed cutis gratia aut quis illam que Matth. xxvi. vel Luc. vii. suscepit christus vt vngueret se: vt soluat maliciam eius: vt ostendat misericordiā suam: vt discas quoniā non est egreditudo vincens eius bonitatem. Hieronym⁹ sup Matth. xxvi. dicit: Nemo putet eandem esse que super caput effudit vnguentum: Matth. xxvi. et que super pedes: Luc. vii. Illa enim & lachrymis lauit & crine tergit: & manifeste meretrī appellat: de hac autem nūbilis tale scriptum est.

b Diserunt ergo sorores eius ad eum: vt se a dolore liberarent & frātrem ab egreditudine. Sed Chrys. querit: cur non ipse relicto fratre venerunt sicut centurio: Matth. viii. a. et regulus. S. Iñ. g. sed mittunt: Respōdemus: quia confidebant vphemēter de christo: & multā ad eum familiaritatē habebāt. Item quia mulieres erant infirmæ & a luctu detinebānt. Or enim ex contemptu hoc nō fecerunt / postea ostenderūt. Tertia ratio est: quia nō debent mulieres discurrere neq̄ vagari. Sed quo miseris: Augustin⁹ dicit q̄ trans iordanem in locum ubi fuerat: sicut dicit supra primo capitulo.

c Dicētes: Domine ecce quem amas infirmatur. Augustin⁹. Non dixerūt veni. Amāt em tantummodo nūciāndū sūlt: Nō ause sunt dicere: veni & sana/sicut & regul⁹: nec ause sunt dicere: ubi habe: & hic fieri: sicut centurio: Matth. viii. cui⁹ fides cōmēdat. Nūbilis hoc iste dixerūt: sed tātūmodo: Domine ecce quē amas infirmat: suffici ut noueris: nō em amas & deseris. Chrys. Nō dixerūt: Ecce laçarus infirmat: sed ecce quē amas infirmat: in p̄cipitationē volētes attrahere christū p̄ hec verba. Adhuc em ei vt homini attēdebāt: Qd̄ pater ex h̄ dicit: s. eodē: Domine si sulles hic eccl. d Audiens autē iesus dixit eis: Imaudauit eis p̄ nūcios. Tel. eis. i. nūcios.

e Infirmitas eccl. Chrys. Quia debebat illic duob⁹ dieb⁹ manere: interi nūcios remisit hec annūciātes: Infirmitas hec nō est ad mortē: ita s. vt remaneat in morte: f Sed p̄ gloria dei. i. ipsi⁹ chāstī vt manifestet esse deū. Unde sequit: g Ut glorificet fili⁹ dei p̄ eā/infirmitatē vel mortē a qua fuscitauit eū. Blo. Augl. Dei. Cui⁹ dicit: Ut. s. glorificet fili⁹ dei. Ecce se deū dicit: cōtra illos qui dicunt filiū dei nō esse deū. Chrys. Istud: vt non est causale/sed euētus: nā euēt quidē allunde infirmitas. Illos est autē ea in gloriā dei. Chrys. Una gloriā dicit eis & patris. Dicēs enim: Dei: & patris induit ut glorificet fili⁹ dei. In hoc autē admirande sūt sorores eius: qm̄ audientes q̄ nō est ad mortē: & vidētes eū mortuū nō scādalique sunt in cōtrariū re facta: sed accesserūt ad dñm: t̄ nō estimauerūt eū cē mēritū. b Diligebat autē iesus marthā & sororē eius mariā: quas tamē permisit tristari. k Et laçaru: que voluit infirmari & mori. Chrys. Hoc dicit euāgelista/erudiens nos nō tristari si qua infirmitas facta fuerit circa studiosos viros & deo amicos. Multi em ei viderint aliquos ex his q̄ deo placēt pati aduersa: vt infirmitatē vel inopia vel aliquid tale/scandalizant: nesciētes q̄ eorū qui deo maxime sunt amici est hoc. i. pati: q̄ & laçarus ex amicis erat et infirmat⁹ est. Ubi. s. Ecce quē amas infirmat⁹ eras deo eccl.

f Et ḡ audiuit a nūcios: m Qd̄ infirmabat tūc qdē

māsit in eodē loco: ubi nūcios eū inuenierūt trās locādā. n Duob⁹ dieb⁹: nūcios interi remittēt q̄ dicerēt: Infirmitas hec nō est ad mortē. Sed q̄re mansit: Respōder dicit: Māsit chāstī vt expiraret interi laçar⁹ & sepeliret: ne q̄

dicerē possit: qm̄ sūp̄ por fuit. i. ep̄ficiēt: vñ dissolutio fuit. i. palytis: vel seductio fuit. i. apoplexia & nō mox: sp̄fēta rātū mā sit vt dicāt qm̄ feter. l Deinde post

* a Cui⁹ frater Dorsal laçarus infirmabat: p̄tō vel corpore. b Diserunt q̄ sorores ei⁹ ad eū dicētes: Domine ecce quē amas infirmat. Sūlt & boni claustrales p̄ fratre q̄ est in accidīa vel peccato debet mittere nūcū ad dñm. i. deuotā orōnē: q̄r sic dicit Cassiodor⁹ sup illud Ps. Intret in conspectu tuo oratio mea: Magna est virtus p̄p̄e orationis: q̄ qm̄ quedā ḡsona ad deū intrat & mandata p̄ agit quo caro quēntre nequit. Eccl. xxxv. c. Oratio būllātis se nūbes penetrabit. Jaco. v. c. Infirmitas q̄s i vobis inducat p̄sbyteros ecclī: t̄ orēt sup eū/ vnguētes eū oleo i nōle dñi: et ořo fidel saluabit infirmū. Eccl. xxvii. b. Ip̄si enī dñm desp̄cabunt ut dirigat requīe eōp̄ & sanitatē ap̄ter cōversationē eorū. Pro se etiā debet orare accidīfūs. Un. Jaco. v. c. Lristak aliq̄s vestrū oret & quo aīo & psallat. Un. Jaco. xxvii. a. Filij in tua infirmitate ne despicias teip̄lū: sed orādñm & ip̄se curabit te. Et nota q̄ dicit: Ecce quem amas eccl. dhis em etiā p̄tōrē fētētē diligēt. Matth. ix. b. Nō reni vocare iustos s̄ p̄tōres. Luc. xv. b. Gaudīs est i celo sup vno p̄tōrē eccl. Sap. xi. d. Nūbil odisti eōp̄ q̄ fecisti eccl. Et nota q̄ ē triple amor maxim⁹: & q̄llibet eōp̄ maior est amor quē h̄z de⁹ ad p̄tōrē. Est em amor sp̄sō ad sp̄sā: & maior dei ad nos. Un. Hiere. ii. a. Vulgo dī: Si dimiseris vir eccl. nō revertere ad me dī dñs: & ego suscipiā te. Es. xx. c. Erūt aures meū audiētes nūbū post terglī monētū. Un. ē amor matr̄ ad filiū: q̄ etiā maior dei ad nos p̄tōres. Un. Es. xii. d. Nūdd p̄t̄ obliuisci mater eccl. Ps. Memor ero raab & babylonis scīt. Ps. xx. um me. i. illi q̄ me cognoscit hoc scīt. Per rasb intelligentē peccātē ex fragilitate: p̄ babylōne illi q̄ ex certa malitia. Un. ē amor corporis ad animā: quo maior ē amor dei ad peccātē. Un. Hiere. xii. b. Dedi dilectam animā mēā i manus intīmōp̄ meo p̄. Item. S. x. b. Animā mēā pono pro ouibus meis. Roma. v. c. Cōmendat deus suam charitatē in nobis: quia cum adhuc peccatores essemus pro nobis mortuus est.

d Audiens autē iesus dixit eis: Infirmitas hec nō est ad mortē: sed p̄ gloria dei: vt glorificet fili⁹ dei per eam. Un. domin⁹ dat spēm orātib⁹ p̄ peccatores: q̄ eis cooperant infirmitas in bonū: sicut dicit Roma. viii. e. Omnia eis cooperant in bonū eccl. Et dicit Blo. Enī casus mortalis peccati. b Diligebat autē iesus martham: id est actiuos: k Et laçarū: id est peccatores & infirmos: ideo dominus libenter bonos exaudit pro eis rogātes. l Et ergo audiuit quia infirmabat: tūc quidē mansit in eodem loco duob⁹ diebus: Auditis noucios: id est orationib⁹ non statim liberat domin⁹ peccatorē vel temptatum: sed differt quādoq̄: vt ipsa dilatio stimulet peccatorē ad conuersionē. Roma. ii. a. An ignorāe: quia benignitas dei ad penitētiā te adducit: Baruch. ii. g. Populus enim dure cerulcis est in terra captiuitatis suēredibunt ad cor suum. Ps. Multiplicat̄ sunt infirmitates eorū. Ps. ii. Item quia gratiā est sanitas post longam infirmitatē. Ps. Statuit procellas eius in auram: et siluerunt flatus eius: id est temptationes: et letati sunt: quia siluerunt. Item vt homo alias sit cautior contra casum: quia facilitas venit incontinentiū est delinquēdi. Es. xxvi. b. Discremūt impio et non disserit facere iusticiam. Item. in eosēm. c. Indulſit domine genti/indulſit genti: Munquid glorificatus es?

* Deinde post h̄c

G *¶ Deinde post hęc: id est post duos dies.* b *Dicit discipulis suis: eam iudeam iterū. Eos inuitat ad eundum: quia timidi erant discipuli: quia eum ibi pauloante lapidauerunt.* c *Dicunt ei discipuli: rabbi nūc: id ē pauloante:* d *Querebant te iudei lapidare: titerū vadis illuc? Sic loquunt ac si pro ipso formidarent: tota autem formido erat et pro seip sis: nōdū enim erant firmati.*

B e *Respondit iesus: confortas eos et audaces constitue re volens.* f *Hōne duodecim sūt horę diei: Qd sic exponit fm Augl. quia se diē dicit: illos autē horas diei que diem sequuntur: illas diles. q. d. diles continent horas: nō horę diem: ita et vos non inibi detis consilium: sed me seqmīni et in me ambulate et non offendetis. Ut alit. Hōne duodecim sunt horę diei: artificialis in equinoctio: q. d. variae et mutabiles sunt horę diei: sic et affectus hominū: et etiā se plus in die mutatur cor hominis q̄ horę: sic et iudei possunt esse mutati a voluntate me lapidandi: et sicut possum tempora mutare: ita et iudeorum corda. Eamus ergo securi: Quia g *Si q̄s ambulauerit in die: id est i pace sic ego et vos: Non offendit aliquem: et ideo securi sumus. Chrys. legit sic.* f *Hōne duodecim sunt horę diei: ad litteram: et i illis secure vadit homines et sine offensa: ad litterā. Lux em̄ illuminat et securos reddit.* g *Si quis ambulauerit in die: ad litteram: nō offendit. Dies enī pellit tenebras et latrones. Et hoc ē: Quia lucem hui⁹ mīdi videt. Per qd vult significare: q̄ eodē modo qui nihil sibi pellit conscientię nequit: sed ambulat in luce conscientię bonę: nihil patet veritatum.* k *Si autē ambulauerit in nocte offendit: quia lux nō est in eo: id est si male egreditur: mala patientur. q. d. non oportet nos formidare: nihil enim gessimus dignum morte. Secundo exponit Chrys. sic: g Si quis ambulauerit tē. q. d. si ille qui lucem huius mundi viderit: in cautela ē et secure incedit: multo magis q̄ mecum ē misericordia se subtraherit.* n *Hec ait: ad securādū eos: o Et post hęc dicit eis: vt ostēdat causā necessariā sui aduentū.* p *Lacar⁹ amic⁹ noster dormit: sed vado ut a somno excitem eum.* In quo etiam confortat eos: quia nō in hierosolymam sed in bethansam significat se iturum. q. d. nō vado rursus in hierusalem disputatur contra iudeos: sed in bethaniam amicum excitatur: et ideo non est timendum vobis. Horę autem lacari vocat somnū: sicut Matth. ix. c. Non est mortua puella sed dormit. Mortuus enī erat hominibus: sed sibi dormiebat. Simile. i. Chessal. iii. c. Mollis vos ignorare de dormientib⁹.* n *Dixerūt ergo discipuli eius: ad idōni intellexerunt respondentes: s Dñe si dormit saluus erit. Aug. Q: solet somn⁹ esse egroriantib⁹ salutis indicium. Chrys. Hoc dixerunt volentes eum detinere ne iret illuc: q̄ si dormit nō oportet ire.* t *Dixerat autē iesus de morte eius: illi autē putauerūt quia de dormitione somni diceret. Chrys. Sed unde putauerūt discipuli q̄ de somno diceret: Ab eo q̄ dixit: vado ut excite eū. Et enī amentib⁹. i. stulticib⁹ erat: si putabāt stadia quādecim eū*

raliter * *¶ Deinde post hęc dicit discipulis suis: eam iudeam iterū. In quo cōmendatur frequentia confessionis. Unde Ps. Confitebimur tibi deus p̄fitebimur. His dicit: quia sepe eundum est ad confessionem. Unde et ad hoc monet hic dñs discipulos: nec debet timere: q̄ dñm⁹ semp̄ socius est eorum in via.* c *Dicunt ei discipuli: rabbi nunc querebant te iudei lapidare et iterū vadis*

illuc: Ita multi sunt qui timent ire ad p̄fessionē prop̄ dñs/p̄dicationē iudeorū: id est adulatoꝝ vel detractor: qui adulando vel derabēdo bonos impugnat. e *Respondit iesus: nōne duodecim sūt horę diei: si q̄s ambulauerit in die: id est in me siue meū: b Flō offendit. q. d. non uincit alios: q̄ ego yobiscum sum.* i

¶ Quia lucē huius mīdi videt. s. viij. b. Ego sū lux mīdi tē. Chrl⁹ ē dies vel lux: de qua dī i Ps. Hec dies quā fecit † Ps. 117. dñs. Ante aduentū enī eius erāt tenebrae in mīdo. Unū in nativitate ei⁹ cantat: Di es sanctificat⁹ illuxit nobis. Et solet queri: q̄r: q̄r ē i nativitate

nō cantat: Hec dies quā fecit dñs: sed in resurrectione: Sol. q̄r in nativitate illuxit: q̄si aurora: sed in resurrectione q̄si magna dies et clara. De hac dicit Jobel. vlt. d. In die illa stillabunt montes dulcedinē. Duodecim horę: sūt duodecim apostoli quos illuminauit: et q̄ quos etiam mīdū illuminauit. H̄i sunt duodecim sōtes helim. Exo. xv. d. De q̄bus Esa. xij. b. H̄aurieris aquas in gaudio de fōib⁹ salvatoris. H̄i sūt duodecim boues. iij. Regl. viij. d. deferētes mare. i. baptisimū: in quo oportet lauari eos qui volūt intrare ecclesiā. H̄i sūt duodecim porti ciuitatis de singulis margaritis. Apoc. xxi. f. Per doctrinam enī apostolorū et exemplū lucidū vitę eorū ingredimur paradisū.

k *Si autē ambulauerit. i. vixerit v̄l operā fuerit: l In nocte: in tenebris ignorantie vel peccatorū: m Offendit: quia lux nō est in eo. i. ego v̄l gratia mea. Ps. Via illorum tenebrae et lubricum. Et alibi. Nescierūt neq̄ intellexerūt: in tenebris ambulāt. j. xij. f. Qui ambulat in tenebris nescit quo vadat. Proverb. iii. c. Via impiorū tenebrosa. n Hec ait et post hęc dicit: lacarus amic⁹ noster dormit. Ita p̄queris dñs de p̄cōrib⁹: q̄ dormiūt somno peccati vel corporis: vocat enī eos nec audiūt. Eph. v. d. Exurge qui dormis. Proverb. vij. b. Tisq̄ piger dormis. Dormiēs sibi singit multa mirabilia: divitias p̄tates et honores: sed oīa somnia sunt: ita p̄cōr. Unde Ps. 10. 75.*

Dormierūt somnū suū et nihil inuenierūt tē. q Sed vado ut a somno excite eū. In h̄ potest p̄cipi qui verū amicū babēt: si eos a p̄cōr excitat i q̄bus dormiūt cū diabolo. Unde et chrl⁹ venit excitare amicū suū lacarū. Et nota q̄ multiplicit excitas p̄cōr a somno peccati. Quidq̄ ad strepitū et turbationē et tribulationē mīdi. Ps. Turbati sunt et moti sunt sicut ebr⁹. Itē clamore. i. exhortatiō et p̄diciatiō. Esa. lvij. a. Clama ne cesses. Sic dauid excitatus saul. i. Regl. xxvi. c. clamās abner: Munqđ nō v̄l tu es: et q̄s aliud similis in israel: quare ergo nō custodisti dñm tuū regē. Clamor est p̄dicatio que debet fieri ad abner: qui interpr̄ta pater lucerne. i. ad rationē: que debet redargui q̄ non custodit dñm suū: id est spiritū. Tertio excitas in pulsū flagellorum v̄l punctione. Acti. xij. a. Percussosq̄ latere petri excitauit eum. Ps. Conuersus sūt in erūna mea dū configit spina. S̄z mīti sūt lethargici: de q̄bus dicit Proverb. xxiij. d. Et eris sicut dormiēs i medio mari: et q̄s sopitus gubernator: amissō clavo: et dices: verberauerūt me et nō dolui: traxerūt me et ego nō sensi. Tales somnū mortis sociant. i. p̄cōr v̄lq̄ ad supplicium pertinuant.

r *Dixerūt q̄ discipuli ei⁹: dñe si dormit salu⁹ erit. Sicut dicit qdā de magnarib⁹ q̄ dormiūt in p̄cōr: Molite ita dure increpare dñm mesi de p̄bendis suis: q̄ si dormiūt salu⁹ erit. i. ex quo quiescit in h̄: nec malā p̄sciētiā habet: non erit ei ad dānationē. Tales significant p̄ abner: q̄ dicit ad dauid. i. Regl. xxvi. c. Quid es tu q̄ clamas et inquetas dñm mesi regē. Dicit enī: Olti fuerūt apud dñm meū: q̄ nō impurabāt ei⁹ ad peccati. Tales sūt serui dlaboli: custodientes ne q̄s eū*

ff * excites dormientes

Martha ergo ut audiuit quod iesus venit occurrit illi. Sed cur non assumit secum sororem ad obviationem christi vadens? Respondemus. Vult scilicet sine turba: quod non posset sic sororem duxisset: que in domo tenuit turbam: singulariter christum loquens: et quod factum est annunciare: quando vero in spiritu bona eam duxit dicendo: Resurget fratres tuus: tunc abiit et vocat mariam. **A** Maria autem domini sedebat. Christus. Non quod pigris esset vel martha calidior ea: sed non audierat maria christum aduenire. Quod enim infirmior esset martha patet: quia post tot auditus dicit: Domine tam fener. **M**artha ergo ut audiuit quod iesus venit occurrit illi: maria autem domini sedebat. Dixit ergo martha ad iesum: Domine si fuisses hic fratrem meum non fuisse mortuus. Sed et nunc scio: quod cunctus populus scerbit a deo dabit tibi deus. **B**icit illi iesus: Resurget fratres tuus. Dicit ei martha: Scio quod

ria aut̄ nibil tale locuta ē:sed credit̄. H̄ec ē maria: de q̄ dicit
Lucas. x. g. Maria optimā partē elegit t̄c. ¶ D̄ixit ergo
martha ad iesū: dñe si fuisses hic frat̄ me⁹ nō fuisset
mortu⁹. Idē dicit maria. i. eodē. Chrys. Vide quāta pbi-
losophia mulierum: q̄uis infirma adhuc sit mēs carū: Mos-
enī i luctu cū aliquos notos viderim⁹/clamam⁹/plozam⁹/ in-
cidim⁹: sed nō iste mulieres ita sed p̄festim magistrū admirā-
tur. Et nota q̄ iste credebat in christum: sed nō vt oporebat.
Mondū enī cognoscet̄ q̄ esset deus: qd̄ patet: cum dicunt:
Si fuisses hic t̄c. Nec q̄ ipsa virtute ⁊ auctoritate face-
ret signa q̄ faciebat: qd̄ patet ibi: Sed t̄nū scio: qz que-
cūq; poposceris a deo dabit tibi de⁹: vt de fruolo em-
quodā homi⁹ ⁊ approbat̄ loquunt: q̄ oīone possit obtinere
fūscitationē frātris. Christ⁹ aut̄ vtrūq; eas docet. s. q̄ tanq;
deus sit vbiq; et q̄ ipsa vture oīa faciat. Ubi sequit: k. ¶ Di-
cit illi iesus: resurget frat̄ tu⁹. Illud euertit qd̄ dixerat:
Quocūq; poposceris t̄c. Mō enī dīc petā: s. resurget
frat̄ tu⁹. Nec dicit ei in pīna frōte/o mulier adhuc deorū v̄
des: nō indigeo adiutorio alio /a melipso oīa facio: nō ita ex-
presse dīc: ne obstat̄ illi adhuc hominē tm̄ credēti: s. mediū
sermonē facit: Primo. s. nec nimis altū: vel nec nimis humi-
lem: hoc. s. Resurget frater tu⁹. Postea hō aperti⁹ suā
vēltatē ⁊ auctoritatē insinuat cū dīc: Ego sūi resurrectio ⁊
vita t̄c. Et nota q̄ abīgue dixit: resurget: s. enī determina-
uit q̄. Et sō respondēs. ¶ Dicit ei martha: scio qz re-
surget i resurrectiōe: q̄ erit i nouissimo die. q. d. de illa
certa sū: sed de hac de q̄ pero incerta. Chrys. Ubi nouerat re-
surrectionē mulier⁹. Respondem⁹: audierat de B chāristum lo-
quentem: vel prophētas audierat et opinioni eorum adhēse-
rat. m. ¶ Dicit ei iesus: ego sum resurrectio ⁊ vita.
Per hoc manifestius ostendit suam auctoritatē: et q̄ non in-
diget alio adiutorio ad fūscitandū: quia ipse vita. Dicit ergo:
¶ Ego sūi resurrectio: id est causa resurrectiōis. q. d. pos-
sum eum resūscitare sine adiutorio. p. ¶ Et: id ē qz: q̄ El-
ia/sūm oīa viūscit̄. Hoc autem non ita expresse dicit: s. in-
sinuauit his verbis. Tēli. n. ¶ Ego sūi resurrectio. s. cau-
sa resurrectiōis omniū. p. ¶ Et vita bonor. Tēli. o. Re-
surrectio: qz reddo esse. p. ¶ Et vita: qz: p̄seruo i esse. Tēli.
o. ¶ Resurrectio corpor. p. ¶ Et vita/ācarū. Et est argu-
mentū q̄ resurrectio nō erit oīno naturalis/nec pure opus na-
ture ⁊ sed diuīne potēt̄. Et subdit quomodo est vita anima-
rum dicens: ¶ Qui credit in me/vitam. s. ¶ Etiam si
mortu⁹ fuerit/ vt modo est lačarū: t. ¶ Eliūet: vt viuit
abraam/ isaac et iacob: quorum deus dicitur/ Matth. xxii. c.
Et ne intelligāt hoc solū de lačaro/subdit de omni. v. ¶ Et
oīs à viuit/carne. y. ¶ Et credit: et ita viuit mēte. Tēli. x.
¶ Eliūet ⁊ credit. s. credēdo viuit. Abacuk. q. a. Justus ex si-
de sua viuit. 5. ¶ Hō moriet̄ i eternū: c̄ssi ad ip̄us morias
hī carnē. Et nota q̄ duplex fruct⁹ fidet. Adepto vītē/ cū dīc:
Eliūet. Et euasio p̄genē/ cū dicit: Non moriet̄. Et nota q̄
dīs ad id qd̄ mulier dixerat: Scio quia resurget t̄c. respon-

det: Ego sum resurrectio. q. d. etiam modo per me potest resuscitari. Ad id aurē qđ dixerat: **Quicquid petieris a deo t̄c. respōdet: Qui credit in me etiā si mortuus fuerit viuet. q. d. ego sū tributor̄ bonor̄/a me oportet petere t̄ ī me credere:nō me petere ab alio vt tu credis.** **Itē errabat mulier ī duob⁹/ vt**

resurget i resurrectioē i nouis-
simō die. Dicit ēi iesus: Egō
sū resurrectio ēt vitā. Qui cre-
dit i me ētiā si mortuus fuerit
viuet: ēt oīs q̄ viuit ēt credit i
me nō moriet in etiā. Crēdi-
b: Aut illi: Ultiq̄ dñs: Egō
credi: q: tu es christ⁹ filius
dei viui: qui i hūc mūdū ve-

reverentiae fratris led
oratione. Et ad h[oc] fidet dicens: Qui credit in me v[er]a. Item nota
q[uod] d[omi]n[u]s dedit mulieris spem de futuro/ cum dixit: Resurget:
sed plenior[um] / cum dixit: Ego s[an]cta resurrectio: quia q[uod] b[ea]tum
nuit q[uod] et tunc posset suscitare. Item dedit ei p[ro]solutionem de fa
cto/ cum dicit: Etiam si mortuus fuerit vivet. q.d. non tur
beris si mortuus est frater tuus: non est enim hec mors sed vita:
Spem enim d[omi]n[u]s de futuro/ interim in eo q[uod] contingat p[ro]solat.
Sequit: a **L**reditis hoc. Aug^o. Sciens fidem ei p[ro]ferit co
fessionem. Roma. x. b. Lorde credidit ad iusticiam v[er]am. b **A**it illi:
vtiq[ue] d[omi]ne. q.d. oia illa que dixisti credo. Quia/ c **E**go
credidit/ q[uod] tu es christus/ messias promissus. d **F**ilius dei
ab eterno. e **Q**ui in h[oc] mundu[m] venisti/ ex tempore missus
ad salutem mundi. Ecce utramque naturam confites/ diuinam et huma
nam. Chrysostomus dicit: Vide mulierem adhuc deosum inuolutam.
Audies enim: Ego sum resurrectio et vita: non dixit: ergo refus
cita vel viuisifica. Sed quod: Credo quia tu es christus filius
dei viuis qui in h[oc] mundu[m] venisti. Videlicet mihi non in
tellexisse mulierem quod dictum est: sed quoniam magnus quid erat
intellexit: non tamen cognovit quid: propterea aliud interrogata ali
ud respondit. Interim quidem hec lucrata est. f. dissoluere lu
ctu[m]: Talis enim christi sermonis virtus: deuotionem enim que erat ad
magistrum presentem/ dolorem non valde sentire concedebat.
Oblita est ergo luctus propter deuotionem: propter sermo
num vestrum: et propter spem datum de fratre. Unde sequitur

¶ Et cū hęc dirūset

* **M**artha ergo vt audiuit qz iesus venit oc' currit illi. Animositas occurrit ielu /cū audie qz p̄st̄ sit ie sus..i. sal^o. Spes enī hos rumores affert ei. b **M**aria aut̄. i. synderesis si ue ratio: c **D**omi sedebat: qz do mū cordis circūspicit / querēs t lugēs. d **D**ixit g martha ad iesū. Ani mositas enī apponit ḥbū. e **D**ñe li füsses b̄ p̄ grām: f **F**rat me^o. i. sp̄us. g **R**on füsset mortuus: qz tu es vita. j. xiiij. a. Ego sū via veritas t vita. Lsa. xl.ij. a. Lū trāsieri qz aq̄st̄ tecū ero t flumia nō operiet te. i. p̄sp̄era: et flāma nō ardebit i te. i. aduersa nō nocebit. P̄S. Trāsili mus p̄ ignē r̄. H̄e Daniel. l.ij. g. Puerti illesi remāserūt: quia quart̄ erat int̄ eos similis filio dei. h **S**ed t nūc sc̄io quia quecūq; poposceris a deo: id est feceris posce re: i **P**abit tibi de^o: q̄si etiā mo:tuos i pctis potes resus citare. s. v. d. Sicut p̄k suscitat r̄. k **D**icit illi iesus: re surget frat tu^o: qd̄ est: qn̄ dñs dat pctōri aliquā spem vent̄ et melioris vite. l **D**icit ei marth̄: sc̄io qz resurget i resurrectiōe i nouissimo die. i. in senectute vel decrepita etate: qd̄ ē: q̄si alia sperat ad ultimū penitere. Sed non sufficit ei hoc: sed vult statim resurgere. Unde sequit: m **D**icit ei iesus: ego sū resurreccio t vita. i. causa sū resurreccōis et vite sp̄ualis: q̄ est p̄ fidē. Un̄ sequit: n **Q**ui credit in me etiā si mortu^o fuerit viuet. Abacuk. q. a. Iustus ex fē. 3 * fide viuit. f. eterna

Evangeliū scđm Johannem

a Et cū hēc dixisset abiit: iam spe exilarata. **b** Et vocauit mariam sororē suam silentio: id est suppressa voce: ne alij audiret et recederet prop̄ odiū christi. **d** Dicens: magister adest et vocat te. Aug. Hoc qđ prius causa breuitatis subtiliterat euangelista: hic supplet. s. qđ dñs mariā vocaverit. **f**

Illa vt audiuit

surrexit cito et ve
nit ad eū. Chrys.
Solent lugētes hūc
honorem accipe ut
ad ipsas ventiant cō
solantes: sed hēc nō
expectat ventre ad se
magistrū: nec dig
nitatem seruari neg
a luciu derēta ē. **b**

Mōndū enī ve
nerat iēsus in ca
stellum: sed erat
adhuc in illo lo
co vbi occurre
rat ei martha. Ta

cantius enī et morosius ibat: vt non videat se inūcere signo: s
rogari ab eis. Uel hoc dicit euāgelistā: vt insinuat feruorē ma
rie: qđ s. cito currebat: vt anticiparet eū venientē. Venit autē
non sola: sed omnes trahēs iudeos: et valde prudenter. Pro
pterea et occulte dixit ad eam soror qđ magister eam voca
bat: vt nō perturbaret conciliū cōsidentiū. Sed neqđ causam
ipsa dixit quare iret: in veritate enī multi recessissent: nūc qđ
vt ploraturā ad monumentū omnes p̄sequerentur eam: et per
hoc credibilius factum ē miraculū: et mōs ipsius laçari cer
tior. Et hoc est qđ sequit: **k** Iudei igit̄ qđ erant cū ea
I domo et consolabāt eam: cū vidissent mariā qđ cito
surrexit de loco suo. **l** Et exiit de domo: secuti sūt
eam dicentes: quia vadit ad monumentū vt plo
ret ibi. Ex hoc autē videt qđ hēc maria non fuit illa de qua
Luc. vii. s. quia si fuisse meretrīx non tot sequerentur eam.
Itē illa nō de bethania: sed de illa erat ciuitate: sicut ibi scri
ptum est: Luc. vii. Cōmunit̄ tñ opinio est qđ eadē et verior
vt puto. **m** Maria ergo cū venisset vbi erat iēsus:
multis comitata. **o** Clidēsēt cecidit ad pedes ei⁹.
Hoc non fecerat soror. Chrys. Clidēsēt hēc sorore: quia non
ob turbā verecū data est ad pedes cadere: nec dimisit propter
suspitionē quam habebant iudei de christo. Mōti tñ aderat
inimico: qui dixerūt. s. eodem. e. Non potuit hic qui aperu
it oculos ceci nati facere vt et hic non morere: sed omnia pie
cit humana p̄fētē magistro. **p** Et dixit ei: dñe si fuis
ses hic nō esset mortu⁹ frater me⁹. q. d. te p̄fētē nulla
infirmitas ausa esset apparere. Et nota sicut dicit Chrys. qđ
nihil loquī ei christus: sicut ad sororē: turba enī aderat: et nō
erat tempus verbor̄ illor̄: sed condescēdit et humiliat lachry
mans / humānā naturā denudans. Qula enī miraculū mag
ni facturus erat condescensione testes attrahit: vt non vīa
tionem perdat. Si enī magna dixisset tñc de se: omnes abū
sent: et sic signū non vidissent. Monstrat ergo interū huma
nam naturā: Unde sequitur: **q** Iēsus ergo vt videt eā
plorantē: et iudeos à venerat cū ea plorantē: infre
muit sp̄s: id est interius doluit: nō fīcte exteri⁹ dolorē simu
lavit. **t** Et spiritu: id est volūtate: quia s. voluit. **s** Et
turbavit semetipsum: quem alijs turbare nō potuit. Et in
tellige de turbatione propassione: Nam de turbatiōe passio
nis dicitur Esa. xlii. a. Mō erit tristis neqđ turbulēt. Chrys.
dicit qđ fremitus sive rugit spiritu: id est retinuit sive coibuit
confusionē sive lachrymationem. Hoc enim sonat in grēco:
καταστέραλτο. Cobibuit enī se vt nō cū luctu fieret inter
rogatio: de qđ subdit: **t** Et dixit: vbi posuisti eū: Sed
cur interrogat: Respondemus fīm Chrys. quia non vult se
inūcere miraculo faciendo: sed omnia ab illis discere et rogat⁹
facere: vt ab omni suspicioe eripiāt signum. Aug. dicit qđ nō

g Ignorans querit: sed

* fide visu. Cetera nō mutant vīc̄ sibi: **b** Et vocauit Mōriū
mariam sororem suā. Animositas em̄ sive generositas
animē excitat synderesis vel rationem. **c** Silencio: qđ
nemo nouit hēcni spiritus hominis. Unde dicit: **d** Di
cēs magister adest: id est p̄fētē ē gratia et eruditio diui
na. Heb. xij. b. Tān
qđ filijs vobis offeri
se de. Apoc. iii. d.
Ecce sto ad ostium
et pulso ec. **e** Et
vocat te beneficis
flagell doctrinis cre
atur: et alijs modis.
P̄s. Laboravi cla
mans ec. **f** Illa
vt audiuit surre
xit cito declinando
a malo. **g** Et re
nit ad eū faciendo
bonum. Et dicit Li
to: qđ expedit: qđ s.
cur dicitur Prover.
iii. b. Currens non
habebis offendiculū. Eccl. v. c. Me tardes conueri ad dñm.
b Mōndū enī venerat iēsus in castellum: id est
in mentem per gratiam gratum facientem: quando enim dat
gratiam gratis datam: tunc vadit synderesis ad eum quadā
volūtate impfecta. **i** Sed erat adhuc i illo loco vbi
occurrerat ei martha. Donec maria venit christus nō p
cedit: ita donec amando venerit: non intrat christus ad cor
donec amor venerit. Per martham em̄ que significat timo
rem paratur via: sed per amorem adducitur deus in animā.
k Iudei igit̄ qui erant cum ea in domo et conso
labant eam: cum vidissent mariā quia cito surre
xit et exiit secuti sūt eam. Sic carnalia hominis sequunt
spiritualia: et obedit caro spiritū: quādo spiritus velox
promptus fuerit ad eundum ad deum. Siceriā carnales ho
mines et adulatores qui volunt retrahere a bono et vane con
solari in malo aliquando cohuerunt quando vidēt alacrit
atem bonorum. **m** Dicentes: quia vadit ad monu
mentum vt ploret ibi. Ad monumentū debet anima vel
conscientia ire et alios ducere: id est ad memoriam peccatorū
vel mortis etiam corporalis: et lugere ibi pro peccatis et pro
presentibus miserijs. **n** Hier. vi. g. Luctum vñigeniti faciū
planctum amarum: quia repente veniet vñstator super vos.
Exo. xij. e. Ortus est clamor maximus in egypto: quia non
erat domus in qua non erat mortuus p̄mogenit⁹: id est ani
ma. Sap. xvij. b. Omnes uno genere mortuus ha
beant innumerabiles: quia per peccatum omnia bona et p̄f
sentia et p̄terita moriuntur vel mortificant. **n** Maria ergo
cū venisset et. **o** Hoc patet vīc̄ sibi: **p** Intremuit spir
itu et turbavit semetipsum. In hoc ostenditur compassio
domini erga peccatores. Eccl. xvij. g. Mōl mortis pec
catoris. **q** Hier. xxxi. d. Adhuc recordabor ei⁹: idcirco turb
ata sit viscera mea. **r** Al. alif. Dominus dicit tremere et turbari
et lachrymari in peccatore: qđ facit eū tremere pro horrore
peccati: turbari pro dāno: et lachrymari pro macula vel pro del
offensa. Uel tremere toto corpore: turbari mēte: lachrymari
oculis. **s** Et dixit: vbi posuisti eū: **t** Ubi dicit. qđ si
gnificat: qđ nescit peccatorem. Matth. viij. d. et. xxv. a. Non
nouit vos. Uel Ubi posuisti eū: id ē in quo vīl loco:
quasi considera in quantis flagitijs posuisti cor tuum. Simi
le Gen. iij. b. Adam vbi es. **u** Hier. iij. a. Vide vbi nūc pro
strata sis meretrīx. Uel Ubi posuisti eū: quasi ego
quero eum: et ideo dic mihi. Domin⁹ enim querit nos quasi
ouem perdītam. P̄s. Quere seruum tuum ec. **v** Ubi dicit
plangendo: sicut mater requirit de filio vñcīo: et sponsa de
marito mortuo. Unde sequitur qđ lachrymari est. Uel Ubi
dicit: cōmissum exigendo. Nobis enim commisit custodiam
fratris: id est cordis. Proverb. iiiij. d. Omnis custodia serua
cor tuum. *

* cor tuum.

S ignoras querit sed proprie mysterii. Unde glo. Qus absens sciuit mortuū esse scit ubi sepultus sit: sed sic querēs significat se quasi nescire perditum hominem. Unde dicitur: Non nouis vos: Matth. vii. d. et. xxv. a. Et Gen. iij. b. Adam ubi es? **a** Dicunt ei iudei qui aderant: **b** Tleni et vide: non trahentes eum ad locum quasi resuscitatus: sed quasi pectoratum. Unde sequit: **c** Et lachrymatus est iesus/humanus: ut dic Aug. i. ex humana compassione. Tel ut significaret quantum peccator pro se debet plorare. Tel fin beatum Ber. ideo plorat: quia reuocatus erat eum ad erum/nas plementis virg. **d** Dixerunt ergo iudei benigniores: **e** Ecce quo amabas eū/pro quo ita plorat. **f** Qui

gl. tunc
guiores: **g** Non

poterat hic qui aguit oculos ceci nati tc. s. ix. b. Et nota sicut dicit Chrys. Modū ali qd̄ resurrectōis a se faciendo signū mon strauerat christus.

Nec enim ita venit

ad monumentū tanq̄ resuscitatur: sed tñ lachrymatur: qd̄ si gnificat euāgelista /cū dicit qd̄ quidam dixerit: Ecce quomodo amabat eū. Alij autē: Nō poterat hic qd̄ aperuit oculos ceci nati facere vt tñ nō moreret. Aug. Potuit quidem sed noluit: qd̄ plus ē mortuū resuscitare qd̄ ne moreret facere. Chrys. H̄i neq̄ i calamitatib⁹ malitias remittebat. Et nimirū multo mirabilē & maius est ingressam & dominatē abigere mortem /qd̄ sistere venientē. Et nota qd̄ cōfidentur qd̄ aperuit oculos ceci & congruo existente pro illo admirari inde detrahunt vt neq̄ vlo facto signo. Item nota qd̄ euāgelista corruptos eos esse ostendit: quia ante qd̄ christus ostenderet se resuscitaturū eum/ preuenient eum accusacionibus non expectantes rei finem. Christus autem non responderet eis per verba/sed per opera divinitatis vt maliciis maiorem verecūdiā inferat: et alios ad fidem suerat. Unde sequitur: **b** Jesus ergo rursum tremēs in semetipso: ex compassionē/et vt ostendat veritatem humanę natu. Tel. Fremens: id est luctum refrenās & reprimens: fin Chrys. **i** Tlenit ad monumentū/ ostensurus per miraculum veritatem diuine nature. **k** Erat autem spelūca/ ipsum monumentum. **l** Et lapis superposit⁹ erat ei: id est speluncę. **m** Aut iesus: tollite lapidem. Sed cur non absens vocavit eum? Item cur non lapide iniacente fecit resuscitari: etenim sola voce valuit lapidem amouere qui corpus mortuū potuit mouere. Sol. Hoc fecit vt eos testes faceret miraculi: vt nō hoc dicāt qd̄ et in cēco dixerat: Quoniam hic est: non est hic. s. ix. b. Manus enī leuantes lapidē et ipse accessus egrum ad monumentū/ testabantur quoniam ipse est Iaçarus non aliis. Nam illi quidem phantasma est: massent aut aliud quid pro illo: nunc autē hoc qd̄ accesserunt ad locū & lapidem leuauerūt & fasciatum extre viderunt & vincula soluerunt & vestimenta cum quibus sepultus erat recognoverunt & qd̄ sorores semper aderant quarū vna dixit: Domine iam fetet: quatriduan⁹ enī est: omnia hēc sufficiēta erat probare signū & obstruere ora indevotorū. Propterea dicit eis: **n** Tollite lapidem/ a sepulchro. s. per hoc ostendens qm̄ eum suscitabit veraciter. Ideo etiā supra interrogat: Ubi posuistis eum: vt illi qui respōderet: Tleni & vide: et duxeret eū ad monumentum/non possent dicere /quoniam alium suscitauit. Vox enim & manus/ auditus & vñus simul & odorat⁹ testantur miraculo. Vox quidem dices: Tleni & vide. Manus autem tollētes lapidem & fascias soluentes. Auditus qui vocem audiuit: Lacare veni soras. Vñus qui vides exēunte de monumento. Odorat⁹ qui sensit ferorem quatriduan⁹. Sequitur: **o** Dicit ei martha soror eius qui mortu⁹ fuerat: dñe iam fetet: quatriduan⁹ enī est. **p** Inselm⁹. Lī mebat remoto

* cor tuum tc. Tel ad litterā etiam custodiam prīmi. Eccl. Moraliter xvij. b. Unicus mandauit de proximo suo. **a** Dicūt el

Melcientis.

Improperantis.

Rem sollicitate querētis

Plangentis.

Rem cōmissam instā-

ter exigentis.

veni & vide. Ita debemus dñm vo- care ad cor vt veniat per gratiam: et vt deat: id est videre fa- ciar per scientiā vel fidem. **c** Et lachrymatus est iesus. Tel legitur domi- nus fleuisse. Fleuit super ciuitatem: Luc. xix. f. Et in passio- ne: Heb. v. b. Et hic fleuit. Ergo ter ppter tres causas. In cruce fleuit: quia eramus ingratius eius beneficijs: et maxime beneficio passionis. Super ciuitatem: qr̄ icauit. Unde ibi. Si coguisses & tu. Sup lacarum: qr̄ damna- ti. Tel ter fleuit. In cruce / nostrarū cul- pam: super ciuitatē nostrarū ignoratiā: super lacarū nostrarū miseriā. Similiter et nos pro mortuis

in peccato flere debem⁹ & pro nobis & pro alijs. Pro nobis: quia amissim⁹ christū qui est vita. Unde ruben fleuit qd̄ non inuenit puerū ioseph. Ruben filius visionis: id est intellect⁹ vt quolibet circūspiciens & rediens ad cor suū: flet qd̄ videt se verū ioseph amississe: Gen. xxxvij. f. Et in eodem. g. dicit la- cob. Fera pessima deuorauit filiū meū ioseph: et scidit vesti- mēta sua & fleuit sine solatione. Fledū est etiam pro alijs: sicut & dauid fleuit pro saul & ionatha. ij. Reg. j. c. Pro saul inimico: et p̄ ionatha amico. Itē flet pro absalon fraticida- ij. Reg. xviij. g. Absalon fili mi. **d** Dixerunt ergo iudei: ecce quo amabat eū. Christus inātū nos p̄cōres dilexit & p̄ amore nostro non solū lachrymas sed & vltā de- dicit. j. xv. b. Malorē hac dilectionē tc. Matth. ix. b. Nō ve- ni vocare iustos tc. **f** Quidā autē ex ipsis dixerunt: non poterat hic qd̄ aperuit oculos ceci nati facere vt tñ nō moreret. Ita dicunt qd̄am blasphemū: Non poterat deus facere qd̄ homo non peccaret: qd̄ fecit vt vitam & lucem haberet. Sic etiam dicit multi quādo vident aliquē discretū peccare: Iste illuminabat alios sp̄uāliter: & qd̄ se et alios nō custodiuit a p̄cō. Unde balaam de se dicit: Numeri xxiij. c. Dicit homo cuius obscurat⁹ est oculus: & oīpōtētis vltōes vident & cadēs apertos habet oculos. Sic multi theo- logi gressus suos non dirigentes sed quasi ceci de colore dis- putantes. **b** Jesus ergo rursum tremēs in semetip- so venit ad monumentū: id est ad cor peccatoris venit p̄ duplē tremētum. His enī tremēt significans qd̄ his tremēte facit. Primo dans gratiā gratis datam: qua tremim⁹ p̄ at- tritionem. Secundo dās gratiam/qua tremim⁹ p̄ attritionē. Job. iij. d. Quasi inundantes aque sic rugit⁹ meus. Et Ps Rugebam a gemitu cordis mei. Tel duplex tremētus est du- plex horro: de culpa & de pena: vt duplex refrenatio/ carnis et mentis. **k** Erat autē spelūca & lapis suppositus erat ei. Spelūca est ipsum peccatum: qd̄ est profundū per de- sperationē vel culpę magnitudinē: angustū per p̄scientiē re- moritionē: ferdū per praul exempli corruptionē: clausum ē p̄ cōsuetudinē & obfirmatur per excusationē: qd̄ est qd̄ lapidē excusationē & defensionis supponit. Thresi. iij. f. Lapsa ē in lacum vita mea/ posuerunt lapidem super me. Daniel. vij. e. Adduxerunt danielem & miserunt eum in lacum leonū: id est p̄cōrem in profunditatē peccatorū: allatusq̄ est lapis vñus et positus est super os lacū. **m** Aut iesus: tollite lapi- dem: id ē onus legis remouete & gratiā p̄dicate: Ita dicit dñs apostolis. Tel lapidem: id est obstinationē cordis: vel ex- cusationē oīs. q. d. accusete vos per confessionē. **o** Dicit ei martha soror ei⁹ qui mortu⁹ fuerat: dñe iam fetet: quatriduan⁹ enī est. Ita dicit animositas cōuersa in pu-

Euangelij scđm Johannem

Gmebat remoto lapide potius setore excitari quam fratrem resuscitari.

Chrys. Quasi impossibile estima bat de cetero fratre resuscitari propter tempus quattuor. Et ex hoc patet quod non intelligebat ea que dixerat ei christus. **S. eodem.** Unde: **a** Dicit ei iesus: predicta commemorans: **b** Nonne dixi tibi: quoniam si credideris videbis gloriam dei: id est gloriosam operationem dei que videtur operabor. Sed ubi dixit ei hec? Respondemus: intelligendus est ei supra dixisse et euangelista causa brevitaris pretermississe: sed et de vo-

Gloriam dei: id catione marie. **T**el est resurrectione fratrum intelligi in hunc quod dicitur. **Gloriam autem terat. S. c.** Quis credet de patre ait: dicit enim me etiam si mori cipulis autem dixit: tuus fuerit vitus. **eodem. a.** Ut glorificatur **c** Tulerunt ergo lapidem ut mias enim eorum qui iussent. **d** Se audiebant causa fuit sus autem eleua. Moliuit autem dominus sursum oculis in celum. s. e pare martham ne tur. **Dixit** pater gratias agere inspectores: **s** tuas ago tibi regnum que dicerat comme Chrys. Interrogat morat tanquam non remus hereticus: ut Christus ab oratione ministrante.

di accepit. Si hoc dixerit: qualiter igit alia miracula sine oratione fecit dicens: Dico tibi demonsu exi ab eo: **Marc. i.**

c Et: Tolo misere: **Matt. viii. a.** Et surgens tolle grabatus tuis: et dimisimus tibi peccata tua: **Matt. ix. a.** et **Marc. ii. a.** Et in mari dixit: sile et cõpescere: **Matt. viii. c.** Itē quid habuist christus plus apostolis si et ipse oratione indiguit sic ut ipsi: **Dagis** autem neque ipsi cum oratione omnia faciebat sed et sepe sine oratione mirificabant nomen Iesu invocantes. **S**i autem nomen eius tantum habebat fortitudinem in apostolis: qualiter ipse oratione indigebat. **Videamus** autem et quod sit oratio. **f** **D**ater gratias ago tibi quoniam audiisti me. **Q**uis ita oravit vobis antequod roget quod ut fiat: **G**ratias ago alio: per hoc ostendens quod non indiget oratione: quod omnia facit pater quod vult filius quod vna est mens. Unde sequitur: **h** Ego autem sciebam quia semper me audies. quod oratione non indiget ad hoc ut fiat mea voluntas: quod vna est tibi et miseri voluntas. Et hoc est: **i** Quia semper me audies: id est nubil est contraria miseri ad te. **Quare** ergo formam orationis assumit. Audi quod dicat: **k** Sed propter populus qui circumstat dixi: **hec**: id est propter imbecilliores et infirmiores. **l** **E**t: l. credant quia tu me misisti: id est ideo oro ad te me credant me esse contrarium tibi: vel ne credant quod opus quod facio non sit ex deo. **H**oc enim dicere soliti erant: Non est hic homo ex deo regnum. **S. ix. c.** Et nota quod non dicit: ut credant quoniam ego minor sum. **v** Ego non possum illud per me facere sine oratione: nec dicit ut credat quod tu me misisti imbecille: sed simpliciter misisti: ut per hoc significet non esse contrarium ei. **O**stensa ergo humilitate per verba ostendit potestatem per opera. Unde sequitur: **m** **H**ec cum dixisset: **v**oce magna clamauit: ut omnes audirent. **n** **L**acare veni foras. Chrys. Propter quid non dixit: In nomine patris mei veni foras: Item cur non dixit: resuscita eum pater. Respondemus: Hoc sapientis sue est: per verba condescensionem: per res vero potestatem ostendere. Item non dixit sic: resurge: sed: veni foras: ut viventi enim loquitur ei: et loquitur potestati. Quid enim huic potestati par est. Unde sequitur: **o** Et statim prodidit qui fuerat mortuus. Ecce opus attestans ei auctoritatem. **H**oc est quod dicit **P. S.** Dabit voci sue vocem virtutis. **H**oc est quod dicitur. **S. v. c.** Vident hora et nunc est quoniam mortui audient vocem filii dei: et qui audierint vocem. **r** **L**

p. 67.

gatus pedes et manus institis sum morem indecorum. **S**ed quomodo ligatus potuit ire vel surgerer? Respondemus. In hoc miraculum fuit. **s** **E**t facies illius sudario est ligata: id est panno inuoluta. **E**t sicut illam inuolutionem vocat ligationem: ita forte institos vocat illos pannos quibus in uolui erant pedes et manus. **t** **D**icit eis iesus: soluite eum regnum. **The** putaretur phantasie esse res ista: nam hoc id est exisse ligatum non minus videbatur esse quod resuscitare: ideo suffit ut soluant eum: ut tangentes et prope eum accedentes certissime cognoscant quoniam vere ille est. **v** **E**t sinuatus est: **Et** sinuatus probatur: ut ex gressu probetur vere resuscitatus. **H**oc hoc dicit ut doceat fugere gloriam. **T**hi Chrys. Vide ingloriationem: non ducit eum neque tuber secum ambulare: ut modestus factio vero intraculo: alijs quidem est odor vestis: alijs odor mortis.

Wnde sequitur: **x** **S**illanum statim ex magnitudine peccati: Gordius: **t** **Q**uasi impossibile est spiritum resurgere: cum iam peccatum fecerat alijs per manifestationem et quadriduanum sit per consuetudinem. **D**e hoc setore dicit Job: hoc id est probatum est. **e** **A**scenderet setor eius et ascendit putredine eius quia superbe egit. **Amos. viii. c.** **A**scendere feci putredinem castrorum vestrum in nates vestras et non redistis ad me. **E**t Zach. v. d. dicit: quod iniquitas deferebatur: ut edificetur et domus in terra sennaar. **S**ennaar enim iterpeta setor de

lumen. **a** **D**icit ei iesus: nonne dixi tibi: quoniam si credideris videbis gloriam dei. **S**ic erigitur pusilla nimis peccatoris: quando per fidem promittitur visio glorie dei. **G**loria autem dei est misericordia per quam redditur famosus et laudabilis. **G**loria enim est freques fama cum laude. In hoc ergo apparet gloria eius quia liberalis est et intimes suos conuertit ad pacem. **Esa. xlvi. b.** **G**loriam meam alteri non dabo. **c** **T**ulerunt ergo lapidem: quod est quando mollitur cor per attritionem. **d** **J**esus autem eleuatis sursum oculis. Per hoc docet nos quod in omnibus debemus gratias agere postquam exauditi sumus de aliquo. Unde dicit: **g** **Q**uoniam audistimi me regnum. **P. S.** **O**culi domini sunt plenos: et aures eius in preces eorum. **m** **H**ec cum dixisset **v**oce magna clamauit: lacare veni foras. Per hoc docet nos quod ante quod clamamus ad mortuos per predicationem clamare debemus ad deum per orationem vel gratiarum actionem. **E**t nota quod dominus clamat voce magna: id est affectuosa per predicatorum suos. **T**el magnus clamor: magna gratia ad excitandum cor. **E**t ideo vox magna est necessaria: quia surdi sumus. **E**nde **Esa. lvi. a.** Clava ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam et annunciat populo meo scelerum regnum. **o** **G**enu bona faciendo. **p** **I**goras: de peccatis exendo. **Eiel.** **o** **G**enu foras: peccatum confitendo. **q** **E**t statim prodidit qui fuerat mortuus. **Aug.** **D**um peccator contemnit quasi sepultus facer: quando penitentia surgit: quando confitetur: prodit quasi de occultis exundo manus festus. **S**ed adhuc: **r** **L**igatus est pedes et manus in stirps: id est difficultibus bene operandi et bene volendi. **Prouer. v. d.** **F**unibus peccatorum suorum constringitur. **P. S.** **F**unes peccatorum circumplexi sunt me. **s** **E**t facies illius sudario erat ligata. **P**er quod intelligitur obscuritas intelligendi et cognoscendi. **P**onitur enim velamen super oculos peccatoris. **q** **C**or. iii. d. **T**elman possum est super cor eorum. **t** **D**icit eis iesus: soluite eum et sinistre ab ore. **S**icut dicit Beren. et Aug. Christus per se vivificat iustos: ministris autem potestatem soluendi tribuit. **E**nde **Matt. x. viii. c.** Que solueritis super terram erunt soluta et in celis. **H**ec autem sufficiat quantum ad moralitatem bulus capituli.

G Tali sequit: **a** Muli g ex iudeis r̄c. Secunda pars capitulo. **a** Muli g ex iudeis nō oes. **b** Qui venerat ad maria et marthā et videt q̄ fecit iesus credidere in eū: et ibi boni. **c** Quidā aut ex ipsis abierunt ad phariseos et dixerunt eis quē fecit iesus. Dixerunt autem ut dicit glo. siue annuncianto ut crederent siue prodendo ut sequerent. **S**; quo

d Collegerunt ergo p̄tifices et pharisei cōcilium aduersus eū. Chrys. Cū oportet stupere et admirari audito m̄raculo cogitant in terficere eum qui mortuum suscitauit. **o** De insania: eum qui in aliorū corporibus morte supauit morti trādere estimabant. Et nota q̄ dicitur resuscitatio lacari facta nono die ante rāmos palmarū. **s**. in feria sexta et sabbato tractauerunt de morte ei: et propter hoc tunc incipit domini passio: et dicunt omnia in passione. **e** Et dicit bāt: adiuvarem. **f** Quid faciem: quasi cur pigritamur: cur nobis nō prouidemus? **g** Quia hic homo multa signa facit. Chrys. Dominem adiuvat qui tantam suscepserant divinitatis eius demonstrationem: sed inuidia nihil videret sed exceperat animam. **b** Si dimittimus eum sic: id est vigentem ei signa facientem. **i** Omnes credent in eum: et adhuc erubunt ei et sequentur eum quasi regem et messiam. **k** Et venient romani: Audientes enī hoc dicent q̄ fecimus eum regem contra eos.

h Moralif. **l** Tollent locū r̄c. Motu q̄ propter oppressionem quam faciebant romani iudeis facita est dissēsio: ita etiam timendum est ne fiat dissēsio ab ecclesia propter distributionem.

manis propter negationem tributū nullus auderet se defendere: et sic tollerent locum et gentem. Alter dicit Aug. Sciebat q̄ christus dicebat templū destruendū et ceremonialia eius cuanda: et ideo timebant ne si omnes crederent in christum: nemō remaneret celator templi et legis qui contra romanos civitatem et templū defenderet. Chrys. dicit q̄ hoc dixerunt iudei: Venient romani r̄c. non hoc estimantes sed infidentes: et per hoc populum concutere et cōmouere volentes quasi debentem periclitari a romanis propter suspicionem tyrannidē. Si enim aiunt: viderunt eum romani turbam ducentē suspicabuntur nos ergi in tyrannidē: et destruent nostram civitatem. **S**; cul⁹ grotta dic mibi suspicarēt hoc roman⁹: Mō desistiam a romanis vocuit: non rebellionē p̄dicauit:

nō pecunias et arma parauit: Mōne censū dari cesari p̄cessit: Matth. xxij. c. Mōne regē facere voluistis et fugit: Iḡit hec qđē dixerūt iudei non estimantes sed invidentes. Sequitur.

n Un⁹ aut ex ipsis p̄tificib⁹: q̄ dicis vn⁹ q̄r̄ iuere cūdior erat reliq⁹ et i malicia singularis. o Caiphas noīe: cū es

set pontifex anni illi⁹: et ita audacior

fuit et p̄m⁹ in loquēdo et maioris auctoritat⁹ fuit h̄bū el⁹. **p** Dixit eis p̄tifices: q̄c̄b⁹ nec cogitari: qui de h̄bū tatis v̄l remedium ap̄ponere tardat. Censū enim ē p̄siliū. **q** Quia expedit vobis ut vn⁹ moriat: occidat et homo p̄ pplo et non tota gens peati a romanis per ipsam si vixerit. Chrys.

Quod ceteri sub h̄bū tate et i ordine p̄siliū posuerāt: dicebāt enim: Quid facim⁹

q̄r̄ h̄bū r̄c. H̄ste iuere cūdior et nudo capite et cū crudelitate diffinitive clamauit:

Uos nesciūt q̄c̄b⁹ nec cogitari r̄c.

Et ē sensus: Uos sedentis et adhuc r̄sequi⁹ attēdīt: et nesciūt vn⁹ h̄bū salutē p̄tēnere p̄ cōmunitate. Hoc autē gn̄tiosa mēte dixerat quātū ad ea q̄ itellexit i p̄bīs: s̄bā i ore ei⁹ sp̄us sic ordinavit ut ad allū intellectū eēt p̄grua. **S**; seq̄. **s** **H**oc

Nota simile super Exo. v.

d. Fecere fecisti nomē no-

strū corā phas-

raōe: dīc glo.

Uerum dicit

Būs nesciētes

asit a semetipso nō dixit s̄z cū esset

pontifex anni illi⁹ p̄phetauit. I. qđ di-

xit prophetia fuit licet non ipse fuit pro-

pheba i b: quia nō intellexit. Chrys. Al-

des quāta pontificalis potestatis est vir-

tus: q̄r̄ em̄ qualiter cūq̄ dign⁹ effect⁹ erat

p̄tificari: et si idign⁹ existēs re prophetā

uit nesciētes q̄ dicebat. Orie enī et solū v̄sa

ē gfa siue sp̄issanc⁹ p̄taminatū autē cor

nō tetigit. Multi deniq̄ et aliq̄ indigni exā-

stētes futura dixerūt: vt nabuchodonosor: Daniel. q̄. c. Pbarao: Gen. xlj. a. Balas-

am: Numeri. xliii. a. Orie stella ex la-

cob. Itē vides quāta sp̄isseti viri⁹ a mēte

gn̄tiosa valuit s̄bā p̄ferre: p̄phetę plena

magne et mirabilis. Mō parvū autē herat

et inimicū prophetare hec. Hoc et alios

attrahere poterat: quando viderunt qđ

prophetauerat euensiſe: aliter tñ q̄ itelle-

kerat: quia enim mortuus est christ⁹ p̄ro-

p̄terea a futuro sup̄licio eruri sunt fideles. Et hoc est quod

de: **r** Prop̄phauit: q̄r̄ iesus moritur⁹ erat p̄ gēte i

iudaica. glo. Hoc tm̄ dicerat caiphas: Sed q̄r̄ nouerat euā

gelista fore alias oues addit: **v** Et nō tñ p̄ gēte. I. p̄ iu-

deis. **x** Et filios dei p̄destinatōe. I. gētēles: **y** Quid

erat disp̄si per varios errores vel voluptates vel nationes.

z Gregaret in vnum ouile. S. x. c. sub vno pastore.

Chrys. Filios dei gētes vocat euāgelista: eo q̄ futur⁹ erat: si

cut ipse ait. S. x. c. Et alias oues habeo r̄c. Quid ē autē q̄ dīc

vt ḡgregaret. Fidem⁹. I. eos q̄. p̄e et eos q̄ lōge vñū corp⁹

fecit: Eph. q̄. c. et. Esa. lvij. d. Ufī et q̄ romē sedet indos mēbz

ē sui ipsi⁹ estūnat. Ecce vñlo incōpabilis et oīm caput ē chri-

stus. Sequit: **a** Ab illo ḡ die cogitauerūt v̄l dissiliati

sunt: scđm Chrys. vt interficeret eū: animati p̄dicto ver-

bo calphe. **S**; **z**; **v**; **a**. dicit: Prop̄b⁹ querebat eū interfice-

re. Et. S. viij. e. dicit eis christ⁹: Quid me q̄rit: interficeret

nō ḡ modo primo. glo. glo. Ab illo die r̄c. Mō q̄n et prius

aut et sententiā firmauerūt et p̄ p̄dicto opere vñi sūt. **b** Ge-

sus autē iam non in palā apud iudeos ambulabat.

glo. Mō q̄r̄ hoc nō possit: sed docet suos cedere furoi⁹ perfe-

quentiū. Item occultat se: vt ostēdat se versi hominē. Si enī

cum eis moraret: vt diuina ab eis eriperet: solū de⁹ et non ho-

mo putaretur. Itē aliquādo fugit: vt credatur homo: aliquā-

do manens se diuina virtute ab eis protegit: vt deus credat.

G et solia nardi celebrat. Tisi ad cōmēdationē vnguēti alt. **Mart.** 14. a. cus: Spicati p̄ciosi. **a** Et martha ministrabat: nō maria: ut etiā dicit **Luc.** x. g. b **Lazarus** vero vn⁹ erat ex discubentib⁹ cū eo. **Chrys.** Hoc sincere resurrectio- nis signum est: post multos dies et vivere et manducare. **Hoc** idem dicit **Blo.** Et

dicit **Aug.** in libro de verbis domini de isto lazarō: qui lazarus et viathana- tos dicebat: et mul- tis. 26. a. ta de locis penalib⁹ referebat coniuvanti bus et de tristegis in ferni. **c** **Maria** ergo accepit li- bram vnguenti.

q. d. vna soror misterio int̄ēdebat: altera vunctionis. **d** **Mar-** di p̄stici p̄ciosi. Preciosum enim vnguentum sit de nar- do: maxime de spicis. Unde dicit **Marcus.** xliij. a. spicati: hic autem dicitur p̄stici a loco. **e** **Pistici:** id est fidellis nō adulterari. **f** **Et vñxit pedes iesu.** Hoc autem factum est in sabbato ante raimos palmarum. Ideo dñs papa in illo sabbato lauauit pedes pauperum: nec facit stationem: sed int̄ēdit operib⁹ misericordē. Ideo etiam sabbatū illud non habet proprium officium: sed de illo scribitur: Sabbatum vacat: quia tunc nostra communicare debemus et operibus miseri- cordie intendere. **g** **Et extersit capillis suis pe-** des ei⁹: de suo digniori honorans eius humilliora: quia qđ infirmū est dei / forti⁹ est omnibus homībus. **j. Cors. j. d.** Et sic dicit **Chrys.** qđ credebat eum dñs. **Hoc fecit:** **g** **Et domus impleta est ex odore vnguenti.** In quo ostē ditur vis vnguenti. De cuius etiam p̄ciositate subditur po- stea. **h** **Dicit ergo vnus ex dis-** cipulis eius: i superfcie: vel aliquan- do etiā in re. **i** **Judas scariothis** us dicit: qđ omnes h̄ qui erat eum traditurus: quia iam erat dispositus ad tradendum et in apō sto tradendi. Iste moritur bono odo- re vnguenti: de quo ali⁹ visuunt: ut dicit **Blo.** Et **Aug.** Noli inuidere: et te nō occidet bonus odor. **j. Cors. j. d.** Christi bonus odor sum⁹: ali⁹ vīte et. **Grec.** Idem sibilus equos mitigat: canes insti- gar. **k** **Quare hoc vnguentum.** **Hoc:** id est tale siue tam p̄ciosum: **l** **Non venit vel vñditur trecenti l-** denariis: et datum est egenis. Ecce iub p̄textu et figura religionis eam increpauit: et sub forma pietatis. **m** **Dix-** it aut̄ hoc: nō qđ de egenis ptinebat ad eum. **Blo.** Ne cura pauperū h̄ec putarem⁹ eū dixisse: determinat evan- gelista cur h̄ec dixerat. Sed qđ sur erat. Et oñdit qđ sur.

l **Et: id ē quia.** Loculos aliter *** Luc. xv. e.** Pater facit coniuvitum filio prodigo. Et ioseph fratrib⁹. **Ges. xlviij. g.** **Wester. ix. d.** Dies epularum atq; leti- cię: et mitteant adinuicem partes. Qđ fit quādo vnus gaudet de conuersione alterius: vel quando subuentur pauperibus per elemosynas. **a** **Et martha ministrabat: lazarus** vero vn⁹ erat ex discubentib⁹ cum eo. **Luc. xxij. c.** Quis maior est: qui ministrat aut qui recumbit. Nonne qđ recumbit. Ergo maior ē in cōculū dñi lazarus qđ martha: qđ peccator de magnis flagitiis conuersus magis seruet in bo- num. Unde **Roma.** v. d. Ubi abūdauit delictum tē. Et quod peccata fecit: tot habet fercula/dolens de eis et gaudens quia liberavit eum domin⁹. Unde **Ecc. xlviij. c.** Qui nauigant ma- re enarrant pericula eius. **c** **Maria** ergo accepit librā vnguenti nardi p̄stici p̄ciosi: et vñxit pedes iesu. **Mart. xxvj. a.** habet qđ vñxit caput ei⁹: In quo significa- tur / qđ deuotio habēda est: et circa incarnationē eius que si- gnificatur per caput: et circa finem sive mortem. **Exo. xii. b.** Caput cum pedib⁹ et intestinis vorabitis. **Tel** caput est ve- tas: pedes bunāitas. **j. Cors. xi. a.** Caput christi de⁹. **Hoc**

autem significatur per vnguentum / deuotio mētis: siue ope- ra deuotionis. In quibus attēndenda sunt quattuor. Men- sura: vnde dicitur: libram. Et humilitas: cum dicit: mar- di. Et sinceritas: cum dicitur: p̄stici. Et charitas: cū di- citur: p̄ciosi. Dicit enim Bern. qđ rara hora et parua

mora. **Tū et aq** siloe non cōtinue fluunt sed raro et cum silentio: ve- dicit **Blo.** **3. ix.** De h̄ vnguento satis habet super **Mart. xxvi. a.** et **Marc. xliij. a.** Ut pedes horū st paupes: de quib⁹ subditur: **f** **Et**

extersit capillis suis pedes ei⁹. **Luc. viij. f.** habet: Q̄ rigault pedes dñi: Qui significant paupes. **Esa. ix. c.** Lo- cum pedum meorum glorificabo: id est cenobia vñtabo: in quibus in p̄ncipio fuerunt pauperes. **Esa. xli. a.** Semita et pedibus eius nō apparet: id est nechmūna peccata. Apo- stolus bene dicebat se pedem dñi esse: quia dñm uehebat. **ii. Cors. iii. c.** Mortificationē dñi in corpore nostro circu- ferentes. Sunt ergo pedes rigandi lachrymis compassio- nis vngēdi suauitate p̄solationis: tergendi capillis: id est souendi elemosynis et operib⁹ p̄letaris. De primo dicitur **Esa. liij. c.** Si effuderis esurienti animā tuam et cōpati- endo. De secundo: id est de vunctione habet **Ecc. xviij. b.** Monne ardorem refrigerabit ros: sic et verbum melius p̄ datum: De tertio dicitur **Luc. xj. f.** Qđ superest date ele- mosynam. Per capillos enim designant tempalia. Unde **Munieri. viij. b.** p̄cipit levius ut radat pilos capitis et bar- be: vt nō remaneat eis nisi radices. Habet enim reddit⁹ re- nascētes. **g** **Et domus impleta est ex odo: et vñ-** guenti. **Apols. ii. Cors. ii. d.** Bonus odor sumus in omni loco. **h** **Dicit ergo vnus ex discipulis eius iu-** das scariothis qđ erat eum traditurus: qđre hoc vñ- guenti tē. Ita mlti murmurat p̄tra p̄teplatiuos et deuo- tos et estimat totū tempus p̄ditū qđ impendit deuotioni. **Uñ Mart. xxvi. a.** Ut qđ perditio hec vnguenti facta ēt. **m** **Dixit aut̄ hoc: nō qđ de egenis ptinebat ad** eum: h̄ qđ sur erat. Ita et multi sacerdotes plus loquunt de elemosynis faciēdīs pro sua cupiditate p̄ pauperū vti- litate. Et nota de isto iuda: qđ fuit sur et pditor et comedēs cū dñi / confessus est / desperauit / retulit denarios ad sacer- dotes / suspensus crepuit medius. Sicut autem per iu- dam: id est per bonam confessionem fratres sui ioseph sunt reconciliati: sic econtrario per malam confessionem multe damnant. Fures ergo sunt in confessionib⁹: qui subtilent quedam peccata vel circumstantias que aperte aggrauat peccatum / ne nimis mali appareant: cum tñ dicatur **Esa.** xliij. e. Perdam babylonis nomen et reliquias et progeni- em et germē. **Ges. xxxij. d.** dicit Jacob ad laban: Apud quē, cuncti inuenieris deos tuos: necetur coram fratribus suis. Per laban: qui interpretat dealbatus: significatur diabo/ lus: qui sub specie boni temptat per idola peccata: et ille in quo inuenientur idola in iudicio / cum scrutabitur domin⁹ bierusalem in lucernis necabitur coram oīb⁹. **P̄s. Scru-**

tans corda tē. Item iudas prodit dominū: quando veni- ens ad confessionem non habet propositū dimittendi pec- catum. Et tales significantur **Mart. xxvij. d.** per illos qđ genuflexo illudebant dominū et spuebant in faciem eius: qđ est quando respuerū iusticiam p̄gnitentię. Item iudas confessus fuit licet falso: cum habebat manū in catino cū domino / dicens: Munquid ego sum rabbi: qđ fit quando vñx ad paracœuen vñ labbatū vel etiam diem paschę dis- ferūt cōfiteri: quādo debet cōmunicare. Et tales quo ad h̄ petiores vident herode: qđ p̄ alijs dies aī pascha venit ut pu- tificaret se et comedeter pascha: **Luc. xxij. a.** **Et. 3. xi. g.**

* Ascenderunt multi

Evangeliij

scdm

Johannem

a Et id est quia: b Loculos habens: id est dñi locu
lorum custos. c Ea que mittebantur in loculos por
tabat. Aug^o. Mō solum portar ministerio/ sed et tollebat sur
to: id est asportabat. Habebat enim uxore et filios: sicut scri
ptum ē de eo: Flant filii eius orphani et uxori ei^o vidua. Uxo
ri ergo et filiis dabat ea que surabat. Et
nota q dicit Aug^o: Lui angeli ministrat
loculos habet in sumptus pauperū
condeſſendens infirmis. Hic aut̄ querit
Chrys^t. quare furi cōmisit loculos pau
perum: et dispensare fecit auarum exiſten
tem: Illud vñq dicemus: q ineffabilem
rationē nouit deus. Si p̄ oportet et nos
conq̄cētēs dicere: hoc respondēbimus:
Et omnem absidat occasionem: Non
enim habebat dicere: quoniam prop̄ de
ſiderium pecunie feci proditionem: ba
bebat enim ex loculo ſufficientem concu
pienti mitigationem. Itē Chrys^t. Do
les detinere nequitā lude: cōmisit ei lo
culos/ auferens ab eo omnem excusatio
nem. d Dixit ergo iesus: sine illam n̄t. Chrys^t. Cur
non arguit diſcipulum pro muliere: vel cur n̄o dixit ſaltem id
qđ dicit euangelista. f. q propter prop̄lum furtū increpabat
mulierem: Sol. Multa longanimitate conuertere eum vole
bat: Moverat q̄ proditor erat: et tō ſepe et occulē corripuit:
vt. g. vi. g. Aug^o. Moviū ſurem: ſed non prodit: docens tolera
re malos. Lm obsequiuū marie cōmendat: oſidens q̄ eſſet mo
riturus et ad ſepeliendū aromatibus vngendus. Unde dicit:
e Sine illam: id eſt dimittē. f At in diē ſepulture
meę ſeruet illud: vnguentū de quo dñm vñxerat. De illo
em̄ vnguento forte reſeruabat: nec tñ de illo dñm vñxit. Adi
Seruet illud: id eſt conſimile: Al. Illud. i. memorā hu
ius facit conſeruet: vt ſi nō rem impleat: tñ deuotionem post
meam mortem. Al. Seruet illud: id eſt effudat qđ eſt ſer
vare: Tūc em̄ ſeruat et reponitur theſaur^o: cū bene ero ga
tur. Et hoc dicit: q̄ ſeruerat iudas: Ut quid perditio hēc n̄t.
Dñs em̄ dicit: q̄ eſt ſeruatio nō perditio. Chrys^t. ponit aper
tiuſ. Dimittit eā: in diē em̄ ſepulture meę hoc fecit: Qđ eti
am et marcus dicit. xliij. a. Qđ babuit: id eſt qđ potuit: hoc
fecit: P̄equenit enim vngere corp^o meum in ſepulturam: po
nendum: ſubaudi: vel in ſignū et officium ſepulture. q. d. Sine
vi faciat viuo quod volet facere mortuo: ſed non poterit. Et
forte a ſpirituſancro /licet neſciens ſic preoccupauit encloſionē
ſepulture mulier. Et nota q̄ dicit: In diē ſepulture.
Chrys^t. ſepulturam dicens: proditorem rememoratus eſt:
ſed non ſcalpit eum redargitione: heq̄ emollit hoc verbo: et
tñ ſufficiens erat hoc verbum in propitiatiōne eum immitte
re. q. d. O iuda onerosus tibi ſū: expecta parū et abibo. Sed
nihil horum ferrum flexit: ipsa nocte qua eum prodidit: el^o pe
des lauit: mensa cū eo et ſale participauit: qđ latrocinales eti
am animos conſuevit detinere: et verba alia locutus eſt ſuffi
cientia etiam lapidem emollire. g Pauperes enī ſem
per habebitis vobiscū. Dñs ostendit mulierē eſt ſinen
dam propter pietatem et compassionē. Hic ostendit per ra
tionem: quia pauperes ſempre ſunt futuri quibus elemosyna
potest impendi. Unde Deut. xv. c. Non deerunt pauperes i
terra habitacionis tuę. Ipſe vero paruo tempore erat in ter
ris māſurus. Et hoc eſt. hiae autē non ſemper habe
bitis. Glo. Corporal p̄fentia et viſibili. Al: Nō habe
bitis: O tu iuda: et q̄ buiuſmodi eſtis: q̄ ſi modo cōmunicat
mali ſacramentis: poſtea non habebūt deum: vt boni. Seque
tur: i Cognouit ergo turba multa ex iudeis: hieſolymitanis:
Cognouit ergo turba multa ex iudeis: hieſolymitanis: quia prope erat bieruſalem: et rumor de ieuſu cito diſfun
debatur. k Quia illuc eſtet: id eſt in bethaniā. l Et
venerunt non propter ieuſum tñ: ſed vt laçarum vi
derent quem ſuſcitauit ieuſus: a mortuis. Aug^o. Eu
riſitas bos non charitas adduxit. Ad turba ſimplex que

credebat: miraculū veniebat: pp̄ deuotionē miraculū vidēdi.

* Ascenderunt multi hieſolymam de regiōne ante pa
ſcha ut ſanctificarent ſeipſos. Item iudas desperauit: cui

ſimiliſ eſt ille qui oſtenſa ſibi a ſacerdote enormitate pecca

ti ſui: et q̄ oportet eum dimittere pec
catū et agere penitentiā: desperat di
cens: Quis poſſet hoc facere: Tales

ſunt formidolosi et timidi qui non ſunt
apti in bello dñi: ſicut oī Deut. xx. et

Judic. viij. et .i. Machab. iii. g. Itē
retulit denarios ſacerdotibus digens:

Peccauit: Ita et aliq̄ dāt ſacerdotib^o et
pauperib^o pecuniam: credētes eme
re impunitatem peccati. Eccl. viij. a.

Ne dicas i multitudine inueni meo
rum respiciet deus: et offerente deo al
tissimo inuera mea ſuſcipiet. Itē ſu
pensuſ crepuit: Sic aliqui in penitē
tia ſua per elationē ſuſpendunt et cre
pant: et interiora bona perdunt. Et de

talibus dicitur Deut. xxi. d. Maledictus omnis qui pen
det in ligno. a Et loculos habēs: ea que mit
tebantur portabat: id eſt aliportabat. Per quem ſigni
fiuant officiales in religionib^o: qui bona cōmuňia conuer
tunt in proprios vſus vel parentum ſuop. Item clerici et
ſacerdotes qui cuſtodiunt loculos dñi: quia ſunt ministri

patronij christi: nec ſunt poſſeffores bonorum ecclesiſ ſ
cuſtodes: unde ſures ſunt et latrones ſi ea in ſuperfluo ex
pendant. Berū. Sane patrimonia ſunt pauperum fau
lates ecclesiārum: et ſacrilega eis crudelitate ſuſripit quic
quid ſibi ministri et diſpennatores non vñq dñi vel poſſeffo
res: ultra victum accipiunt ac vefitum: Nec enim ordi
nauit deus hiſ qui euangelio ſeruunt: de euangelio que
rere delicias vñq oñatū: ſi viuere: ait paulus ex eo. d Di
xit ergo iesus: ſine illam: vt in diē ſepulture meę
ſeruet illud. Ita dicit domin^o: noli iſtum contemplati
vum impediare in administratione: ſed dimittre eum in con
templatione et deuotione: quoniam veniet tempus quan
do abſcondar ab eo ut nō habeat delectationē in me. Ad St. tolleſ
In diē ſepulture meę: id eſt in memorā paſſiōis meę.
Dominus enim vult q̄ ſemper vnguentum babeamus pa
ratum in ſepulturam eius: id eſt ut ſemper deuotionē ba
beamus in recordatione ſuę moris. g Pauperes
enī ſemper habebitis vobiscū: id eſt opera ac
uę. b Habe autem nō ſemper habebūt: id eſt me
as consolationes ſpirituaſ et viſitationes. Et ideo qđiu
homo potest eſſe cum rachel: ſit cū ea: quia multo tempe
emittit et labore et paruo tempore teneat: et cum difficult
tate impregnatur. Ita vero: id eſt actua ſemper eſt para
ra et ſecundatur cito. Adi. Pauperes: id eſt quoniam ſen
sus qui ſemper mendicant. Unde Eccl. i. b. Non ſatiatur
oculus vſu n̄t. i Cognouit ergo turba multa ex
iudeis q̄ illuc eſtet: id eſt in anima penitente et obediē
te. l Et venerūt nō propter ieuſum tñ: ſed vt la
çarum viſiderent quem ſuſcitauit a mortuis. Sic
facit domin^o: q̄ ſi viſideret hoies duros ad cōverſionē ſuſ
citat aliquando aliquem qui diu fuit i magnis flagitiis: et
exempli ill^o alij attrahantur: Sicut aucepſ auem ponit
in decipula: que cōſtat et mouet alas et volitat: ut aliq̄ vi
deant et veniāt: et p̄cipue aues instabiles ibi ponuntur: per
quas ſignificant peccatores: qui totum ſeculū amplexati
erāt. Sic etiam venatores in nemore poſcum viuū capiunt
et faciunt eum clamare: et ad eius clamore alios venientes
capiunt: Ita dñs peccatores quādoq̄ ponit in magna pe
nitēcia vel in religionē: qđ admīrātes alij: querunt ad do
minū. Et tales p̄ ſamaritanā ſignificant. S. iiij. d. Ad cui
clamorem plures occurserūt ad fidem. Et ſignificant p̄ ab
ner: de quo dicitur. q. Regi. iiij. a. Pugna erat int̄ dauid:
id eſt christū et ſeboseth: id eſt virum coſuſiōis. i. diabolū:

* Et obner princeps

Ga **C**ogitauerunt ait: q.s. ppter laçarum veniebat turba: b **P**rincipes sacerdotū vt t laçarū interficeret: nō solū telum. c **Q**uia multi pp̄t illū abibant ex iudeis t credebat i esū. Aug^o. **Q**uia miraculi nō poterat occultare vel negare stulte volūt occidere: q̄st nō possit resus citare occulū qui suscitauit defunctū. Et

pe.diss.1.e
inclusus est

amb.21.a
arc.11.a
Luc.19.f

corruptos. De plebe enī dicis frequenter ab euāgelistis: **M**ulti crediderūt in eum. **D**e principiū aut̄ p̄trariū. **E**nī. **S.** vii. **D.** De turba mlti crediderūt i eū. Et i eodē. g. dicit ip̄sī p̄ncipes: **N**unquid ex p̄ncipib⁹ aliq̄s credidit i eū aut ex pharisæis: sed turba h̄c que non nouit legē maledic̄t sūt. **E**os q̄ credebat maledictos dice bant: se aut̄ qui interficerē studebat p̄dētes. Sed et hic turba credit: p̄ncipes sūt nō cōrēti p̄p̄s malis: etiā laçay occidere conant. **E**nī dī

Cogitauerunt aut̄ p̄ncipes sacerdotū vt t laçay interficeret z̄c. Chrys. Esto: christū voiebat occidere: vel q̄z sabbatū solebat: v̄l q̄z seip̄s p̄t equalē faciebat: v̄l. ppter ro manos ablatores ciuitatē: sed laçarū q̄re: **M**unqd crimen ē a christo būficiū suscep̄tis: **E**lides igit̄ q̄lit eo p̄ncipū occisiua est optio. t. voluntas. **H**ic aut̄ querit: quare cum alia multa signa fecerit christ⁹: nullū eos ita sequire fecit: neq̄ paralyti ci: neq̄ ceci sicut illud: **G**ol. Istud natura mirabilis erat. Itē q̄ post mltā alia factū ē istud. Itē q̄ magis inopinabile erat mortuū q̄triduanū videre ambulantē t loquētē. Erst enī alios mortuos suscitauerat: sed nō sepultū et q̄triduanū. Itē alibi incusabāt de trāgressione sabbati: vt i ceco t in paralytico: et hoc modo auertebāt turbas a christo: hic aut̄ nō poterant criminari sabbatū: q̄z tūc nō erat sabbatū: neq̄ qm̄ deo aduersabāt poterat dicere. **O**io enī eos obstruebat: oravit enī ad p̄zem in resūscitatiōe eī. **Q**uia lgl̄ t q̄b semp̄ incusabāt ablatū erat t signū p̄clarū erat ad occisionē eī: qui curat⁹ ē p̄rumpūt: **I**ta t i ceco hoc v̄tiḡ fecissent: nisi haberet incusare de sabbati trāgressiōe. Itē alia ratio. **L**ecus qdem ignobilis erat: et eiecerunt eū de réplo: hic laçarus vero insignis t nobilis: qđ patet ex eo q̄ multi venerūt in psolationē sōzop̄ eī. Itē q̄ oīb⁹ videntib⁹ factū est miraculū laçari. Itē b̄ maxie p̄ncipes mordebat: q̄ instantē solēnitate p̄sche/oēs dimittētes hierosolymā ad bēbāntiam p̄currebat. Sequit: **d** In crastinū aut̄ in dīcta die in ramis palmarū. e **T**urba multa q̄ venerat ad die festū: fm̄ legis p̄ceptū. Exo. xxii.b. f **L**u audilliet q̄r̄ venit i esū hierosolymā: accep̄rūt ramos palmarū: signifacates eū victorē eē t regē. g **E**t p̄cesserūt obuiā ei. Chrys. All̄ euārū t vestimenta sub strauerūt: ostēdetes p̄dib⁹ eius: et q̄ oīs ciuitas p̄cussa ē cū tāto intraret honore. **S**z querit quō q̄pus nō in palā in iudeā ambulabat: sed fecessit i desertū: vt dicit. **S.** x. g. nūc in hierusalē cū tāta intrat audacia: **G**ol.

Cū extinxisset furore eo p̄ recessiōe: nūc sedatis eis reuertitur. **G**el melius. Multitudo que precedebat et que sequebatur in timore misit p̄ncipes vt nō auderet insurgere modo i chri stū: Nullū enī signū ita traxit turbā sicut laçari. h **E**t clāmabāt. Ecce pater q̄ multis modis honorat eum turbē. Et manib⁹: q̄r̄ afferūt rāmos. Et vestib⁹: q̄r̄ sternūt vestimenta. Et p̄dib⁹: q̄r̄ occurrit. Et vocib⁹: q̄r̄ laudāt dicentes: **O**sanna bñdic̄t q̄ venit i noīe dñi rex isrl̄. **E**o p̄ duo p̄tinet. **O**zōne et laude. Primo oīat dicentes: **O**sanna. i. salua/obsecro. Osanna enī vi dicit **H**iero: hebreū verbū est: cōpositi ex integro t corrupto: q̄st osi anna. Osi enī salua v̄l salutis ca: Anna aut̄ est interjectio obsecrantis: sicut pape admiratis.

Que quia in latino eloquio nō habetur pro ea posuisse **H**iero: videtur obsecro. Dicit enī **H**iero: q̄ osanna idem est q̄ osi anna: id ē salua obsecro. Et ē vna dictio vt dixim⁹: v̄l duę per eclipsis: id est per elisionem: id est per subtractionē vni us litterę prolate. Aug⁹ videb̄ velle q̄ osanna sit vna dictio:

et q̄ sit interjectio obsecrantis. Dicit enī

sic: **E**ox obsecrantis est osanna: sicut nō nulli dicunt qui hebr̄am linguam nouerunt/magis affectum indicans q̄ rem all quam significans: sicut etiam i lingua latina interjectiones: vt cum doleteras dicas/ mus/beu: v̄l cū delectamur dicim⁹/vah: vel cum intramur dicim⁹/ o gem magnā: tūc enī o nibil significat nisi mirantis affectū. Quod ideo credendum est ita esse: quia neq̄ grecus neq̄ latinus hoc interpretari potuit: sicut et illud **M**at. v.c. Qui dixerit fratri suo racha. Nam et hec interjectio esse perhibetur: affectum indignatis ostendens. Chrys. super Matthēum dicit: Osanna alij interpretant̄ gloriam: alij redēptionem: alij salūficā: Nā t gloria illi debetur: et redēptio illi conuenit: qui t omnes saluavit. Greg⁹ dicit: q̄ osanna idem ē qđ salūs: quasi tibi conuenit salūs mūdi. Hoc autem dicebant dirigendo sermonem filio dauid: sicut habetur Matth. xxj. a. Osanna filio dauid. Et post conuerendo sermonem inter se dicebant: k **B**enedictus/ sit vel est:

Qui venit in nomine domini: id ē dei parr̄o missus a deo. s. et lō pater q̄ eī m **R**ex israel. i. messias Chrys. Hoc enī maxime coegit eos credere quoniam esset christus: quia deo non erat contrarius: sed se ab eo missum dicebat. Potest etiā his verbis designari laus virtutis nature. Humanę: cum dicit: Benedictus qui venit in nomine domini. **D**ivine: cum dicit: Rex israel. Sequitur:

* **E**t inuenit i esū **D**oraliter 2. Reg. 3.

Et abner p̄ncipes erat missis. Iboseth: id est aliquis magis peccator: Et iste conuersus ad dauid reduxit totū exercitū iboseth ad dauid. Unde dicit ad dauid: Surgam et congregē ad te dñm meū omnē israel: quia per tales multe reconciliantur ad christum. a **C**ogitauerunt aut̄ p̄ncipes sacerdotū vt t laçarū interficeret. Sic t diabolus et diabolici homines talem peccatorē conuersum t iam alios conuertentē nituntur interficerē. Sicut etiam habet. q̄ Reg. lii. e. q̄ quādo audiuit ioab: qui interpretatur inimic⁹: id est diabolus: q̄ abner reconciliatus est dauid interfecit eū. Sequitur: d **I**n crastinū autem turbā multa que p̄nērat ad diem festū: cum audiissent quia venit iesus hierosolymā: accep̄rūt ramos palmarū. Per quos significantur bona opera: que offerte debemus domino: quorum fructus nō hic sed in futuro expectāt. **P**os. 91.

Ideo dicit Ps. Justus vt palma floreb̄it: sicut cedrus libani multiplicabitur. Matth. xxj. a. habetur q̄ sternebant vestigēta z̄c. Et de hoc habet ibi. g **E**t processerūt obuiā ei: cum ramis palmarū. Per qđ significat q̄ eū bonis operibus debemus occurrere christo venienti ad iudicium. De q̄ occursu dicitur. i. Thessal. iiij. d. Rapiemur in nubib⁹ obuiā christo in aera. Amos. iiiij. d. P̄parare in occursum dei tui israel. Sed econtra quidam fugiunt a domino: illi. s. qui scier̄t peccant. De quibus Job. xxi. b. Qui dixerunt dño deo: recede a nobis/ scientiam vitā tuarum nolumus. Zach. vi. c. Venerūt scapulas recedētes et aures suas aggrauauerūt ne audiret. Alij credūt ire recta via sed alia via vadūt: t ideo eum non inueniunt. Et hi sunt qui peccāt ignoranter. Gel nō recto itinere ad eum vadit: qui bona non bona intentione facit: Ideo dicit. S. i. c. et. Esa. xl. a. Dirigite viā dñi. h **E**t clamabāt: osanna/benedictus qui venit in nomine domini rex israel. Iste clamor duo continet. **O**rationem: cū dicunt: Osanna; id est osi anna. i. salua/obsecro. Et laude: cū dicunt: Benedictus qui venit in noīe dñi z̄c. Ita et nos clamare debem⁹ ad dominū orādo t laudādo *

sive gratias agendo,

Luangelij scđm

Job annem

Et iuenit iesus asellū r̄c. Dixerat q̄ venit iesus hiero
solymā: ideo redit hic ad osidendū quō venit ī asello r̄c. Sed
querit: qualiter alij euangellistē dicunt q̄ misit duos discipu-
los et dixit: Soluite asinā ē pullū: hic autē nibil tale dicit: s̄
qm̄ iueniēs asellū sed sit sup eū. Sol. Utruq̄ factū ē: sed h̄ bre-
uiter dicit qđ alij la-

Zach. 9. c.	tius quo factum sit
Matth. 21. a.	narrat. b. Et sedut
	sup eum. Marc. xi.
Et nō habebit	a. et Lucas. xix. f. et
L	Johannes. non di-
Matth. 21. a.	cunt eum sedisse nisi su-
	per pullum. Matthae,

us dicit eū sedis super asinā: kīm pphetiam Zach. ix. c. in qua vtrungz dícis: Ascendēs sup asinā et sup pullū filiū asi ne. Et dicunt quidā

q̄ licet esset brevis via tñ fieri potuit ut p̄mo insedisset pullo:
et forte q̄r nondū domit⁹ et lasciu⁹ erat/ descēdit et insedit asy-
ne. Alij dicūt q̄ potest esse/ q̄ sup vtriusq; nō sed sit/ sed vtrunc⁹
bit et afficit et mortificat ut nō sit/ nec misterio iudei e gen.

ibi affuit: et matthæus utrūq[ue] posuit pro mysterio iudei & gen
tilis. Chrys. videt velle q[uod] p[ro]mo insedit asin[us] & postea pullo.
¶ Sicut scriptū est. H[oc] uic facio adh[ab]it[us] p[ro]phetici testi
monium. ¶ Holi timere: vel s[an]ctū Chrys. letare filia
sion. Et potest esse li[ter]a sion: vocatiū casus: id est o sion filia:
vel genitiū o filia quē es i sion i. In hierusalem. In reprobo
enī populo erat allquē filie/animē. s. sancte/oues quē devote
occurrunt venienti: quib[us] d[omi]nūt[ur] dicit q[uod] p[ro]phetā: Holi time
re/vel/letare: quasi agnoscite quē laudatis & ne timeatis cū
pati videritis q[uod] est redēptio vestra. Quia/ e Ecce rex

tū venit **zc̄** ad redēptionē. s. nō ad debellationē. Chrys.
Quid ē: Letare valde filia sion: Quia oēs alij reges iudeorū
queris et valde iniusti erāt et auari et populi quererebāt et delin-
quere faciebāt: et per hū tradī inimicis. Sz̄ p̄fide ait, p̄b̄eta: hic
nō est talis: sed mittis et māsuer? qd̄ ab asino ostendit. Nō em̄
exercitum trahēs ut tyrann⁹ intrabit hierosolymam: sed as-
nū habens solū. Tel. d. **H**ol timere filia sion: vt vens

et figurauit rem futuram. q̄ imundum gentium genus dedebat
subiici fugo christi. Unū etiā dicit Aug^o. Nullus in q̄ nemo se-
derat: populus est gentium qui legē non acceperat. Matth^e aut̄
qui scripsit iudeis posuit de asina: per quā significat synago-
ga. Sequit^{ur} Hec nō cognouerūt vñ hoc. s. q̄ in pul-
lo sedet. Non cognouerunt fieri. s. per prophetiam:
Discipuli ei^r p̄mū. s. p̄ resurrectionē. Chrys. Mouerat
qđem qm̄ scriptū erat: sed q̄ p̄ter eum scriptum esset nō no-

uerat. **Sed** qn̄ **glorificat** est iesus/ resurrectione.
Tūc recordati sūt; recolētes que viderāt; & cōferentes
Quia hec erat scripta de eo/ t̄ hec fecerūt ei.i. nō
alla q̄ q̄ erant scripta de eo. Et dicit Lbryb. q̄ ex hoc patet
qd̄ dicit hic/ q̄ plura ignorabāt apostoli. Necq̄ enī oia reuelā

bat eis. **Un. S. ii. d.** q̄dixit: Soluite tēplū hoc r̄z. nescierunt apostoli q̄ de resurrectiōe corporis sui loqueret. Et **Luc. xviiij s.** Erat verbū absconditū ab eis r̄ nō intelligebāt que dicebātur de resurrectiōe. **s. eius:** Ideo semper dolebāt cū audiebāt de passiōe sua: et erat in iugsticia: qz nō nouerāt ea que de resurrectiōe sua dicebat. Hoc enim eis occultabat iesus: qz rudes erant r̄ eorum intellectū excedebat. Sed q̄re non aperuit eis prophetiā de asino: **Sol.** Quia scandalizaret eos: si rex existēs. talia deberet pati. **s. sedere in asino:** et postea tradi a discipulo

et mori. Tel aliter. Ideo eis occulauit: qz si dixisset eis: Ego
sum ille rex de quo prophetæ prædicti: nō intellexissent de illo re-
gno cuius erat rex: sed de terreno. Sequitur in **L**estimatio
nū ergo: vel autē fin Chrys. phibebat turba à erat
cū eo in bethania. n **D**uādo lacarū vocantur

perhibebat turba quę erat cū
eo quando laçarum vocavit
de monumento / et suscitauit
eum a mortuis. Pròpterea et
obuiam venit ei turba : quia
audierunt eum fecisse hoc sig-
num. Id hárisei ergo dixerunt
ad semetipsum: Videlis quia
nihil proficimus: Ecce mun-
dus totus post eum abiit.

quare: Aut pro
quia / testimoniu
phibebat turba r̄c. Unde sequitur: p Propterea et
obuiam venit ei turbā ad exercitationē et testimoniu illū
turbe q̄ resurrectiō interfuerat. Et hoc est: q Quia au
dierūt eum fecisse hoc: id est tam apertum et notabile et
demonstrabile signū. Chrys. Mequaq̄ enī tot ita repente
conuersi essent ad credendū nīsi per signum. r Dharisi
ergo / vel / vero / inde turbati: quia letabantur in eo populi:
s Dixerūt ad semetipsoſ: id est inter ſe: quia forte non
audebat coram turba. t Cidetis quia nihil profici
mus. Simile dīc caiphas. s. xj. f. Tlos nesciis quicq̄ neg
cogitatis. v Ecce mūdus totus post eū abiit. Blo.
Omnino prophetant nescientes. Aug. Quid mirū si post
eum vadit mūdus: per quem factus est mūdus? Sedm̄ Ber
go videtur q̄ isti malicioſe hoc dicebant: ſicut vult Aug. S
Chrys. dicit. Viderunt mihi q̄ ſani erant qui hec dicebant:
ſed non audebant propalare: ſed ab euentu cohiebant alios

* siue gratias agendo. De primo Ps. Dñe exaudi oratio. Veritate
nem meā et clamor meus ad te veniat. Iic. Ps. De profundis Ps. 102.
clamavi ad te dñe ecce. De secundo Eccl. clm. p. Glorificante Ps. 113.

deum quantūcunq; poteritis superualebit adhuc. **a** **Ei**
uenit iesus asellū ⁊ sedit super eū sicut scriptū est.

Domin⁹ equitauit asellum ⁊ asellam: id est illos qui infirmi sunt corpore ⁊ gratae: ⁊ paruam habent scientiā sicut asella. **O**dī significati sunt: **M**ec⁹ i⁹ xvi⁹ p̄cept⁹ paul⁹ ⁊ salomon⁹ no-

gnificatu fuit. it. Reg. i.e. vbi p̄ceçperit dauid q̄ salomon po-
neretur super mulam. Infirmi enim z idiorū portat dominū.
i. Cor. i.d. Vide te yocationem vestram fratres v. Domi-

nus enim facit semper sicut pauper homo: qui nō potest habere dextrarium: id est aliquem magnum dignitate et scientia

et vita: et ideo accipit quos potest. **D**ictege. vii. a. **T**e mibi
qua factus sum sicut qui colligit in autumno racemos vinde-
mie. **T**alez eum perirent. **P**edicant trahere ad quadrigam dos-

mitte. Tales enim destrinquebant trahere ad quadragesimam
missam; sed si rubeum pallium episcopatus eis supponitur col-
la submittitur. **d**icitur. **A**holi timere filia sion; id est fidelis ani-

ma:que debet esse speculatrix sui ad humiliandum ad co-
temnendum: dei ad amandum et desiderandum. De primo dicit-

Maum. iij. c. *Intra in lutum et calca subigens tene laterem.*
De secundo **Maum.** iij. b. *Omnis qui viderit te resiliat a te.*
De tertio **Hester.** xij. d. *Facie tua plena gratiarum. Al. Si*

*De terio iuranti. v. o. Sicutus tuus pectus gratia tua
on dicitur: quia speculari debet anima statum presentem ip-
teritum / et futurum. Berii. Vide o homo unde sis et erubesc:*

vbi sis et ingemisce: quo vadis et contremisce. ¶ Ecce res tu⁹ venit tibi sedes super pullū asin⁹. Matthe⁹. xxi. 9. Dicit or etiam super asinam sedes in ora notatur et ipse la-

a. dicit q̄ etiam super aliam lecit: in quo notat q̄ p̄pis angularis utrumq; populu sibi coniuxit. Gentilem q̄ designatur per pullum: et iudeum qui significat per asinū. Et

et hoc etiā designat p hoc qđ dicit. i. eodē de gentib⁹ qđ venie
rant ad diē fessū cū iudeis. Etel p B significat qđ dñs in nrā na-
tura uenit ad diē fessū cū iudeis. Etel p C significat qđ dñs in nrā na-

Esa. xix. 9. Ascendet dominus super nubem levē et. Sequit:
* Erat aut̄ quidam

八

S quasi impossibilia temptates. Sequit: **a** Erat autem quidam gentiles ibi, scilicet in iherusalim. **b** Ex his, id est de numero eorum: **c** Qui alcederat ut adoraret in die festo: quia pselepti erat: et eadem lex erat indigenis et pseleptis adorandi ter in anno. Uel in Chrysostomo. Prope existentes ut pselepti fiant: erat ad festum. Et nota quod pseleptus vult euangelista significare vocationem gentium: ex his qui sunt: et quod totus mundus ascenderat ut adoraret in die festo post eum vadit: sicut dicitur in libro. **d** Hi ergo accesserunt ad philippum qui erat a bethsaide famam christi auditus: **e** Accesserunt ad philippum: forte quod non erat eis aliquis modis vel quod minor facilitore habuerat accessum vel a casu. **f** Qui erat a bethsaide galileus: de qua et petrus et andreas: ut dicitur. **g** I. f. s. Et rogabat eum dicentes: domine volumus iesum videre. In quo prefiguratur uersio gentium per predicationem apostolorum. **h** Venit philippus et dixit vel dic andree. Chrysostomus cedit andree: ut ipse dicat iesu tanquam auctori se existet: ut rem ei comunicat. Item quod audierat dominum dicentes: In via gentium ne abieritis. Matth. x. a. ideo timens ne faceret contra preceptum: prius cum discipulo comunicans resert magistro verbum: ut ergo istorum dixerunt ei. Unde sequitur **i** Andreas rursum et philippus dixerunt iesu. Andreas tamen principius loquebatur. Tamen et. s. vi. a. loquitur ipse andreas pro philippo. **k** Jesus autem respondit eis dicens: venit hora ut clarificetur et. **l** Glo. De iudeis erant qui per clamabant: Hunc dictum qui venit in nomine domini: modo gentiles querunt videre. Ecce duo occurserunt parientes: Eph. viii. c. Sic totus mundus post eum vadit. Dicit itaque lapis angularis: **m** Venit hora ut clarificetur filius hominis. id est manifestetur in gentibus: vel per resurrectionem. Non est autem hec clarificatio de istis volentibus: sed per eos prefigurata: et occasione eorum annuntiat futuram plenitudinem gentium: christo in celis glorificato: sed hanc altitudinem glorificatio pcedit humilitas passionis. Humile enim spiritu suscipiet gloria: Proverb. xxix. d. Ideo sequitur: **n** Amem dico vobis: nisi granum frumenti regnabit Christus. sicut dicitur. **o** Venit hora ut clarificetur filius hominis. id est patiatur et crucifigatur. Crucem enim gloriam vocat: ac si dicat: ut oem tolleret indepositionis occasionem a iudeis: dixi vobis prius: In via gentium ne abieritis: Matth. x. a. ne. s. iudicii scandalizarent si viderent vos ire ad gentes: sed quod illi permanenter insuaserint: gentes vero volunt accedere: tempus est ad passionem ventre omnibus. Item Chrysostomus. Indignum est volentes non suscipe et insuasis assister: quia ergo tempus erat mittendi discipulos ad gentes: et hoc non ante passionem erat futurum: dicit tempus est ut glorificetur filius hominis: id est crucifixus. Non enim prius voluit eos dimittere: sed prius dimiserunt eum: donec enim crucifixus esset non dicit: Euntes docete omnes gentes: Matth. xvi. d. Primitus recusaverunt eum dicentes: Non habemus regem nisi cesarem. i. xii. c. Quia enim dimiserunt eum: propterea dicit: Quotiens volui congregare filios tuos et noluerunt: Matth. xxii. d. **m** Amen amem dico vobis: nisi granum frumenti cadet in terram id est seminatur.

* a Erant autem quidam gentiles ex his qui ascenderat ut adorarent in die festo. Per hanc significant laici predicatorum: qui aliqui venerunt ad sermones vel ad ecclesiam vel ad confessionem. **d** Hi ergo accesserunt ad philippum et. Tales si habent voluntatem videbant iesum. id est venientiam et granum obtinendem: debet venire ad philippum. id est discretum sacerdotem et exhortatorem qui sciat illos illuminare proprio et doctrina. Philipponem interpositam os lapa dis. Ps. Illuminans tu mirabilis a mortuis eternis. Exo. xx. c. Loquere te nobis et audiemus: non loquitur nobis dominus ne forte moriamur. Tales volunt ut instruantur in presenti ad presentiam per sacerdos tes: ne dominus loquatur eis in iudicio ad penitentiam: sic loquuntur malos: Mat. xxv. d. Esuris nos dedidisti miseri maleducare et. **g** nota quod philippus aduersus sibi andream: qui interpositam virilius: non enim intelligi possit cum aliis.

gloriam strenuitas bene opandi: scientia enim intelligentia per philippum. Nec duo necessaria sunt predicatori volenti altos adducere ad iesum: quod significatum est Ex. iiii. g. quoniam moyses adiuxit sibi aaron: in quod celitudo vita significatur: qui interpretatur mortuus. Bona enim vita proclivitatem est predicatoris: sicut aaron moysi.

k Jesus autem respondit eis dicens: venit hora ut clarificetur filius hominis per passionem. s. et mortem. Et in eodem modo habebat clarificari alij filii hominum quod obsecratis se et denigratis per peccatum Roma. i. c. Obscuratus est insipiens eorum et eorum Chrysostomus. **B**

cit andree. Andreas rursum et philippus dixerunt iesu. **l** Jesus autem respondit eis dicens: Venit hora ut clarificetur filius hominis. Amen amen dico vobis: nisi granum frumenti cadet in terram

carbones facies eorum. **Esa. xiij. b.** Facies combustionem vultus eorum. Debemus per clarificari sicut olla vel ferrum rubiginatum per purificationem. per correctionem et argutitionem: quod fit si patiatur sustinatur. Proverb. xxv. a. Ausus rubiginem de argento et. Ita per fornacem tribulacionis et eruditio clarificamur sicut aurum et argentum. Eccl. iiij. b. In igne probatum aurum et argentum: homines vero receptibiles in camino humiliacionis. Ita speculum sputo clarificatur: Sic christus spuma iudeorum: quod non est speculum sine macula: Sap. vii. d. Similiter precepit et diuina hoiem clarificatur: Ideo dicitur **Esa. i. c.** Faciem meam non auerti ab increpatibus et conspueribus in me. Volebat enim clarificari. Ita panis clarificatur lotio et pulchritudo: Ita clarificatur aia per lacrymas et cinerem humilitatem vel memoriam mortis. **Ps. 6.** colatas et depuratas. **Ps.** Lauabo per singulas noctes et. Ita nullus ergo per pulchritudinem carnis defecatio et maceratione et indebita hoem dominum murmurare contumeliam et oppidio. Malach. iii. a. Ipse enim quasi ignis consumans et. tra clarificatorum. **Marti. ix. a.** Testimonia eius facta sunt splendida et candida nimis vera res. **iiij. d.** Oppidit nix quia fullo super fratre non potest candida facere. Testimonia domini res sunt patienter sicut ibi dicitur **Hedasunt sci. Osi. Gal. iij. d.** Quotque bapticati sunt sustinuntur. **Esa. xlj. c.** Quidam his velut ornamento vestientur. Ita clarificatur vinos per quartum et residuum et turbam per motionem: Sic aia in contemplatione. Chrysostomus. **iij. d.** Sedebit solitudo et. **Ps.** Turbari se **Ps. 106.** et. s. quod motu sunt. Ita clarificatur moneta per pulchritudinem: Sic iustus per opus bonum in pueritate deductum. **Mat. v. b.** Sic luceat opera via coram hominibus et. **Ecc. ix. c.** Quidam potest manu tua et. Sic redditur honestus clarus per bonam famam. **Sen.** Gloria est quod multorum iudiciorum probatur: claritas per bonorum. Ita clarificatur honestus per doctrinam aptam et evidenter. **Proverb. xliij. a.** Doctrina prudentium facit. Eccl. iiij. d. Ne abscondas sapientiam et. **Job. xxvij. a.** Quis est iste inuolens et. **m** **Amen amem dico vobis: nisi granum regnabit Christus.** **Dicitus dicitur** clarificatio subdit de passione: quod non dicitur Augustinus. ad altitudinem glorificationis itur per humilitatem passionis. **Proverb. xxix. d.** Superbum sedque humilitas: et humilem spiritum suscipiet gloria. Christus autem comedens granum frumenti: quod melius est in granis: Ideo dicit etiam sicut malum inter ligna silvarum et. **Cant. q. a.** Et de resurrectione: **Daniel. ix. f.** Ita altius proprietates grani pertinunt christi et iusti etiam ponderosum per humilitatem in vento superbie non rapitur: sicut palea. Eccl. xxij. c. Sicut palea in excelsis et clementia sine impetu posita per faciem venti non permanebit. **Job. xxvij. d.** Qui fecit ventum potest. **f** Fons per geminam dilectionem et in fidem redditus inuidia. **Diodicas aristas habet:** habet dulcedinem similem per mansuetudinem et patientiam in pseudentibus et praeterea. **Matth. v. a.** Beati qui persecutionem patiuntur et. **Eode ca. g.** Quare et. **Iacob. i. a.** Omne gaudium existimare fratres mei et. **Ecclesia. Iacobus.** autem habet longas aristas sicut hordeum. Forte et nutritiuos per praeaccidias. **Proverb. xxx. d.** **Diodicus et exutus a paleis** (Leo fortissimus et. per paupertatem per praeaccidias. **Matth. xix. c.** Facilius est camelus et. **Reg. xviij. e.** Ego sum pauperrimus debet esse: alioquin putrem (et tenuis et. scicci fieret per abstinentiam et gulam. **Job. i. d.** Copus publicus exterius per penitentem (truerunt iumenta et. et vel martyris: sed inter alios per mundiciami

BB **CC** contra luxuriam

Granum

Evangeliū scđm Johannēm

G 1. seminatis: **a** Mortuū fuerit. i. putrefactū. **b** Gypſū ſolū manet. Chrys. De cruce loquit. Ut g̃ nō turbent ex cogitātes q̃i accesserūt g̃etes tūc iterfect⁹ ē: dīc se granū. q.d. Immo hoc ipsū maxime facit aduenire g̃etes & p̃dicationē au- gere. Itē qz sermonis nō tm̃ eos p̃suadebat: b̃ etiā a rēfū ex- perimēto methodo id tractat: qm̃ & fru- mētu magi fert fructū cū mortuū fuerit.

Si ig̃is hoc ē in ſemine: multo magis in me. Hūc ſermonē etiā paul⁹ mouet / diſ- purans de resurrectione. i. Cor. xv. e.

c Si aut̃ mortuū fuerit in infideli- tate iudeoz̃in. **d** Adhuc ſructū affert in fide populoꝝ. Aug⁹. Cum ſine multa grana ſeminū: nulli ſe comparat ni- ſi ſrumento: vnde moꝝ cept̃ eccl̃ie / de hoc ſolo grano confici corpus dñi. Seq- tur: **e** Qui amat animā ſuam t̃c. P̃dixit ſuam paſſionem p̃r̃t̃am fru- ctui: ſed quia non prodest eius paſſio ni- ſi compauntib⁹ & imitantib⁹: ideo p̃dicta paſſione ſub- dit exhortationem ad idem: dicens: Qui amat animā ſuam / vero amore: id est qui dilig̃t commodum animę ſuę.

f Werdet eam: id est animā. i. ṽtam. Et eſt ſimplex re- latio: id eſt libeñ morietur cū christo. Tel. **g** Qui amat animā ſuam: id eſt ṽtam in p̃ſentī contra christum: **h** Werdet eam in futuro. Qd̃ magis congruit ei qd̃ ſequi- tur. **i** Et qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt exponit eam morti potius q̃ in deum peccet: **j** In ṽtam eternam custodit eā. Eſa. xlī. b. H̃ec dicit dñs ad preceptibile animā t̃c. Ibi habet Septuaginta: Sanctifi- cate eū qui dexpic̃t animā ſuā. Chrys. Quid eſt: qui odiſ: Qui ſi. non cedit ei noxiā iubenti. Et nota q̃ nō dixit: qui nō cedit: ſed qui odiſ. Sicut enim eorum qui odio habētur: neq̃ vocem ſuſtinemus delectabiliter neq̃ viſum: ita animā cum iniungit contraria cum ṽbementia auertere oportet. Animā autem vocat animalitatē ſue ſensualitatē. Et quia ſic cuſtodiſt anima cū perditur / ſicut granum multiplicaſ cum pro- p̃t̃it: Ideo. **k** Si quis mihi ministrat: id eſt ſi quis meum miſterium profiteretur: **l** Adeſequatur: id eſt opere imitetur. Chrys. De morte dicit: et eam que per ope- ra eſt asſectionem expedit: Decet enī miſtrum ſequi eum cui miſtrat. i. xlī. b. et. xv. c. Nō eſt ſervus maior ſuo dñi: ſi me perſecuti ſunt: et vos perſequenſ. Eccl. xli. d. Magna glo- ria eſt ſequi dñm. Tel. **m** Si quis mihi miſtrat / in diſpensatione verbi. **n** Adeſequatur / imitacione faci- ne dicat ei: Qui p̃dicas non ſurandum ſurariſ. Roma. ii. d. Tel. **o** Si quis mihi miſtrat / in operatione exteriori: **p** Adeſequatur / intentione interiori propter deum faci- ens. Matt. xix. d. Ecce nos reliquimus omnia et ſecuti ſu- mus te. Tel. **q** Si quis mihi miſtrat: id eſt ſervit in pro- ſperitate. **r** Adeſequatur / in aduerſitate. Eſa. xxi. d. Teneit mane & nox: ſi quigritis querite. Et quo p̃mior: Ecce! **s** Et ṽbi ſum ego / caput: illic et miſter meus erit. Si ca- puti membra h̃eret ei / quia onerosa dixit: ideo p̃m̃ponit. Matt. xxi. c. Ibi fuerit corpus t̃c. i. xlī. a. Acci- pliam vos ad meipſū. Job. xvii. a. Pone me iuxta te. Aug⁹. Preſium operis quo illi miſtratur / eſt eſſe cum illo ſine quo nūc ēbene eſſe / & cū quo nūc eſt male eſſe. Unde & aptius

t ſubdit: Si q̃ ſi mihi

Doraliter **v** contra luxuriam. Cant. v. c. Dilectus meus candidus et ru- blicundus. Granum ſuēt multiplical per putrefactionem: ſic ſanctorum gloria & fama crevit per eorū afflictiones & mor- tes. Ps. 140. Singulariter ſum ego donec tranſeam. Exo. j. c. Quanto plus oppreſebant filios iſrael t̃c. Christus cecidit i terrā in ſepulchro: mortu⁹ eſt in patibulo. Justus cadit i ter- ram per humilitatem & ſu considerationem: moritur per car- nis mortificationem: et tunc fructificare potest in alijs q̃ p̃- dicationem. Dñs autē ſurat & nō nolumus ei credere: q̃i ñi gra- num ſrumēti eleuetur a terra per pompaꝝ: ipſum ſolum ma-

net. Item dicit vſurarius: q̃i ñi granum poſitum fuerit la- arca / non fructificat: Et dominus dicit q̃i ñi darum terre: id eſt pauperibus non multiplicatur. Eccl. xi. a. Vitte panem tuum ſuper trāſeunteſ aquas t̃c. Sequitur: **c** Qui amat animā ſuam: id eſt ṽtam in p̃ſentī. **f** Werdet ea

in futuro. Unde Chrys. Animā am- re / dicit desideria anime incōuenientia fa- cere: et ei plus q̃ oportet deferre. Eccl. xvii. d. Si preſtes anime tuę concapice- tias eius t̃c. Tel. **e** Qui amat ani- matu ſuam: id eſt ṽta / multiplices cu- ras pro ea corpori adhibendo. **f** Per- det eam: ad litteram etiam in p̃ſentī: quia ad litteram propter cibos & ſomen- ta & ṽta multa gd̃ vita. Eccl. xxvii. d. Propter crapulam multi obliuent: et qui abſtinēs eſt adiūciet vitam. Dic̃he j. b. Ponarū ſamariam: id eſt illos qui cu- ſtodiūt corpus ſuum / quaſi aceruſ lapi- dum in agro. Quanto enim plures lapides ponuntur ex una parte i aceruo: tanto plures ruūt ex alia: Sic quāto plus q̃ ſu ſtodiſ ſe in oculis: tanto plus deterioratur in alijs membris. Caro enim ſicut later / qui ad ablutionem ſordidatur: et ſicut vſtimentum qd̃ ad repositionē a tineis comedis. Unde Ps. Ps. in. Omnes ſicut vſtimentum veteraſcēt. Eo enī ipſo q̃ non vi- tur quis vſtimentō / generat ipſum vſtimentum tineas & ver- mes: et ſic in ſeipſo per ſeipſum cōſuntur in octo. Job. xi. d. Qui quaſi putredo consumendus ſum t̃c. **g** Et q̃ odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Item ſ eodem parſi ante. Qui ſponte obtulistiſ de iſrael animas ve- ſtras ad periculum / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo / nec reputat dñm pro ipſo. Judic. v. b. Cor meū dilig̃t principes iſrael: qui propria vo- luntate obtulistiſ vos diſcribini / benedicte domino. Itē Eſa. xlī. b. Do- minus ad contemptibilem animā t̃c. Ibi habent Septua- ginta: Sanctificate eū qui dexpic̃t animā ſuam. Tel. **h** Qui odiſ animā ſuam in hoc mundo: id eſt ṽtam temporalē: qui parat eſt mori pro christo /

G subdit. **a** **S**i quis mihi ministraverit vere limando.
b **H**onorificabit eum pater meus: ut ibidem sit ad-
optat^r vbi est unicus filius. Chrys. Cur nō dixit: Ego ho-
norificabo eum: Respondemus: quia opinionem maiorem ha-
beat de patre. Aug. Or dixerat: Abi ego sum illuc et
minister meus erit: hoc intelligitur
exposuisse cum dicit: Honorificabit
eum pater meus: Nam quem maio-
rem honorem accipere poterit adoptat^r
vbi est unicus: non equalis fac-
tus diuinitati: sed cōsociatus eternitati:
Sequitur: **c** **N**unc anima mea tur-
bata est. Predicita passione: vt ad gā sup-
posita exhortatione quasi data voce for-
titudinis: subdit affectum nostrę infirmi-
tatis quem vere suscepit: sed ex voluntate
pro nobis: ne de hac iffirmitate despere-
mus. Unde dicit: Nunc anima mea turbata est: quasi
tunc honorificabit eum pater meus mecum: sed nunc turba-
tur anima: id est sensualitas. Simile Matth. xxvij. d. Tri-
stis est anima mea usq; ad mortem. **d** **E**t quid dicam:
id est quid respondebo vel oponam turbationi? Ecce scio quid
dicam: hoc. s. **e** **P**ater saluifica me ex hac hora:
id est resuscita me: In quo docet nos quid dicere debeamus
in tribulatione: et quo confugere. s. ad patrem per orationem:
scdm illud: Ad dominum cum tribularer clamavi. Nec debe-
mus petere non tribulari: sed in tribulatione saluari. Unde
subdit: **g** **S**ed propterea veni in horam hanc: qua-
si saluatione quero: sed passionē nō recuso. Quia! **b** **P**ro-
pterea: id est ad patientiū: **f** **C**lement in horam hanc. i.
in hanc vitā siue in mundū: vel in hanc oportunitatē. Et ideo
h **P**ater clarifica nomen tuum: id est me suscitaro. s.
qd est gloria nominis tui: vel me qui sum nomen tuū. Vel sic
legitur. **d** **Q**uid dicam: id est quo fugiam: quem inuo-
cem: in quem sperer: In patre qui saluat. Unde: **P**ater sal-
uifica tc. Vel sic. **d** **Q**uid dicā ad erectionē vel ad re-
medium: Dicam ne hoc: **e** **P**ater saluifica me ex hac
hora: id est petā ne pater simpliciter: transeat a me calix et
passio ista: Non. **g** **S**ed pro quia: **b** **P**ropterea:
vt patiar: **f** **C**lement in horam hanc. Sed hoc dicam:
k **P**ater clarifica nomen tuum: in mea resuscitatio-
ne: vel gentium conuersione. q. d. non peto nō mori: sed resur-
gere et predicari gentibus. Chrys. sic legit: **c** **N**unc ani-
ma mea turbata est. Hoc quidem non videtur coborta-
rio discipulorū ad mortem sustinēdam: sed magis fugiendam.
Est autē maxime ne enī dicāt: ipse vt deus existens extra do-
lores humanos facile de morte philosophat: et sine suo per-
iculo de nostro nos admonet: ideo ostendit q; et in agonia est
ipse propter nostram utilitatē: tñ nō renuit mortem. Hec au-
tem dispensationis sunt: nō diuinitatis: ideo dicit: Turba-
ta est: et ita turbata ē: vt eripi querat si demū liceret fugere.
Ite sunt nature humanae imbecillitates: **d** **E**t qd dicā:
Loquit̄ ad modū turbati et tribulati: q; dicit querēs remēdiū:
qd faciā: quid dicā. Vel. **d** **Q**uid dicam: id ē quid pe-
tam. **e** **P**ater saluifica me ex hac hora: passionis. q.
d. ita turbatur anima: id est sensualitas vt petat eripi. Sicut
etiam alibi dicit: Pater si fieri potest: trāseat a me calix iste.
Et est petitio sensualitatis: quam ratio postmodū dirigit. Ve-
runā nō sic ego volo tc. Sic et hic dicit: **g** **S**ed prop-
terea veni in hāc horā: vt patiar. Et ideo peto: **k** **P**ater
clarifica vñ glorifica nomen tuū. Chrys. id est ad-
duc me ad crucem. Gloriam enī dei vocat mortē suam. Post
*

a erit. Si quis mihi ministrave-
rit: honorificabit eū pāt me-
us. Nunc anima mea turba-
ta est. Et quid dicā: Pāt sal-
uifica me ex hac hora. **S**ed
k **P**ater clarifica nomen tuū.

pater me⁹. i. Regl. ij. f. Quidcunq; honorificauerit me glo-
rificabo eum: qui autem contemnit me ignobiles erūt. Hāc
gloriam videns regina saba/nō habuit ultra spiritū. ij. Regl.
x. a. Saba: interpretatur incēsū. Regina ergo saba est anima
cōtemplativa: que in contemplatione quasi sumus incensi ex
tenuato desiderio et defectu. Intelligentia
ea que sunt in patria cadit in psalmū: Un-
de alta littera habet extasim. Et nota q;
ad illam gloriam iterum per ministerium. Mi-
nistrare ergo debemus christo: quia ipse
prior ministravit. Luc. xxij. c. Ego autē
sū in medio vestz: sic q; ministrat. Min-
istravit autē nobis sua suos et seipsum. Sua
triplicifit: q; bona temporalia spiritualia et cele-
stia suis confert. Iaco. j. c. Omne datum
optimū et omne donum perfectum defur-
sum est descendens a patre luminum tc.
Lucl. xij. c. Et transiens ministrabit illis. Suos etiam mini-
strat angelos. Heb. j. d. Mōne oēs administratorū spūs in mi-
nisterium missi: q; hereditatē salutis accipiliunt. Itē ange-
los. i. prēdictatores suos ministrat. Mōne. vij. f. Missi ad eos
seruos meos prophetas de nocte consurgens: et non audierūt
eos. ij. Esdr. j. f. Missi āgelos suos revocare eos et ipsi sub-
sanabāt eos. Itē ministravit seipsum. Bcrū. Bon⁹ minister q;
carnē in cibum sanguinem i potum: animā ministravit in pre-
ciū. Similia ergo nos oportet ei ministrare. Prover. xxiij.
a. Quando federis vt comedas cum principe tc. Et ergo mi-
nistremus nostra pauperib⁹ ergando. Luc. xvij. c. Facite
vobis amicos de māmona iniqratis tc. Glestros pro christo
eos relinquēdo: et contra christum nō amando. Matth. xix.
a. Omnis qui reliquerit patrem aut matrē tc. Deut. xxxij. d
Qui dixerūt patri et matrī mescio vos tc. Itē nosipso de-
bemus ei offerre. Est enī quasi gigas qui homines comedit.
Duo autem habemus: Cor et corporis. Hec duo paremus ei
et suffici sibi. Cor autem a te petit in cibum: sicut auls nobis
cor prēde sūc. Proverb. xxiij. c. Fili prēbe mihi cor tuū.
Ecc. xxi. d. Splendidum cor boni in epulis: id est ad come-
dendum. Effunde ergo de corde tuo sanguine totius super-
bie: inuidie et rancoris. Nam caro cum sanguine comedti pro-
hibita est: Gen. ix. a. Chriſi. ij. f. Effude sicut aquam cor tuū.
Hdiere. iiij. d. Lava a malitia cor tuū. Iterū et coque ipsū
et in aqua p̄tritionis et igne charitatis: Scdm illud Ps. Da
ratum cor meum deus. Corpus etiam para oīo: vt sanguine
totius carnalis voluptatis de eo auferas: et ipsum decoquas
laboribus: sudoribus: vigilijs: ieiunijs: et disciplinis. H̄i sunt
duo h̄ed optimi: quib⁹ Isaac libenter vescitur: si tñ a rebecca
i. gratia p̄parentur: Gen. xxvij. b. Primo enī effundit ab
eo rebecca sanguinem: id est peccatum per confessionem: de-
inde austert pellem: id est veterem cōversationem vel mali spe-
cim. Eph. liij. c. Exuite veterem hominem. Et decoquit p̄
charitatem. Sic ergo quilibet debet ministrare christo h̄ec
tria: sua et suos et se: Que abraā ministravit deo hospitio re-
cepto: Gen. xvij. a. Lac et butyrū et vitulū. Per lac intelligit
substantia temporalis vel amor carnalis quātū ad suos: per bu-
tyrū deuotio mentis: per vitulū imolatio carnis. **c** **N**unc
aia mea turbata ē. Tūc honorabī aia iusti: s h̄c turbat.
i. xvi. g. In me pacem in mundo pressurā habebitis. Et nota
q; licet sensualitas turbat: tñ non vincunt sancti. Enī Matth.
xxvij. d. Spūs quidē promptus est: caro autē infirma. **d** **E**t
qd dicam: pater saluifica me ex hac hora. Per h̄o do-
cet nos q; in turbatione recurrere debemus ad orationem.
Ps. Id dominum cum tribularer clamaui. Non debemus Ps. iiij.
autem petere vt amoueat temptatione: sed vt anima nō vin-
catur: sicut Matth. vij. b. Et ne nos inducas in temptationē.
Ideo dicit: Saluifica: non eripe. **f** **E**x hac hora: id
est ex p̄sentī vita: plena miserijs et laqueis et p̄cipitijs. **g** **S**o
ppterea veni in hāc horā: ad patientiū et laboradū. Job. v
b. Homo nascit ad labore. **k** **P**ater clarifica nōmē tuū.
Per hoc docemur dño petere: Saluificationem a culpa in

Evangeliū scđm Johannem

G crucem enim per crucem hoc euenit quod orbis terrarū cognovit nomen dei: nō solum patris sed et filij. Sic ergo sensualitas apetebat non mori: ratio deliberabat mori: et ita sensualitas in christo apetebat contrarium illi quod deliberabat ratio: non tamen contraria erat ipsi rationi: hoc enim volebat ratio. s. q. sensualitas appetebat hoc.

M. tolēs
De cōsc.
dīs. 3. c. fī.

Ego ostenderet q. nō erat extra humanae passiones. Tū Chrys.

Habebat naturam

christus nō volentē mori: sed p̄senti adh̄rentē vītę. Quę admodum enim esurire vel dormire non est crimen: ita neq; p̄sente vitam appetere. Christus autem corpus habebat a peccatis liberum: sed nō a naturalib; necessitatib; erutu: qz nequaq; alię corpus esset. Secundo qz p̄ hoc erudit nos: qz et si turbemur in agone constituti et formidine: non tamen resiliamus a propositio. a **E**lenit ergo vox de celo: in aere formata. b **E**t clarificauit ante qz mundus esset: id est clārum genui sim deitatem. c **E**t iterū clarificabo in mūndo sim humanitatē: p̄ resurrectionē et ascensionē. Tū sim Chrys. Glorificauit in his quę antea facta sūr miraculus. Et glorificabo post crucē. d **T**urba autem quę stabant et audierat illam vocem: e **D**icebat tonitruum factum esse. Hoc visum est forte remotis et minus attentis: qz tū audierant sonū. f **A**lij dicebant: angelus ei locutus est. Ita propinquus erat forte et perciperūt qz vox quidem esset: nō sonus tū: sed quid significaret nō nouerunt discipuli qui magis erant attenti et vocem et significatiōnē vocis nouerunt. Chrys. Unde nouerunt tonitruum esse vel angelum et locutū: nōne aperta et bene significativa erat vox illa: Ita: sed cito ab eis auolauit tanq; a grossiorib; existentib; et carnalibus et desidiosis. Et hī quidem sonitum quasi tonitruum detinuerunt. Alij autem qui dixerūt: qz angelus ei locutus ē: quoniam articulata quidē erat vox nouerūt: quid autē significaret non nouerunt. g **R**espondit Iesus et dixit: nō propter me vox hec venit sed propter vos: id ē propter salutem vestram non meam. Aug. Ostendit illam vocē non sibi indicasse qd sciebat: sed eis quibus indicare oportebat. Sicut autē vox illa non propter eū sed propter alios diuinitate facta ē: sic anima ei⁹ nō p̄p̄t eū s. p̄p̄t alios voluntate turbara est. Tū sim Chrys. legit̄ tripliciter. **P**ropter vos. s. vt credatis: quia ex deo sum. Qui enim a deo glorificat: quitter nō esset a deo: hoc autē dicit p̄tra b; qz sp̄ dicebat q. s. nō ēēt a deo. Tū **P**rop̄t vos. q. d. vos putas tonitruum factū et nescis: qd sit dictū: qre g. nō queritis qd ē qd dictū ē: cū ad vos pertineat: qz vox facta ē p̄p̄t vos: vt sc̄ sciatis me esse a patre glorificādū. Tū sic. **P**rop̄t vos. min⁹ capaces. Num illa em̄ p̄p̄t eos facta sūt: nō vt filio indigēt auxilio. Sequit: b **H**unc iudicium est mundi. Chrys. Quam habet h̄ consequentiā: Multam et valde consonātem. Quia enim dixerat: Et glorificabo eum: ostendit et modū glorif. Quis est modū: Iudicabit mundus: id ē vindicabilē qz princeps mundi mittetur deorum. Unde dicit: h **H**unc: id ē per meam mortem instantem. **J**udicium est mundi: id ē p̄ mundo: quia vindicabitur mundus de diabolo. Chrys. Ac si iudicio constituto dicat ad diabolum: Esto: alios interficiat propter peccatum: christum autem propter quid: **V**anis: sum est qz iniuste: quo circa per cum vindicabitur mundus. Exemplo faciam hoc manifestius: Esto: quidā p̄fles tyrannus qui omnes affligit vi man⁹ eius infinitis malis: hic si iniuste filium regis interficerit: huius mors et alios vindicare potest. Itē esto: quis debitores expertes et feriles et in vincula mitens: si ex eadem dementia eum qui nihil debet in eundē carcerem ducat: huic et eorum quę in alios fecit dabit vindictā. Sic et in christo factū est: **C**owm enim quę in nos fecit diabolo

lus: per ea quę i christum ausus ē expectetur vindicta. Unde ad idem subdit: k **H**unc princeps huius mundi: id est pernitiosorū. l **E**jicietur foras. vel sim Chrys. Ap̄litetur deorum: id est subiicitur qui prius dominabatur et torquebitur. Et ne dicat aliquis: qualiter mittetur deo-

s **R**espōdit Iesus et dixit: Non propter me vox hec venit si p̄pter vos. Hunc iudicium ē mūdi. Hunc princeps hui⁹ mundi ejicietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra in cruce. m **O**mnia trahā actemus. ipsum. q. d. et si moriar non tamen superabat. Qualiter enī cū

qui et alios trahit superaret: q. d. nō detinebor morte: sed ipsa morte vincā. Unde nō dicit resurgam: sed omnes trahā: qd resurrectione plus est. Si enim dixisset resurgam: nō per hoc manifestum esset qz traheret: dicens autem traham: vñq; declarat. Omnes autem traham: a tyranno detentos et nequitos per se effugere. Zach. ix. c. Tu aurem in sanguine te. Alibi autē vocat rapinam: qd bīc vocat tractionē. Luc. xi. c. Diripiet spolia eius. Scđm Aug. sic legitur. b **H**ic iudicium est mundi. q. d. nunc patior: nunc turbor: et per h̄ est iudicium mundi: iudicium. s. discretionis qd est ante ultimum iudicium damnationis: quia nūc per passionem iure diaboli destruēti multi liberabunt. De quo iudicio dicit Ps. Judica Ps. 42: me deus et discerne causam meam et. Et quomodo: Quia k **H**unc princeps huius mundi: id est diabolus qui dominat in malis mūndo deditis. l **E**jicietur foras de cordibus hominū p̄ passionē et p̄ predicationē apostolor. Esa. xi. b. In foramine aspidis et in cauerna reguli et. Et nō solū ejicietur ab eis: sed et mihi vñiōe fidei vñient. Tū subdit: m **E**go si exaltatus fuero a terra in cruce p̄ signo et remedio: miseri. xx. c. n **O**mnia traham ad meipsum: id est ad

* p̄senti et claritatē in futura vita. Et de hac clarificatione **D**icitur habes. 3. eodē. a **E**lenit ergo vox de celo et. Per h̄ gnificat qz iusto oranti dat dñs gratiā et p̄missū gloriā. Ps. Gratia et gloriā dabit dñs. d **T**urba autē qz stabant et p̄ audiebat: dicebat tonitruum factū esse. Sic dicit mūlti qz audiūt p̄ba dñi de iudicio dñi: dicūt ad terrorē esse dicta. Tales erat illi: de qd bīc Ben. xix. c. Videbat eis qz ludēs loc. Sed dicit dñs p̄ Ps. Verba mea non faciā irrita. f **A**lij ps. dīcebat: angelus ei locut⁹ ē. Ita dicit etiā mūlti: Ille homo spūialis ē et loquīt̄ cū angelis: et ideo nescit p̄descēdere nobis p̄cōrib⁹: ideo ita strict⁹ ē in p̄silijs suis. Tū i bono dīcūt mūlti: qz grā docet eū: licet alij dicāt qz hoc singat ad terrenū. dū. g **R**endit Iesus et dixit: nō p̄p̄t me vox hec venit si p̄p̄t vos: vt credatis qz dicunt de p̄mis: ne eas ignoratis: et de p̄mis vt ea habeatis. Roma. xv. a. Quæcōs scrip̄ta sūt ad nūfam doctrinā sc̄ptā sūt. Nō p̄p̄t me: Qz bono p̄tū nō eger. Job. xxv. a. Quid p̄dest deo si iūl⁹ fueris: b **H**unc iudicium est mundi. i. iudicium fieri p̄ mūndo liberādo: sc̄z ab opp̄sore. Tū sequit: k **H**ic princeps hui⁹ mundi. i. diabol⁹ qz dñas malis mūndo deditis. l **E**jicietur foras de cordib⁹ homin̄: v̄l p̄tate seūlēdī pro parte p̄uabit et passionē et p̄dicationē meā: v̄l p̄ grām qz diffundet facio p̄forato carnis meę in passiōe. Esa. xi. b. Sup̄ foramia aspidis et in cauerna reguli: qui ablactat̄ fuerit manū suā mūte: i. ch. ist⁹. Job xl. d. An extrahere poteris leviathan hamo: In quo hamo crux ē qz virga: clavi qz linea: diuinitas ferrū: caro christi vermis. Ps. Ego sū vermis et nō homo. Ezech. xix. a. Et traham te de medio fluminū tuop̄. Job. xxv. d. Obsticāte manu eū educt⁹ ē coluber tortuosus. m **E**go si exaltatus fuero a terra in cruce vel i celo. n **D**ia generā hominē. t. de qz genere homin̄ alijs. 3. j. a. Illumina omne hominē. Tū **D**ia qz sūt homin̄. t. homini i corpē et aīa. In aīa p̄ gratiam: in corpore per glorificationē extēmā. o **T**rahā ad meipsum: id ē ad yñstātē corpī mei: vt electo diabolo *

wibi iungant̄ et sim

Lc.

Vnitatē fidei vel corporis mei / vt sim caput et illi membra. Aug. Mō dicit om̄es: vt de vniuersitate hominū accipias: sed omnia de integritate nature. s. animam et corpus. Sic ergo legitur. **O**mnia que sunt hominis: id est hominē in corpore et anima. In anima per gratiā: in corpore per glorificationem: quia nec capsillus peribit. Mat. g.d. et Luc. xii. a. **G**el. **O**mnia predestinata ad salutē. **G**el. **O**mnia genera hominū: siue i linquis omnibus: siue i gratiis omnib: siue in gradibus honorum omnibus: siue in artiū licitarii et utiliū professionibus omnibus: siue in alijs omnibus. **H**oc autem dicebat significans qua morte esset moriturus. s. crucis. Unde Respondit ei turba: quia suam mortem insinuabat. **N**os audiūmus ex lege quia christus manet in eternū. Esa. ix. b. Super regnum dāvid sedebit amodo et usq; in sempiternū. Item Esa. ix. b. Et pacis ei nō erit finis. Michæl. v. a. Egressus ei fin dies eternitatis. Daniel. vii. d. Potestas ei potestas eterna. **E**t quomodo tu dicis oportet exaltari filium hominis: qd non est de eodem: ideo subdunt: **Q**uis est iste filius hominis: qd si ille filius hominis de quo loqueris est christus: tunc plane contraria sunt que dicas et que lex dicit. Nota sicut dicit Aug: qd dominus non dixerat in hoc oportet exaltari filium hominis: sed dixerat: Si exaltatus fuero a terra tē. Sed frequenter dicebat se filium bois: et memoriter hoc tenebat: et s. eodem dixerat: Venit hora ut glorificetur filius bois. Hoc ergo in animo retinentes: et per hoc qd nunc ait: Si exaltatus fuero a terra / mortem crucis intelligentes quesierunt et dererunt: **N**os audiūmus ex lege: quia christus manet in eternū: et quomodo tu dicis oportet exaltari filium hominis: quis est iste filius hominis? Si enim christus est: inquit manet in eternū: et si manet / quo modo exaltabitur: id est crucifigetur: Hoc eum dixisse intelligebant qd facere cogitabant: tñ ergo eis verboz istorum obscuritatem aperuit infusa sapientia. Unde nota qd dominus dixit discipulis de morte: et Luc. xvii. f. non intellexerunt: quia amor retrahebat eos ab hoc intellectu: sed iudei intelligunt: quia malitia eos ad hoc instigabat. **D**ixit ergo eis iesus: adhuc modicum lumen fidei: id est non plenum. **I**n vobis est quasi cum intelligitis qd christi manet in eternū: hec pars fidei et veri luminis per se non sufficit. **A**mbulate ergo: id est proficite et totum intelligite scilicet christum mortuum ut redimatur et victurum in eternū in celo quo perducatur. **D**um lucem habetis: id est dum christum vobiscum habetis: qui vos plenam fidem doceat. **M**at. Ut non vos tenebre comprehendant ignorati: vel mortis perpetuę: qd est si ita intelligitis christi eternitatem ut negetis ei mortem. Ambulate ergo in luce. **E**t: id ē quia: **Q**ui ambulat in tenebris: id est qui vivit in tenebris infidelitatis et erroris: vt vos: qui mortem christi non creditis. Gel. Sicut gentiles: qui oīno sunt in errore. **P**roficit quo vadat: id est nesciens vadit ad tenebras damnationis. Sed vos: **D**um lucem habetis: presto. s. gratiis et doctrina: vel presentis vita. Gel. **D**um lucem habetis: id est dum aliquid veritatis tam intelligitis de christi eternitate: **C**redite in lucem: id est in me veritatem perfecte credite: addedo eternitati passionem fin boiem. **S**ic filii lucis sitis per imitationem et amorem. Eph. v. c.

XII

Tat filii lucis ambulate. Chrys. dicit: qd postq; maliciose opposuerunt ei: Nō audiuimus ex lege quia christus manet in eternū tē. subdunt: **Q**uis est iste filius hominis: et hoc etiam maliciose. qd ne putes qd te hoc dicamus: et dicas quoniam propter odīus adverfamur: Ecce enim nō nouim⁹ de quo dīc: et tñ enī clamus veritatem legis: que videt contraria ei qd dīcis qd filius hominis debeat exaltari: id est crucifigi. Quos obstruens domin⁹ dicit: **A**dhuc modi cum: id est modi

Dixit ergo eis iesus: Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis: vt non vos tenebre comprehendant. Et qui ambulat in tenebris nescit quo vadat. **D**um lucem habetis: id est me vel vitam presentē. S. ix. a. Operamini dum dies est. **M**at. Ut non vos tenebre comprehendant: mortis vel erroris post meam mortem. Multi enim immo fere omnes post mortem eius omnino excecati sunt: sicut quidam propter ineffabilem clementiam eius ad fidem vocati sunt. **E**t qui ambulat in tenebris nescit quo vadat. Chrys. Quanta iudei nunc agunt: et nesciunt quid agunt. Putant rectam incedere viam et contrariam vadunt: sabbata et escas obseruantes. Ideo: **D**um lucem habetis: id est me presentē: **C**redite in lucem ut filii lucis sitis: vel efficacissimi: id est mei. Superiorus autem dixit: qd non ex sanguibus neq; ex voluntate carnis sed ex deo nati sunt: id est ex patre: hic autē dicit eos generare: vt discas qd una et eadem est actio patris et filii. **H**ec locutus est eis iesus et abiit: vt esset lōge ab eis corporalit sicut erat spūalit.

Et abscondit se * mibi lungantur: et sim caput et ipsi sunt membra. Gel. **A**d meipsum: in cglum: vt vbi ego sum: illuc sit et minister meus. S. eodem. d. Gel. **A**d meipsum: id est ad fidem et amorem meum. Gel. **A**d meipsum: id est ad passionem siue ad patibulum. Christo enim ascidente in crucem: alijs postea ascenderunt. Lant. vii. c. Ascendam in palmam et apprehendam fructus eius. Et nota qd si christus omnia trahit: ergo qui non est trahitus non est de numero entium tm. Boeti⁹. Malū homines non sunt. Trahit autem christus per crucem. Crux enim ei⁹ est sicut instrumentum siue machina quo subebsunt et trahunt ligna et lapides ad alta edificia. Funes autem sunt christi passiones in cruce pro nobis. Osee. xi. b. In funiculis adam traham eos in vinculis charitatis. Passiones eius dicuntur funiculi ade: quia propter adam et genus suū trahendum facte sunt. Hiere. xxxi. a. In charitate perpetua dilexi te: ideo attraxi te miserās. Item crux christi fuit qd statibera: in quā christus ascendens in una lance se posuit et pgnam suam: in alia autem posuit genus humanum et peccata eius. Qd autē pōderosius fuit: minus ponderosum elevauit. Unde christus descendit in mortem et genus humanū elevatum ē ad vitā et ad cglū. Job. vi. a. Utinā appenderentur peccata mea quibus iram merui et calamitas quam patior in statibera tē. Esa. xl. c. Qui librauit mōtes in pondere et colles in statibera. Hec sufficiat ad moralitas huius capituli. BB. 3

Euangelij scdm Johannem

Nec abscondit se ab eis: significans per hoc quod in mensibus eorum erat ignoratus. **V**el Abscondit se: et exiit de templo. **A**ug. In hoc infirmitati nostrae consoluit non potestati sue derogavit. **C**hrys. Cur absconditur: neque enim lapides leuauerunt neque blasphemauerunt sic ante. **S**ol. Corda nouerat et furore in tuis sequentibus non expectauit in opus ut exiret. **D**icit insinuans euangelista dicit: **b**

Est. **t. p. b.** **C**um autem tantum signa fecisset coram eis: non credebant isti eum: sed sequiebantur supplex. **S**ed quanta ueritas: que dimisit euangelista: **P**auca enim dicitur. **E**sa. **6. c.** **M**ultis dicit: **c** **A**ut sermo esaiet impleretur quem dixit: **B**onne quod credidit auditui nostro et brachium domini cui reuelatum est. **P**ropterea non poterant credere: quia iterum dixit esaias: Excepit oculos eorum et indurauit cor eorum ut non videant oculis et intelligant corde et conseruatur. **d** Quem dicit: domine quis.

Et sumitur quis pro raritate vel difficultate. **e** Credidit auditui nostro: id est his quod audiuimus a te: vel quod audierunt a nobis annunciantibus te. Sed bene dicit: **Q**uis credit auditui: Fides enim ex auditu: **R**oma. **x. d.** Et quis fuit auditus: **E**cce. **f** Et brachium domini: id est filius quem predicauimus exterior. **g** **C**ui reuelatum est per fidem interius: Paucis humilibus: non superbis iudeis. **h** Propterea non poterant credere. **C**hrys. Non poterant pro non voluerunt positi: sicut **M**att. **xix. b.** Qui potest capere capiat: id est qui vult. Item **C**hrys. Multis in locis potentia dicit electionem vel voluntatem. Et cum dicit quis: Non possum amare illum. **E**cce. **vii. a.** Non potest vos odire mundus. **H**ic **C**hrys. Uhemetia voluntatis potentiam dicit: sicut **H**iere. **xiiii. d.** Si mutare potest ethiops pellim suam et pardus varietatem suam et vos poteritis bene facere cum dicteritis malum. **i** Quia iterum dixit esaias: excepit et videt. **E**x hoc videtur quod infidelitate dicat euangelista esse a prophetia et non econuerso. Unde. **s. eodem.** Non credebant in eum ut sermo esaiae prophetie impleretur. **S**ol. Proprietates tales loquendi haberet scriptura: et oportet legibus credere: et per hoc non vult aliud nisi representare infallaciam scripture: et quoniam non aliter euentus est dixit. **T**el sic lege et ordina litteram. Propterea quia non poterant: id est nolebant aliquo modo credere: iterum dicit esaias: quasi quia praeuidit eorum duriciam et ideo predixit. **V**el sic. Non poterant credere: id est moueri motu fidei: quia excepit oculos eorum: sicut iterum predixit esaias. **q. d.** obfirmatio cecitatis fuit non credendi causa. **E**t nota quod dicit: Excepit et deserendo eos vel permitendo oculos eorum mentales. **k** Et indurauit cor eorum: id est indurari permisit. **E**t dicit duo. Ecce rationis et duriciam affectus: Unde reddet vel responde singula que sequuntur singulis precedentibus. **l** Et non videant oculos: quod fidei. **m** Et intelligat corde intellectu si uigedo amore: quia videre oculis est intelligere nudam veritatem: intelligere corde est veritati applicare cor per studium et omninem fuitatis. **n** Et sic omnino couertantur. **i. s** simul vertantur ad deum et intellectu et affectu. **o** Et sanem eos remittendo peccata. **E**t resume: ut non vel ut aliquando sic confusi conuertantur et sanem eos: quod impletum est in quibusdam **p. 5. 15.** qui in profundis malorum penituerunt. Unde **P. S.** **D**ulti placent sunt infirmitates eorum. **r** Et item: Dicit dominus ex basan conuertam. **E**t determinat euangelista tempus quod dixit esaias dices: **p** **H**ec dicit esaias. **vi. a.** quod videt gloriam eius: quasi quod predicebat incar-

nationem christi: quod in illa visione significata est. Item etiam dicit exceptione iudeorum. **C**hrys. Gloriam aut visionem illam et sumum et audire mysteria ineffabilia et videre seraphin et coruscationem a throno salientem. Sed nota quod dicit: **Gloria ei.** **L**atus: Patris: **f** in esata: qualiter ergo iohannes hoc de filio dicitur.

b hinc paulus autem de spissato: **R**esidem. Non ut profundentes hypostases sed una dignitate ostendentes hoc dicunt. **q** **E**t locutus est de eo. **Q**uid: Hoc quod ibi dicitur omnis super solium excelsum est. **V**el id quod sequit: **Q**uoniam audiui vocem dicentem: **Q**ui misericordia tua misericordia nostra est. **E**t quod credit in me non credit in me sed in eum quod misit me. **E**cce ego sum misericordia tua. **E**t dicit dñs: **B**udit audivit et non intelligit. **g** **S**ed excepit enim eum oculos et. **s. l. b. m. g. a.**

r **A**erutam et si alii non crederent: ex principiis multi crediderunt in eum: **E**t quod dixerat euangelista iudeos simpliciter non credidisse: excepto hic quodam. **V**el possunt distinguere duo genera malorum iudeorum. **Q**uidam enim erant peiores: qui oīno non credebant nec profitebant: alii erant qui credebant: sed timore profiteri non audebant. **U**nus dicit. **s** **S**ed propter phariseos non profitebant: ut de synagoga non essent. **v. k. e.** Nam enim profiteauerat iudei: ut si quod profiteret christum: extra synagogam fieret. **t** **D**ixerunt enim gloriam hominum: que est in mundanis. **v** **A**bagis et gloriam dei: que est in profectio re ritatis: vel quod est in cruce. **G**al. **vi. d.** **M**ibi absit gloriarum et. **A**ug. Ideo crux in fronte credentium ubi est sedes verecundie figuratur: ut de nomine christi nullus erubescat: et magis gloriam dei quam hominum gloriat. **C**hrys. Ecce haec fide alieni sunt per vanaglorie desiderium. Ideo. **s. v. g.** dicit **Quod** potestis credere quod gloriam ab inuidiis recipitis et. **I**ste autem timor solutus est. **A**ct. **vi. a.** quod multa turba sacerdotum obediens fidei. **x** **J**esus autem clamauit et dixit. **H**ucusque interpositio est verborum euangelistarum de infidelitate iudeorum: nunc reddit ad verba domini quod dixit rediens postquam abscondit se: **E**is enim sedatis sua recessione redidit et loquitur humilia dicens: **y** **Q**ui credit in me non credit in me et. **V**el sic continuat: **Q**ui timor prohibebat eos credere: ideo dicit: **Q**ui credit in me non credit in me tamen: sed in eum qui misit me patrem. **q. d.** quod formidatis in me credere: sed tamen quenam fides per me quodammodo et infidelitas. Per hoc autem quod dicit: **Q**ui credit in me et. ostendit indissimilitudinem substantiae sui et patris. **U**nus non dicit: **Q**ui credit mihi: ne quod dicit per se ipsum gratia hoc dicit: quod et in hominibus potest dicit: **Q**ui enim apostolis credit deo credit. **E**t ne de hoīe dictu putet: **Q**ui credit in me: ideo subdit: **b** **E**t a videt me: videt eum qui misit me. Pater enim non est corpus: non loqueritur de visione que est per intellectum. **E**t in hoc etiam consubstantiale ostendit. **U**nus ad hoc subdit. **c** **E**go lux: id est ego qui sum lux similitudine equalis patri. Quia enim pater dicit lux ubique in veteri testamento propterea se vocat etiam lucem: et patri credamus equaliter. Ideo etiam paulus dicit eum splendor: **Heb. s. a.** **V**el aliter **F**ilus **A**ug. **y** **Q**ui credit in me et. Quia enim homo apparebat et deus in hoīe latebat: ne putarent eum hoc tam esse quod videbatur: vult se credi talem et tam et qualis et quantus est pater: ideo dicit: **Q**ui credit in me et. id est quod perfecta habet fidem de me: **z** **H**oī credit in me: id est in hoc quod videt me. **a** **S**ed in eum qui misit me: id est in parentem. **E**t si pater est habet filium: ergo credit in filium. **S**ed ne quis crederet patrem tanquam multorum filiorum per gratiam et non per naturam: subdit. **b** **E**t a videt me: videt eum qui misit me: **q. d.** **V**isus adeo nihil distat

G q.d. vspadeo nshsl dicit inter me et eū: vt qui videt me / vident eum. Hęc autem visio non carnalis sed intellectualis est mūdo corde: Matth. v.a. Et ac si quereret: quis es tu vt cedam in te? Respōdet: **Ego lux tē.** Tel sic. Misit me. Et ad quid? Ad illuminandū ad saluandū: nō ad iudicandū. Et hoc est: **Ego lux**

Veni in mūdum:
Id est ad lucendū mis-
sus sum et illuminan-
dum. Unde subdit ef-
fētū lucis. **a** **Et**
omnis qui credit
in me / aperiens oculos
ad lumen doctri-
ne et gracie; **b** **In**
tenebris ignoran-
tia vel culpe in qui-
bus intueritus est: **c**
Non maneat am-
plus / s modo fide:

postea hō plena visione illustretur. Eph. v.b. Fūstis aliquā
do tenebrez tē. Sed quia audiunt et credunt et non faciunt: hō
subdit: **d** **Et si quis audierit verba mea / exterius.**
Et non custodierit / intus ea. Tel. **e** **Audierit / cre-**
dendo. **f** **Et nō custodierit / faciendo.** **g** **Ego nō iu-**
dicō eum / modo: licet mihi pater omne iudicium dederit. **h**
v.d. Et cur nō modo? **i** **Non enim veni / vt iudicem**
mūdum / sed vt saluifīce mūdum: quia primus aduen-
tus non iudicij sed misericordie est. Chrys. Ne putent quoni-
am propter imbecillitatem eos qui se contēnunt transcurrit et
non iudicat/ist: Non veni vt iudicē mundum sed vt
saluifīce mūdum. Et nota q supra dixit q venit lux in
mundum ad illuminandū. s. hic dicit q venit ad saluandum.
Illuminat enī ignorātias nostras et sanat infirmitates. Sed
ne propter hoc q dixerat/ credat peccatum impunitū: ideo
subdit: **j** **Qui spernit me: id est qui non credit me deū**
esse sed contemnit: quia vider hominem pauperem et mendic-
cum. **k** **Et / ideo / non accipit verba mea: / in intel-**
lectu per fidem: / in affectu per amorem: / in manu per operatio-
nem: **l** **Habet qui iudicet eum: / de futuro iudicio di-**
cit. Tel. **m** **Habet qui iudicet eum: / id est habet causam iudi-**
cū evidenter. **n** **iij.c.** Qui non credit iam iudicatus est. Et
quis erit iudex: Chrys. Si pater nullum iudicat. **o** **v.d.** et fi-
lius non venit vt iudicet: vt dicitur hic: quis ergo iudicat:
m **Sermo quem locutus sum. Aug.** Id est ego q sum
sermo patris: qui etiam me sermonem loquor: id est manife-
sto mundo. **n** **Ille iudicabit eum in nouissimo die:**
quasi tunc ero iudex qui modo sum salvator: et ideo iudicare
poterit: quia ego filius ex patre. Et hoc est: **o** **Quia ego**
ex meipso non sum locutus. Non autem loquitur filius
ex se: quia nō est ex se. **p** **Sed qui misit me pater: id ē**
incarnari voluſ. **q** **Ipse mihi mandatū dedit: non q**
nescirem ante: sed id est me sapientiam in quo sunt omnia mā-
data genit. Mandarum inquam dedit: **r** **Quid dicā**
et quid loquar: id est a patre habeo quod dico de credē-
dis: et qd loquor de p̄ceptis. Tel. **Quid dicā** probibē-
do mala. **s** **Et qd loquar / p̄cipido bona.** Tel. **Quid**
dicam: intus familiaribus quantum ad consilia. Et quid
loquar: exterioris omnibus quantum ad p̄cepta. **t** **Et**
scio quia mādatū eius: id est ego: vita eterna est.
Aug. Cum dicat mandatum dei esse vitam eternam: et ipse
sit vita eterna. **i. xvii.a.** aperte se dicit mādatū dei. q.d. sicut
sum iudex et damnator malorum: sic sum vita eterna honorū.
r **Quę ergo ego loquor: quasi vt omnes credat et cur-**
rant in hanc in vita / ideo loquor. Tel sic. Ego sum mandatū
patris: Ergo cum ab ipso sum / que ego loquor: id est q
meipsum verbum angūcio. **y** **Sicut dixit mihi pater**
sic loquor: id est sicut verat me veritatem genuit: sic veri-
tas me veritatem annūcio. Et sicut pater loquitur filio sine

sono: id est gigante: sic loquitur timentibus sine sono filius.
Chrys. sic legit ab illo loco: **m** **Sermo quę locutus**
sum / ille iudicabit eum in nouissimo die. q.d. h̄ba
que locutus sum / nūc in ordine stabunt accusatoris redar/
guentia: et omnē abscedentia excusationem. Unde dicit. **s.**

xv.d. Si non ve-
nisse et locutus
eis fuisset / pec-
catū nō haberet:
nunc autem excu-
sationem non ha-
bent de peccato
suo. Et bene dis-
co / q iudicabit et
iuste: quia contē-
pserunt non solū
me / sed et patrem
in me loquentem
Et hoc est. **o**

P **Atē die festū paschē**

meipso non sum locutus. **h** **oc dicit / non potestatem si**
bi auferens / sed contrarieitatē destruens: quasi nihil cōtra/
rium patri locutus sum. **p** **Sed qui misit me pat / in**
carnē. **q** **Ipse mihi mandatum dedit: id est placet**
patri qd facio. q.d. sicut qui mandatum suscipiūt / non ali-
ud faciūt vel dicunt v̄l transmutant: ita nec ego. Mandatū
inquit dedit: **r** **Quid dicā / de refugēdis pec-
catis.** **s** **Et qd loquar / de bonis agēdis.** q.d. totum
cōsonat ei qd dico et placet. **t** **Et scio quia manda-
tū eius: id est obseruatio mādatū qd et meum est et suū.**
u **Cita eterna est: id est ad vitam dicit.** Matth. xix.
c **Si vis ad vitam ingredi serua mādata.** Chrys. **h** **oc**
dicit contra eos qui dicebant eum in pernicē hominū re-
nisse non in salutē. Et ex quo est tanta utilitas sermonis
mei: vel ex quo mandatum mihi dedit: **x** **Quę ergo**
ego loquor / vob: sicut dixit mihi pat sic loquor:
id est nihil permuto: nihil est in verbis meis qd non pla-
ceat patris: et quātū ad ipsa h̄ba et quātū ad intentionē di-
cēdi Chrys. Ut oīa habēs a patre / i his q humilia sūt cō-
cludit sermonē qd a iudeos: vt possit dicere in die iudicij:
hanc vobis posteriorem cōmisi vocem.

P **Atē diē festū** **Expositio Cap. XIII**

P **paschē tē.** In p̄cedenti
capitulo narravit euāgelista Chrys. Ante diē
ea quę acta et dicta sunt in hierusalē festū paschē vides
dñica in ramis palmarū: **u** **trāsīt qm venit hoīa eius**
ad ea quę acta sunt in qnta feria pro
vt transeat ex mon-
tina ante passionem dñi. Et diuidi do hād p̄iem amās
tur hoc capitolū in qnc̄ partes. proprios v̄sq̄ in fi-
Primo agit de cena cum discipulis
nē mūdi amauit eos.
et ablutione pedum. Secundo de ad-

monitione dñi ad eādem humilitati et promissione bea-
titudinis facientibus: ibi: **Wostō ergo lauit tē.** Ter-
tio except⁹ domin⁹ iudam ab alijs / et norat eum multotēs
et verbo et signo / nō intelligēt⁹ alijs discipulis: ibi: **hō**
de omnibus vobis dico tē. Quarto exente iuda
christus clarificatur et discipulos consolatur et p̄ceptum
dilectionis cōmēdat: ibi: **Lū ergo accepit ille buc-
cellam tē.** Quinto petr⁹ querit quo vadat et offert se ad
sequendum: christus autem respondet eum se negaturum
ibi: **Dicit ei simon petrus tē.** Dicit ergo. **z** **Ante**

diē festū paschē: id est diē festū paschalem:
id est ante quintadecimam lunā / quartadecima sez lunā.
h **Sciens iesus non tunc**
stus in die festo patitur et trāsīt et p̄die cēnam facit: i quo
datur forma ante obitum cōmunicandi et viaticum sumen-
di. Pascha autem / vt dicit Aug. / in ḡco passionem: in
beb̄eo transitum sonat. Dies ergo festus debet nobis esse

Moraliter

z **Ante diē festū paschē tē.** Chri-
stus in die festo patitur et trāsīt et p̄die cēnam facit: i quo
datur forma ante obitum cōmunicandi et viaticum sumen-
di. Pascha autem / vt dicit Aug. / in ḡco passionem: in
beb̄eo transitum sonat. Dies ergo festus debet nobis esse

Evangeliū scdm

Johannem

G a Sciens iesus: non tūc p̄imū sed ab c̄no. **b** Quia
venit hora ei^o: id ē a se ordinata. **c** At trāseat ex hoc
mundo ad patrem/ per crucē. Ecce veritas illius figure:
Pascha enī legale significabat istū transiū/ s̄m Aug^o. et est
hebreūm/nō ḡecum. Sed s̄m Amb. hoc nomē pascha ḡe,
cum est: et sonat passionem: qui enim pati-
tur/grege πασχει dicit. S̄cdm Iero.
ho phāse hebreū sonat trāsum. **d** Ls
dilexisset suos: in vita sua: suos autem
dicit s̄m familiaritatis rationē. **e** Qui
erant in mundo: ideo eius dilectione et
conuersatione indigebat. Tel s̄m Chrys.
hoc addit ad differentiā abraam/ Isaac et Is-
acob et aliorū qui erant sui etiā extra mis-
sum. **f** In finem dileyxit eos: quas quos dileyxit in
vita/dileyxit in morte. Chrys. Quid est: in finem māstis. amās
continue et semper: qđ est argumētum veri amoris. Prover.
xvij. c. Om̄ni tempore dileygit qui verus amicus est. Tel
In finem dileyxit eos: id est omnino/nihil derelinquens
corum que facere decens esset eum qui valde amat. Esa. v.b.
Quid ē qđ ultra debui facere vineę meę/ et nō feci ei: **g** In
finē dileyxit: id est maiora in fine dilectionis signa demon-
stravit et vehementiore amore ostēdit in ablutiōe pedū et tra-
ditione sul corporis. Un querit Chrys. Cur hoc a principio
non fecit: Et ad hoc respondet: qđ ea que malora sunt ultimo
adiecit: ut discipulorū intendat familiaritatē in se: et multam
eis det consolationem contra ea que superuenire debebant
aduersa. Aug^o sic legit: **f** In finem dileyxit eos: id ē in
se qui est finis consumans: et fecit eos transire sua dilectione.
Tel/ In finem: id est in mortem: nō qđ morte terminet eius
dilectio/ sed intāu dileyxit qđ usq; ad mortem eum dilectio per-
durit. **j**, **k**, **l**, **m**. Maiores hac dilectionem nemo habet et c.
Lant., **viiij**, **b**. Fortis est vt morti dilectio: Immo fortior mor-
te. Et nota qđ predicta verba Johannis: Ante diem festū
pasche et c. ministraverūt ḡecis somitem erroris. Dicunt
enī in paraseue lunā fuisse quartadecimā: et ita in vespe-
ra ipsius fuit pascha. H̄is autem sciens se passurum ea die in
vespera antecedenti anticipauit comedere pascha: id est ag-
num/ ut dicit. Et quia ea nocte licet portuit domin⁹ comedere
fermētū: quia luna erat tertiadecimā/ ut dicit: ideo de fer-
mentato cōficiunt corpus dñi. Qđ si etiam verum sit / credi-
bile est dñm comedisse agnum/ ut p̄ceptū erat i lege: Exo.
xij. c. et acyma comedisse: et sic etiam si constet qđ dicunt/ er-
rant consecrando fermētū. Item Numeri. ix. b. habetur
casus in quo posset differri pascha usq; in secūdum mensem:
et tunc etiam fiebat in quartadecimā luna esus agni. Casum
autem non inuenimus in quo posset anticipari pascha. Ergo
probabile est qđ dominus non anticipauit horam a lege sta-
tutam. Item sapientes ḡecorum dicunt qđ christus suo tem-
pore fecit pascha. Unde Chrys. qui fuit maximus inter ḡe-
cos / dicit super Matth. xxviij. Iudei tenuerunt s̄m ipsam
noctem s̄m quā pascha comedere debebāt. Idē. Neq; vtq; chris-
tus p̄earūt est tempus pasche: Sed illi qui om̄nia
audebant: tunc non comedērunt pascha/ sed altera die come-
derunt et legē p̄earūt sūt. Itē per tabulam computū si re-
tro curratur potest hoc probari. Item hoc probatur per ver-
ba Matth. xij. b. Et primo die acymorum quando pascha
immolabatur / dixerunt discipuli ad iesum: Ubi vis parem^o ti
bi comedere pascha: Ergo quādo iesus comedit pascha erat
prima dies: id est prima dies quando comedebatur acyma:
ergo luna erat quartadecimā. Sic enim dicitur Exo. xij. c.
Quartadecimā die ad vesperam comedētis acyma. Item
Luc. xxij. a. Tēnsit dies acymorum in quo necesse erat occi-
di pascha: et misit petru et iohannem discēs: elites et c. Ergo
quādo iesus fecit pascha/ necesse erat occidi pascha: ergo lu-
na erat quartadecimā. Item ecclesia romana que om̄niū ec-
clesiarum mater est et magistra/ cōficit de acyma: que hoc ha-
buit ab apostolis qui fuerunt cum domino quando fecit pas-
cha: ergo confiendum est de acymo. Iste rationes sunt con-

tra ḡecos: qui in tantam insaniā versi sunt qđ nō erube-
scunt dicere euangelistas illos esse mentitos qui dicunt do-
minū communiter cum alijs pascha comedisse: Johanne
vero euangelistam dicunt cor̄texisse eos: rānq; qui vitium
scripsit: vnde adh̄grēt verbis iohannis. Quorum opinio-
nes habētūt in historijs/ et super quar-
tum s̄entētiarū: Et ideo hic p̄termit/
ti possūt. Magister in historijs. Qui-
dā dicūt qđ tertiadecimā luna/ quarta fe-
ria. s. c̄nauit domin⁹ cum discipulis su-
is et lauit pedes eorū: qđ narrat solus io-
hannes: et in quartadecimā luna. s. in
quinta feria comedit agnū paschalem: **Lac. 11.4.**
et dedit discipulis corpus suum: de quo
alij agit. Sed usus ecclesi⁹ cōtra ē: qđ ante paraseue pe-
des paup̄rū lauat. Sequit: **g** Et cena facta: Aug^o: id
est parata/mondum

* cum patiūt in hac peregrinatioe vel cum trāsum s̄i **Doualt**
mortē. H̄ec ē dies festus pasche: id ē tribulatio vel mors se-
stina. Iaco. j. a. Oē gaudiū existimare fratres mei cū in te-
ptatiōe variis icideris. P̄s. Lū dederit dilecti et c. Job. Ps. 11.4.
b. ij. a. Baudēt vehementē cū inuenienti sepulchrū. Pro-
uer. xliij. d. Sperat iustus i morte sua. P̄b̄l. i. d. Deside-
riū habēs dissoluī et esse cū christo. Jong. iiij. a. Nūc vñe
queso tolle animā meam a me: qđ melior est mihi mors qđ
vita. Item. ij. Regl. xix. a. Sufficit mihi dñe tolle ani-
mam meam. Lob. ij. a. Fac meū misericordiam et p̄-
cipe in pace recipi spiritum meum. ij. Cor. v. b. Audem⁹
et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a cor-
poze et p̄sentes esse ad deum. **a** Sciens iesus quia
venit hora eius: id est a se ordinata/ ut transeat. O-
dinauit enim morti in die festo pasche: ut veritas respon-
deret vmbre. Item ut in patiendo doceret nos gaudi-
ter et festiuē agere. Item ut ostēderet passionem suam esse
nostrum gaudiū et redēptionem. P̄s. Redēmpcio. **P. 11.4.**
nem misit dominus populo suo et c. Item ut ostendat qđ se
stūtias conuertitur in luctum: ideo partitur in festo. **j**. Da-
chab. ix. d. Conuersē sunt nuptie in planetum et vox musi-
corum in luctum. Item ad litteram/ in die festo: ut magis
haberetur in spectaculo et ludibrio: et hoc pro loco quia in
hierusalem metropoli et vmbilico terre: et pro festo/ ad qđ
omnes conuenerant. P̄s. Operatus est salutem in medio **P. 11.4.**
terre. **c** Et transeat: quia non est morte detent⁹/ ex
hoc mundo ad patrem. Aug^o. Qui transit cum mun-
do/transit ad hostem: qui transit de mundo/ transit ad pa-
tem. ideo sancti desiderant mortem: P̄b̄l. i. d. De hoc
trāsum dicitur Ben. xxij. c. In baculo meo transiū ior-
dane istum et c. id est solus in cruce. Vla em fuit ita stricta:
id est passio tam acerba qđ nullus potuit cū eo transire nec
eum sequi. P̄s. Singulariter sum ego donec transeat. **P. 11.4.**
Esa. Ixij. a. Tocular calcaui solus. Eccl. viij. b. Respici-
ens erā ad adiutoriū hoīm et nō erat. Matth. xxvij. b. Tūc
relicto eo omnes fugerūt. **d** Cum dileyxit suos qđ
erant in mundo/ in finem dileyxit eos. In finē: id
est in consumationem: quia perfecta dilectionē dileyxit eos.
P̄s. Omnis consumatiōe vidi finē/ latum mandatum **P. 11.4.**
tuum nimis. q. d. consummatio est oblatio/ oblationis
etiam ad inimicos. **j**, **v**, **b**. Maiores hac dilectionem
nemo habet qđ ut animam suā ponat quis pro amicis su-
is. Herū. Maiores tu domine habuisti et. Durum enim
terre eiulath optimum est: Ben. i. b. **g** Et cena fac-
ta/ cum diabolus iam misisset in cor et c. Domina
p̄ficiens suum oblitum/ c̄nauit cum discipulis: sicut quan-
do homines debent peregrinari/ faciunt conutūm ami-
cis. Unde Eccl. xij. d. Transi hospes et ornā mēsem. Et
bene dicitur cena: tripliū ratiōe: quia in vespera facta: qđ
specialissimis amicis exhibita: et quia delicatissimo cibo re-
fecta. Christus enim in vespera temporis et legio et etatis
mundi et etiam sue etatis: id est circa finē sue vite hanc
* c̄nam fecit et nobis

Gest parata monda transacta: quia postea recubuit et buc cellam iude dedit. **T**el. **C**ena facta quantum ad agnum paschalem: quia iam comedenter agnū et dicunt quidā. **A**nde nota ordinem eorum quē tūc facta sunt in vespera sc̄ ante paraseuen. **P**rimo enim comedit agnum paschale cū discipulis. **S**ecundo surrexit a cena et lauit pedes omnīs discipulorū et tergit. **T**ertio recubuit et docuit eos. **I**tem et tradidit eis corpus suum in sacramēto etiam iude. **Q**uarto surrexit iudas et iuit ad principes sacerdotum ut responderet eis dominū: et dum esset i via domin⁹ fecit alijs sermonem illū qui sequit postea: et durat usq; ad p̄incipium decimoseptimi capituli: et i de cimoseptimo capitulo incipit oratio il la gloriola quam fecit ad patrē. **Q**uia vero in die cēna dedit discipulis potē statem conficiendi et eos ordinavit: in de inoleuit consuetudo in ecclesia quilla die conficit chrisma et benedicitur: unde inunguntur ordinandi in sacerdos tes et bapticandi. Et quia post ordinationem discipulorū fecit sermonem: ideo episcopi post ordines factunt sermonem ordinatis vel admonitionem loco sermōnis: ut digne se custodiāt et adiūstrēt. Et quia dominus post sermonem fecit orationem: ideo faciunt similiter p̄dicatores post p̄dicationē. Dicit ergo: **a** **E**t cēna facta cū diabolus iam misisset spirituali suggestiōe. **P**ſ. **I**mmis siones per angelos malos. **c** **I**n cor iude consentiens iniquitati. **d** **D**iabolus immitit ma la non proprieſ ſi monis scariothib; q̄ non crede bat eum esse deum: ut dicit Aug⁹. **e** **S**cīens iesus quia oia dedit ei pater in man⁹: id est omnia ha benteſ ſive omnipotenteſ genuit. **T**el. **e**; hoc fīm illud Matth. xj. **d**. **O**mnia mihi tradita ſūt a patre. **E**t dicit oia. Aug⁹: etiā traditorē quo utq; vt vult: et de malo facit bonum: omnia enim tradita ſūt in vī ſūt mala in effectum bonū. **f** **E**t qz a deo exiuit: non eum defertens. **g** **E**t ad deum vadit: nō ſuos doqz ſubito reperit. **T**el. **A** deo exiuit: ſe homo dū euigilat diit per crucem et mortem. **T**el. **A** deo exiuit per eternam generatio nem. **E**t ad deum vadit per gloriosam ascensionem. **b** **S**urgit a cena et ponit uestimēta ſua: id est de ponit ut expeditius ſeruiret. **E**t eſt lensus: Quāuis christ⁹ ſciſt proditoris maliciam et ſuam omnipoſtētiam et q̄ eternus eſt fili⁹ p̄tis fīm deitatem et fīm hominē in p̄ximo glo rificandus per resurrectionē et ascensionē: nihilomin⁹ he uiliavit ad pedū ablutionem. **k** **E**t cū accepisset lin theū h̄cinxit ſe: ad modū ſeruētis. **l** **D**einde misit aquā in peluum: et oñdit ad qd vtrungs fecerat dicens: **l** **E**t cepit lauare

Horaliter * cēnam fecit et nobis in vespere prospēritatis et iocunditatis **P**ſ. **55** representandam reliquit. **P**ſ. **A**b altitudine diei timebo. **J**ob. iii. a. **P**ereat dies in qua natus sum: et nox in qua di crum eſt: conceptus eſt homo. **M**tere. xx. d. **M**aledicta dies in qua natus sum: dies in qua peperit me mater mea **T**el. **L**uc. vi. e. **M**ane nobiscum: quoniam aduerserascit et inclinata eſt iam dies. **C**enam ergo iſtam debemus ſu mere in tali vespere: et poſtea ad ſomnū orationis et contē platiōis ire: nō ad locutiones et dissolutiōes: vel ad alia eti am peccata mātoꝝ: qd peius eſt: **S**icut cōqueritur domi nus **O** see. i. b. **D**eclinaui ad eum ut vescere: non reuer tetur in terrā egypti. **T**ales ſignificantur per iudam qui

post cēnam ſuit ut proderet dominū. **S**ecunda ratio qua re benedictr̄ cēna eſt: quia ſeruas ſpecialiſtis amicis. **A**d prandium enim in quo dantur grossa cibaria: id eſt bona tem poralia: vocātur a domino oēs: et boni et mali. **M**attb. v. g. **Q**ui ſolem ſuum facit oari ſuper bonos et malos. **S**ed ad hanc cēnam vocantur tū digat et ami ci. **L**ant. v. a. **C**omedite amici bibite et inebriamini chariſſimi. **A**nde inebri atus fuī iohānes i illa cēna: quando ne ſciuit ire ad lectum ſuum ſed ſuper pec tus dñi recubuit. **B**efi. xlviij. d. **D**icitur q̄ iοſeph inuitauit fratres ſuos i meridiē: ſic ch̄rīſtus in ſeruore charitatis ad hāc cēnam diſcipulos vocauit. **A**nde dicit: **Q**ū dilexiſſet ſuos: in finem dilexit eos: per hoc etiam ſignificās q̄ i ſeruore cha ritatis debet agi hēc cēna a nobis: quia panis eſt filiorū nō catū. **M**attb. xv. **c** **N**ō eſt bonū ſumere panem filiorū et dare canibus. **T**ertia ratio quare dicitur cēna eſt: quia cibo delicatissimo e reſecta: cibo filiorū: cibo angelorū. **P**ſ. **P**anem angelorū **T**el. **xlii. c.** **A**ler pinguis panis p̄. **P**ſ. 77. **b**ebit delicias regibus: quia iſte panis eſt regum nō rūſtico rum. **I**tem iſte cibus ſanus eſt ſed ſanis. **E**ccl. xv. a. **C**ibauit illum pane vite et intellect⁹: quia illuminat intellectū et vig orat affectum. **b** **Q**ū diabolus iam misiffet in cor ut traderet eum iudas ſimonus ſcariothib;. **U**ni nota q̄ iudas anteꝝ recipere corp⁹ ch̄rīſti: in ipſa receptione ha buit apōſitū tradendi eum. **I**ta multi cōmunicāt cū apōſito peccandi. **P**ſ. **E**teni homo pacis meq; qui edebat panes me os **T**el. **P**ſ. **Q**ui ſimul mecū dulces capiebas cibos **T**el. **P**ſ. 54. **c** **S**cīens qz omnia dedit ei pater in man⁹: et qz a deo exiuit et ad deum vadit: ſurgit a cēna. **P**er b̄ dās exēplū: q̄ quāto malorū eſt homo in p̄tate: qz oia dāra ſūt ei: et auctoritate: qz a deo exiūt: et in sanctitate: qz ad deum vadit: tanto debet ſe humiliare. **E**ccl. lii. c. **Q**uāto magn⁹ eſt hu milia te in oibus. **E**ccl. xxxv. c. **R**ectorē te posuerūt **T**el. **E**ſa. xlviij. a. **E**go p̄im⁹ et ego nouiſſim⁹. **A**poc. i. b. **E**go ſum al pha et w. **b** **S**urgit a cena. **H**oc ē ſacerdotes q̄ no ſunt ſurgere a cēna vel prandio ſuo: q̄ ſi habēt vel p̄felliōes audire inſirmoꝝ: vel viaticū eis p̄bere. **l** **E**t ponit ve ſtimēta ſua: et cū accepisset lintheū p̄cincxit ſe **T**el. **M**ysteriū pater in hōlo. **M**oraliter aut̄ nota q̄ in hac cēna ſecit dñs qnq; quē debemus imitari: ſicut ipſe dicit poſtea: **E**xēplū dedi robis **T**el. **P**armi eſt q̄ ſurrexit a cena: ſe cūdū q̄ dep. ſuit uestimēta ſua: tertiu q̄ p̄cincxit ſe lintheo: **quartū eſt q̄ aquā misit i peluum: quintū eſt q̄ lauit pedes diſcipulorū. E**t hēc facta ſe aī iſtitutionē ſacramēti eucharistię et aī ſuptionē: in ſignū q̄ nos debem⁹ h̄ facere anteq; ſumamus eucharistiā. **P**armo enī debem⁹ ſurgere a cena n̄a. i. re linquere p̄ctā: et quātū ad actū: et quātū a ſu voluntatē ſaciēt: aliter nō poſſum⁹ eſſe cōmēſales dñi. i. **C**or. x. c. **N**ō poteſt mē ſe dñi particeps eē et mē ſe dēmonioꝝ. **Q**d ſignificātū eſt **E**xo. xvii. c. vbi dicit: q̄ datū eſt eis māna: per qd cor pus dñi ſignificat. **E**t dī: q̄ nō babuerūt māna quousq; de ſecit farina quā aſportauerāt de egypto. i. peccatiū: ſicut dicit iοſephus. **S**ūt aut̄ i mēla diaboli diuera ſercula. **Q**uidā ibi comedūt lūtū et ſeces. **g**rlas. f. carnes putridas: ut luxuriosi. **P**rouer. v. b. **M**e dea alienis honorē tuū et aīnos tuos crude li: ne fore impleanſ extranel viriſ ſuis et labores tui ſint i do ma aliena: et gemas i nouiſſimis: qſi conſūperis carnem et corp⁹ tuū. **A**lij ibi comedūt ſerrū. **g**rls. argētū et aurū: et ideo mirabile ē q̄ dētes eoy nō p̄ſtingūt. **T**hrēn. lii. a. **F**ilia p̄ſi met crudel̄ quasi ſtruthio i dēſerto. **I**racūdi ibi pascū ſe p̄rio corde et viſcerib⁹ ſuis. **E**ſa. ix. d. **U**niqſoꝝ carnem brachij ſu vorabit. **O**diosi et detractores pascunk ſtercorib⁹ humanis. **T**h obſeſſi i ſamaria vſechein ſtercorib⁹ columbarum. lii. **R**egl. vi. f. **T**hrēn. lii. a. **Q**ui nutriein ſi croceis ſplerati ſūt ſtercora. **S**ed ezechiel noluit cibū ſuū deſedari ſtercorē humano: **E**zech. lii. d. **I**ſtī etiā detractores comedūt carnes **BB 5 *** humanas. **M**tere.

Evangeliū scđm

Johannem

a Et cepit lauare pedes discipulorū: incipiens a pētro/ ut dicit Aug^o. **b** Et extergere lintheo quo erat p̄cinctus. Nota christus in incarnatione accepit formā serui: Phl. ii. a. in cena formam seruuli: in passione formam latronis. Unde Esa. liii. d. Et cum sceleratis reputatus est.

Chrys. Alde humilita-

tem: non lauit ante h̄ re cumberet: sed illis sedētib⁹ ille surgit: nec sim-

pliciter lauat: sed vesti-

menta deponit: nec hoc sufficit ei: sed et lintheum p̄cinctit: et ipse peluum impleuit: non aliq̄ implere p̄cepit: per h̄ec om-

nia docens: q̄ non execrabiliter sed cum omni desiderio ope-

ret facere cum bene fecerimus. **c** Venit ergo ad simonē

petrum. q. d. cepit lauare pedes discipulorū: ut dictum

est: et quādō cepit: venit ad hunc a quo cepit: vel qđ dictum

est ante: per anticipationem dictum est. Unde sic legat. Ve-

nit ergo ad simonē petru:

et cepit lauare pedes discipulorū r̄c. incipiens in petro/ ut dicit Aug^o. Unde no-

ta: q̄ fm Aug. incepit lauare a p̄mo apostoloz: ut ei qui ma-

ior erat p̄cipue daret exemplum humiliandi se: Scđm illud

Eccī. iij. c. Quanto magnus es humilia te in omnib⁹. Scđm

Chrys. incepit a iuda proditore/ ut nobis ostenderet etiam

inimicis officium humilitatis et humanitatis exhibendū. Di-

cit enim Chrys. sic. M̄hi videtur pditoris primo lauisse pe-

des: Incepit enī lauare ab ultimis: et tūc venit ad petru. Mā

q̄ aliquē ante petru lauerit: videt p̄ b̄ qđ dicit: Venit ḡ ad

simonē petru: Mā p̄misera: cepit lauare. Tūc ḡ insinuat

euāgelista q̄ aliū aliquē ante lauit. s. iudā. S̄ nō est v̄hemēs

accusator pditoris humanas. H̄iere. xix. c. Unusquisq̄ carnes amici sui comedet in obſidione et angustia in qua cōcludent eos inimici eoz et q̄ querūt animas eoz. Proverb. xxiij. c. Moli esse in conuictijs potatorum neq̄ in comedationib⁹ eorum qui carnes conserūt ad vescendum. Job. xxxi. d. Si nō dixerunt viri tabernaculi mei: quis det de carnib⁹ eius ut saturemur. Inuidi pascunt alienis afflictionib⁹ et damnis quasi spinis et tribulis. Unde

Job. xx. a. Radix iuniperop̄ cibus eorum. Supbi et gulosi

pascuntur ibi vento. Osee. xii. a. Ephraim pascit ventū. Sed

solus accidiosus ibi tabescit lejonus. Job. xx. a. Egestate et

fame steriles qui rodebant in solitudine squalentes calamita-

te et miseria. Ab hac ergo cena surgendum est: que recte cena

dicitur: quia debet esse ultimū prandium: ut amplius non re-

deat homo ad peccatum. Secundū est q̄ depositus vestimen-

ta sua: sic nos mali speciem vel veterem hominem et primam

conuersationem et consuetudinē. l. Thessal. v. d. Ab omni spe-

cie mala abstinet vos. Eph. iiiij. e. Deponite vos fm p̄stis-

nam conuersationem veterem hominem. Ione. iij. c. Peruenit

verbū ad regem n̄mīne: verbū. l. cōmītationis ad ratio-

nem: et surrexit rex de solio suo: id est de peccato in quo prius

glorificabat et letabatur: et ablecit vestimentū suū a se: id ē pec-

cati specie vel consuetudinē. Et in Canōi. Jude. g. Odien-

tes eam quę carnalis est maculatam tunicam. Et Gen. xlj. d.

Protin⁹ ad regis imperium: id est ad gratiam dei seductum

de carcere peccati tortoriderunt ioseph: id est peccati dimi-

fit: ac ueste mutata obtulerunt ei: id est consuetudine vel con-

uersatione mutata. Zach. iij. b. Aſferte ab eo uestimenta so-

dida: Et dixit ad eum: ecce abſtuli a te iniquitatē tuā et indui-

te mutatoūs. Sed quidam induit se cōsuetudine prava: nō

sic uestimentū qđ potest auferri: sed sicut pelle sua quę vix po-

test exui. Unde H̄iere. xiij. d. Si potest ethiops mutare pelle

suam et pardus varletas suas: et vos poteritis bene facere

cū dñceritis mala. Tales raro extuunt pelle aut nūc nisi

ponant se in atto religionis vel p̄gnitētis: ut sint sicut dicitur

Matth. x. b. Prudentes sicut serpentes r̄c. Et sicut accipi-

tres qui ponuntur in mutatorio: id est i clauſtro: et datur eis

cibus venenosus: quia tales ideo intrant religionem: quia vi-

dent q̄ in ſeculo non poſſunt bene deponere malam conſuetu-

uem: et ibi v̄tuntur ſables et p̄ſſis: quę prius reputabant vene-

nosa. Unde Job. vi. b. Que prius nolebat tangere aia mea: nūc p̄ḡ angustia cibi mei sūt. Tertiū ē q̄ depositis vestimē- tis debet se p̄cincere lintheo: id est deposita veteri consue- tudine: debet indu noua et candida. Col. iii. b. Expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis: et induentes nouū

eum qui renouatur i ag- nitō de dei: Alter enim non agnoscit deus ho-

minem: niſi noua ueste induitum. Matth. xxiij.

b. Amice quomodo huic intrasti r̄c. Nec vestis cādida est in- nocentia in his qui non peccauerunt: vel p̄gnitētia in alijs. Hac debem⁹ ex omni parte cīngi et indui. P̄s. Qui p̄cinc. Ps. 17.

xisti me virtute ad bellum. Linthei enim tergit et tegit: sic p̄-

nitentia tergit maculam peccati et tegit offensam dei ne deus- memoretur et videat ad punſendum. P̄s. Beati quorum re- Ps. 31.

missē sunt iniquitates: id est quorum abſterſe sunt ſordes per p̄gnitētiam. De tegimento autē ſubdit: Et quorū tecta ſunt peccata. Ezech. x. a. habebut q̄ vir indur⁹ lineis: id est p̄gnitētia accepit p̄unas in manib⁹ ſuis de medio quatuor

rotarum: id est iram et indignationem contra peccatum de quattuor euāgelistis: et proiecit ſuper ciuitatem et ſuccen-

dit eam: id est edificium diaboli qđ est deſtruendum. Sed no-

ta q̄ ibi erant etiam ſex alij viri qui interficiebant: ſicut dicit Ezech. ix. c. Per quos ſignificantur ſex opera mifericordie: vñ ſex opera discipline: ſeiunū: disciplina: vigiliæ: peregrina-

tio ſive deambulatio: laboriosa opera manualia et compuni-

ctio lachrymosa: que veterem hominem interficiunt. Quarto misit aquam in peluum: id est compunctionē inferiorē de pec-

catis i extērio: i cofiſſione. Et ſicut peluis ſine aqua pax aut

nihil valet vel econuerſo: ſic nec cofiſſio ſine compunctione vel econuerſo. Chrys. iij. f. Effunde ſicut aquam cor tuū. Et nota q̄ ſicut viſus excecurt quando ponitur peluis calida et

candens ante oculos eius: ſic diabolus quando cofiſſio ſer- uens et ſicut peluis est calida et aqua: ita cofiſſio et compun-

ctio lachrymosa per quam excecurt diabolus. Unde hanc aquā marime tñmer diabolus: Qđ ſignificatū eſt. iij. Reg. xvij. g. Junge currum et ſuge: ne te occupet pluia: dicit ad achab per quem diabolus. Job. xxvij. a. Lapſ ſolutus ca-

lore in eſt vertitur: id est cor ſolutum dolore lachrymis con-

vertit ad cofiſſendū peccatū: vel reuoluit in cofiſſione: ſicut aqua in lebete. Ecce aqua i peluis lachryma i cofiſſione. Quin- to lauit pedes: q̄ post p̄gnitētā peractā et cofiſſionē lachry-

mosam plazāda ſunt etiā quotidiana p̄tā. H̄iere. iiiij. d. La-

ua a malitia r̄c. Itē H̄iere. xxij. b. Et erit aia eoz qđ bonus Esa. 5. d.

irriguus: et ſicut ſons cuius nō deficit aque. Et nota q̄ dicit q̄ lauit pedes: minorē vim facit q̄ de pede ſi inquiet q̄ de alio mēbro: per qđ ſignificat q̄ etiā minorā p̄tā de quibus

parci a multis cura: lachrymis ſunt delenda. Pedes enī diſ- cipulorū p̄trabūt ſordes: q̄ etiā disciplinati morus mentis

aliqui inqñant vei in extēmitate intētionis aliquo puluere va-

nitas ſurrip̄tis. Alī ſit poſſunt h̄ec quinq̄ exponi: ve p̄ eſ-

nā itēligat ſtudiu ſacrē ſcripturę. Ille ḡ ſurgit a cena q̄ de ſlu-

do assumit ad ſlatiōis culmē vel p̄diciatiōis officiū. Depo-

nit: uestimenta cū mutat mores et p̄uerſationē fm q̄ exigit offi-

cii. P̄cincit ſe lintheo. l. p̄tētētā ſe reſtrīgit. Deinde po-

nit aquā in pelulum: qđ ē qđ p̄dicato ſōp̄ationis lachrymas

in p̄diciatiōe ſūdit. Per aquā enī itēligit cōp̄ationis ſacrē ſcripturę: Per pel-

uim humilis et diſtincta p̄diciatio et de eternis. Peluis enī ha-

bet rotunditatem et vacuitatem i forma: et eſt pro materia: ſic p̄d-

icatio debet eſſe p̄ eternis et in humilitate et diſtincte et apte fa-

cia: eſt enī ſonop̄ ē. Et aqua i peluim ē doctrina trāſformata

in exēpla. Hac aqua abluere debet plazā vel p̄dicator: pedes

discipulorū. i. ſordes ſubditop̄. i. xv. a. Eos mudi eſt. ap̄l. fmō

ne quę locut⁹ ſū vob. Enī dicit. a. Et c̄. Et cepit lauare pedes

discipulorū: aq. ſ. doctrinę vñ lachrymarū. b. Et exterge

re lintheo q̄ orat p̄cincit. Alī aq̄ p̄z valet doctrinę nū ſeq̄ exēpla mūde vite. Dedes enī ablutū et nō terſiamaḡ vici

ni ſūt inqñationi. c. Venit ḡ ad simonē petru. Hoc fit

* qđ p̄dicat clericis

G accusator pditoris euāgelistā: sō nō noīat eī hīc: sō dīc cōmunit: Egit lauare pedes discipulorū. Itē Chryf. Etī petr⁹ pōr erat dignitate: tñ decēs erat pditorē an p̄tice. t. petrū recubuisse: Etenī aliunde ei⁹ stulticia ostendit: cū intingat eī magistro: Mat. xxvi. b. Et cum redargutus .i. notaſ a christo: q̄ et intingit. t̄c. nō cō/pungitur: sed petrus quidem semel in/crepatus: Matth. xvii. d. Deceſterō tñ/muit interrogare: Unde r̄ vñt alio ad/interrogationē. s. iohanne. j. codem. c. iste autem continue correctus: nō sen-tiebat. Scđm hoc ergo legitur sic. f. g/ pit lauare pedes discipulorū t̄c. ab ultimo. s. a iuda: et post iudam: ve-nit ad simonem petrū: vt ablueret/eius pedes. a. **E**t dicit ei petrus.

B Aug⁹. Quid ē tu: scens q̄ deus la-qd est mībī: Cogitā uat pedes homi-da sūt hec potius q̄ ni. b. Domi-dicenda: ne forte q̄ ne tu mīhi la-ex his verbis aliqua uas pedes: id ten⁹ dignū p̄cipit aia ē vis lauare: q. nō explicet lingua. d. non lauabis.

Chryf. Multam habet ostensionē hoc/tu: nec opus fuit ei plus dicere. q. d. tu meos pedes lauas manibus quibus cēcos illuminasti/leprosos munda-sti et mortuos suscistasti. Sed queris: cur nō all⁹ prohibuit s̄ solus petr⁹: Respondem⁹. Hoc signū erat magni amo-ris et verecundie et venerationis. Itē Chryf. Dibi vide-tur primo proditorem lauisse: et illē tanq̄ arrogans nō re-nuit: deinde ad petrum venisse: et per eum alios castigatos. Qualiter autem petrus castigat⁹ sit: subditur: d. **R**espō-dit iesus t̄ dixit ei: qđ ego facio tu nescis modo: Id est mysteriū huius rei sive lucrum et utilitatem hui⁹ ab-lutionis. e. **S**cies autem postea: q̄si postea dicam ti-bi: sicut postea habetur: Exemplum dedi vobis t̄c. Gels. **S**cies postea: cum a spiritu didiceris in pentecoste. f. **D**icit ei petrus: non lauabis mīhi pedes in eter-num: id est nunc. Et nota q̄ non dixit petr⁹: Doce me ad quid facis: et sic dīmittā te: s̄ neq̄ dīcere sustinuit. g. **R**e-spōdit ei iesus: terres de periculo salutis. h. **S**i nō la-uero te: id ē tuos pedes. Aug⁹. Te enī p̄ solis pedib⁹ dīc per synecdochen. i. **H**o habebis partē meū i regno s. si ex contēptu et rebelliō vel inobedientia et pertinaciter recusaueris hanc ablutionē. In quo mystice notaſ: vt dicit Glo. q̄ qui nō est lotus per baptiſmū et confessionē penitē-tiſ: nō habet partem cum iesu. Hic querit Chryf. quare domin⁹ non dixit petro: cul⁹ gratia faciebat hoc: sed minas imposuit: Et responderet ad hoc: quia petrus persuasus non fuisset: Si enī dixisset: ego sō facio vt vos humilia sapiat: prognississet se. t̄c. petrus humiliſ sapere: vt nō pos hoc lauaret: nunc autem hoc dicit qđ maxime timebat petr⁹. s. separari ab eo: Ideo ipse querit. j. eodē. d. Domine quo vadis. Et Luc. xxii. d. Paratus sum tecum in carcerem et in mortem ire. Et. s. vi. g. Osie ad quem ibim⁹ t̄c. l. **D**icit ei simon petrus: dñe non tñ pedes meos: sed et manus t̄ caput. Aug⁹. Territus de dñi responsione totum se offert ad abluendum: turbatus amore et timore. i. turbatus timore separationis que est ex amore et desiderio consilacionis. Chryf. Quid hic responderet calidus et ardēs et in refutatione vñhemens et in concessionē vñbemētior: alterutra enim ex amore. p. **D**icit ei iesus: qui lo-tus est a peccatis per baptiſmū: vel ab errore erutus per fidem: **N**on indiget nisi vt pedes lauet: in quo tangit mysterium sue ablutiōis. q. d. ideo lauo pedes: vt si gnificem q̄ abluti a grauibus peccatis per baptiſmū: op̄ habent lauare pedes: id est affectus a vñtialibus. Puluis enim adhēro pedibus apostolorū: vt dicitur Matth. x. b. Excūte puluerem pedum vestrorū. Thresh. j. c. Gordes

elus in pedibus eius. **D**e christo ensin solū potest vere dīci illud Isa. xl. a. Semita in pedib⁹ eius nō apparebit. Et hoc modo exponitur fm illam Glo. Augl. Qui lotus ē. s. baptiſmo t̄c. **E**x his aut̄ p̄bis intelligim⁹ bapticatos apo-stolos: et si non legamus vbi vel quando. s. **S**ed est

mundus totus: p̄pter pedes qui-bus terram tangit. Vel **A**ndundus totus: a peccatis mortalib⁹: in quo innuit q̄ alia immundicia nō facit sim-pliciter immundum. **E**t vos mun-di estis: totiſc̄ per baptiſmū. **S**z non omnes: quia iudas fici⁹ erat: et ideo non mundatus. Chryf. sicle-git. q. **Q**ui lot⁹ ē: illa lotiō: de qua dicitur Isa. i. e. Lauamini: mūdi esto-te: auferite iniqüitates ab animabus ve-stris. r. **N**on indiget nisi vt pe-des lauet: sed est mūdus totus. q. d. nō abluso vos i signum ablutiōis a peccatis: quia iam mūdi estis: sed in exemplum humilitatis: ideo non totū corpus abluso: q̄ mūdi estis a p̄cis: cu-ius signū est ablutio corpis: Sed ad illā p̄tē descēdo que dehonorabiliꝝ eē pu-

taſ. i. ad pedes: vt cōmēdem vob̄ oga humilitatiꝝ. **G**el seqꝝ

Et vos mūdi estis.

* quando p̄dīcatur clericis vel religiosis qui sunt ag-noscentes et litterati et magnē sciēt̄. a. **E**t dicit ei pe-trus: domine tu mīhi lauas pedes: Ita dīc religio-sus litteratus contra abbatem simplicem: vel nobilis con-tra ignobilē: vel clerici magni cōtra simplices correctores. c. **L**u mīhi lauas pedes: q̄si tu me doces: Ita etiā dīcunt laici aliquādo sacerdotibus: Qui p̄dīcas nō furandum furaris: sicut dicitur Roma. ii. c. Simile. s. ix. f. In peccatis natus es totus: et tu doces nos: Et Eccl. xxxii. a. Ab immido quid mundabit: d. **R**espōdit iesus t̄ dīcere ei: qđ ego facio tu nescis modo: id ē modo nescis fructum et mysteriū correctionis. e. **S**cies autem postea. Correctio enim est sicut palma: cui⁹ fructus dulcis editur post centum annos. Heb. xii. c. Om-nis disciplina in p̄senti quidem vñdetur non esse gaudū sed mēroris t̄c. f. **D**icit ei petrus: non lauabis mīhi pedes in eternū. Sic dīcūt qui obstinati in mali-cia abominantur correctiones. Amos. v. c. Odi habue-runt corriplētem. Petrus erat oculus: et interpretatur agnoscens: Sic illi qui sunt oculi aliorum quātum ad scie-riam: minime se permittūt tangi: sicut nec oculus permit-tit se tangi. Caput etiā in animalib⁹ est membrum difficultus ad excoriandū: in quo significat q̄ malores isti sūt dif-ficilliores ad recipiendū correctionem. Sed tñ eis dīcitur: b. **S**i non lauero te nō habebis partem meū: correctione/flagellatōne/infirmitate/vel temptatione: q̄z Mū dīcitur Isa. xxxv. c. Non transibit per eā pollutus et inuidus. Et Apoc. vli. c. Foris canes et vñfici t̄c. k. **A**decū i eternitate eterna. **D**e tñpali⁹ habēt: s̄ nō ē p̄s: q̄z nō ē h̄ereditas: s̄ mobile. l. **D**icit ei simo petr⁹: Dñe nō tñ pedes meos t̄c. Ecce iste nō fuit p̄tinax. Et vñ-nam tales essem⁹ ad correctionē. Et dīc tria. m. **H**o tñ pedes meos. i. affectiōes mētis. n. **S**ed t̄ man⁹. i. opatiōes. o. **E**t caput. i. intelligentiā/ vñl sensus: q̄z sedes oīm sensuſ est i capite. **T**ripliſ significat mīdiciā: mē-tale/corporelē/sensuſ. p. **D**icit ei iesus: q̄ lot⁹ est. i. mūdus quātū ad mīdiciā sensuſ et opatiōeū. r. **H**o in-diget nisi vt pedes lauet. i. affectiōes: q̄z adhēret pul-uſ etiam pedib⁹ aploꝝ et p̄dicantū: q̄z sicut dīcitur Aug⁹: veritas sine periculo auditur: sed sine p̄culo nō p̄dīcat. Ideo dīcīt Iaco. i. c. Sit oīs hō velox ad audiēdū/tard⁹ ad loquēdū et tardus ad irā. Itē Iaco. iii. a. Si q̄s in hō nō offendit: hīc p̄fect⁹ est vir. s. **S**z ē mūd⁹ totus: q̄z talis immūdiciā q̄ surripit non facit imūdum simpliciter

* **E**ryos mundi estis.

Evangeliū scđm Johannem

Vos mudi esti. Nam enī apli oēm iniqtatē ablecerāt ab aia / cū sinceritate cordis erāt cū eo: nō q̄ hostie esset oblatā p̄ pctis / sed q̄ iam fidē suscep̄erāt p̄ christi sermonē. **A**n. i. xv. a. dicit: Vos mudi estis p̄pter sermonem quē locut⁹ sū vobis nō p̄ hostię oblationē adhuc. **b** **H**z nō oēs; q̄ iudas eū dēu eē nō credebat: quē hic nota⁹ vt puerat ⁊ erubescat. Quare aut̄ hoc dixerit dñs / exponit euāgelistā: **c** Sciebat enim quis nā esset qui tra/deret eūm: p̄pterea dixit non estis mudi om̄nes. **C**hryf. Dificile est in profūdum malorum venisse: dectero enim anima quasi incorrigiblē sit. Vide enim quāto iudas potitur auxilio: t̄ tamen non erigitur. **s. vi. g.** Unus ex vobis diabolus est. **H**ic etiā notat eum vt erubescens confundatur et resipiscat. Sequitur: **d** **P**ostq̄ ergo lauit pedes eorum: depo/ nens linteum: **e** Accep̄it vesti/ menta sua: id est resump̄it quē p̄r̄ depositerat. **f** **E**t cum recubuis/ set iterum ad mensam cum discipu/ lis. **g** **D**icit eis: Sicut p̄l̄ exēp̄lo: sic etiam nunc verbo instruens eos ma/ gister veritatis. **h** **S**citis quid se/ cerim vobis: id est mysterium vel lu/ crū eius q̄d feci. Et hoc querit nō ne/ sciēdo sed iuitando ad sc̄endū q̄d p̄l̄ us nesciebāt. **i** **V**os vocat̄ me ma/ gister ab efficacia ⁊ sapientia do/ cendi. **k** **E**t domine a potentia ⁊ virtute miraculandi. **l** **E**bene di/ citis: quia verum est. **m** **S**um ete/ nūm. **C**hryf. **M**at. xxii. a. dicit: Pa/ trem nolite vocare super terram. Et in eodem: Ne vocemini magistri. Si er/ go magistrum solum dicit patrem: qua/ liter dicit: Sum etenim. **S**ol. In hoc ostendit se patr̄ cō/ substātialem. Et nota q̄ primo dicit: Vos vocatis r̄c. Primo enim iudicū eorū assūmit Sed ne putentur gra/ tie illorum esse verba subiungit: sum etenim. Item per hoc q̄ ab eorū sententia inducit sermonem / facit non esse eis onerosū: q̄d autem inductum sermonem a se firmat fa/ cit insuscip̄abilem. **n** **S**i ergo ego laui pedes ve/ stros donun⁹: quia deus. **o** **E**t magister: quia ve/ ritas. **p** **E**t vos debetis alter alteri⁹ lauare pe/ des / ad litteram: vel alter alteri officia humanitatis ⁊ hu/ militaris impendere. Vel sūm Glo, alter alteri peccata di/ mittere ⁊ pro iuicem orare. **H**oc enim deus fecit in exem/ plum humilitatis ⁊ in typum dimittendi iniurias ⁊ mutuo subueniendi peccantibus orādo pro eis. **A**nde ⁊ subdit: Beati eritis si feceritis eq̄: q̄d de sola ablutiō pedum nō dixisset. Et nota q̄ sic dicit Chryf. cōsequēs erat dice/ re: Si ego laui pedes vestros domin⁹ ⁊ magister: quāgo magis vos qui servi estis debetis alter alterius lauare pe/ des: sed hoc commisit conscientiē auditorum. **q** **E**xem/ plum enim dedi vobis / imitandę humilitatis. **A**nde subdit: **r** **E**lt quemadmodū ego feci / humilit̄ et hu/ militaris opus: **s** **I**ta et vos faciat̄. **A**ug. manu/ v̄ corde. **D**attb. xj. b. Discite a me q̄r̄ mitis sum ⁊ humili/ sis corde. **j. L**or. iiiij. d. Imitatores mei estote sicut ⁊ ego christi. Et nota q̄ humilitatē cordis excitat frequent humilitatio corporis. **A**nde Aug. Qui ad pedes inclinatur / humilitas ei in corde excitatur. **C**hryf. **E**bi sunt qui despiciunt cōseruos: vbi sunt qui honores expertunt: **P**rodi/ toris dominus pedes lauit sacrilegi ⁊ furis et in tempore p/ ditiōis: et tu magna sapis ⁊ supercilias erigis! Pedes igit lauemus iuicem etiam famulorū. Item Chryf. Quem tuorem non destruet ⁊ qui sedet super cherubin pedes lauit proditoris: Tu vero homo lutū/puluis ⁊ cīnīsteip/

sum extollis ⁊ magna sapis. Sed quid est q̄d dicit: Ita et vos faciat̄. Non enim idem est: Nam ipse dominus et magister: nos autem conferui iuicem. **S**ol. Ita: Id est cum eodem studio sūm modum vestrū. P̄pterea a maio/ ribus rebus accip̄it exempla / vt salte q̄d minus est opere/ mur. Etenim magistri scriptores / pueris litteras cū mul/ ta pulchritudine scribūt / vt saltem ad deficiēt̄ veniant. **A**men amen dico vobis: nō est ser/ uis maior domino suo r̄c. q. d. ideo debet facere q̄d ego: quia / v. **H**on est seruus maior domino suo neq̄ apostolus maior est eo qui misit illum. q. d. ego domin⁹ / vos ser/ ui: ego doctor habēs auctoritatē / vos discipuli missi vel mittēti a me: et ideo sicut patior⁹ / sic ⁊ patimini: et sicut me humiliō / ita vos humiliamini. **D**attb. x. c. Non ē discipulus super magistrū: neq̄ seru⁹ sup̄ dñm. Et respondet ad h̄ q̄d pdixit: Vos vocatis me in gr̄ d̄ die. **L** Chryf. Q̄r̄ cōmissur⁹

* **A** Et vos mudi estis sed nō oēs: **c** Sciebat enī quis nā esset qui traderet eū: P̄pterea dixit nō estis mudi oēs. **P**ostq̄ ḡ lauit pedes eoz / accēpit vesti/ metā sua. Et cū recubuisset ite/ rū dixit eis: Scilicet qd fecerim/ vobis. Vos vocatis me ma/ gister ēt domine / ēt bene dici/ tis: Sum etenim. Si ērgo ego laui pedes vestros dominus / ēt magister / ēt vos debetis al/ ter alterius lauare pedes. Ex/emplum enim dedi vobis: vt/ quemadmodum ego feci vo/ bis / ita ⁊ vos faciat̄. Amen / v. amen dico vobis: nō est ser/ uis maior domino suo / neq̄ apls maior ē eo q̄ misit illum.

charistis: et in mensa fortunę participant: quia habent pa/ trimonia crucifixi: illi sunt frequenter proditores domini: et vendunt eum pro pecunia. **A**nde Berū. **D**atus qui sus/ cip̄it recōciliationis officium ⁊ nomen mediatoris / prod/ toris scelere inimicitias cumulat: vt merito iam nō hostis sed vt traditor iudicetur vt iudas / v̄tq̄ non vt saul. **d** **P**ostq̄ ergo lauit pedes eorum / accēpit ve/ stimenta sua. Per hoc q̄ christus post lotionem indu/ se ⁊ recubuit iterū / significat q̄ p̄dicatores post p̄d/ icationem ad necessaria corporis possunt descendere ⁊ ve/ stitum et victū a subditis sumere. **j. L**imoth. vi. b. **B**abē/ tes alimenta et quib⁹ tegamur his contenti sim⁹. **e** **E**t cum recubuisset / iterū dixit eis: scitis quid fece/ rim vobis r̄c. Per hoc q̄ christus recumbens eos ite/ rū docet: significat q̄ etiā i mensa p̄dicatores debet loq̄ de deo ⁊ edificatione animarū / nō de trufis ⁊ de frugib⁹: **C**oira illos qui ranas habēt i reliquias suis. **E**ro. vii. b. j. **P**et. iiiij. c. Si quis loquitur quasi sermones dei. **E**p. iiiij. g. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat r̄c. **f** **V**os vocatis me magister ⁊ domine / et bene dici/ tis: sum etenim. P̄dicator vel p̄zclar⁹ debet esse magister verbo ⁊ dominus facto: Ulter enim non est vo/ minus discipulor⁹ / nisi faciat q̄d dicit. **g** **S**i ergo ego laui pedes vestros dñs r̄c. **H**ec paten/ tia p̄ziorē expositionem: vbi satis habetur de humilitate. Sequitur: **h** Amē amen dico vobis: quasi / vere dico vobis q̄ ad exemplum meum debetis p̄dicta facere: q̄r̄ v. **i** **N**ō est seruus maior domino suo r̄c. Et licet sic iuret domīn⁹ / vir possumus credere q̄ hoc sit verum: q̄r̄ om̄es volumus esse maiores aliorū: qui nolum⁹ i verbis habere cōtradicōre: nec in factis persecutores: Ipse tñ cum ma/ gister esset ⁊ domin⁹ / voluit habere v̄trung. **P**aup fuit et in laborib⁹: et nos volumus ditari ⁊ delitari. Sed nō sic

* **v̄rias** qui aut ad dauid:

G Chrys. Quia cōmissurus erat eis mundum regendū: et vñ quidem maiorem accepturus erat potestate: allus vero minorem: Ideo hic docet eos verbo et exemplo humilitatem: Sicut Luc. xxij. c. cum quererent: quis eorum esset maior: omnis eorum submisit minorem. **S**i hęc scitis que se ci et doceo: id est sp̄ ritualiter intelligitis et benigne recipitis.

b **H**eati eritis: dummodo scientia non sit ociosa. **S**i subdit: **c** Si seceritis ea. Jaco. i. d. Estote factores verbī et nō auditores tm̄ fallentes vosmetipos tē. Ideo non sūngit beatitudinem cū nuda scientia sed cum operosa. Scientia enim portus aggrauat si non fiat. Jaco. ii. c. Sic loquim̄ et sic facite: sicut per legem libertatis incipientes iudicari. Luc. xij. f. Seruus q̄ cognovit voluntatem dñi sūt et non faciens vapulabit multis. Eccl. j. d. Qui apponit scientiam tē. Greg. Ubi maius est donum scientie: ibi transgressus maior subiacet culpe. **D**Non de omnibus vobis dico: id est non omnes vos beatos dico: nec omnes vos acturos unde beati sitis. Chrys. O de innocentia: nūsq̄ palā proditorē redarguit: s̄ obumbrat rem / dans ei penitētē locū. Et ne in multis circumstata timore/ quasi plures sint proditores: Ideo subdit: **e** Ego scio quos elegerim / ad permanēdū vel ad sequendū me. **f** Sed vt impleatur scriptura: ad sequendū me. **S**ed vñ sequentiū: **h** Qui manducat meū panem / nō plures: sed vñs singuliter: in quo submittit suspicionem pluralitatis. **l** Leuabit contra me calcaneum suum: id est conculationem meam et mortem machinabitur. Et hoc: **g** Et impleatur scriptura: id est in hoc implebilis prophētia dauid. Ut em ponit consecutivē. Est ḡ sensus: **l** Leuabit cōtra me calcaneū: id est me calcabit: sicut equus subito leuans calcaneum percūlit. Chrys. Ideo ita aperte dicit: Qui manducat meū panem tē. vt sciat iudas quoniam non ignorat christus eius prōditionem: qđ maxime sufficiēt erat eū detinere a prōditione et conuertere. Et nō dixit: tradet me: s̄ leuabit super me recalcitrationē v̄ calcaneū: dolēt et fraudem et occulitionem inidicarū representare volens. Et sumitur hoc de Ps. vñ alia littera haberet: Dolose agit cōtra me. **k** Amodo dico vobis prius q̄ fiat: quasi huc usq̄ tolerai et tacui: sed iam nōrō proditorē ante q̄ fiat qđ mox faciendum est. **l** Tit̄ cum factum fuerit credatis: quia ego sum / ille de quo scriptura illa p̄dixit. **m** Amen dico vobis: qui accipit / vel suscipit si quē misero: id est recipit in hospitio v̄ credit ei: **n** Adē accipit v̄ suscipit / vñ Chrys. Matth. xxv. d. Qđ vñ ex minimis meis fecisti / mihi fecisti. In quo vñitas christi et ecclesiē commendatur: non naturē sed gratiē. Et ne hoc paruum credatur subdit de patre: **p** Qui autem me accipit / in mebris: q̄ Accipit eum qui me misit. In quo vñitas substantię commēdatur. Idem dicitur. f. xij. g. et Matth. x. d. Chrys. Sed q̄y consequētia horū ad prēcedentia: Multa quidē. Hixerat enī superius: Beati eritis si feceritis ea: meo sc̄z exemplo humiles fueritis et patientes ad malos: sicut ego qui prōditoēm patior. Quia enim debebant ire ad prēdicandum per mundum et multa mala pati: ideo eos consolat duo bus modis. Uno quidem modo per suum exemplum/ quod proposuerat: alio modo per aliorum beneficium. q. d. si passionem meam semper habebitis in memoria et mea exempla circumferentes: facile sustinebitis mala. Prēterea etiam ab alijs

* vias: qui ait ad dauid. ii. Reg. xi. b. Arca pei et israel et iuda habitant in p̄pilioib⁹ et dominus meus ioab et seruus domini mei super faciē terre manet: et ego ingrediar domū meā

XIII

vt comedā et bsb̄ et dormiam cū vñore mea: non faciam rem hanc. q. d. non debet esse seruus maior dñs suo. Ideo dicitur Judic. ix. f. de abimelech: id est christo: qui accepta securi p̄cedit arboris ramū: id ē crucem impositamq̄ serens humero: dixit ad socios: qđ me vñdistis facere cito

facite. **E**gis certū ramos de arborib⁹ p̄cidentes sequebātur duce. **a** Si hęc scitis **M**att. 10. d. beati eritis si se ceritis ea. Ps. Intellect⁹ bon⁹ oī. **t** Ps. 110. bus scientib⁹ eu. **J**aco. i. d. Esto refactores verbī et non auditores tē. Greg. Autocritas vocis perditur quando vox opere non adiuuat. **d** **M** de omnib⁹ vobis dico: q̄ factū sunt ea: Operari enī pauci sed multi locuturi. **e** Ego scio quos elegerim: paucos. f. **M**att. xx. b. Multi sunt vocati/ pauci vero electi. q. **L**imot. q. c. Cognovit domin⁹ qui sunt ei⁹. Pauperis enī ē numerare pec⁹: q̄ pauca habet pecora. **g** x. c. Ego cognosco ouē meal. **h** Sed vt impleatur scriptura: qui manducat meū panē / leuabit cōtra me calcaneum suū. Hoc est qđ maxime offēdit et cōstringit homines: sic et deum quādo in domesticis suis non inuenit fidem. Michæl. viii. b. Inimici hominis domestici eius. Proverb. xx. a. Virūm fidem quis inueniet. Duo sunt genera hominiū qui specialiter manducant de mensa dñi: illi. f. qui viuunt de patrimonio crucifixi: vt clerici et religiosi: et qui viuunt de mensa scripture et eucharistie: vt magistri et sacerdotes. De his cōquerit dñs hic: et in Ps. Et Osee. viii. d. Ego erudiui eos et confortauī brachia eorum: et in me cogitauerūt maliciam: reverst sunt et essent ab eis luḡo: facti sunt quasi arcus dolosus. Itē Ries. re. v. b. Saturaui eos et mechali sunt: et in domo meretrī luxuriabant. Item Ries. v. g. Magnificati sunt et ditati et inrasati sunt et impinguati: et p̄terierunt sermones meos pessime. Laici enim dum peccant: male p̄tererunt mādatum dñi: qui de patrimonio christi viuūt: pelus: sed qui scientia et patrimoniu christi habent pessime. Sequit
n. **Q**ui accipit si quē misero: me accipit tē. Idē Matth. x. d. s. xij. g. necessaria ministrando et libenter audiendo. De p̄mo Matth. xxv. d. Qđ vñ ex minimis meis fecisti et. Et dicit vulgariter: Qui me ait: et canē meū amat. De secundo dicitur Luc. x. c. Qui vos audiz: me audit. Ezech. iiiij. b. Domus israel nolunt audire te: qđ nolit audire me. Sed forte respondebut qui eos deberēt recipere: quomodo cognoscemus eos qui missi sunt a domino amicis? Per litteras dñi et sigillū et scutū. Ierius enī apostolus qui vita et fide imitaf dñm suū habet hęc tria. Habet litteras: id est scientia fidelis et doctrinā morū quas mittit dñs p̄ eū ad sponsā suā. Habet et sigillū imitationis. l. impressionē pueratiois et vñte bone. Et scutū patientie. **s** de sigillo dī: Signa n̄a nō vñdim: iam nō ē p̄pheta. i. doct̄or fidelis et scientia. De scutū patientie dicitur Chrys. iij. g. Dabis eis scutum laborem tuum. In isto scutū bene custodiunt littere: quia per patientiam robur habet scientia et doctrina. Unde Ps. H̄i patientes erūt ut annūsciantur. **P** 9. Sed nota q̄ scutum debet habere signum regis cuius sunt littere. Scutū cum signo regis ē patientia pro christo. Unde. i. Pet. iiij. d. Nemo vestrū patiā tanq̄ sur tē. q̄ si nō habeat scutū sine signo. Et in eodē. c. Si exprobrib̄t minili noīe christi beati erūt. Luc. vij. d. H̄i erūt cū vos oderint hoīes tē. p̄filiū hoīis. De his trib⁹ insimul habet in Ps. Bonitatē et disciplinā et scientia doce me. Boni **P** 11. d. et dulcedo animi: vt dicit Slo. sup Gal. vij. **W**ec ē in q̄ debemus pati: quia cum dulcedine animi pati debemus: et hoc reserf ad scutū: disciplina ad sigillū: scientia ad literas. * **D**andatus nouū do

Evangeliū scđm Johannem

Gmultam inuenietis procriptionem: qui vos suscipiet pro me: Ideo dicit: Qui accipit īc. Ut alit. Supra p̄misit beatitudinem in futuro: Beati eritis si feceritis ea: Hic autem de presenti etiam dat consolationem dicens et quasi iurando affirmans: Amen amen dico vobis: qui accipit īc. Unde Chrys. Omnis eis aperuit domos: ut et ex mox ph̄losophia qd tangit cum dicit: Si feceritis ea: et ex eorum qui procurant eos prouidentia quod tangit hic: Qui accipit īc. duplēcē habeant consolationem. Sequitur: a. **L**um hēc dixisset iesus turbatus est spiritu: id est non fictiū sed vere. Tel. Spiritu: id est voluntate non coactus. Voluntarie enim assumptis turbationē ne desperet seruus turbatus necessitate. In hoc etiam q turbatur spiritu: significat q etiam aliquādo spirituales turbantur. Tel. q etiā spiritualiter turbari debemus: id est pro spiritualibus damnis non temporalibus: cum sc̄ cīcāta a trito ante messē cogitur ecclesia sepa rare: vt dicit Blo. Marci. 14. b. Luct. 22. c. 2. q. 1. c. vnus 2. 21. f. rīculum proditoris: Sicut et. s. xii. d. dicit: Nisi anima mea turbata est: propinquitate sc̄ passionis. Chrys. dicit: q̄ quia his que promisebat discipulis proditor iudas priuaretur: hec cogitans chrys. turbatur est. Et q̄ propter illum turbatus sit: ostēdit euangelista subdens: b. **E**t protestatus est: qd occultum fuerat: c. **E**t dicit: amen amen dico vobis: quia unus ex vobis ex vobis. Blo. exturus: fin illud. j. Joh. q. c. Ex nobis extierunt. Tel. Unus ex vobis. Blo. numero: non vinculo spiritus me trader. In hoc autem q dicit: Unus ex vobis īc. in omnes constituit timorem: eo q̄ non nominatum dicit. Unde Chrys. Q̄ dicit: Unus: timorem minuit: q̄ dicit: ex vobis: omnes cōturbavit. Unde sequitur: d. **A**speriebant ergo adiuicem discipuli hesitantes de quo diceret. Sicut dicit Aug: Quia etiā cuius nota esset sua conscientia: alterius tamen erat ignota. Chrys. dicit. Q̄ licet nullius consciē essent mali: propriis tamen cogitationibus christi euauincionem credibiliorē putabant: Ideo besitabant adiuicem recipientes. j. Cor. lli. a. Bibil mibi conscius sum: sed nō in hoc iustificatus sum. Hic autem pretermittit iohannes questionem apostolorum: Nunquid ego sum dominus. Et qualiter etiā domin⁹ respondit iude: qd alij euangelistē dixerunt. e. **E**rat autem vel ergo recubēs unus ex discipulis eius. De se quasi de alio dicit: vt gestarū rerum scriptor: non sui p̄dicator: vt dicit Blo. f. **I**n sinu iesu. Dicit magister in historijs: q̄ hic nō alit. creditur recubuisse: nisi quis discumbebat inclin⁹ ante pectus domini. Tel. fin. Interfici. per sinum significat secretum. Dicitur ergo recubere in sinu: id est secretarius eius esse: sed in illud. Dic̄. q. b. Ab ea que dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui īc. id est que familiaris est tibi. Et. s. j. b. Unigenitus qui est in sinu patris: id est secretarius patris. Chrys. dicit: q̄ omnibus alijs apostolis agoniam et timorem patientib⁹ et tremetib⁹ petro vertice etiā formidatē: lobānes velut voluptuans recumbit in sinu iesu: et nō solum recumbit sed et pectora icidit. Et vt significet q̄ ex familiaritate erat ille recubitus subdit: g. **Q**uem diligebat iesus: familiaris. Aug. Olligebat non plus omnibus: sed familiarib⁹: vt per pacem extiret de vita: non per passionem. Cui⁹ causa fuit: vt dīc Hiero⁹: p̄rogatua virginitatis. h. **I**nuit ergo huic iohanni simon petrus īc. Chrys. Alij inuicem aspicebant besitances: sed petrus qui vbiq̄ seruens erat in-

nuis lobāni. Quia em̄ icrepatus fuit. s. codē. a. In ablutio ne pedum: Et Matth. xvij. d. Et vbiq̄ inuenitur ab amo re imperi faciens et criminatus est: hui⁹ gratia formidatē: neq̄ siluit: q̄ inuit lobāni: neq̄ locut⁹ ē ad christū v̄ apte s p̄ mediū lobāne vult discere q̄ sit p̄ditor. Hic. g. Inuit ḡ huic simō petr⁹. Aug. Mō loquēdo s̄ p̄us innuēdo dixit ei submissa voce: vt querat: k. **Q**uis ē de quo dicit christus: id est quis ē proditor. l. **I**taq̄ cu re cubuisset ille supra pect⁹ iesu. Hoc ē qd supra dictiū. m. **D**icit ei: domine quis est: qui sc̄ te tradet. n. **R**espondit iesus: iohanni submissa voce. o. **I**lle est cui ego intinctum panem porrexero. Chrys. Nūc p̄m̄ notabilit̄ redarguit vñis iudā: sed neq̄ nunc nominatim. Et est modus redargutionis conuersiōnē: siue horatius: quoniam neq̄ p̄ mensam vere cū datus est: eodem pane secum comiūnac̄. Si nō solū auditis plurib⁹ redargutib⁹ ieuīno vō lens auerti a traditione: sed enī assump̄t pōreūtū panē: idcirco et sarbahas tunc intravit in eum. Unde sequit: p. **E**t cum intinxisset panem dedit iude simonis scariothis. Aug. Mō vt quidam putant tunc corpus christi iudas accepit. Sed endum enim est q̄ omnibus iam distribuerat dominus sacramētū corporis sui et sanguinis: inter quos et iudas fuit. Deinde per buccellam intinctam exprimit traditor: nō tamen aperte. Panis autem intinctio significat fictionem iude: qui factus amic⁹ venit ad cenam. Sed querit: q̄ videtur fin hoc q̄ domin⁹ prodiderit iudam: ergo et nos similiter possumus prodere malos. Sed contra est illud Matth. xvij. b. Si peccauerit te frater tuus: corripe eū inter te et ipsum lolum īc. Sed ad hoc solū: fin quodā: quia in hoc q̄ panem porrexit ei non prodidit eum: quia alijs similiter fecit. Tel. dicendum est q̄ siue dederit alijs intinctum panem siue noti: nō prodidit eum: quia cum deus esset bene sciebat q̄ apostoli factum illud non attenderet: hoc autem nescinus: et ideo non debemus simile facere. Chrys. dicit: q̄ latenter dixit iohanni illud: Ille est qui ego intinctum panem porrexero: ideo alij nescierunt. Etenim iohannes propriea ad pectus recidens interrogat quasi ad aurem silenter: vt nullus audiret et nō fieret proditor manifestus. Pr̄terea iohannes etiam cui domin⁹ dixerat: hoc nō intellexit nisi q̄ dominus dicebat q̄ aliquis eorum cui erat ita beneficus vt panem p̄origeret ad comedendum eum esset proditorus. Iohannes autem nequaq̄ putauit q̄ discipulus in tantam iniquitatem extiret: quia enim procul a tali iniquitate erat: neq̄ de alijs talia suspicari poterat. Et quia sepe dixerat domin⁹ talia: vt ibi: Non de omnibus vobis dico. Et vn⁹ ex vobis dia bolus est. s. vi. g. Et nūc iudā a collegio abscederat: ideo et hic est inuauerunt de alio dici. Pr̄terea quando dixit iohanni: Ille est cui ego intinctum panem porrexi: non dixit quando porrigeret: nec statim post hoc verbum forte porrexit: nec solū illi sed alijs etiam. Item nota q̄ comedere cum homine: signū est amoris et familiaritatis: sed buccellam ei scindere et porrigitere maiori: buccellā autē intinctam et paratam offerre maximi. Unde per hoc q̄ dīs buccellā intinctā porrexit iude: voluit etiā attrahere: et alijs discipulis voluit p̄ditionē occultare q̄ signū dilectionis. Et nota q̄ q̄ buccellā intinctā iude porrexit: inde ē q̄ eucaristia non datur

Matth. 26. b.
Marci. 14. b.
Luc. 22. c.
2. q. 1. c. vnus
2. 21. f.

a. **C**um hēc dixisset iesus turbatus est spiritu: et protestatus est: et dixit: Amen amen dico vobis: quia unus ex vobis me tradet. Aspicebant ergo adiuicem discipuli hesitantes de quo diceret. Erat ergo recubens unus ex discipulis eius in sinu iesu quem

quitate sc̄ passionis. Chrys. dicit: q̄ quia his que promisebat discipulis proditor iudas priuaretur: hec cogitans chrys. turbatur est. Et q̄ propter illum turbatus sit: ostēdit euangelista subdens: b. **E**t protestatus est: qd occultum fuerat: c. **E**t dicit: amen amen dico vobis: quia unus ex vobis ex vobis. Blo. exturus: fin illud. j. Joh. q. c. Ex nobis extierunt. Tel. Unus ex vobis. Blo. numero: non vinculo spiritus me trader. In hoc autem q dicit: Unus ex vobis īc. in omnes constituit timorem: eo q̄ non nominatum dicit. Unde Chrys. Q̄ dicit: Unus: timorem minuit: q̄ dicit: ex vobis: omnes cōturbavit. Unde sequitur: d. **A**speriebant ergo adiuicem discipuli hesitantes de quo diceret. Sicut dicit Aug: Quia etiā cuius nota esset sua conscientia: alterius tamen erat ignota. Chrys. dicit. Q̄ licet nullius consciē essent mali: propriis tamen cogitationibus christi euauincionem credibiliorē putabant: Ideo besitabant adiuicem recipientes. j. Cor. lli. a. Bibil mibi conscius sum: sed nō in hoc iustificatus sum. Hic autem pretermittit iohannes questionem apostolorum: Nunquid ego sum dominus. Et qualiter etiā domin⁹ respondit iude: qd alij euangelistē dixerunt. e. **E**rat autem vel ergo recubēs unus ex discipulis eius. De se quasi de alio dicit: vt gestarū rerum scriptor: non sui p̄dicator: vt dicit Blo. f. **I**n sinu iesu. Dicit magister in historijs: q̄ hic nō alit. creditur recubuisse: nisi quis discumbebat inclin⁹ ante pectus domini. Tel. fin. Interfici. per sinum significat secretum. Dicitur ergo recubere in sinu: id est secretarius eius esse: sed in illud. Dic̄. q. b. Ab ea que dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui īc. id est que familiaris est tibi. Et. s. j. b. Unigenitus qui est in sinu patris: id est secretarius patris. Chrys. dicit: q̄ omnibus alijs apostolis agoniam et timorem patientib⁹ et tremetib⁹ petro vertice etiā formidatē: lobānes velut voluptuans recumbit in sinu iesu: et nō solum recumbit sed et pectora icidit. Et vt significet q̄ ex familiaritate erat ille recubitus subdit: g. **Q**uem diligebat iesus: familiaris. Aug. Olligebat non plus omnibus: sed familiarib⁹: vt per pacem extiret de vita: non per passionem. Cui⁹ causa fuit: vt dīc Hiero⁹: p̄rogatua virginitatis. h. **I**nuit ergo huic iohanni simon petrus īc. Chrys. Alij inuicem aspicebant besitances: sed petrus qui vbiq̄ seruens erat in-

Eucharistia nō datur intincta: et etiā pro heresi tollenda: que dogmaticauit christum esse sub virga specie totum simul: ita & sub neutra tñ. Sequitur: a **¶** Et post buccellam introuit i eū sathanas: id est magis instigauit ut dñm traduceret: quia iam habebat in proposito. Interlī. Tunc introuit ut plenū possideret / in quem prius intrauerat ut deciperet. Aug⁹ dicit qd hoc dicitur: qd beneficio dñi male ysus est: et hec presumptio auxit peccatum. Chrys. dicit: qd quia ad tñtū signū amoris: id ē ad poirementē buccelle nō ē puerus a proditioē: ideo sathanas tūc intrauit in eum / veridens eum ob inuercundia: Donec enī sineret collegium / non audebat diabolus infilare in eū sed extrosum imitebat. b **¶** Et dicit

et iesus: qd fa-

cis: id ē qd pro/

sancia. et. cis fac citius. O

ut iudas p̄bli libertus para-
ti qd trati. O verbū **¶** Fac citi⁹. Aug⁹.
nō tā pgnā exprimē Non precipit sed
p̄dicto: is qd merce,
dem significans re/
demtoris.

quia hoc vult cito

fieri: nō tam festi-

nando in illius penam qd in salutem fi-
delium. Chrys. Non est p̄cipientis neg-
consiliantis / sed exprobantis / ostenden-
tis quoniam ipse qdem volebat eum cor-
rigere: sed quia incorrecte se habebat /
dimittit eum. Item nota qd fm Chrys.
hoc dicit: Qd facis fac citius / signifi-
cans qd sine suo consensu non poterat eū
iudas morti tradere: sicut. S. x. d. dicit:
Nemo tolit animam meā a me. Quādo
vero voluit / tunc facile fuit: vnde et iudas
tunc potuit qui prius proposuerat / non
poterat. Unde et nunc dicit diabolus in-
trasse in eum: quia nūc propositū perdu-

xit ad effectum. Et nota qd hic apertius notauit iudam: et al-
te etiam dixit verba: tñ nō intellexerunt alij. Moluit enī ma-
nifestum eum fieri: fortassis enim cum quantum fecisset petr⁹
et disuulsseret. Unde sequitur: d **¶** Hoc autem nemo sci-
uit discubentium ad quid dixerit ei. Neqz petrus
neqz etiam iohannes: vt dicit Chrys. notauerunt iudam de
proditione. e **¶** Quidam enim putabant quia locu-
los habebat iudas / in custodia: vt dicitur. S. xij. a. in qui-
bus oblata seruabantur suorum necessitatib⁹ / et alijs indigenti-
bus. f **¶** Dixisset ei iesus: id est per illa verba signifi-
caret hoc. s. **¶** Eme ea que opus sunt nobis ad diē
festum: id est ad usum nostri in die festo. h **¶** Aut egenis
vt aliquid daret. Aug⁹. Habebat enim domin⁹ loculos
et a fidelibus oblata cōseruans / et suop necessitatibus et alijs
indigentibus tribuebat. Tunc autem primū ecclesiastice pe-
cunia forma est instituta: vbi intelligeremus qd p̄cepte non
cogitandum esse de crastino: Matth. vij. d. non ad hoc cōisse
p̄ceptum / vt nisl pecunia seruerat a sanctis: sed ne deo pro
ista seruiatur: et propter inopie timorem iusticia deseratur.
Nam et apostolus imposterum prouidens ait: Si quis si-
delis habet viduas / sufficenter tribuat eis vt nō grauetur ec-
clesia / quo veris adiūcis sufficere possit. j. Timoth. v. c. Se-
quitur: **¶** Cum ergo accepisset ille buccellam: et
diabolus subintrans fortius instigando: et domin⁹ dixisset:
Qd facis fac citius / permittendo explere qd ante nō poterat:
¶ Exiuit continuo / de collegio. **¶** Erat autem nox.

Aug⁹. **¶** Erat autē
nox. Mox congruit
sacramēto: Erat enī
qui exiit filius tene-
bazarum faciens ope-
tenebrarū. j. xvij. b.
i. Lbessal. y. a?

. Qd facis fac citius. Nec aduertebat

ad quid exiret tali hora. Moluit enim domin⁹ etiā usq ad vi-
timam diem eum traducere / p̄olare: hoc et nos facere opor-
ter / nec diuulgare / nec diffamare coexistētū nobiscū peccata.
Etenim et venienti ad tradendum osculum dedit et amicum
vocavit. m **¶** Cum ergo exisset / nos: dixit iesus: lux:
n **¶** Nunc clarificatus est filius hominis. Clarificat
quis: quādo macula auferunt ab eo. Ideo ergo dicit se clarifi-
catum: quia iudas macularū labē peccati ab eo erat separa-
tus. Unde Aug⁹. Nunc clarificatus / quasi absente palea iam
triticū quodāmodo est purgatū. Tel. **¶** Nunc clarificatus
est filius hominis: id est nunc figuratur clarificatio eius /
qua separatis malis manebit in eternitate cū sanctis: Nec di-

cit: Nunc figuratur ē eius clarificatio: sed

Nunc clarificatus est: quia talis est

modus scripture: qd res significātes / qua-

si significatas appellat: vt. i. Cor. x. a.

Petra erat christus: non dicit figurat

christum. Matth. xij. e Bonum semen

sūt filii regni. De illa autem clarificatio-

ne futura dicit: Nunc clarificatus est

filius hominis: propheticā certitudi-

ne. Et loquitur de clarificacione cum san-

ctis i eternitate / separatis malis. Tel de

gloriosa resurrectione que cito erat futu-

ra: ideo dicit quia mox erat futur⁹. Et sub

dicit: o **¶** Et id est quia: p **¶** Deus cla-

risficiatus ē in eo. q. d. ideo clarificabili

filius hominis in eternitate vel in proxi-

ma resurrectione: quia deum patrem cla-

rificauit in sua conuersatione. Qd quasi

exponens subdit: q **¶** Si deus clari-

ficiatus est in eo: quia non quesuit vo-

luntatem suam vel gloriam sed patris. Al. telar,

r **¶** Et deus clarificauit: id est clarifi-

cabit: s **¶** Eum in semetipso: vt na-

tura humana ī qua est filius hominis / q

a verbo ē eterno suscepta est: etiam immortali eternitate done-
tur. Et hec clarificatio continua est. t **¶** Et continuo cla-

risficiabit eum. q. d. non differt resurrectio ī finē sicut alio-

rum. De qua clarificatio vel gloria dicitur. S. viij. f. Mondū erat

spiritus datus: quia nondum erat Iesus glorificatus. Tel al-

ter fm Chrys. n **¶** Nunc clarificatus / vel / glorifica-

tus est filius hominis. Hoc dixit postq exiuerat iudas

ad tradendum: per hoc volens eos consolari de morte sua: et

suadens non solum non tristari / sed et letari: ideo et mortem

suam gloriam vocat. q. d. mors mea erit gloria: quia morte

superare mortē gloria magna est. Et hoc ē qd dixit. S. viij.

d. Cum exaltaueritis filium hominis / tunc cognoscetis quia

ego sum. o **¶** Et deus clarificatus est in eo: id est sua

deitas apparet in eius morte / cui preualebit et deitate. Tel

Deus clarificatus est in eo: quia pater per filium missum

in carnē innovuit. Unde. S. j. b. Unigenitus qui est in simu pa-

tris ipse enarravit. q **¶** Si deus pater / clarificatus

ē in eo: id est per filium / vt dicunt est: r **¶** Et deus cla-

risficiavit / vel fm Chrys. glorificauit eū in semetipso.

Chrys. id est per seipsum / nō per alium. Et ne tēdeat dilatio

subdit: t **¶** Et continuo / vel / confessum glorificabit

eū. i. simul cum cruce: id est ī ipsa cruce. q. d. nec differetur

resurrectio. Nec etiam solum in resurrectione clarificabit: sed

etiam in ipsa passione clara apparebunt. Sol nanc obscura-

tus est: petre scissū sūt: velum scissū est: et multa corpora eo-

rum qui dormierunt surrexerunt: Matth. xvij. f. Sepul-

chrūm etiam signacula habebat: et custodes assidebāt: et ini-

cente corpori lapide suscitatum est corpus. Item post qnqua

gia dies spiritus traditus est: t sic omnes statim eum pre-

conicāti sunt. Hoc ē qd dicit: Glorificabit eū in semet-

ipso / t confessum glorificabit eū: nō per angelos / ar-

changelos: neqz per aliam aliquam virtutem: sed per seip-

sum. Omnia enim egit que sunt ad gloriam filij dei. Sed

contra. Filius ipse hoc egit: et se reluscauit: quare ergo

¶ dicit de patre hoc

Evangeliū scđm Johannem

Voluit de patre hoc: Sol. Patri auctoritatem attribuit a quo est. Sequitur: a **Filioli adhuc modicū yobiscū sū.** Quia dixerat q̄ deus cito clarificaturus est eū: ne putarent q̄ non ultra iungere eis cōuersando ī terra addit: b **Adhuc modicū yobiscum sum: id ē in infirmitate carnis sicut vos.** Simile

infra diē post resur
rectionē: cū essem
mortalī. Tel sic coni
tinuus. Dixerat se cī
to clarificandum in
resurrectione: ideo

subdit de antecedenti. s. de eius passione cito futura. Unde dicit: Adhuc modicū yobiscum sum: id est cito moriar. Tel **M**odicū yobiscum sum: et si non in ea
dem qualitate corporalī in terrena conuersatione post re
surrectionē q̄draginta dieb⁹. s. Et postq̄ abiero: c **Quę
retis me: volentes sequi etiam moriendo.** Tel **Queretis
me ad sepulchrū.**

d **Et sicut dixi iudeis. s. vij. e.**

e **Quo ego vado: vos nō potestis venire. Sed iudeis dixi q̄ nunq̄ venient ad immortalitatē gloriōsam ad quā
vado.**

f **Et vobis dico modo: quasi idem dico vo
bis q̄d iudeis nisi q̄ addo modo: Nūc enim corruptibiles
non potestis venire modo ad incorruptionem.** Tel **A**modo
id est adhuc nō cōfirmati nō potestis me sequi: id est p̄ iusti
cia mori: sed postea poteritis. Ideo enim dicit: modo: ne de
sperent de futuro. Quomodo autem idonei possunt esse et p̄
gere quo ille p̄cessit: docet: **M**andatū nouū do vo
bis tē. Chrys. sic legit ab illo loco. a **Filioli adhuc
modicū yobiscū sū.** Hoc idē dixerat iudeis. s. vij. e. Tō
primit hic: **Filioli: vt audientes sicut dixi iudeis: nō esti
ment sibi similiter dictum esse.** Iudeis enim hoc dixit ad ter
torem: istis autem ad consolationem: vt inopinabilitia mala
ventura nō vos conturbent. c **Queretis me: id est cum
fuerō mortuus/positi in tribulatione desiderabis me yobis
cū habere et optabis.**

d **Et si ut dixi iudeis: quo
ego vado: vos non potestis
venire. In quo ostendit
q̄ mors eius translatio quedam est: et transpositio melior ad
locum: corpora non suscipientem corruptibilla.** Hoc autem
dicit: vt amorem discipulorum in se ardētorem faciat. Cum
enim videmus dilectissimos longe discendentēs maxime ex
ordescimus: et cum videmus eos abeuntes in locum in quē
non possumus abire. Iudeos ergo terrens hoc dixit. s. vij.

e **discipulis autem dicit ad amorem accendens: e **Quo
ego vado: vos nō potestis venire. q. d. talli et tam ar
duus est locus: vt non solum illi: sed neq̄ vos qui estis dilec
tissimi mei possitis ire: in q̄ etiā altitudinē loci et sui dignitatis
designat.** Sed quare dicit hoc: **Et sicut dixi iudeis: Re
spondemus: ac si diceret: Non credatis quoniam meum re
cessum p̄predico modo vobis conjecturādo ex malis imminē
tibus; Iā em lōge ante hoc iudeis p̄dixi vobis audiētib⁹:****

f **Et sic dixi tūc eis: Ita vobis dico modo: cōmemorā
do qđ alias dixi: quia modo instat et in proximo est futurū.** Tel **V**obis dico modo: id est cum aliis: sed aliter illis et
aliter vobis: et alia causa. Illis prop̄ infidelitatē: vobis ī
consolationē: vt nō improvisa superueniat mala. Illis ad ter
torem: vobis ad amorem. g **M**andatum nouū do vobis ī
consolationē: h **At diligatis inuicē: et sic omnia vince
tis.** Fortis enim vt mors dilectio: Lane. viij. b. Dicit autem
charitas mandatū nouū: fīn Aug. non q̄ non sit in antiqua
lege datū: Levit. xix. d. **H**ilige p̄ximū tuū tanq̄ teip̄sū: sed
q̄ facit boīem nouū et expellit vetustatē. Sed ne intelligat de
dilectione naturali: quę est inter coniuges: patres et filios: et
huiusmodi: vel de turpi q̄ est int̄ amatores: addit. i **Sicut
dilexi vos: sincera et gratis dilectio chris**

sti facit nos inuicē diligere. Tū subdit. k **At t̄ vos di
ligatis inuicem: quia sua dilectio causat nostram. Chrys.
Mandatum in veteri testamento positum ipse fecit nouū
modo: quia induxit: Sicut dilexi vos: quasi non debi
tum vobis reddidi: sed ipse incepit. i. Job. viij. b. Prior dile
xit nos. Ita t̄ nos sa**

s bis dico modo. **M**andatum
b nouū do vobis: ut diligatis
c sic dixi iudeis: quō ego vado
f vos nō potestis venire: et vo
diligatis inuicē. In hoc cōg
cū. m **C**ogscēnt

* s **G**ādātū nouū do vobis vt diligatis inuicē. **D**oxaliter
Hec ē via qua imus ad christū et post christū: sic diē Aug.

j. Corl. xij. d. Adhuc excellentiorem viam vobis demonstro.
Et nota q̄ hic sumitur antiphona quę cantatur in lotione pe
dum in principio: et ideo ipsa lotio dicitur mandatum. Dici
tur autem mandatum nouū: quia facit de veteri homine no
uum: nō q̄ de novo patū: vt dicit Aug. Unde. j. Job. viij. a.
Nō mandatum nouū scribo vobis: sed mādatum vetus. Et
postea: Mandatū nouū scribo. Est ergo vetus: quia ab anti
quo datum: Levit. xix. d. **D**iliges proximum tuū sicut teip
sum. Nouū quia innouat. Unde Ps. Emite spiritum tuū: Ps. 10.
id est charitatem: et creabuntur: et renouabis faciē terrę: Quę
inueteratur in hyeme propter frigus: sed in seruore estatis: id
est charitatis renouatur. Et hoc multiplicat. Renouari enim **T**erra ren
dicitur terra: quādō herbe pullulant. Unde Ps. Qui produ
cit in montibus sēnū et herbam seruituti hominū. Per her
bam: voluntas faciendi opera misericordie: per sēnum: ipsa
opera. **H**erba enim est propositum bonū: sēnum ipsum opus
misericordie: qđ ministratur iumentis: id est pauperibus in pa
bulum. Item renouatur per flores: id est per oratiōes et ope
rationes contemplatiōes. Unde Cant. ii. c. Flores appa
runt in terra nostra. Item quando folia scientiē locationis et
p̄dicationis apparent. Proverb. xij. d. Justi quasi vires fo
lium germinabunt. Item per virorem fidei et aliarum virtu
tum. Isa. xxxv. c. In cubilibus in quibus habitant dracones
viroz calami et lunci orietur. Item renouatur quando gelici
dium peccati resolutur in aquas: id est in lachrymas flante
austro. Ps. Fluit spiritus eius et fluit aque. Item renoua
tur quando aque occupantes agros desiccantur aque: id est
delectationes carnales. Gen. viij. a. Adduxit dñs spiritū su
per terrā et immunitate sunt aque. Illas. s. innouationes habes
s. e. Facta sunt alit encēta tē. Itē dilectio dicitur manda
tum nouū: quia semper innouari debet: et semper esse initio.
Unde Roma. xij. c. Nemini quicq̄ debeat nisi vt inuicē
diligatis. Abi dicit Aug. Sola charitas est quę etiā reddi
ta semper detinet debitorem. Ad idem facit illud q̄ dicit in li
bro de doctrina christiana: Omnis res quę dando non desi
cit: dñi habet et nō daf: nondū habetur quomodo habēda ē:
Talis aut̄ res ē charitas: doctrina et scientia. Et ponit exem
pli de panib⁹ multiplicatis a dñ. Illi inquit: panes q̄ erāt
aut seprē anteq̄ inciperē dari esurientib⁹: quod cū fieri ince
pit: duodecim cophinos vel sportas satiatīs hoīm tot milib⁹
impleuerūt. Eodē modo charitas statim vt reddi incepit
icipit et augeri. Hoc ē maximū debitū i quo oia alia debent:
sicut ipsa est donū in quo oia alia debent. Tel etiā ideo dicit
mandatū nouū: quia de nouū facit et debitū sit donū:
et econverso: q̄ est nouū et mandatum fīn naturam. Primū
enī donū in quo alia dant est charitas. Ex hoc ergo q̄ cha
ritas sit p̄ceptum: sit debitū donū et econverso. Item dicit
mādatu nouū: quia ad modū diligēdi: vt dicit Chrys. qui
est: sicut dilexi vos. Iste modus nō fuit expressus ī veteri
testamento: vt ponere vita pro proximo. i. Job. viij. c. In h
cognoscimus charitatem dei: quoniā ille animam suam po
suit pro nobis: et nos debem⁹ animas pro inuicē ponere. Et
de hoc p̄cepto habet. j. xv. b. Hoc est p̄ceptū mēti vt dilig
atis inuicē sicut dilexi vos. i. Int̄ēte: gratis / sincere / affectuose:
nō p̄bo tūm / & ope et p̄itate: vt dñ. j. Job. viij. d. s. **In hoc co
gnoscēnt ossē tē.**

Somnes qz discipuli mei estis: qz vos docui: et cōmendaui hanc doctrinā dilectionis. b **D**icit enim fons cui non comunitat alien: vt dicit salomon Proverb. v. d. Et nō dicit si miracula fecerint: magis enī edificauit ecclesiam charitas apostolū qz miracula. In

hoc cognoscent oēs qz discipuli mei esti: quasi vniuersi vos laudabunt ei viderint vos imitantes meū amore. Matth. viii. c. Hoc

a noscent omnes quia discipuli mei estis: si dilectionem habueritis adinuicem. Dicit ēi simon petrus: Domine quo vadis? Rēspōdit iesus: Quo

ne in noīe tuo dēmo nia electimus tē. Luc. x. c. Me letemini qm̄ dēmonia vobis obediunt. Unde sequit: c **D**icit ēi simon petri: domine quo vadis? Respondet ad hoc qd̄ dixerat dñs: Quo ego vado vos non potestis venire. Multū enī mouit petru qd̄ dixerat. Tū Chrys. Magnū quidē amor et igne ipso vehementius: et ad ipsum reducit celum: et nulla est phibitio qz ei p̄mptū imperū detinere possit. Ardētissim⁹ deniqz petr⁹ audiens quoniam: Quo ego vado vos non potestis venire: quid ait: Dñe quo vadis. Hoc aut̄ dixit: non tā discere volens quo ire: qz sequi cōcupiscens: non est tñ ausus dicere aperte: Aenio tecum: sed ait: Quo vadis. Christus aut̄ non ad verba sed ad mentē respondit. Tū sequit: d **R**e spondit iesus: quo ego vado: nō potes me modo sequi: corruptibilis ad incorruptionē: vel adhuc infirm⁹ ad passionē sustinendā. Glo. q. d. non festines modo: qz nō es induitus virtute ex alto: Luc. viii. g. e **S**equeris aut̄ postea: qz ne tñ desperes: qz postea sequeris. S; hoc nō sufficit petro nisi sequeretur modo. Unde subdit: f **D**icit ēi petrus: qre nō possū te secā modo: quasi non stabit in me: quia s; Anima meā p te ponā: quasi: immo possum sequi: quia parat⁹ sum pro te et tecū mori. Chrys. Quia audierat a christo: qm̄ maiorē hoc amore nemo haberet: insiliū confessim̄ insanibilis existens et ad extremitatē et ad p̄su mationē amoris deuenire volens. Item nota qz sicut vēbemens erat in amore: qz licet dñs bonam spem sequēdi ei dedisset: tñ neqz ita desideriū potuit refrenare. Audacior etiam fuit ad loquendū: quia dñs excusserat ab eo timorem proditionis cum dixerat: Sequeris autem postea. Per hoc enī si

Gnoscit qz petrus nō gnoscit omnes tē. q. d. per hoc mendacū seruabitis bonam conscientiam ad me: quia facies qd̄ p̄cipio: et bonam famam ad illos: qui in hoc cognoscēt oēs: etiā ethnici et gentiles: a **Q**uia discipuli mei estis: si dilectionē habueritis adinuicem. Esa. lx. d. Omnes qui viderint eos cognoscēt eos: quia isti sunt semen cui benedixit domin⁹. Et est bonū thema ad claustrales: vel quādo est discordia inter aliquos. In hoc signo. Hoc est enī signū: de quo dicit Apoc. viii. a. Nolite nocere terre et mari neqz arboribus quo adusqz signemus seruos dei nostri in frontibus eorum. Et. q. Timoth. ii. c. Firmum fundamentum dei stat habens signaculum hoc. Multū domin⁹ qui sūt eius: quomodo nescit dilectione quia eos signauit. Et Eccl. ix. c. soli saluati sunt qui signū tau habebant in frontibus. Tau idem est qd̄ consumavit. Hec ē charitas: de qua. j. Timoth. i. b. Finis p̄cepti ē charitas. Glo. Finis: id est consumatio. Roma. xii. c. Qui diligat proximū: legem impleuit. Et in eodem. Plenitudo legis est dilectio. Hoc signum debet esse in fronte. Tult enim dñs qz exterius ostendat signum dilectionis qz est in corde: Contra illos qui dicunt: Ego diligo eū: sed nolo loqui ei. b **S**i dilectionē habueritis adinuicem. Non dicit: Si testunatis: quia nec dēmones comedunt nec damnati: Unde Esa. lx. c. Serni met comedent et vos esurietis tē. Nec dicit: Si vigilaueritis: qz nec diabolus dormit: sed semper circumquerens quem detinet: sicut dicitur. j. Pet. v. b. Nec dicit: Si afflictiaueritis: quia nec illi quiescūt: et mali etiam ut inique agāt laborat: vt dicit. Ezeie. ix. b. Ideo dicit. j. Cor.

xlii. b. Si tradidero corpus meum ita ut ardēam chartatatem autem nō habuero nihil mihi prodest. Item nec dicit: Si miracula feceritis: quia et hoc mali faciunt. Unde Matth. viii. c. Monne in noīe tuo dēmonia electimus tē. Chrys. Omnes dicere miracula que erāt facturi ab amore eos designat.

Hoc enī maxime est qd̄ oīdit hoīes sanctos: omnip̄ enī virtutis materia amor est: per hunc maritem saluamur omnes. Hoc enī ē ait: cē dīscipulū: ita vos vniuersi laudabūt cum c. qui vult. De pe. dī. 2.

viderint vos similitates meū amorem. Item Chrys. Miracula facere: hoc orbem terrarū induxit ad fidem: qz et amor p̄z erat: si vero amor nō esset: neqz et h̄ p̄manisset. s. miracula facere. Hoc deniqz p̄festim fecit eos bonos sine miraculis et op̄tuos. s. eē oīm cor vnu et animā vna: Act. iii. f. Si h̄o ab initio vīcē discessisset odio oīa perīsset. Nō illis aut̄ h̄ dicebat solū s et oīb⁹ qz debebat credere ī eū: qz et nūc nihil aliō ē qd̄ scādālicat gētiles qz nō ē amor int̄ christianos. Sed vbi amore adinuicē ostenderūt apostoli: Rēspōdem⁹. Gides petrum et iohannē inseparabilē se habentes adinuicē ad templū ascendentes: Act. iii. et. iii. Gides et paulum ita ad eos dispositū cū venit ut videret petr⁹ et iacobū et iohannē: Gal. ii. b. Si enim alia habebat apli: multo magis habebat matrem oīm bonorum amorē. Eb̄ aīa enī virtuosa h̄c res vegetak. s. amor. Eb̄ enī est nequitia exiccas h̄c plāta. Cū enī multiplicata fuerit iniqitas frigebit amor: Matth. xxii. b. S; et ethnicos nō ita inducūt signa ut vīta: vīta aut̄ nihil ita facit claram ut amor. Miracula enī faciētes multoties seductores noīauerūt: vīta aut̄ puram reprehendere non habent. Item Chrys. Nihil ita conuertit gentiles ut vītus: nihil ita scandalizat ut mala. Cū enī viderint auarū rapientē p̄tra deū qz p̄traria iubet: et his qz eiusdē trib⁹ sūt tanqz ferentes cōtra eū qui iubet et intimicos amare: dicit h̄ irronabile esse. Cū aut̄ viderint tremites: qualit suscipiant eos qz de imortalitate sūt sermones. Cū viderint nos diligere principatus et alijs seruientes passionibus vītio: firmius in suis remanent dogmatib⁹. Nos enim sumus causa manendi eos in errore: nam dogmata sua oīm contēpſſent: sed et nostra admirarētur: et vita aut̄ nostra prohibentur: nam verba quidē philosophari facile est. Multi enim et apud eos hoc fecerunt: inquirunt autem eam quē per opera demonstratio est. Ostende mihi alijnt fidē tuam per opera tua: Jaco. ii. d. Cū aut̄ magis qz sera diuellim⁹ proximorum substantias: facturam nos vocat orbis terrarū. Nos qz vindictā dabisimus: nō solum pro quibus male agim⁹: sed et qz nomen dñi per nos blasphemat: Roma. ii. d. et Esa. i. b. c **D**icit ēi simon petrus: dñe quo vadis. Sic querit anima iusti: vt sciat viam qua sequatur dominū. Unde Ps. Elias tuas dñe demonstra mihi. Et est ac si dicat: Do. v. 24.

nōne trabe me post te: et ad te: Cant. i. a. d **R**espondit iesus: qz ego vado nō potes me modo leq. q. d. p̄tua contemplationē non potes peruenire ad plenam fruitionē in p̄sente. Exo. xxxi. d. Non videbit me homo tē. Non videntur enī hic nisi eius posteriora: quia exempla videm⁹: sed ad p̄mū non pertingimus. In contemplatiōe quidē p̄gustat: sed parua est refectione et rara hora et parua mora. Cant. v. b. Pessulum ostū mei aperui dilectio meo: qd̄ est quando p̄parat se ad contemplationē et habet aliquam delectationem. At ille declinaverat et transierat: cū aīa mea līquefacta ē ut dilect⁹ locū ē: qz sūt et nō iuueni eū. i. delectatio nē quā habui in eo ī principio modo nō inuenio. Tū dicit ilud Job. xxi. c. Mutatus es mihi in crudelē. Tū dicit adolescentule: Quo abiūt dilect⁹ tu⁹ o pulcherrima mulierum: et querem⁹ eū tecū. Cant. v. d. e **S**equeris autem postea: l. post hāc vīta perfecte cōprehēdes. Cant. ii. c. Enī ipse stat post partetē. f **D**icit ēi petr⁹: qre nō possū te modo seq. l. i. qz tū suauitate plenū exprimit. g **A**iam *

llo * mē p te ponā.

Euangelij secundum Johannem

Gnistaui petrus non esset ille traditor de quo dixerat.
Respodit iesus: aiam tuā p me pones: quasi nō.
 Et remissive: Pones: qñq sed nō modo: qz b **Amen**
 amē dico tibi. Jurat vt credat: qd̄ tñ qñ impossibile repu
 tabat petr. **N**ō cātabit gallus/bis: vt dicit Marc
 xiiij. d. in hac nocte. **D**onec ter
 me neges/ vel negabis. i. nūc p̄festum
 negabis. **N**ō enī multū spaciū ab hora q̄
 christ⁹ dixit hoc: vñq ad gallicantū. In
 tempsta enī hora noctis disputabat cū
 eis / et p̄ma et secūda custodia erat trāsies.

Matt. 26. c. **M**arc. 14. b.
Luc. 22. d.

A **N**ō cantabit gallus donec
 ter me neges. i. donec trinā negationē
 inchoet. Et b dicit Matt̄ et Lucas:
 Anteq̄ gallus cantet ter me negabis. S̄z
 Marc⁹ dīc aḡ: Pr̄iusq̄ gallus bis vo
 cē dederit: ter me es negatur. Post p̄mā
 enī negationē petri statim gall⁹ cātauit:
 sed ante secūdū gallicantū iterū bis nega
 uit. Et ita trina negatio petri ante p̄mū
 gallicantū inchoata est: ante secundū cō
 plēta.

Moraliter * meā p te ponā: quasi parat⁹ sum de
 ponere sensum et rationē et intellectū in cō
 templatione tui: et tunc est q̄ si non esset.
 Lūc enī deficit aia s̄ salutare dei. Aug⁹.
 Quasi afam deponit: q̄ pfecte desiderat. **N**ō cantabit
 gallus. i. grā: que cantat q̄n monet hoīem ad op⁹ et excitat.
Donec ter me neges. Prima negatio post p̄eplatio
 ne est p negligētiā: secunda p torporē et ignauia: tertia p impli
 cationē s̄eculariū et curā: et tunc dñs depresso aiam quam
 dimisit ad sui humilationē reuocat gallo cantante. i. grā eam
 excitante vel aliquo excitatore.

E **T**at discipulis suis: **E**xpositio. Co. XIII.
Nō turbet et. Facta digressione dñs a sermone
 iechoato discipulis ad p̄dicēdū negationē petri/ re
 dit hic ad p̄positū vt p̄solef discipulos et instruat. Uel sic p̄t
 nua. Pr̄dixerat eis passionē suā. S̄. Adhuc modicū vobiscū
 sum et. Et petri negocationē. Ex his aut̄ possent turbari: et
 p̄p̄b duplē ponit̄ solationē dicēs:

Moraliter **N**ō turbet cor vñi p̄ mea mor
 turbetur corv̄m te: neq̄ formidet/ pro petri nega
 tione. Lū fīm Aug. et Chrys. nō est d̄
 textu b: Neq̄ formidet. Et subdit p̄sol
 lationē p̄tra turbationē de sua passiōe:
 tertet tribulatio/mul
 ceat retributio. Ro
 ma. viij. d. Nō sunt
 condigne passiones
 et. C. Or. viij. d. Qd̄
 in p̄senti est momen
 tanē et leue tribula
 tionis et. Greg⁹. Cō
 sideratio p̄m̄q̄ m̄
 nuit vim flagelli. j. **M**achab. x. b. Alex
 ander mittit purpu
 ram et coronā aureā
 ionathē et. b **I**n
 domo p̄s̄ mei
 et. Horor ut adū
 claris ciuib⁹ illi⁹ pa
 triq; vbi lex est veri
 tas/ lex est charitas/
 sanctitas/ dignitas/
 pat̄/ felicitas/ vita/
 gñitas.

no: P̄starcharli cunet et. b **I**n domo p̄s̄ mei. i. i
 eodē p̄m̄o icreato q̄si denario oib⁹ cōmuni. **A**basides

m̄ltē sūt. i. diversē p̄cipitatis siue fructiōes: qz pl̄o et min⁹
 fruens eadē b̄titudie icreato. Erit enī i disparti claritate par
 gaudiū: et i parti gaudio dispart claritas: S̄cōm q̄ dī. i. Cor.
 xv. f. Stella differt a stella i claritate. Uel sic. b **I**n do
 mo p̄s̄ mei. i. in iustis q̄ sūt dom⁹ det: S̄cōm illud Sap.

vij. d. b̄m alia l̄ram: Aia iusti sedes ē sap̄
 entie. **A**basides multē sūt. i. di
 versā p̄m̄a meritoꝝ siue diversē differen
 tie meritoꝝ: Alius enī sic: aliis sic ibat.
 Aug⁹. Multē māsiōes i domo p̄s̄ di
 versas meritoꝝ in vna vita eterna signifi
 cat dignitatis: Alia enī gloria solis: alia
 gloria lunae: alia gloria stellarū. i. Cor.
 xv. f. Lānḡ stelle sancti diversas māsiō
 nes diuersē claritatis tanq̄ i celo sortiū
 tur in regno: sed ppter vñū denariū nul
 lus separat a regno: atq̄ ita de⁹ erit oia in domo
 in oib⁹: vt qm̄ deus charitas ē per chari
 tate fiat vt qd̄ habet singuli cōmune sit
 oib⁹: Sic enī quisq̄ etiā ipse h̄z cū amat
 i altero/qd̄ i se nō habet: nō erit iraq̄ ali
 qua inuidia imparis claritatis: qm̄ regna
 bit i oib⁹ vñtas charitatis. De ista do
 mo dī in Ps̄. Beati q̄ habitat in domo t̄p̄. s.
 tua dñe. Ergo ibi sūt habitacula: q̄ quili
 bet ē ibi i suo ordine. H̄c sūt habitacula

seruorum salomonis et ordines ministratiū: que vidēs regina sa
 ba: non habebat vñta spiritū. i. Reg. x. a. Et. ii. Paral. a.
 a. Ps̄. Q̄ dilecta tabernacula tua dñe vñtrū concupiscit et Ps̄. s.
 deficit alia mea in atria dñi. Numeri. xxiij. a. Q̄ pulchra sūt
 tabernacula tua iacob: et tentoria tua israel: vt valles nemorio
 se: et hori iuxta fluvios irrigui: vt tabernacula q̄ fixi dñsire
 cedri p̄ aquas. Baruch. iij. c. O israel q̄ magna domus
 dei et. Sequit: k **S**i quo min⁹. i. si in aliquo min⁹ esset
 s. si non ita esset q̄ in domo p̄s̄ mei mansiones multē essent
 in qbus p̄destinalsem vos māsuros. **D**ixisse vobis
 quia. i. q̄ vado vobis parare locum. i. p̄destinare
 eas vobis modo. Sed hoc est impossibile q̄ aliquid de no
 vo p̄destinat: ergo restat q̄ i domo p̄s̄ mei mansiones mul
 tē sūt. Secūdo exponit sic: k **S**i quo min⁹ dixisse vo
 bis. i. si nō dixisse vobis: supple dicere modo: q̄ m̄ Clā
 do parare vobis locū. i. aperire ianuā: et vostales facere
 vt siuis in illis locis siue mansionib⁹. Tertio modo legit et re
 rius. b **I**n domo p̄s̄ mei mansiones multē sūt: vt
 s. k **S**i quo min⁹. i. si nō essent ibi. Dñm̄ enī positiū ē p
 nō. Ego. b **D**ixisse vobis. i. non celassem vobis: imo
 dixisse quia nō sunt ibi: sed subaudi / scatis: quia vado
 parare vobis locū. Uel sunt ibi: qd̄ pater: q̄ vado eas
 parare. Nam parat̄ erant vt dixerat p̄destinatioꝝ: sed tamen
 adhuc parand̄ erat ianuē aptione et meritoria opatiōe. Pie
 ro⁹ aut̄ cōtra iouianū hereticū legit totum supra vñd̄ dī
 stinctionē: Si nō mansiones multē essent apud patrem p̄dixisse
 vobis: q̄ vado vobis parare locū. Hoc ē si non vñusq̄ p̄
 pararet sibi mansionē ex p̄p̄s opib⁹ / dixisse vobis: q̄ va
 do parare vobis locū: meū aut̄ nō est parare. Et vñ
 dīxī fīm illud Matt̄. xx. c. Sedere a destris meis vel a si
 nistris nō est meū dare vobis. n **E**t stabiero: id ē cū ab
 sero per mortē. o **E**tp̄pauero vobis locū: per la
 nuē aperitionē. p **I**terū venio ad vos in morte: vel in
 extremo iudicio. Et dicit: venio: de p̄senti: q̄ iudex lā ante
 ianuā assūtit: Iaco. v. b. q **E**t accipiā vñ accipio vos
 ad meip̄sū in cōfessiōi habitatioꝝ. r **E**t vñ sū ego ca
 put. s **E**t vos sīt/ mēbra. Matt̄. viij. c. Ubi fuerit cor
 pus p̄gregabunt et aq̄le. Simile. s. xij. b. Ubi ego sū illuc et mi
 nister me⁹ erit. De quo loco dicit. h. Regi. viij. b. Dona lo
 cū populo meo israel: et plātabo eū et habitabo cū eo et nō sur
 babib⁹ ampli. Uel alit. n **S**i abiero: in alcōsione o **E**t
 prepauero vobis locū: in spūscī misiōe: q̄ spūscī
 eos aptauit ad merēdū et parādū illā māsiōe. Uel. n **S**i
 abiero et prepauero. i. abēndo et corporalē p̄sentiā subtrah
 o do prepauero/qua

Sed o pparauero qz p h amore carnalē expulit ab eis: et occasio-
nē credēti tribuit. **U**nus Aug⁹. Subtrahit se et later ut sit fides
q̄ nō ē de re visa et inde ē meritū fidei. Greg⁹. Fides non h̄z
meritū r̄c. **H**ebr. xi. a. Fides ē substātia rex r̄c. Ex hac fide vi-
uit iust⁹: Abacuk. ii. a. Et cor mūdat: et h̄z ē p̄p̄atio māsio-
nis. **I**te abeūdo p̄.
L. 15. b. **F**u
parauit desideriū ex-
citando. **C**ant. viii.
D Fuge dilecte mi:
assimilare caprē r̄c.
Ite pro nobis apud
patrem interceden-
do. **H**ebr. vii. d. **A**bi-
fcursor noster p̄ no-
bis introiuit r̄c. **I**te
Heb. vii. d. Semp viuēs ad interpellandū p̄ nobis. **I**te p̄
parauit locū in celo q̄ causam in baptissimū institutiōe: per p̄cū
solutionē in passionē: per effectū in ascēsione. **D**ichę. ii. d.
Ascendet iter pandens ante eos. **S**ed ne querāt vbi sit hoc/
subdit: a. **E**t quo ego vado scitis. i. ad p̄zem. b. **E**t
viam scitis. i. me q̄ sum via: vel meā
passionē q̄ quā vado ad p̄zem: c. **D**icit ei thomas: dñe nescim⁹ quo
vadis. i. terminum vle d. **E**t quo
possim⁹ viā scire q̄ situr: **D**uis dixit
eos scire viā et terminū vle: quō ḡ dīc
thomas eos nescire: **I**te. i. eodē dicit
christ⁹: **S**i cognouissetis me et pa-
tre meū cognouisseti: Ergo neutr⁹
cognoscebat: q̄ nec viā nec terminū vle
sciebat. **S**ol. Quidā erat q̄ sciebat pa-
tre et filiū et credebāt distincte: et de his
dīc christ⁹: **Q**uo ego vado scitis
r̄c. **A**lij nesciebāt: vt thomas forte et
philipp⁹. **V**el alij potest dīc et si scie-
bāt in nesciebāt se scire viam. **L**icet enī
scirēt p̄zem et filiū et diuinitatē et huma-
nitatē filiū crederēt: si nesciebāt q̄ hoc
vocaret viā et terminū vle: christ⁹ autē
ostēdit quō sciunt et viam et quo vadit:
Eli sequit: e. **D**icit ei iesus: ego
sum viā. q. d. si me scitis: ego sum via:
ergo viā scitis. g. **E**t veritas et vi-
ta. q. d. si me scitis et ego sum veritas et vita: tunc scitis veri-
tatem et vitam ad quā vado. **I**pse enī christus sicut dīc Aug⁹. p̄
se viam ad se veritatem et vitam et ad patrem: q̄ cum p̄cē vna est
veritas et vita vadiit. **V**el sic. f. **E**go sum via/ per quam
sit. g. **E**t veritas et vita ad quā puenit: vt veritas sit p̄cē
mū rationis et vita affectionis. **V**el via non errās. **P**ā. Erra-
uerūt in inuiso et nō in via. **I**te: **V**ia ciuitatis habitaculi non
inuenerūt. **V**eritas nō fallens. **P**rouerb. xxv. c. **D**ens pu-
tridus et pes lapidus q̄ sperat sup infideli i die angustie. **V**ita
nō deficiēs. **M**attth. xxv. d. **I**bunt h̄i in vitam eternā. **H**ec
pars quā elegit maria q̄ non auferet ab ea: **L**ucl. x. g. **I**te
est via ducēs. **P**rouerb. lii. b. Duce te p̄ semitas equitatis.
Est veritas/luces. **V**alach. vii. a. **T**obis timēb⁹ deum
oriet sol iusticie. **E**st vita/pascēs. **P**ā. Delectare i dño r̄c.
Ite: Inhabita terrā: et pasceris in diuinitiis ei⁹. **I**te est via
in exemplo. **S**. xiiij. b. **E**xemplum dedi vobis r̄c. **V**eritas/ in
Pā. 88. pmisso. **P**ā. Que pcedūt de labijs meis nō faciā irrita. **G**li-
sa/in p̄mio. **R**oma. vi. d. **S**tipendia peccati mors: grā autē
dei vita eterna. **G**en. xv. g. **E**go p̄ector tuus et merces r̄c.
Ite missus ē christ⁹ vt esset errantib⁹ viā/illusis vitas/ mor-
tuis vita. **I**te via est qua situr: veritas ad quā situr: vita in qua
stat. **A**cis. xvij. f. In ipso enī viuim⁹: q̄r̄ ē vita: et mouemur/
qua via: et sum⁹: q̄r̄ veritas. **I**te sicur dicit Aug⁹. via est sine
errore querētib⁹ et veritas sine falsitate inuenientib⁹: vita sine
morte p̄manentib⁹. **S**eul. xxx. d. **I**pse ē vita tua et longitudo
diuersu tuor̄. **E**cum sim via: h̄i **N**emo venit ad patrem/
cum quo sum veritas et vita: **H**illi p̄ me/via: **E**xempla

sui hoīs sunt via ad se deū. **J**ob. xxiiij. c. **T**estigia ei⁹ secutus
est pes me⁹: viam eius custodiū/nec declinauit ex ea. **V**ia enī
dicis ferrata p̄ clavis crucis: dicis signata p̄ ipsa crucē vt oī-
bus appareat: sicut ponunt cruceis in capitib⁹ viarū: dicitur
etiā calceata sive lapidea p̄ lapidib⁹ quos in christū piece-
runt. k. **S**i cog/
nouisseti me r̄c.
Quia taxerat nullū
ventre ad p̄zem nisi
p̄ se q̄r̄ est inseparabilis
ter idē cū p̄cē: ne q̄r̄
terent quis est pater
ostēdit q̄ se noto co-
gnoscit pater: qd nō
dum qdā cognoue-

rant quos arguit dīcēs: **S**i cognouisseti me. **C**hrys. i. si
scitis meā substātiā et dignitatē: l. **E**t p̄zem meū vicos
cognouisseti. i. substātiā p̄is et dignitatē. **N**ouerāt quidē
eu/sed non ita vt oportebat: nā dñi quidē nouerāt patrē aut
nondū: postea enī spūscitū supuentis in pfectā eos induxit
cognitionē. **A**ug⁹ dicit q̄ quidam eoz sicut philipus et si scī
rent illū filiū et illū patrē nō purabāt tñ et toto filiū simile s̄
patrem mellorem: **E**t amodo cognoscetis. **V**el aliter.
b. **N**emo venit ad p̄zem. i. ad p̄is cognitionē. i. nemo
cognoscit eu: l. **H**isi p̄ me. i. nisi me dono: vel nisi me co-
gnoscat: Sed me cognito/eu cognoscit. **E**li subdit: k. **S**i
cognouisseti me: qui idē sum cū p̄cē. l. **E**t p̄zem meū
vicos cognouisseti. In quo innuit q̄ neutrū pfecte cognoscetis.
Sed ne b̄ cōtristent dat spēm cognoscēdi: m. **E**t
amodo cognoscetis eu. i. plen⁹ in spūscitū adūtu q̄ in-
ducet vos in omnē veritatē. j. n. **E**t iam vidisti eu. i. co-
gnouissetis p̄ parte. Sed q̄i cognoverūt eu: **R**ūdem⁹. **F**ilius
frequens dixerat eis de patre. **V**el h̄i Chrys. **V**idisti eum
.i. patrē cognouissetis loquentē q̄ filiū incarnari. **S**icut enī dī-
cī q̄ visus ē angelus: nō ipa angeli substātiā sed vt illis pos-
sibile erat viderē: ita hic q̄ filiū vidi et patrē nouit. **V**iderit
autē eu nō nuda substātiā sed carne idūtu. **S**ed q̄r̄ dīc: cog-
noscetis de futuro et vidistis de p̄terito: **R**ūdem⁹. **H**ec ē dis-
serentia inf̄ videre et cognoscere: quia eos q̄ vident̄ possūm⁹
videre et ignorare: eos autē qui cognoscunt̄ nō possūm⁹ cog-
noscere et ignorare. **Q**uis ergo sā viderāt filiū et patrē i filio
et ignorant̄: ideo dīc: vidistis de p̄terito. **Q**uis vero sine
ignorātia erant cognituri: ideo dīc: cognoscetis de futu-
ro. **E**t nota q̄ dīc: **V**idistis eu. i. patrē. **V**idistis em̄ solus
peccata: qd solius dei ē: vidistis signa: audistis doctrinā: et q̄
hoc cognouissetis dei potentia q̄e eadē est in p̄cē et filio. **E**li in
illis opib⁹ sicut videbat filius/ita et pater. o. **D**icit ei phili-
ppus: dñe ostēde nobis patrē. **S**icut male intellexit
thomas q̄i dñs dīx: Quo ego vado scitis et viā scit⁹: et ideo
quesiuit quo tr̄r̄: ita iste male intelligens qd dixerat dñs: Ee
vidisti eu. i. patrē: stupēfactus ē cū se patrē vidisse nescire:
querit. p. **O**stēde nobis patrē r̄c. **V**el p̄tinua sic dīc
et dñs: Amodo cognoscetis patrem: **I**ste q̄ desiderās h̄i sta-
tim impleri dīc: **O**stēde nobis patrē. **C**hrys. sic p̄tinua-
rit dñs: **S**i cognouissetis me: et patrē meū vicos co-
gnouisseti: Utiq̄ et p̄ se ipsū patrem dicebat manifestari: hic
autē philippus puerit ordinē et ait: **W**atrem ostēde: ac si
iā filiū nosceret certissime. **S**z christ⁹ nō assentit ei⁹: sed ad vi-
am reducit eu dīcēs: Qui videt me r̄c. quasi p̄ me cognoscit.
pater. **E**t nota q̄ philipp⁹ oculis carnis volebat patrē videre:
Forte q̄r̄ a. p̄phis audierat: **V**idi dñm: **E**la. vi. a. **S**z conde-
scēsio erat h̄i philippe. **U**n. s. j. b. **D**ēlū nō vido vidi vnic⁹. **E**t
Exo. xxxij. d. **E**t. s. v. f. **N**eque vocē ei⁹ audistis: neque specie
ei⁹ vidisti vnic⁹. **A**ug⁹. **O**stēde nobis patrē: q̄si q̄ maior
ē te. q̄. **E**t sufficit nobis: q̄si i eo sufficiētia eru nob̄. **P**a-
trē enī credebat meliore eo et q̄ maior sufficiētia esset i p̄cē q̄
in filio. **E**li **S**ufficit nobis: si oīdis p̄zem: q̄r̄ iā te h̄i co-
gnoscim⁹ et ita totū cognoscim⁹. **V**el h̄i Chrys. q̄r̄: vñ in
hoc dicendū venit philipp⁹: **E**t ridet. **D**ixerat dñs: **S**i me
cognouisseti r̄c. **E**t iudeis multotiens dīxit h̄i idē. **Q**uis igi-
mo 2. **I** interrogauit eum.

Euangelij secundum Iohannem

G Interrogauit eū petrus multotiens: Quis est pater: et iudei similiter: interrogauit et thomas: et nullus tñ quid esset pater didicit manifeste: sed adhuc ignorabat ab eis que dicebant a christo: ideo philippus ut non videatur onerosus esse et molestare eum: post tot interrogationes eadem interrogans dicens: Ostende nobis patrem: indu-

B rit: et sufficit nobis. q.d. nil plus queremus. a Dicit ei Iesus: valde increpatue: b Tanto tempore vobis cum sumi: docens que nemo docuit ita et facies que nemo alijs fecit: i quo ostendit meam deitatem. c Et nō cognovistis me: quia nec filium nouit qui patrem meliore credit. Et vere me non cognovistis: quia si me nosceretis et patrem noscere: Unde sequitur: d O philippe qui videt me: videt et patrem: Non quia alijs sit pater et alijs filius: s quia omnino similes: et id de duobus similibus dicitur: Si istum vidiisti et illum vidiisti. Unde Heb. j.a. Qui cujus sit splendor: gloria et figura substantiae ei et ceteri. Ecce gaudi. a. Ego ex ore altissimi prodixi: id est simillimum ei. Et cujus omnino sim similius: e Quomodo. i. qua mente vel quo animo f Tu dicas: ostende nobis patrem: q.d. video quo animo dicas: non queris alterum similem: sed putas patrem meliorum. g Non credis: et si non dum videoas: h Quia ego in patre et pater in me est: id est nō credis tu consubstantialitate mei et patris. In enim significat identitatem substantiae: et ita eadem sufficientia est in vitroz. Et hoc est contra arru: sicut illud. s. eodē: Qui videt me videt et pīrem. S; ne pī hoc credas esse una persona sic una substantia: ideo subdit contra fabellū: k Herba q ego loquor vobis a meipso non loquor: quia a meipso non sum qui loquor. q.d. sic est alter equalis alterius: ut tñ alter sit ex altero. Tel aliter dixerat: Non credis quia ego in patre et ceteri. Quod ergo ipse sit consubstantialis patri et pater in ego maneat: probat per verba sua et opera dices: Herba q ego loquor vobis a meipso nō loquor: id est a me homine: quia nūc sic locutus est homo. s. vñ. g. Ergo constat q a deitate: nec opera suple que facio facio a me. n Autem pro sed: m Pater in me manens: id est mihi consubstantialis: o Ipse facit opera. q.d. deitas q ē eadē mihi et patri operat. Et cujus sit q sic deitas operetur in me: p Non creditis quia ego in patre et pater in me est: Si enim separati essemus: nullo modo inseparabiliter operaremur. Et in hoc qd dicit: Creditis pluraliter: ostendit non solus philippus arguendus. q.d. Alioquin: id est si non creditis propter verba: r Dic opere ipsa credite: me esse deum et patri consubstantialem. s. x. Alter e. Opera que ego facio: ipsa testimoniu perhibet me. Secundum Chrys. sic legitur ab illo loco: b Tanto tempore vobiscum sum et non cognovisti me philippe. q.d. tan ta potitus es doctrina: vidiisti signa cum auctoritate et omnia que deitatis erant propria: et que pater solus operatur. s. peccata soluta: secretis cordis in medium producta: mortem vt in lacero recedentem. s. x. f. conditione in terra factam: vt in cęco. s. x. b. c Et non cognovisti me: id est meam deitatem non intellexisti. Nec dicit: non vidiisti me: quia eum viderat in carne: sed patri equaliter non credebatur. Sed quare respondet dominus ita philippo: philippus enim quæserat: Ostende nobis patrem: et ipse arguit eum de hoc q non cognoscit se: cum videatur fin consequentiam potius debe re arguere eum de hoc q non nouit pa-

trem. Respondem⁹ q̄ bene dicit: Et nō cognovisti me: vt ostendat consubstantialitatē sui et patris. Præterea qd kerat philippus: Ostende nobis patrem et sufficit nobis: et qd signauerat qd bñ cognoscebat filium: ideo resp̄deret dñs q neqz ipsum filium cognouit: neqz vidit et deitatem: licet vide-

rit carne induitū: quia si filii cognouisset vñ vidisset et patrem: ideo subdit: Qui vñ det me: vñ q̄ vidit me: videt vñ vñ dit et patrem. q.d. neqz me neqz illu pos sibile est videre. Philippus enī eā q̄ per vīsum est quærebatur cognitionem: et quia ipsum quidem filium vidiisse se existi bat: solebat et patrem ita videre: ideo ostendit q̄ neqz ipsum filium vidit. Si ve ro aliquis dixerit vīsum hic cognitionē: ego nō cōtradico: sed est sensus fm hoc: Qui videt me et ceteri: id est qui cognovit et vidi meam substancialitā: vidi et substancialitā patris: in quo ostendit q̄ ē consubstantialis patri. Sed contra Roma. j.c. Inuisibilis dei per ea que facta sunt conspicuntur: ergo qui noscit creature noscere potest deum. Sol. Philippus hic querit scire: non sapientiam aut potentiam aut bonitatem patris: hanc enī sciebat per scripturas et creature: sed ipsam substancialitā dei. Ad hoc responderet christ⁹: Qui videt me et ceteri: id est meam substancialitā: vñ videt et substancialitā patri: Non autē qui

creaturas videt: videt substancialitā dei. Unde nota q̄ expīsonē dicit: Qui videt me: Nō dīc cognoscit: vt ostendat se loquere vīsione nude substancialitā nō de cognitionē p̄ effectū. e Quo modo tu dicas: ostende nobis patrem: me excepto: q̄ si sine me posset videri: vel q̄ si me īa videoas sine ipso. g Non creditis q̄ ego ī pīre. l. in illa substancialitā appareo vel cognoscor. l. Et pat in me ī. i. in eadē substancialitā. Ostendit autē p̄ substancialitā per operū indūctionē: dices: k Herba q̄ ego loquor vobis a meipso. i. separatim a pīre. l. Non loquor: sed pater meū. Enī subdit: n Aut p̄ sed. m Pater in me manens ipse facit opa: Cōsequēs erat vt dicaret: a me ipso nō loquor: sed p̄ ipse loquuntur verba. Sed duo ponit: vt de doctrina simul et signis intelligat: vel q̄ ipsa verba opera sūt: sicut etiā vult Chrys. Et nota h̄ dicit patrem opari: alibi dīc se opari: vt. s. x. g. Si nō facio opa p̄ris mei nolite credere mihi: per qd ostendit q̄ idem et simile vterqz opat. Unde. s. v. c. Pater me⁹ vīsq modo opat et ego opero. Deinde sequit fm Chrys. Credite qm̄ ego ī pīre et p̄ pat̄ me ī: alioqñ p̄pter opa ipsa credite. q.d. oportebat vos audientes patē et filii: nūbil aliud querere ad representationē ei⁹ q̄ fm substancialitā ē cognitionis. Si ho vobis nō sufficit b ad ostendēdū consubstantialitatē et identitatē honoris: saltē ab opib̄ discite identitatē. Sequit: s Amē amē dico vobis: q̄ credit in me opa q̄ ego facio et ipse faciet. l. similia ī genere. P̄i us ostendit sua deitatem et equalitatem ī pīre per opera que ipse fecit: modo ostendit idem per opera que alij facili contulit vel collaturus erat. t Et maiora horum faciet: quia si ipse simbra. Matth. ix. c. petrus vībz̄ sanavit. Act. v. c. In quo ostenditur potestas eius: q̄ per seruos tanta potuit post mortem conferre: vt facerent ī nomine eius. Et bene dico q̄ maiora his faciet: v Quia ego aē patrem vado. q.d. vestrum dectero erit miracula facere: ego enī abeo. Item ideo dicit: Ad patrem vado. q.d. non pereo per mortem: sed in propria maneo dignitate et in celis ero. Illoc au tem dicit consolans eos: quia enim tristabantur de eius morte: ostendit quoniam manet semper: et nō solum manet sed et maiorem per eos ostendet virtutem. Tel sic: Ad patrem vado: vt mitram vobis spiritum sanctum ad roborandum ad miraculandum ad docendum quid petatis. r Et tū: qd cunc̄ petieritis eo suggestente et ceteri. Tel: Qd cunc̄ pe teritis in nomine meo: hoc faciā. Quia dixerat q̄ mai

ra facerent: se

Chrys. Per hoc qd dicit: Nō cognovisti me: ostendit co substantialitatē: deinde dñs hypostases ait: Qui videt me et ceteri. ne qd dicat q̄ ipse pat̄ sit et fili⁹. Si enī ipse ē et pat̄: nequaqz dixisset: qui videt me: illū videt.

ra faceret: ne intelligeret q̄ ipsi sua auctoritate faceret ostendit q̄ in oīone et ministerio. **Joh** dicit: **Qd̄cūq̄ petieritl.** Aliq̄ libri habent patrē i noīe meo: s̄ neq̄ Aug⁹ neq̄ Chrys⁹. habet. i. i inuocatiōe noīis mei; sic q̄ dicebat Act⁹. iii. a. In noīe ch̄risti t̄sue surge et abula. a l̄hoc faciat: **Mō dicit:** roga bo patrē ut faciat!

sed faciat: i q̄ ostendit q̄ haber potestatē: **In**
clarificet
b. 21. c. me. i. q̄ ea q̄ ego fa-
ciēt i noīe p̄is mei.
b. Glorificet pa-
ter. Chrys⁹. **Cū enī**
ostendetur filius ma-
gnus potens/glorifi-
cabilis ille qui genuit.

Mō habem⁹ cōmuniſt i nostro textu: **Tlt glorificet pater** in filio: id est ut ostendaſt potestas patris in operatiōe filii a quo habet esse et operari. Et bene dico q̄ glorificabit pater p̄ filium: quia si quid petieritis in nomine meo: b. faciat. Chrys⁹. Quare id secundo dicit: Propter certificationē p̄missionis: et ut ostendaſt quoniam ea que dixit patrem facere vel dare ei ut faceret: cōdescensionis erat: ideo repetit verbum auctoritatis dicens: **Hoc faciam.** **Tlt fīm** quosdam superius habet: **Qd̄cūq̄ petieritis patrem in nomine meo:** hic autem habet: **Si quid petieritis me t̄c.** In quo ostendit etiam coequalitatē: q̄ sicut p̄adus est pater: ita et fili⁹. De hoc habet Matth. vii. a. et Luc. xi. b. Petete et accipietis. Et i his p̄missionib⁹: Petete et accipietis/ intelliguntur cōditōes: q̄ petat ad salutē/pro se/pie et perseverant: Et de hoc habebitur. i. xvij. e. **Si quid petieritis patrem in noīe meo dabit vobis.** Sequit. **d.** **Si diligitis me t̄c.** Or dixerat: **Qd̄cūq̄ petieritis hoc faciam:** ne cōstiment sine operibus orationem valere: ideo induxit: **Si diligili me mādata mea seruare.** q. d. tunc faciam qd̄ petens si qd̄ iussero feceritis. Jaco. v. d. **Multū valer oratio iusti.** s. ix. f. Deus peccatores nō audit. Tl̄ aliter. Dixerat: **Tl̄ ad patrē:** quia ergo hoc audito turbati sunt: dicit: **Si diligitis t̄c.** q. d. turbari nunc non est amare: sed mādata mea seruare: hoc est amoris. Et loquitur fīm Chrys⁹. specialiter de illo manda to. s. xij. d. **Mandatum nouū do vobis ut diligatis t̄c.** Et exponitur sic. **e.** **Seruare in memoria.** s. vt in lingua et in vita. Chrys⁹. Dicere et promittere omnia huiusmodi facile ē: agere vero et nō similiter ē facile. Multi nūc sunt dicētes se et amare deum et timere/ contraria autem operibus ostendūt: deus autem eum qui per opera amorem inquirit. **Littū. j. d.** Conſitentur se nosse deum t̄c. i. **Joh. iii. d.** **Filioli nō diligimus verbo neq̄ lingua/sed ope et veritate.** f. **Et si hoc feceritis:** g. **Ego rogabo patrem;** vel ut hoc facere possitis: **Ego rogabo patrem.** Aug⁹. Inquantum homo rogar: sed incognitum deus dat. **Et aliū paracletum;** id ē consolatorem qui erit aliis in persona. **Vnde li. aliū tenetur substantiae non adlective.** k. **Dabit vobis.** Chrys⁹. **Aliū paracletum dabit vobis;** id ē aliū ut me. **Tl̄ recudentē ergo sabelliani et arriani:** Etenim mirabile sermonis hoc est: quia eas que ex diametro: id est p̄tradictoriis stante heres uno iſtu sustulit. **Nā hōq̄ dicit/aliū/ostēdit hypostaseos differentiam contra sabellium:** Hoc autem: id est paracletum/substantię identitatem contra arrium. Morandi autem q̄ cum dicit: **Rogabo patrē:** vel pater dabit vobis: cōdescensionis est sermo. Si enī dixisset: mittam: non similiiter credidissent. Rogare eīgo se dicit patrem: ut fidei digna faciat p̄missionē: **Nā q̄ ipse filius etiam spiritum mittat et dei sicut pater/habetur.** i. xx. e. vbi dicit: **Accipite spiritus sanctum.** Et. s. j. b. **De plenitudine eī:** id est filii: omnes accepimus. Itē ipse ch̄ristus vos bapticabit i spiritu sancto et igne. Item cum dicatur mitti spiritus sanctus: nō derogat eius potestati. Nam d̄ potestate eī dicitur. i. Cor. xij. b. Diuidēs singulis prout vult: Non ergo minor. Et Act⁹. xij. a. dixit

XIII

sp̄issancetus: Segregate mis̄bi paulū et barnabā in op⁹ ad qd̄ assumpsi eos. Et numerū deo ministrabā anteq̄ hec diceret spiritus sanctus: sed tū cum auctoritate in propriū op⁹ vocauit eos/ non quoniam in aliud opus q̄ dei vocabat/ sed ut potestatem ostendat et auctoritatem. Tl̄ sic legif. b. **Ro-**

gabo patrem: id est me offeram ei in hostiam in passionē q̄ obtinebit vim orationis. **Et aliū** paracletum dabit vobis. Donec enim purgati fuerint q̄ sacrificiū crucis non missus est spiritus sanctus: ut dicuntur. s. vii. f. Mon-

dum erat spiritus datus: quia nondum erat iesus glorificatus: id est passus. Sed sicut Chrys⁹. dicit: quando fuit sacrificium oblatum et peccatum solutum et ipsi apostoli ad pericula mittebantur et ad agones exuebantur/ oportebat eum spiritum q̄ vnguebat palestrantes venire. Sed quare nō est datus statim post resurrectionē: Tl̄ in multo eius constituti desiderio cū multa gratia suscipierēt: Qd̄ diu enim erat cum eis christus/nō erant in tribulatione: et ideo non desiderabant spiritus aduentum: quando vero abiit denudati et in timore multo consti- tuti/ cum multo desiderio spiritū suscepérunt. **Et mane** at vobiscum in eternū. q. d. neq̄ etiam post mortē absister. Aug⁹. In eternū: **Illic ad quēdam ut illustret/ et alia** huiusmodi faciat: post ut ad videndam speciem introducat. m. **Spiritum veritatis:** non figure typos qui in veteri testamento per hoc designās. q. d. ibi vmbra: hic sp̄itas. Sed ne audientes paracletum/ altam incarnationem suscipientur/ subdit: n. **Quem mundus non potest accipere:** id est attractare ut corpus. o. **Quia non videt eū nec scit eum:** id est nesciet per visum. q. d. non erit ita vobiscum sicut ego/ sed in vestris habitabit animabus: sicut postea dicit/ et in vobis erit. Tl̄ aliter. n. **Quē mund⁹ non** potest accipere: ut mundū vocet perniciosos mundi. Blo. **Mundus:** remanens amator mundi: cum quoq̄ est amator dei/ nō potest accipere: quia spiritus sanctus discipline es- fugiet sicutum: Sap. i. a. nec habitabit i corpore subditō pec- catis. o. **Quia non videt eum/ per fidem:** non enī ha- bet spirituales oculos: et ideo sequitur: p. **Nec scit eum:** id est non intelligit: Quia Es. vii. b. Nisi credideritis nō in- telligetis. Chrys⁹. **Nō videte eum/ quod exponēdo subdit** p. id est neq̄ cognoscit eum. Quia enim sensuum aperti- or est visus: ideo scriptura per visum certissimā cognitionē designat. q. **Uos aut̄ cognoscetl eū/ fidei/ r.** **Quia** apud vobis manebit: non ut hospes apud alium visibili- ter: ideo subdit. s. **Et in vobis erit/ d est in animabus** vestris. Tl̄ Apud vobis manebit/ adiutor in tribula- tōnibus exteriorib⁹. Et in vobis erit/ sanctificator interi- us. q. d. et exteri⁹ munet et interius custodiet. Tl̄ Apud vobis manebit/ signo visibili: et in linguis et in signis. Et in vobis erit/ invisibiliter illuminans intellectum et accēdens affectū. Per hoc etiam q̄ dicitur manere/ significat ut dicit Chrys⁹. q̄ nihil patiatur neq̄ abicit per mortem sicut ipse. Sequitur: t. **Nō relinquā vobis orphanos.** Sup cō- solatus est eos de suo recessu/ promittens donum p̄cipuum s. spiritum: vnde i consolationem eorum multa dixit de spiritu sancto: quoniam aliis est ut ego/ et quoniam ad vos solos veniet quemadmodum et ego/ et quoniam in vobis manebit: sed neq̄ ita tristiciam eorum abicit: ipsum enim christum vo- lebat adhuc et consuetudinem eius: hoc deniq̄ mitigans ait: Neq̄ ego relinquā vobis orphanos. Aug⁹. q. d. non ita dabatur spiritus pro me ut ultra non sim vobiscum. Ora- bani autem grēce/ pupilli latine. Et per hoc cōmemorat eis etiam q̄ dixerat in principio sermonis huius eos filiolos. s. xij. d. v. **Veniam ad vos:** vel/ venio/ post resurrectionē

l. l. 3. g. carne vel p̄senta

Evangeliū scđm Zobanitem

Carne vel presentia deitatis semper iuuans. Matth. v.15. d. Vobis sum uos ad consummationem seculi. Tel sic continua et fin Chrys. Dixerat: Uenio ad uos: in quo ostendebat suam presentiam: ne ergo eandem rursus querant qualem et prius dicit: Adhuc parum est et mundus me considerat. Et iduct: Tlos autem considerabit me: ac si dicat: Geniam quidē ad uos: non tñ similitudine ut prius continebat uobis et conuerſado: sed aliquoties me ostendendo uobis. Et ne oponat: qualiter igit̄ dixisti iudeis: Amodo non videbitis me: Soluit oppositionē dicens: **a** Adhuc modicum est: id est restat uos ad mortem meam. **b** Et tunc mundus me iam non videt: quasi nō ero visibilis mundo vel mundanis. Non enī legitur malis post resurrectionem apparuisse. **c** Tlos autem videbitis me: sicut: quia ad uos solos veniam: sicut ad uos solos spiritus sanctum mittā. **d** Quia ego viuo: id ē potero apparere et uideri: quia resurgam. Aug. Preliu autē uiruit: qd mox futura erat eius resurrectio. **e** Et uos uiuetis: ideo poteritis uidere. Tel ideo dicit: Tlos uiuetis: qd etiam uiuentibus uobis apparebo: ne intelligeret tñ de visione post mortem. Tel ideo dicit: Et uos uiuetis: quia timebant ne eo mortuo ipsi etiam interficerentur. **f** In illo die: id est in illo tempore: cum sc̄z resurrexero: **g** Tlos cognoscetis: qui modo h̄scitatis. **h** Quia ego sum in patre: quasi cum uidebitis me resurrexisse et uobis apparet: tunc scietis qd non sunt absclusi a patre: sed eandem habeo virtutem. Chrys. Quare dicit: tunc cognoscetis tc. Quoniam tunc uiderunt eum resurrexisse et esse cum eis: tunc certissimā fidē didicerūt: magna enim spiritu sancti virtus erat quē omnia eos eruditiebat. **i** Et scieris quia uos in me et ego in uobis per unanimitatem ex charitate: qd scieris me esse uobis cum rebus ipsis predicantibus id qd circa uos auxiliū a me factum: int̄mixis subtractis: uobis propalantib⁹: malis superatis: p̄dicatōne florente: uanaquagz die omnibus cedenti sermoni pietatis. **j** fidel. Enota qd cū dicit fil⁹ esse in patre: in dīc cōsubstantialitatem: cū vero dicitur esse in eis dicit uanitatem. **S**z op̄ponit erius qd fin consequentiā uidetur uniuocē sumi. Et ad hoc adducit illud qd alibi dicit. **i**. xvij. b. At sicut unum sicut et nos unum sumus. **l** d qd responderetur: quia hic est mos scripture: multoties eisdem verbis in deo et hominibus possitis non similiter uiri: quia homines dicuntur dñs et filii dei: et vocantur eodem nomine quo et uirigenitus non tñ similiter. Item imago dicitur filius et gloria dei: et nos: sed non similiter. Et apostolus dicit. **j**. Cor. lij. d. Tlos autē christi: christ⁹ autem dei: non tñ similiter est christus dei et nos christi. Item **i**. xx. e. Sicut misit me pater: et ego mitto uos: Li sicut non sumitur uniuersitatem. Tel alis potest legi de futuro. **a** Adhuc modicum: totū tempus p̄sens. **b** Et mundus me non videt: quia in futuro tolletur impius ne videat gloriam dei: **Ela. xxvi. b.** **c** Tlos autem iusti: videbitis me: facie ad faciem. Matth. v. a. Beati mundo corde: quoniam ipsi dei videbunt. **d** Quia ego viuo: vita glorioza. **e** Et uos uiuetis: mecum in gloria. **f** In illo die: quia uiuetis: **g** Tlos cognoscetis: aperte qd modo creditis. **j**. Cor. xiij. b. Tunc cognoscā sicut et cognoscis. **h** Quia ego in patre meo: ut rad⁹ in sole vnu cum ipso in natura. **i** Et uos in me: ut palmes in vite. **j**. xv. a. **k** Et ego in uobis: ut simus vnu charitate et concordia. Deinde sequitur fin istam expositionem. **l** Qui habet mandata mea: qd non solum uos apostoli uiuetis et cognoscens: sed et quāqz. **m** Habet mādata mea: in memoria n. **Et**

seruat ea in vita: Scđm illud ps. Mēmores sunt in mandatorum ipsius ad faciendū ea. Tel: habet in faciendo: et seruat perseverādo. Unus enī accipit brauū: id est perseuerans. Matth. x. c. Qui perseueranter tc. Tel: Qui habet sermonib⁹: et seruat in mortib⁹: Scđm illud Rōma. xv. d.

Bibil audio loq eo: rū qd per me non efficit christ⁹. Tel: Ha. De cōf. dīc. 2. species beti audiendo: seruat in faciendo: Scđm illud Iaco. i. d. Et flore factorē verbū et nō auditores tñ. o Ille est qui diligēt me. Hoc enim opere probatur dilectio. Et qd fructus hui⁹: Ecc. p. Qui

autem diligēt me: p̄lectio operosa: diligētur a patre meo. Et ne credatur pater a filio separatim diligēre libidit: **r** Et ego diligam eum: gratiam. s. augmērando et in ea cōseruando in p̄senti. **s** Et manifestabo ei meipsum in futuro: quasi ad hoc diligā ut et manifestem meam deitatem. Per hoc autē qd meipsum: improbat Hiero⁹ opinio: nem vel potius errore quorūdam dicentū: qd nullus videbit deū sed claritatē ei⁹: sed dñs dicit contrariū. **t** Tel. xxiij. c. Regē in decoro suo videbūt. **u** Dicit ei iudas: nō ille iudas filius simonis scariothig: sed ille qd dicitur est iudas thadeus. **v** Dñe qd factū est. i. qd causa ē: **x** Quia manifestatur es nobis teipsum et non mundo. Audito enim qd mundus non videbit eum: et qd spiritu sanctus non ei set inuidens mundo: querit iudas causam hui⁹ discretionis.

y Respondit iesus et alis ab illo loco fin Chrys. **m** Qui habet mādata Alija mea et seruat ea: ille est qd diligēt me. Illud p̄tinuit ad metē eoz. Qd enī timebāt et a timore turbabāt: ideo dñs frequent̄ yba talia int̄sererit. **T**ā. s. codē. b. Si diligēt me manata me seruate. Et. i. eodem. Qui diligēt me sermonē meum seruabit. Et post. Qui non diligēt me sermonē meos nō seruat. In hā autē insinuat tristiciā discipulorū de ei⁹ decessione: Dñs enī eis multa dixerat de morte sua: et ipsoz etiā. Tel dicit. **s. xij. d.** Qui odit aiām suā i mundo tc. Et **D**at. xvi. d. Si qd vult venire p̄ me: abneget semetipsum et tollat crucē suā et sequas me. Debebat etiam et alia plura dicere de morte sua: quia qd videbat eos turbari incōsolabilitē: et p̄scebat turbados: ideo exp̄rozādo et arguēdo eos: rotis iterent h̄mōl yba: Qui habet mādata tc. qd uos estimatis uos et amore mei patti tristiciā: sed nō tristari magi et amoris. Uos enī turbati estis ex foimidine et trepidatiō: et iste timor non ē signū qd mādata mea recolat. Sermo enī me⁹ admonet uos nō timere ab his qd occidūt corpus: Matth. x. d. Tū nō debet tristari de mea morte: nec etiā de vīa. **o** Sc̄ enī dicit. i. eodem. Si diligēretis me: vere sc̄z gauderetis utiqz. **p** Qui autē diligēt me: tali dilectione qua se morti erponat p̄ me: qd Diligētur a patre meo: et ego diligā enī. qd. tristitia qua tristamini de meo recessu: non facit uos amabiles mihi et patri: sed mandatorum custodia: que sunt de morte toleranda. **q** Et manifestabo ei meipsum. qd. etiā ad tēpus: tamē nō in eternū coartabitis me visione si dilexeritis me. **r** Dicit ei iudas non ille scariothis: domine quid factū est. i. que causa ē: vel quid est dico qd tu dicas: **x** Quia manifestatus es nobis teipsum et non mundo: Tides a timore op̄latam animam eorum confusam et turbatam. Estimauit enim iudas qd sicut mortuus videamus in somno: ita eum debere uideri. Et vnde qualiter turbatus est discipulus: et non audet manifeste dicere qd dicere cū piebat. Non enim dixit: Tel nobis quoniam uox et tanq̄ mortuus nobis debes assistere in somnis: sed dixit: Quid factū est quia manifestatus es teipsum et non mundo: id est quid ē hoc est dictum: vel quē est causa hui⁹.

w Respondit iesus

a R̄dit iesu et dixit ei: si quis diligat me seruabit. q.d. p̄dicit discretiōis cā est dilectio. Mō excludit alias fr̄utes: qz oēs p̄ charitatē cōnexē sūt que ob h̄uātia mā

b dator p̄baſ. Et ideo

a Respondit iesus et dixit ei: causam huius. **b** Si quis diligat me sermonem meū seruabit. Ne enī esti-

marent esse phantas-

ma cū apparuerit eis: **a** R̄dit iesus et dixit ei: Si quis

et suam apparitionē

eius et cauāl s.l. apparitionis s.l. mandatoꝝ custodiam. Prop-
teret etiā simul comedit cum eis post resurrectionem. **j. xxj.**
b ne putarent eum phantasma. Et nimirum eo adhuc existen-
te mortali estimarūt esse phantasma: quādo. s.l. apparuit eis su-
per aquas: **Matt. xiiij. c.** Ideo ergo p̄dicit hic q̄ appare-
bit eis et causam apparitionis ut cum apparuerit non putent
phantasma esse sed recordentur q̄ eis p̄dixerit. Item in
hoc q̄ dicit causam apparitionis ad eos excludit falsam op-
tionem iudicē: qui putabat eum astitrum eis in somnis.

a Unde adhuc subdit:

oraliter **D**orālitter **b** Si quis diligat me sermonem meū seruabit z̄c. Istud euangelium legitur in die pentecostes: ideo prosequimur. Seruatur autē sermo dñi i corde ore et ope-
re. Unde Deut. vii. b. Erunt verba h̄ec que ego p̄cipio tibi
hodie in corde tuo: ecce primū. Et narrabis ea filiis tuis: ec-
ce secundū. Et sequit: Et ligabis ea quasi signū in manu tua:
ecce tertīū. s.l. opatio. Itē Esa. xliij. a. Iste dicet: dñi ego sū/
per p̄dicationē: et ille inuocabit me i nōne iacob per orationē/
ecce os: et ille scribet i manu sua dñio: ecce op̄: et in nōne isra-
el assimilabilē ecce cor. Item Proverb. vii. c. Lōserua fili mi-
h̄cepta patris tui et ne dimittas legem marris tuę. Et subdit:
quomodo: Liga ea i corde tuo iugiter: ecce primū: Et circun-
da gutturi tuo: ecce secundū: Cū ambulaueris gradianū tecū:
ecce tertīū. s.l. iter opere. Ecce. j. e. Cum ambularēt anima-
lia ambulabāt pariter et rotę. In corde autem seruatur sermo
dñi per amorem et iugem meditationem. Unde Ps. In lege
dñi voluntas eius: et in lege ei⁹ meditabīt die ac nocte. Deut.
vi. Meditaberis in eis sedens in domo tua et ambulās in iu-
nere/dormiēs atqz consurgens. Uel in intellectu seruatur per
cognitionem sine errore: in affectu per amorem sine p̄tradicio-
ne. Ille sunt duę tabule cordis. Proverb. iii. a. Dilectoria
et veritas non te deserant: circunda eas gutturi tuo et descri-
be eas in tabulis cordis tui. Debet autem in corde suscipi si-
cūt surculus in trunco ad fructificandum. Iaco. j. e. In man-
suetudine suscipite insitum verbum. Item sicut thesaurus in
abscōdito ne rapiat. Diabolus enī rapit semen qđ semina-
rum est in corde hoīs ut abscondat sub terra humilitatis: ut
dicitur Matt. xiiij. c. Et qđ verbum dei sit thesaur⁹: dicitur
Proverb. xx. c. Thesaur⁹ desiderabilis et oleū i habitaculo
iusti: et imprudēs hō dissipabit illud. Itē sic vīnū in cellario.
Verbum enī dñi vīnū dicitur: qz inebriat. Cant. viij. c. But-
tur tuym sicut vīnū optimū. Hoc vino erant inebriati aposto-
li quando ad vīnū verbū denudabant se et relinquebāt oīa: ut
dicit petrus Matt. xl. d. Ecce nos reliquimus omnia. Itē
verbum debet seruari in corde quasi liquor p̄ciosissimus in
vale ne effundatur per obliuionem vel neglectum. Luc. iiij. c.
Maria conseruabat omnia verba h̄ec conferēs in corde suo.
Econtra Eccl. xxj. c. Cur fatui quasi vas contractum z̄c.
Item ne includatur per indiscretam taciturnitatem. Eccl.
xx. d. Sapientia absconsa et thesaurus inuisus que vīllitas
in vīrlīz: Matt. xxv. c. Serue male et pīger z̄c. oportebat
te pecuniam meam committere nūmularijs et ego veniens
recipissem vīlīz qđ meum est cum vīlīts. Item ne corru-
tur vel confundat per vasis inundiciam: id est per cordis pra-
uitatem. Eccl. xv. c. Non est speciosa laus in ore peccatoris.
Item cor debet seruare verbum sive doctrinam et sapien-
tiam sicut sponsys nuptiam: vt eam p̄q omni⁹ diligat: vt ea
nulli abusioni subigat: vt ancillas et pedissequas elus ipsi non
preponat. Sapientia enī theologie debet esse quasi sponsa.
Sap. viij. a. Hanc amauit et exquisitiū eam a iuuentute mea: et
quasi sponsam assumere et amatoꝝ fac̄tū formę illius. Sed

XIII

quidam nō diligunt eam sed abominantur: quia nō est suco co-
lorū ornata: sed sufficit sibūpsi sua pulchritudo. Eccl. iiiij. d.
Mō abscondas sapientiā i decore ei⁹. Quidā autē abutunt̄ ea.
Unde. q. Cor. iiij. d. Non sum⁹ sicut plurimi adulterates ver-
bum dei. Quidā ancillas ei⁹. i. alias sciētias ei p̄p̄ponit: qđ
multū displiceret deo. Unde narrat beatus Hieroꝝ in ep̄stola

quadā. Dixer ego

lectur⁹ nullum ieiuniu-

nabam: post noctū

crebras vigilias/post

lachrymas que miseri p̄teritorū recordatione peccatorū ex in-
timis visceribus fluebāt. (Hoīt⁹. Quis has scēnicas mere
triculas ad hunc egrum permisit accedere: que dolores ei⁹ ut
videtur nullis remedijs souerunt/verū dulcibus insuper ale-
rēt venienti⁹) Plato sumebat in manib⁹: si quādo in memetip-
so reuersus prophetas legere cepissem/ sermo horrebat icul-
tus: et quia lumen cecis oculis non videbam: non oculop⁹ pu-
tabam culpam esse/ sed solis: dū ita me antiquus serpens il-
luderet/ in media ferme quadragesima medullis infusa febris
corpus inuasit exhaustum. Interim parabāt̄ exequiē cū su-
bito rapt⁹ in spiritu ad tribunal iudicis pertrahor/interroga-
tus p̄ditionē: christianū me esse respōdi. Et ille q̄ p̄sidebat:

mētris ait: ciceronian⁹ es/nō christian⁹: Ibi enī thesaur⁹ tu⁹ Matt. s.c.
ibi et cor tu⁹. Filio obmutui: et inter ſēbera: nā cedi me iusse-
rat: conscientię magis igne torquebar: illū mecum versiculū re-
petens: In inferno autem quis confitebīt tibi. Clamare autē Ps. 6.

cepi et eiulans dicere: Dixerere mete dñe/miserere mete. Hec
vox inter flagella resonabat. Tandē ad p̄sidentis genua p-
uoluti qui astiterunt precabāt̄ ut veniam tribueret adolecē-
tig et error locum penitentie cōmodaret: exactur⁹ deinde cru-
ciatum si gentiliū litterariū libros altuādō legissem: Ego q̄
dam in tanto constrictus articulo vellem etiam majora p̄mit-
tere: deterare cepi et nomen eius obtestās dicere: Domine si
vnq̄ babuero codices ſeculare ſi legero te negau. Int̄ hec
ſacramenti verba reuertor ab inferis et mirantib⁹ cunctis oculis
aperui/ rāto lachrymarum imbre perfusos ut etiam incre-
duliſ fidem facerem ex dolore. Neq; enī ſopor ille fuerat aut
vana ſomnū quib⁹ ſepe deludimur: Mō enī ſiuorib⁹ habuīſ
ſe leſas ſcapulas et plagaſ ſenſiſ ſi ſomniū. Itē verbū
ſeruatur in ore ſicut ſons fluendo: Nam vītū captunt ni mo-
ueantur aque: ita corrupit ſcientia: ſi non alijs eroget. Esa.
lvij. d. Eris ſicut ſons irriguous culus non deficiunt aque. S.
vij. f. Qui credit in me ſicut dicit ſcriptura: flumina de ven-
tre eius fluent aque. Proverb. v. d. Diriuentur fontes tui fo-
ras. Item ſeruatur ſicut granū ſeminando. Eccl. xij. c. Da-
ne ſeminina ſemen tuū: et vespere non ceflet manus tua. Hiere.
• xxxi. e. Seminabo domū ſrl̄ et domū iuda ſemine hoīm et ſe-
minē ſumentor. Itē ſeruaf̄ in opere multis modis. Sic vītis
per culturam. Iaco. iiij. d. Fides ſine operib⁹ mortua eſt. Si-
cūt vītis arescit ſine cultura et depertit. Oſee. x. a. Vītis fron-
dosa iſrael/fruct⁹ adequat⁹ eſt et ſi opera respondēt ſermonib⁹.
Alias enī non eſt niſi ſon⁹. j. Cor. xij. a. Fact⁹ ſum velut eſ-
ſians aut cymbalū tintītēs. Item ſeruaf̄ ſicut vita per cibū:
opus enī cibū ſp̄ſtialis eſt. Unde. S. liij. e. Deus eſt cibus ve-
faciam voluntatē eius qui misit me. Gen. xx. a. Da mibili-
beros/ alioq̄ mo:lar. Item debet ſeruari verbū dei ſicut ig-
nis ſeruaf̄. Et hoc triplicē. Primo manus circumapplicādo p̄
bonam operationem. Luc. xij. e. Lucerne ardētes in manib⁹
vestris. Proverb. vi. c. Mandatū lucerna eſt et lex lux. Ps.
Lucerna pedib⁹ meis z̄c. ii. Pet. i. d. Habem⁹ firmioz̄ p̄ro-
pheticū ſermonē cui bīſfacit̄ attēdētes tanq̄ lucerne lucēti
in caliginoso loco. Scōdō ligna ſubmistrādo p̄ cruci christi et
alioꝝ bīſficiōz̄ recordationē. Luc. xij. f. Ignē veni mittere i
terrā et qđ volo niſi ut accēdat̄: Levit. vi. b. Ignis in altari
meo ſemp ardebit: que nutrit ſacerdos ſubiſtēs ligna mane
p̄ ſingulos dies. Tertio ſuſſlādo p̄ oīone et meditationē. Ps. Ps. 33.

In meditationē mea exardescet ignis. Itē nota ſingula ſhabā p̄
dicte oīontis: **b** Si qđ diligic̄ me z̄c. Pet. b qđ dr. Si
qđ notaſ amicorum veroꝝ raritas: ut ſit ſenſus. Si qđ qſt
rar⁹ ē: fm q̄ expoſitū ē. S. viij. f. Si qđ ſit ſenſus. Si qđ qſt oīb⁹ cōmune ē dili-

gō 4 5 *

ere: et oībus

Enangeli scdm

Johannem

G datoꝝ phak: a **E**t ideo paf me⁹ diliget eū: ita vt i eo habitet. Unde sequit: b **E**t ad eum veniemus per gratię collationem. c **E**t mansionem apud eum faciem⁹ mus per gratię conseruationē. Tel. Veniemus in presen ti inhabitando ꝑ gratiā. Et mansionē apud eū faciem⁹ i futuro. Et hęc māsio ē visio dei q̄i ma nifestabit seipſū diligentib⁹: sed nō malis:

Elitter ***** **A**nde adhuc subdit: a **E**t pater me⁹ diliget eum/ b **E**t ad eum veniemus ēt mā us diliget eum. q.d. non lolum ego di ligam eum sed et pater. b **E**t ad eū veniemus ego et pater. q.d. non solum apparebo vobis exteri⁹ / sed et ego et pater venim⁹ ad eū per gratiam intell⁹. c **E**t mansionem apud eū faciem⁹. q.d. non ad horam sed semper adiutores aderimus et consolatores. Tel vt legatur de apparitione christi post resurrectionē visibiliter. a **E**t pater me⁹ diliget eum: quasi ego diligā eū et apparebo ei visibiliter: et pater similiter diliget et manifestabit se inuisibiliter. Et h̄ ē: b **E**t ad eū veniem⁹ ego et pater/ sed pat inuisibiliter et ego etiā visibiliter: c **E**t man sionē apud eū faciem⁹: quia fil⁹ per dies quadraginta apparuit eis: et semp cū pīe cū eis māsit inuisibiliter. Scdm illō Mat. xl. 1. Vobis sū vīsq ad plūmationē sc̄cl. Et sic dīc Chrys. Dicēs se manere/ destruxit suspicionē somniop:

Moraliter ***** **g**ere: et oīb⁹ p̄ponit. Itē amoris nobilitas: vt sit sensus: Si q̄s. i. si aliquis nominabilis q̄ sit q̄s. Esa. xxij. c. Quid tu hic aut quasi quis hic: Raritas est amoris dei siue verorū amicorū est: quia omnes que sua sunt querunt nō que ieu christi: Phil. ii. c. Rarus ergo est in fastigiosis in quibus regnat amor proprie excellenti⁹. Vn. q. Timoth. iij. a. Erūt hoīes seiplos amantes. Item in ambitiosis qui amant pecuniam. Matth. vi. c. Ibi ē thesaur⁹ tu⁹: ibi ē et cor tu⁹. Thren. q. d. Effusum est in terra iecur eius: id est amor eius. Eccl. x. b. Protecit intima sua. Hiere. vi. c. Omnes avariciē student. Item rarus est in luxuriosis. q. Timoth. iij. a. Volupratum amatores magis q̄ dei. Chrys. Argento et voluptate in hon orabilitio nobis deus. Etenim p illis sustinemus pericula/ infidias/ vigilias/ peregrinationes et infinita mala: nos autem propter deum nec verbū asperum possūt sustinere. Phil. iij. d. Quorū deus venter est. Item cōmunitas amoris notatur/ cū dicit: Si q̄s. Omnidē se cōmunicat/ pusillis et magnis/ infirmis et sanis diuitiib⁹ et egenis: Nō enī p̄rietas nec psonarū acceptio apud charitatē. Sap. vi. c. Dignos se circuit querēs. Cor. xij. b. Nō querit que sua sūt. Itē el⁹ nobilitas notatur/ cū dicit: Si quis: Est enim filia dei/ cognata angelorum et sanctorū. Sap. viij. a. Generositatem illi⁹ glorificat tē. Et etiā nobilitas ei⁹ attēditur: qz est illēsibilis. i. Pet. iij. c. Et quis est qui vobis noceat tē. Roma. viij. e. Scimus quoniam diligentibus deū tē. Deut. xxxij. b. Ben iamin amantissim⁹ dñi habitabit confidentē in eo quasi in thalamo tē. Item interminabilis. j. Cor. xij. c. Charitas nūq̄ excidit. Itē irreprobensibilis. j. Cor. xij. d. Adhuc excellētiorē tē. Diligit/ dulciter/ sapienter/ fortiter. Deut. vi. a. et Matth. xij. d. Diliges dñm deum tuū tē. Ahe/ non mea. Aug. Ut illis dñe qui diligunt nūt tuos pro te. Sed multi sunt tñ. Ps. Confitebitur tibi cum beneficeris ei. Itē Ps. 103. Aperiente te manū tuā omnia simplebunt bonitate: auerte te aut te turbabunt: auferes spiritum eorū tē. Sermonē n̄eum/ creatum: vel me qui sum sermo increat⁹/ seruabit. Qui sermo corrigit in detestatione peccatorū: dirigit in viā p̄ceptorum/ erigit in ostensione supernorum/ colligit in socie tate beatorum. Dicitur autem sermo: quia serf̄t mores in ter ra p̄cisa in cōfittione/ cōminuta in confessione/ compluta in lachrymarum effusione/ bene stercorata in iugl peccatorum re cordatione. Seruabit. Greg. Unusquisq; nostrum requisitus an diligat deum/ tota fiducia et secura mente responder: diligō. Veritas autem dicit: Si quis diligit me sermo n̄es meos seruabit. Probatio ergo dilectionis exhibito est operis. Unde. i. Job. v. a. Hęc est charitas dei: vt manda

ta eius custodiamus: quia dicit: quia diligō deum et mandata eius non custodit: mendax est. Nam qui per illicita desideria defuit: profectio deum non amat: quia et in sua voluntate cō tradicit. Sequit: a **P**ater me⁹ diliget eū. Proverb. viii. b. Ego diligētes me diligō. Et nota multiplex signū dī. Multiplex signū dī. Unū ē i filii missōe. i. Job. dī. dilectionis p̄t. lectiōis p̄t. Unū ē i filii missōe. i. Job. dī. dilectionis p̄t.

iij. b. In hoc apparuit charitas dei in nobis: quoniam ynigenitum filium suum misit deus in mundum vt vivamus per eum. Esa. xliij. c. Propter vos emisi babylonem. Secundum in nostra anticipa tione. Unde. i. Job. xliij. b. In hoc est cha

ristas non quasi nos dislexerimus deum: sed quoniam ipse prior dilexit nos. Tertium in nostra attractione et coactio ne: quia tot inculcat beneficia vel infert flagella et remedia ut quasi cogat nos pigros ventre ad se. Unde. S. vi. c. Ne mo potest venire ad me: nisi pater meus traxerit illum. Hie. re. xxxi. a. In charitate perpetua dilexi te: ideo attrati te mis serans. Quartum est in nostra adoptione. i. Job. iij. a. Tidete qualem charitatem dedit nobis deus pater vt filii dei nominemur et simus. Quintū in cohabitatione: quia inhabitat animā tota trinitas. Unū. i. Cor. iij. d. et. vi. d. Templū dei sanctum est qd̄ estis vos. Et de hoc subditur: b **E**t ad eū veniem⁹. Interlin. Ego et pater et spiritus sanctus. Pater venit fortem faciendo: quia et attribuitur potētia. Filius illuminando: quia ipse est sapientia. Spiritus sanctus⁹ charitate inflammando: quia ipse est charitas et benignitas. c **E**t man sionem apud eum faciem⁹: gratiam confirmando/ roborando/ augmentando/ perseverantiam tribuendo. Greg. Pensate fratres charissimi/ quanta sit ista solennitas habere in cordis hospitio aduentū dei. Lerte si domū vestrā quisq̄ diues ac p̄pōtēs amicus intraret: omni cum festinantiā do mus tota mundare: ne quid fortasse esset q̄ oculos amici in trantis offenderet. Tergat ergo sordes prauī opis q̄ deo p̄parat domū mentis. Ideo dicitur Esa. i. e. Lauantini mun di estote: auferte malū cogitationū vestrū ab oculis meis. i. Reg. vij. a. Auferte deos alienos de medio vestrum: id est de corde qd̄ est in medio baalim et astaroth/ ecce mundatio hospitij et p̄parate corda vestra domino et seruite illi soli/ ecce ornatus dom⁹ duplex. f. virtutis et operis. Virtute enim cor p̄paratur: opere seruitur. Et nota q̄ in templo domini: id est in anima/ sunt tria: mensa/ et candelabrum/ et altare. Pa ter enim in anima reficit animam et confortat sua potētia sp̄ritus sanctus in altari ignem accendit charitatis: et descendit odor thymiamatis et fumus incensorum que sunt desideria et orationes sanctorum: vt dicitur Apoc. v. c. Et nota q̄ dicitur: Et mansionem apud eum faciem⁹: id est manebimus ibi per gratiā. Contra illos qui dominū aliquādo recipiunt: sed cito expellunt. Tria enim expellunt hominem de domo: fumus et stillicidium et mala vox. Item templū dñi p̄mo violavit nabucardan: id est gula. iij. Reg. vii. c. Se cundo antiochus: id est silentium paupertatis: id est aparia i. Machab. j. d. Tertio titus rex romanorum. f. lugubris de struit funditus. Ps. Singularis ferus depastus est eam. De 105. 73. hoc dicit Greg. In quo rūndā corda venit domī: et nō man sionem facit: quia per compunctionem quidem dei respectū percipiunt: sed temptationis tempore hogipsum q̄ compūcti fuerant obliuiscuntur: sicq; ad perpetuā peccata redūt ac si hęc minime planxissent. Qui ergo deum vere diliget et eius mandata custodit: in eius corde dominus venit et man sionem facit: quia sic eum diuinatatis amor penetrat: vt ab h amore tempore temptationis non recedat. Ideo dicit Thren. j. e. De celo misit ignem i ossibus meis: quasi inossauit et firmauit in me charitatem. Ideo etiam dicit sponsa: quia amo re languo: Lant. v. c. quia amor i ea permanebat sine recessu/ sicut et languo nō recedit. Ut ab mansionem apud eū faciem⁹: quia tota trinitas ipsam mansionem: id est men tem quam inhabitat edificat. Proverb. ix. a. Sapientia edi ficiavit sibi domum: excidit columnas septem. Prima colum na est volūtar: divina cognitione. Roma. xij. a. Ut p̄bem⁹ q̄ sit *

voluntas dei bona,

S de quibus subdit: a **¶** Qui non diligit me sermones meos non seruat: et supple non manebo in eo: nec manifestabo me ei. Et ne credatur parvus esse contemptus si se vel suos sermones contemneret subdit auctoritatem dicens:

¶ Et sermonem vel sermo-

er ***** quia somnij non est ma-

nere. a **¶** Qui non diligit me / sermo- / nes meos non ser- / uat; id est qui non seruat mādata ostendit se nō diligere me.

* Et sermo quē audistis/

litter * volūtas dei bona beneplacens et perfecta. Secunda est eius

dem volūtatis cognitē executio. **¶** v. b. Si hēc scitis/beati

dī. 110. eritis si feceritis ea. **P̄s.** Intellectus bonus omnibus facien-

tibus eū. Proverb. v. b. Laudēt eū in porto opa ei^o. Por-

tas appellat dīe iudicij pluralit: qz bonis erit porta salutis: ma-

lis autē porta dānationis. **Luc.** x. f. Seru^o sciens volūta-

tem dominisui et non faciens vapulabit multis. Tertia colū-

na est in ipsa executione diuine voluntatis repressio murmu-

ris: vt fiat cum hilaritate et seruore mentis **Sap.** i. c. Custo-

dite vos a murmuratiōe que nibil pdest: et a detractione par-

cute lingue. **Lor.** x. b. Neqz murmuraueritis r̄. q. **Lor.** ix. b.

Non ex tristitia aut necessitate: hilarē enim datorem dili-

git deus. Et q seruo exigatur: pater p illud **Apos.** i. c. Ut

nam calidus es̄es aut frigidus r̄. Quarta columnā ē celeri-

tas alacritatis et strenuitatis. Proverb. iii. b. Eurrest nō ba-

bebis offendiculum. Proverb. xvii. b. Qui mollis et dissolu-

tus est in opere suo frater est sua opera dissipantis. Quinta ē

discretio in agendo. Proverb. ii. d. Palpebre tuę pcedat

gressus tuos. **Roma.** xii. a. Rationabile obsequium vestru.

Proverb. j. b. Frustra facitur rete ante oculos pennatorum.

Sexta ē operā bona humilitas. Eccl. x. a. Sapientia hu-

militati exaltabat caput illius. Septima est perseuerantia que

consūmat edificiū. **Matt.** x. c. et. xxi. b. Qui pseuerauerit

r̄. In hoc cubile consūmata ē arca: **Gen.** vii. c. Ultas septē

columnas require sup illū locū. Proverb. ix. a. Sapientia edifi-

cavit sibi domū r̄. Sic ḡ edificat dom' dei. Sz nota q multa

sunt etiā i domo dei: Usū per plura signa possum' scire i nobis

vt̄ sumus hospitiū et templū dei an diaboli. Dom' enī del-

babet crucem desuper exterius: et crucifixum et imagines apo-

stolorū interiō lampadēm altare et aquam benedictam et di-

cuntur ibi orationes et psalmodie. Crux desuper est exterius

signum penitentie. Crucifixus interius: memoria passionis

dñice impressa in corde. Imagines beatę virginis et aposto-

lop: sunt exempla sanctorū impressa in mente ad imitandum:

Lāpas ē fides: Altare spes i q offerim' sacrificiū cordis p̄tri-

bulati: In spe enī veniē cōterimur. Ignis i altari ē charitas.

Aqua bñdicta ē deuotiois lachryma vel compunctionis. Sic

cognoscitur deus esse in nobis si hēc habem⁹. **P̄s.** In tēplo

sanc̄to tuo. **Apos.** xxii. a. Ecce tabernaculū dei cum hoibus.

Levit. xxvi. b. Ponā tabernaculū meum in medio tēplo:

id est in corde: et nō abiūciet vos anima mea. Nō abiūciet p̄l-

icit: quia ultimus est in recessu. **j.** **Det.** ii. a. Lāqz lapides v̄/

3. 47. vii supedificamini i domos spirituales. **P̄s.** Deus in domib'

et cognoscet. Quomodo: Per p̄dicta signa: p̄mo. f. qnādo

crux: id est iugis penitentia ē supposita in corpore p̄prio: qn̄

homo habet exteriō signa humilitatis et sobrietatis. Et sic

in guerris raptore non audent violare domos super quas

vident crucis: ita demones timent accedere vbi vident signū

penitentie. Unde **Ero.** xii. b. Erit vobis sanguis in signū i

edibus in quibus eritis: et vdebo sanguinem ac transibo vos

nec eris i vobis plaga dissipēs. **Ezech.** ix. c. Sup quos vi-

deritis tau ne occidat. Hoc ē signū qd dedit dñs pastořib^o:

Luc. ii. b. Hoc vobis signum: inuenietis infantem. Unde in

quibus nullum est signum penitentie: signū est q non habent

signū in se. Diabolus enim i suis ponit signa sua. In aliqui-

bus ponit aquilam. Unde **Osee.** vii. a. Aquila super domū

dñi: id est signum rapacitatis. Super alios ponit porcum: id

est luxurie signū: sicut est superfluous ornatus in mulieribus

que sunt phantū diaboli. Unde **P̄s.** Filii eorum composite

circūornatę vt similitudo templi. Ideo conquerunt viri san-
cti et angeli custodes animarū per **P̄s.** Signa nostra non vi- **P̄s. 73.**

dimus. q. d. dēmones posuerunt sua signa: et per hoc sibi ven-
dicatorū possēdētē. Sed hoc non aduertunt miseri: si enī

scirent vere et crederent q per hoc acquirunt in se dñlium dē-
mones ipsi nunqz susti-

nerent: sicut nō sustine-
ret aliquis q hospitala-
rū ponerent crucem su-

per domū suam: qz per hoc possent eam vēdicare. Et hēc est
etiam ratio quare dēmones nō sustinent prout possūt q dñs

ponat signum suum: id est signum p̄nitentie super suos: quia
per hoc scīt se eos amittere. Crux autē dñi nō solū debet
esse exteriō super domū dei per carnis macerationē sed et in-

teriō debet crux esse vel crucifixus p̄ cōpassione. **Cant.** vii. b.

Pone me vt signaculū super cor tuū r̄. **Gal.** vi. d. Stig-
mata dñi iſu in corpore meo porto. Itē imagines: id est ex-

empla sanctorū debet ibi esse depicta et descripta. Unde **Ela.**

xlii. e. In manib⁹ meis descripti te: vel depinx̄ muros tu-

os: sed in alia litterā Ecōtra diabolus in templo dñi depingit
abominatiōes: lampadem fidei et doctrine extiguit: altare de-

struit et sacrificiū elus et omnia subvertit suggestendo: et nos

sp̄i faciendo. **Ezech.** vii. d. Et ingressus vidi: et ecce omnis

similitudo reptilium et animalium abominatio. **j.** **Dachab.**

j. a. Templum elus sicut homo ignobilis: id est plenum sor-
dibus. **Daniel.** xi. e. Polluent sanctuarium fortitudinis: id ē

cor hominis: quo nibil fortius si habeat charitatem: et auſe-

rent iuge sacrificiū: id est cōtritionem. **P̄s.** Cor contritū et **P̄s. 50.**

humiliatum r̄. Vel iuge sacrificiū est confessio: quia iugis
debemus confiteri et conteri. Sed multi sunt in quorū tem-

pla non sit sacrificiū v̄l officium: nisi semel in anno tm̄ con-

sententur et redeunt ad se. Sed dicit **Daniel.** xi. q quando iuge
sacrificiū deficiet: tunc destruetur templum. Item quoqz
dam templum videtur esse interdictū vel excōmunicatum: qz

non sunt ibi orationes. **P̄s.** In salicibus in medio eius sus- **P̄s. 156.**

pēndim' organa nostra. Sed ecōtra dīc **P̄s.** Adorabo ad te **P̄s. 5.**

plum sanctum tuum in timore tuo. Item quidam vident ex-
cōmunicati: quia nūqz sunt in templo: id est in corde suo: eti-

am quando sunt ibi orationes: non est ibi animus: quia nesci-

unt quid dicunt. **Matt.** xv. a. Populus hic labijs me ho-
norat: cor autem eorum longe est a me. Item nota q quoqz
dam templum sordidatur et prophanatur multis modis. **liiij.**

Reg. x. f. legitur q hīc violauit templum baal et fecit ex eo
cloacas. Musqz aliquis sic fuit iniqu⁹ vt hoc faceret de tem-
plo dñi materiali: sed nos quotidie hoc facim⁹ de templo do-
mī spirituali: id est de nobis per gulam vel per malivolē-
am: Sicut detractores et inuidi qui stercora alioz: id est pec-
cata recipiunt per aures et reponunt in corde: et reddunt per
ora: sicut scabrones semp habent os in stercoib^o. **Osee.** vii. b.

Factus est israel in nationib⁹ quasi vas immundum. Itē
narrat iosephus q pompej⁹ fecit de tēplo dei stabulū equo-
rum: et nos facimus de nobis stabulum dēmonum per luxuri-
am. **Johel.** j. d. Computuerunt iumenta i stercore suo. Idē
etiam iosephus narrat q belus hadrianus posuit idolum
suis in templo: qd nos facimus: quando similitudinem dia-
boli ponimus in nobis: id est superbia et inuidia. **Ezech.**

vii. d. Universa idola domus israel depicta erant in circūtu
per totum: quz sunt diversa signa superbie: tam in gestibus et
ornatibus exteriorib⁹ et mentibus interiorib⁹. Item **Hie-**

re.

Reg. vii. c. et. liiij. **Reg.** vii. c. legitur q nabucardan succen-

dit templum: qd nos facimus per avariciam. **Dichēz.** vi. e.

Adhuc ignis in domo impij: et thesauri impietatis vel iniq-
uitatis. Multi ergo sunt incendiarij ecclesiarum dñi: id est ani-
marum suarum. **P̄s.** Incenderunt igni sanctuarium tuū r̄. **P̄s. 73.**

Sequitur: a **¶** Qui non diligit me sermones meos
non seruat. **Biegz.** Ad volinet ergo fratres charissimi in-

terioribus redite: et si deū vere amaris exquirite: nec tñ sibi ali-

qz credat qcūd sibi anim⁹ sine topis attestatiōe r̄siderit de

Al. tois dilectionē p̄ditoris lingua mēs et vita req̄rak: nūqz ē dei amor
oculos: opak etenī magna si ē si ho renuit opari amor nō ē.

* Et sermonem quem

a Et sermonem vel sermo quem audistis a me: nō est me: id est mei homis: velego qui sum verbū et sermo patris non sum a me. **b** Sed eius qui misit me patris: qz sum a patre. Et ne dicant nos nescimus quos sermones dixeris: ideo dicit qz immo bene scitis quia iam audistis eos a me: et postea spiritus sanctus docebit eos: dem et cōmemorabit. Et hoc est qz sub-

Et. sermo dit: **c** Hec locutus sum vobis apud vos manens corporali presen-

B. **23. q. 1. c.** **nisi bella** **c** **M**aracletus autē spiritus sanctus: quasi ne obliuioni tradat: Para-

clētēt rē. Tel sic. Et si auferat presentis mea corporalis se timeat: quia para-

clētus spiritus sanctus quem mit-

et pater: quia apud eum est auctoritas principij. Sed ne ppter hoc estimeat mi-

noritas in filio subdit: **g** In nomi-

ne meo: id est ad nomen et gloriam me-
am: vel mittet vobis ad invocationē mei nominis. **h** Ille vos docebit omnia: a vobis non intellecta. **k** Et sug-

geret vobis omnia: oblita. **l** Aug-

cuncs dixerō vobis: id est collemo-

bit vobis: siue ad memoriam reuocabit. Quēdam enim intelle-

cta obliuioni tradiderūt que dominus dixerat: quēdam autē nec dicēdo itellecerūt: Et ideo dicit Docebit et suggesteret. Tel. **m** Docebit: vt sciatis. **k** Et suggesteret: id est ex-

citabit et monebit ut faciatis. **m** **D**acem relinquo vo-

bis: quasi sic vado ad patrem ut spiritus sanctus missurus sim: Sed interū etiam pacem relinquo vobis. Aug. Iru-

rūs ad patrem: pacem. s. pectoris in presenti. **n** **P**acem
eniam: meam: pacem eternitatis. **o** **D**o vobis. Aug: perducturus ad patrem. Et ne intelligat de pace temporis et prosperitatis mundialis subdit: **p** **N**on quomodo mundus dat ego do vobis. Mundus enim dat pacem turpiter: quia impropereat et sepe eam violat: Et illa etiā pax quā dat nō est pax. **q** **N**on turbetur: quasi cū spiritu-

sanc̄tu vobis p̄mitā: in pacē etiā relinquit: **M**ō turbetur cor vñi: interi. **r** **H**eç formidet caro exteri. q. o. si vada nō turbemilli: qz nō vos deserā: sic alias dixi vob. Et hē

Est. **a** **E**t sermo quem audistis non est meus: sed eius qui misit me patris. q. o. non me solum non amat sed neqz patrem amat: qui hunc non audit sermonem. Si enim argu-

mentum amoris est seruare mandata: bēc autem mandata etiā patris sunt: Iḡtur qui seruat ea: non solum filium sed et pa-

trem amat: et qui nō seruat non solum filium sed et patrem nō amat. Sed nota qz dicit primo: Sermones meos: et post dicit: Non est meus: Qualiter igitur suus est et non suus? Respondemus. Suus est quia loquitur. Non suus: id est nō proprius: quia nihil proprium et separatum et alienum a do-

ctrina patris loquitur. **c** **H**ec mandata patris. **d** **H**ec locutus sum vobis apud vos manens: sed vos omnium capaces non estis. **f** Autem pro sed. **e** **M**aracle-

tus spiritus sanctus quem mittet pater in nōle meo ille vos docebit omnia et suggesteret vobis omnia quecuncs dixerō vobis. q. o. manifesta sunt vobis nūc ea quē dicta sunt a me: sed spiritus sanctus eorum erit mani-

festus magister. Hoc autem dicit p̄parans animas eorum ut seruant generose recessionem: ut magnorum causam futuram eis bonorum: quia nihil magnum et excessum poterāt scire do nee eo recedente spiritus venire. Spiritus sanctus autē vocat paracletū. i. cōsolatorē p̄p̄t cōtinētes eos tūc tribulatiōes. Et quia adhuc turbabantur excogitantes odia et p̄p̄lia et recessio-

nem eius audi qz subdit: **m** **D**acem relinquo: vel dī-

mittō vobis. q. o. quid ledimini a mundi turbatio: qdī pacem habueritis ad me. Tel sic cōtinua. Promitto spiritū venturum: sed interū sciatis vos habituros pacem: quia nō ledent vos nec occident interū iudei. **n** **D**acem me-

am do vobis. Repetitio est confirmatio: vel repetit vti si, gnisicet qz habebūt interim pacem exteriorē et interiorē. **p** **N**on quomodo mūdus dat ego do vobis. Par-

enim mundana in malo sit multotiens et inutilis est: et his qui habent nihil profuit eis: ego autē talē do pacē: et adiunice pacifici sitis: et sic omnia vincetis. Et qz dixerat: Pacē dimittō vobis: qz erat re-

cedētis: et h̄ poterat eos turbare: lō subdit

qz Mō turbet cor vñi: de mea recessione: **r** **H**eç formidet de via mortis et tribulatiōe. Partim enī ab eō dilec-

tione/ptim a p̄lio: formidine patiebant. ***** **E**t ideo debetis nō

non est meus sed eius qui misit me patris: quasi non mihi huicmodi attri-

buo qz loquoz: sed deo. Et hoc dicit: qz

letatur homo in sententiā oris sui: vt dici-

tur Proverb. xv. c. Me ergo credatur qz

ideo vult sua madata seruari quasi sua: et

quasi inde querens gloriam propria:

ideo ea non sibi sed deo attribuit. Sic et

predicator debet facere: fm illud P̄. Nō t̄p. 11.

nobis dñe nō nobis rē. Unde adhuc sub-

ditur: **c** **H**ec locut⁹ sum vobis apud vos manēs: paraclet⁹ autē sp̄fūsanct⁹ quē mittet pater in nomine

meo ille vos docebit rē. Et sic dicit Greg⁹: nisi sp̄fūsan-

ctus cordi assit audientis: oīosus ē sermo doctoris. Memo-

docenti homini tribuat qz ex ore docentis intelligit: quia nisi

intus sit qui doceat: doctoris lingua exterioris inuanus labo-

rat. Et nota qz dicit: Docebit et suggesteret. Docet veritatē:

suggesteret: id est monet ad bonum: erudit intellectum: accen-

dit affectum. Unde Berñ. Spiritus sanctus in ista ap̄is mel et

ceram portantis habet: unde illuminet intellectum et accēdat

affectum. Et nota qz dicitur tria verba: Paracletus/ sp̄fū-

sanc̄tu: in quo notantur diversi eius effectus. Dicitur em̄ paracletus: id est aduocatus: vt dicit Greg⁹: Quia

pro errore delinquentium apud iusticiam patris interuenit:

id est interuenire facit: Scdm illud Roma. viij. e. Postulat

pro nobis gemitib⁹ inenarrabilib⁹. Non em̄ dicitur postula-

re tanqz minor: sed postulat quia ad postulandū eos quos re-

pleuit inflammāt. Dicitur etiam paracletus: id est cōsolaro:

quia de peccati perpetratiōe merētib⁹ dum spēm venīt p̄p̄-

parat ab afflictione tristiciē mētēm leuat. Unde cantat: Con-

solator optime dulcis hospes anime rē. Proverb. xxi. a.

Date siceram inerentibus rē. Berñ. Delicata est sp̄fūsan-

cti consolatio: nec datur admittentib⁹ alienam. Dicitur ergo

paracletus: id est consolator: contra temptationem et tribu-

lationem. Dicitur sp̄fū: quia sp̄fūtales facit /contra car-

nalitatem. Dicitur sanc̄tu: quia firmat /contra pusillanimita-

tem. Sequitur: **m** **P**acem relinquo vobis: id est pa-

ciā reliquias do in presenti. P̄. Ja reliquias tuis p̄p̄para-

bis vultū eorum. **n** **D**acem meam do vobis: in fu-

ro. Glo. Hoc est qz dicit propheta: Pacē super pacem. Et

sumis forte de Esa. lvij. d. vbi dicit: Creas fructū labiorū pa-

cem: pacem ei qui longe est et qui prope. Tel de Esa. xxvij.

b. **P**acem faciet mīhi: pacem faciet mīhi. Tel de Esa. vij. g.

Erit sabbatum eternitas: ex sabbato pectoris. Eph. iiij. c. Ij/

se est pax nostra. Et nota qz tria reliquit vñ legauit oīis specia-

lētēr disciplinis suis. Humilitatē. s. xij. b. Exemplū vedi vobis

disciplinarē reliquiā. **r** **H**eç formidet caro exteri. q. o. si

Non est seru⁹ maior dño suo rē. **D**ilectionē. s. xij. d. Mā

datū nouū do vobis rē. **P**acem: vt hic cū dicit: Pacē relin-

quo vob. **H**ec tria reliquiā eis vt nullo idigerēt s. in oīib⁹ abū-

darēt: vt humilitatē. s. humilitis opinio sui esset i. rōnabilitē: char-

tas sive dilectio i. cōcupiscibili: pax i. trascibili. **p** **M**ō quō

mund⁹ dat ego do vobis. Dño enī dat abundāt et nō

improperat: Jaco. i. a. Sed econtra de mūdo dicitur Ecc. x. b.

Darū insipient nō erit tibi vñile: pauca dabit et multa

improperab. **q** **M**ō turbet cor vestrum nēc interiores

doles. **r** **H**ec formidet: ad exteriores afflictiones.

* En in consolationē

a Audistis quod ego dixi vobis. s. eodem. a. b **A**do et venio ad vos: quasi si ut homo vado ut deus semper presentis visito: et cito veniam in morte vel in iudicio. Et quod adhuc remanebat in turbatione arguit eos ostendens quod hec turbatio non est ex pura dilectione: sed magis ex formidine:

Tunc subdit: **d** Si

diligeretis me per puram dilectionem et abstracta ab omni carnalitate. **e** Haude retis utique quod vado id est de hoc et vado! **f** Ad patrem: id est ad patrem immortalitatem: vel ad potiora bona patris. **g** Quia pa-

Audistis quod ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligenteretis me gauderetis utique quia vado ad patrem: quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusquam fiat: ut cum factum fuerit creditis. Jam

ter maior me est dominus: a quo habeo immortalitatem. **H**oc enim dicit maiorem se sum illam naturam quam ibat ad spissum. Sed ne quererentur: quare predicemus nobis totiens tuum recessum: cum scias nos inde contristari: ideo subdit: **h** Et hunc dixi vobis. q. vado ad patrem per mortem. **i** At cum factum fuerit creditis: ex precietia mea factum esse et me volente: et sic creditis deum. **j** Jam non multa tecum. Dixerat quod vado ad patrem: et ne quererentur quando determinat et dicit quod ei: et hoc est: Jam non multa loquar vobiscum: id est in mortal carnis vobiscum deges. Tunc subdit: in **k** Venit enim princeps mundi huius: id est peccatorum diabolus. **l** Et in me non habet quicquam dignum morte: nullum omnino peccatum. q. v. suggestione diaboli traditor ad penitentiam: licet non habeam culpam. **m** Petri. ii. d. Qui peccatum non fecit: nec invenit est dolus in ore eius. Sed quia posset queri: cur ergo mortalis si non habes culpam? Responderet quod propter amorem patris et obedientiam. Et hoc est: **n** Sed ideo mortis: ut cognoscat mundus: quia diligo patrem. **p** Et quia sicut mandatum dedit mihi homini ut moriter: **q** Sic facio. **r** voluntarie moriendo.

Et ideo debetis non turbari: **Q**ui **s** Audistis quia ego dixi vobis: vado ad patrem: **t** Et venio ad vos. **u** ad vestram consolationem veniam ad vos: ideo non timeatis de imminente tribulatione quia veniam in auxilium et solarium. Item vado ad patrem: ideo non turbemini de mea recessione et morte: quia vado ad patrem. Et hoc est quod subdit: **d** Si diligenteretis me gauderetis utique quia vado ad patrem: quia pater maior me est. q. d. si de me formidatis tanquam insufficiens sum mihi opitulari saltem audientes quia ad patrem vado oportet vos letari: quoniam ad maiorem vado: et qui omnia potest soluere versura: id est aduersa restra. Et loquitur condescensivus. Apostoli enim adhuc infirmi erant: nec nouerant resurrectionem nec habebant opinionem de eo quale oportebat: sed patrem magnum esse estimabant: ideo sum opinione eorum loquitur consolans eos: quia ad patrem qui maior est vadit. Sicut etiam Matth. xvij. e. dicit: Unus putas quia non possum rogare patrem meum et exhibebit mihi plus quam duodecim legiones angelorum: Hoc autem locutus est ad suspicionem eorum qui audiebant. Non enim angelis indigebat: sed sibi ipsi poterat auxiliari: sicut patet. **i**. xvij. a. quando ad solum verbum protegit omnes retrosum. Tel alius potest dicere: pater maior filio: quod pater: non enim contradicimus patrem esse causam filii per generationem. **b** Et nunc dixi vobis: quia vado ad patrem per mortem. **c** Pruisquam fiat ut cum factum fuerit creditis: quasi non sciretis nisi ego predicerem. Nequaquam autem predicerem nisi considerem et sciarem me morti preualere. Hoc est etiam quod dicit. s. eodem: Audistis quod ego dixi: id est per dixi vobis: vado tecum. q. d. ita vehementer confido in his que sunt malis: ut etiam predixerim: et ita omnino patrum circa de morte et sine formidine sum: quod paesciam eam: et non tamen caueam. Hoc autem dixit in consolatione eorum: ut et ipsi infirmi darent post consolatoria. Ergo

XIII

rursum dicit tristitia. **i** Jam non multa loquar vobiscum. Propter quid: m. **V**enit enim princeps mundi huius: id est diabolus princeps eorum quod le ei tradunt: non enim in terra: quia olim evertisset omnia: sed princeps tenebrarum scilicet huius. s. princeps malorum: ut dicas: venit ut suggestat me tristifici. **n** **E**t tamen i

me si habet dicere: id est causam mortis. s. peccatum: ecce hic tristitia dicit. Postea subdit mitigatio. **o** Sed ut cognoscat mundus: quod diligo patrem. s. et sic ut. q. d. propter amorem et obedienciam minor voluntarie non propter necessitatem vel coactionem: In hoc autem discipulorum animos resuscitat. Et nota quod non sufficit ei semel dicere: Adhuc modicum vobiscum sum: sed continuo revoluit tristitia ut ex frequentia facile susceptibile apud eos faciat.

* **A**nde in consolatione subdit: **a** Audistis quia ego moraliter dixi vobis: vado vobis parare locum. **b** Et venio ad vos: ut assumam vos ad me ipsum. Simile habetur. s. eodem in principio: Non turbet cor vestrum. Et subdit: quare non debent turbari: quia in domo patrii mei multe mansio-nes sunt: quia consideratio premi minuit vim flagelli. Et subdit: Si abierto et preparauero vobis locum: iterum venio et accipio vos ad me ipsum. **d** Si diligenteret me tecum. Hec satis exposta sunt superius. Sed quia hoc enarratio in die pentecostes legitur: quod missus est spiritus sanctus qui est amor: ideo in summa possunt in hoc euangelio notari decem signa Mota decem flamina amoris. Primus signum est quoniam homo libenter audit de illo loquitur. Secundus est quoniam libenter et frequentiter de illo loquitur. Hec duo exprimunt: ibi: Si quis diligit me sermone meus seruabit: memoriter tenendo et libenter loquendo de illo et audiendo. Tertius. Christus est mel in ore. **i**. libenter loquitur de eo: melos in aure: id est libenter audit: iubilus in corde: id est libenter recordat. **T**unc Cantus. y. b. Anima mea liquefacta est ut dilectus locutus est. Et. s. ij. d. Amicus sponsi qui fuit et audiit eum: gaudio gaudet propter vocem sponsi. Quartum signum est quando frequentat locum et libenter est cum amico: ibi: Et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus. Deus. xxiiij. b. Benjamin amantisissimus domini habitabit confidenter in eo quasi in thalamo morabitur. Cantus. ij. b. Lenuit eum nec dimittit. Quintum est: quando assidue cogitat de illo: ubi enim est thesaurus tuus: ibi est et cor tuum: Matth. vi. c. qd notatur ibi: Qui non diligit me sermones meos non servat: id est non sepe de me cogitat qui non diligit. Tunc Ps. 49. Proiecisti sermones meos retrosum. Item Ps. Posuerunt me abominationem sibi. Quintum: quod magis diligit datum propter illum qui dedit quam propter valorum dati: quod notatur ibi: Et sermones quae audistis non est me tecum. q. d. non debetis sermonem diligere propter ipsius utilitatem sermonis tamen: sive propter se: sed propter dæmum. Sextum est secretorum revelatio: ibi: Paracletus autem spiritus sanctus ille vos docebit omnia tecum. **j**. xv. b. Jam non dicite vos seruos sed amicos tecum. Glosa autem dixi amicos: quia quicunque audiuit a patre meo nota feci vobis. Septimum est munusculo largitio: ibi: **M**acem relinquo vobis tecum. Sicut quoniam vadi sponsus in peregrinatione et dat anulum sponsi: dicens: Ob memorem me seruabis hoc. Octauum est tristitia de amici sui recessu: quod notatur ibi: Non turbetur cor vestrum: quia recedo: neque formideret: quia cito redibo. Nonum signum est leticia de exaltatione dilecti: quod notatur ibi: Si diligenteret me gauderetis tecum. quod pater maior me est: ad cuius potiora bona vado. Decimum signum est: quod parum sibi videt quoniam fuerit diu dilectus cum eo: quod notatur ibi: Jam non multa loquar vobiscum. q. d. parum mihi videtur et vobis etiam.

Surgite eamus hinc

Evangeliū scđm Johannem

Surgite eamus hinc. *(Expositio Cap. XV.)*
 Hic incipit quatuordecimū capitulū. Et melius est ut h
 incipiatur qz infra: qz ibi inclusus est sermo dñi. Pre
 dicta enī discubēs dixerat et discubentibz: sed modo ad ali
 um locum iuerunt: vbi sermonem cōsumauit et orationē fecit
 ad patrē. Et diuiditur hoc capitulum in
 sex partes. In prima parte eos ad alium
 locum traducit. Secundo metaphorā vi
 tis ppont̄ intēdēs eos monere vt manē
 ant et non recedāt a se: ibi: *Ego sum vītis r̄c.* Tertio dat p̄ceptum charitatis et
 ostendit signa suę dilectionis: ibi: *Doc ē p̄ceptū mēum r̄c.* Quarto exhortatur eos multis ratio
 nibus ad sustinenda odia et persecutiones mundi: ibi: *Si mū
 dus vos r̄c.* Quinto de peccato iudeoz inexcusibili: ibi: *Si non vēmissem r̄c.* Sexto de testimonio spiritu sancti
 contra iudeos: ibi: *Cum aut̄ venerit paraclet r̄c.* Dicit ergo: *a. Surgite r̄c.* Et cōtinuit h̄m Aug. sic. Di
 xerat: *Sic mādātū dedit mībi pater/ sic facio: vt ergo h̄ cog
 noscat mūdūs: b. Eamus hinc/ ad locum s. vbi sum tra
 dendus ad mortem. Sed Chrys. querit: cur locū mutauit: an
 timebat ne illuc veniret iudas et iudei ante qz finire potuisset
 suū sermonē: et ideo fugit in aliū locū. Absit: sed paululum
 respirare dat discipulis: tremebat enī et formidabat: et pro tē/
 pote /qz nos erat: pro loco/ quia in villa manifesta. Unde et
 timore stupefacti non attendebat his que dicebant a christo:
 sed semper imaginabant eos qui aggressuri erāt ipsos: et ma
 gime qz vox magistri expectare faciebat mala. Dixerat enī:
 Adhuc modicū vobiscū sum. *s. xliij. d.* Et *s. xliij. d.* Nam nō
 multa loquar vobiscū: venit enī p̄inceps r̄c. Quia igit̄ h̄c
 et alia audientes turbabant: ducit eos in aliū locū: vt quasi
 in tuto se esse estimantes: cum ocio audiant et animo attēdāt:
 Etenī debebant magna audituri esse dogmata: et ideo dicit:
Surgite eamus hinc. Et cum duxisset eos i alium locū/
*at: c. Ego sum vītis vera. Quia iturus erat ad passio
 nem: ne scandalo passionis separarent̄ a fide et dilectione ei⁹:*
 Ideo monet eos p̄ similitudinē vineę: ne separarent̄ se: sed ma
 neant in eo sicut palmes in vite. Tel h̄m Chrys. Me dicant:
 omnibus nos inimicos constituisti et tu nō nos deseris et rece
 dis: ostendit qz nō dimitit eos: sed ita gloriatur̄ eis ē: vt pal
 mes in vite se volarent. Item quia rudes erant ad intelligenti
 dum: ideo parabolam proponit: et p̄ ipsam parabolam vult
 ostendere qz eis qui non attendunt̄ his que dicunt̄: non est vi
 uere sicut nec palmes sine vite. Itē qz dixerat *s. xliij. b.* Qui
 credit in me/ opera que ego facio et ipse faciet r̄c. ideo ostendit
 hic qz signa que faciunt̄ erāt sua virtute facerent̄: sicut palmes
 habet fructū ab humore vītis. *d. Dicit g: Ego sum vītis.* Aug.
 Vītis dicitur per similitudinē nō per proprietatem:
 quemadmodū dicitur ouis/ agn⁹/ leo/ perra angularis. Dicit
 etiam christus vītis et discipuli palmites h̄m qz est caput ec
 clesiæ nosqz membra eius/ vniuers. s. nature cum palmitibus.
*e. Clerg/ ad differentiam illius vībratice vineę: que con
 uersa est i amaritudinem vītis alienę.* *Esa. v.a. et Iliere. q. p.**

Moraliter *a. Surgite eamus hinc. Surgite de se
 cibis peccatorū: eamus per vītā mādatorū. Surgite d̄ cena:
 p̄s. 126. eam⁹ ad celū. P̄s. Surgite postqz federitis. Tel Surgite
 de seculari p̄versatiōe ad claustralē. Dic̄b̄. q. c. Surgite et
 te quia non habebitis hic requiē. Labor em̄ est in peccato.
U. Iliere. ix. b. Ut inique ageret laborauerūt. Eccl. x. c. La
 bor stultoz affliget eos: qui nesciūt in vībē pergere. Sap. v.
 a. Ambulauimus vias difficiles. Item in mundo. *j. xvij. g.*
 In me pacem/ in mundo pressuram habebitis. Iliere. viij.
 e. Quare sedemus: venite ingrediamur ciuitatem munītam:
 religionem. s. vel penitentiā: et silēamus ibi. i. i claustro vel i
 penitentia sine murmure simus: quia dñs nōst̄ silēnos fe
 cit: et potum dedit nobis aquam sellis. Alia littera habet: Et
 prōficiamur ibi: qz in claustro debet p̄p̄lū velle abiūci et non
 extollī. Unde P̄s. Elegi abiectus esse r̄c. Iliere. iiiij. b. Con
 gregam̄s et ingrediamur cīnatas munitas: nolite stare.*

Sed de malis Ero. xv.b. Fūt simobsles quasi lapis. Sequit
 e. *Ego sum vītis vera. q. d. eis qui surrexerint et iuerint
 dabo vītū. Clatores enī solent bibere vītū. Mar. xi. d. Ve
 nite ad me oēs q laboratis et onerati es̄t et ego reficiam vos.*

*Lant. v. a. Comeditē amici: bibite et inebriamini charissimi.
 Eccl. xxliij. c. Venite ad me oēs q occupi
 scitis me et a generatiōibz meis adimplē
 mini. Ipse enī dicit se vitem: ibidē: *Ego
 quasi vītis fructificaui. Dic̄s aut̄ chrl̄. Ego
 vītis/ multis rationibz. Prima ē: qz sicut vītis mālūs
 mediāte vīte mutat aqua in vītū: sic per**

*charissū factū ē ad litterā. s. q. b. Sic enī
 am p̄ ipsum aqua carnalis sensus mutat i vītū spūialis intel
 lectus: Sic etiā per ipsum aqua tribulatiōis et angustie pueri
 in vītū iocunditatis et leticie. Unde. j. xv. c. Tristitia via ver
 tel in gaudiū. P̄s. Scđm multitudinē dolor p̄ r̄c. j. Cor. i. P̄s. n.
 a. Sicut abūdant passiones christi in nobis: ita et per chrl̄
 adūndat consolatio nostra. De hoc vīno dicit P̄s. *U. lej. P̄s. n.*
 fūt cor hoīs. Iliere. j. b. U. quoqz vī magnificēta regia
 dignū erat abundans et p̄cipiū ponebat. Esa. lv. a. Ven
 te: emite absqz ylla cōmutationē vītū et lac. Secūdū ratio qua
 re dicitur vītis est abūdantia suę liberalitatis: Vītis enī totū
 dat palmī et nihil ab eo recipit: Sic chrl̄ dat nobis gratis
 humorē gratie et nihil recipit a nobis. Unde dicit Interlin.
 j. eodē: *Ego sum vītis: totum vobis dans nihil a vobis ac
 cipiens. P̄s. Bonop̄ meoz non egēs. Job. xliij. a. Quid p. P̄s. n.*
 dest deo si iustus fueris: Tertia ratio ē: qz sine ipso nō pos
 sumus fructum facere. Tel sicut dicit. j. eodem. Sine me nī
 bil potestis facere. Et de hoc habebit postea. Quarta ratio
 est: quia sicut de vite vītū: sic de latere christi sanguis q sub
 specie vīni conficitur in altari: sicut dicitur. j. xix. f. Ideo non
 solum dicitur vītis/ sed etiā vīa. Vītis enī dicit fūt qz ipso
 nascit ecclesia et p̄pagat spūialiter. Dic̄s vīa sive racem⁹ fūt q
 nāt⁹ de synagoga fūt carnē: qz t̄ ipsa dī vīnea: Esa. v. c. Et
 melius dicit vīa fūt qz beatā virgo dicit vīnea ex qua ortus
 est fūt carnē. H̄c vīa pressa est i torculari crucis a iudeis:
 sua aut̄ voluntate: fūt qz ipse dicit Esa. lxij. a. Torcular calca
 ti solus. De isto torculari habet Judic. viij. g. qz gedeon du
 os reges madiani oreb et ceb̄ iterfecit. Oreb i petra et ceb̄ in
 torculari. Per istos duos significat diabolus. Dī enī oreb
 id est temptans: et ceb̄: id est rapiens sive deuorans. Tem
 ptat enim ad culpam et rapit ad pēnam. Gedeon: id est chrl̄
 sus i petra et i torculari diabolū occidit. In petra nota chrl̄
 sti patiētā: i torculari et angustia. Per patiētā vicit tēpa
 torē: per angustiam deprēdat̄ est raptorē. Ad h̄c enī duo
 venit ad eū diabolus: vt temptaret eū de horrore mortis: et
 forte vt impatientē redderet: et vt raperet aīam eius si qd iu
 ris in eo babere possit. Unde ipse dicit s. xliij. d. Venit p̄v
 cep̄s mūdi bulus et in me non habet quicqz. Sed chrl̄us ex
 patiētā restitit temptationē. Unde dicentibz mēbris diaboli:
 Si fili⁹ dei es descēde de cruce: Mar. xxvij. e. et. Luc. xxiij.
 e. ipse nō descēdit: sed patiens p̄st̄tit et ex angustia raptorē
 expolauit: qz ex angustia sive pressura crucis exiuit languis
 redemptiōis: quo redempta ē p̄dēa que a p̄dēne tenebat
 captiuā: Scđm qz dī. j. Pet. i. c. Precioso lāguine agn̄. Et
 j. Cor. vi. d. Emp̄l̄ estis p̄ctō magno r̄c. Et nota qz ex vīa
 p̄te corp̄s exiuit vītū t̄m: vt a pedibz et a manibz: ex alia p̄te
 exiuit vītū et aq. s. a latere. i. sāguis et aq. Et p̄ spūialit nota
 tur qz dñs qbusdā exhibet vītū: quibz dā vero vītū et aquā:
 quia due sūt partes ecclesiæ: vt dī glo. sup illud Matth. xij.
 d. Alij aut̄ dat vītū cū aqua: qz sicut debēt gaudere de ve
 nīa: vt t̄m semper doleant et recognitēt p̄terita male acta. Tā
 de Eccl. v. b. De p̄petuā peccatorū nō i esse sine metu. Tā
 bus dicit: Bibite amici: Lant. v. a. P̄s. *Lal. i manu dñi vi p̄s. 74*
 ni meri quo ad p̄mos: plenus mixto /q ad secundos. Sequit
 **

* Et patremus

G **a** Et pater meus agricola est: cum quo ipse filius est idem agricola in omnibus deus. Sed de patre dicit cōdescensiu: de quo maiorem habebat opinionē: in quo dat eis fiduciam: et pater habeat eorum curā et diligentia. Et cū pater habeat eorum curā et quod faciat ipsi quod ī se est et non resupini fiat: pigris cōmīnac p̄fessionē dicens: b Omne palmitem in me non ferentem fructum tollet eum: ut agricola. In quo insinuat quod sine operibus non possunt manere in eo: sed oportet quod manentes in se mandata eius faciat et aduersa sustineant. Item in hoc notat lūdam quod p̄fructuositate sua sit absclusus. Et quod in hoc terruerat: in sequenti mulcerit dicens: c Et omne qui fert fructū operū adh̄ḡt̄ viti per fidem et charitatem: d Purgabit eum: vel purgat: id est excusat et germinabiliter facit circūcidendo superfluitatem. Tel. Purgabit: hoc cōtūm ad tribulationes eorum dictum est. Augustinus. Purgabit infundando corda et spiritum veritatis et charitatis infundendo. e At fructū plus afferat. Ecce virtus purgationis: id est tribulatiōis: in quo consolat eos ostendens quod tribulatio eorum fructuosa. Et nota quod non dicit purgandam vitē: sive radicem excludam: sed eum: id est palmitem: et tamē radices etiam vinearum solent excoli et terra circūfodi: quare ergo non dixit hoc de vite: Solutio. Per hoc ostendit quod ipse sibi sufficit: discipuli ho indigent purgatione et agricolę auxilio. Unde christus non se dixit vite: quia indigeret cultura: sed propter hoc tamen ut sciant quoniam sine eius virtute nihil operari possunt: et quoniam eos ita ynitos esse oportet fidei eius ut palmites viti. Se quis: f Jam vos mundi estis tē. Quia dixerat metaforam: et non expresserat de quibus diceret: ideo ut non dicant de quibus hoc dicitur: et ita in sollicitudinem mittantur: ideo metaphoram ad eos aptat: dicens: Jam vos mundi estis tē. quasi vos estis palmites de quibus dixi. Tel ita cōtinuit: Dixerat se vitem: et agricolam patrem: ne ergo credere filii indigere cultura sicut viti: et non esse agricola sicut pater: f Jam vos mundi estis: id est purgati in parte sicut palmes. g Propter sermonē quem locutus sum vobis. q.d. si pater est agricola et purgator: et ego purgo: qui idē deo sum cū eo. Tertio continua sic. Dixerat quidam palmites abscinduntur: quidam purgantur: ne ergo credant se esse de absclisio dicit: f Jam vos mundi estis: quia vos estis illi purgati et fructificates qui tñ purgamenti adhuc propter sermonē quem locutus sum vobis: id est eruti estis ab errore iudeico et ab iniuritate et mea doctrinā: scđm Chrysostomū: et fīm Augustinū loquitur de mundatione baptisi qui fit per sermonem. Nō dicit aquā: quod ipsa sine verbo est: qua solum: sed per verbū fit sacramentū. h Omne in me: id est facite quod ī vobis est: nō abscindamini a me per timore. i Ego in vobis. q.d. vos estis palmites et potestis tolli vel dimitti in vite si vultis: sed ego semper maneo sicut stipes manet. Chrysostomus. Ut non pro trepidatione abscindant ab eo laxaram eorum timorā anitā restringit et subapsi cōglutinare intendit: et ideo benignam ostendit spem: dicens: Ego in vobis. q.d. radix quidam manet: tolli ho et dimitti palmitum est. Tel. b Omne in me. q.d. feci quod ī me est: facite ergo quod ī vobis. Ego vos purgavi: vestru est de cetero fructificare. Sed ut hoc possitis optet in me manere. h Omne in me: ergo in me: id est mīhi adh̄ḡte per fidem: et ne recedatis p̄ tribulationē. i Ego in vobis: id est vobis adh̄ḡte et submisstrabo humorē. Et hoc oportet: quia: k Sicut palmes non potest ferre fructū a semet ipso nisi manerit in vite: quod p̄ adhesionē recipit a stipite et radice viti humorē. l Sic nec vos potestis fructū faceare: m Vici in me māserit: fide et amore. Et hoc patet: quia: n Ego sum vici. l. ad similitudinē vitiis: quod tortu dat

palmis et nihil ab eis accipit. o **Vos palmites.** Hoc dicit: ut dicit Chrysostomus: ne crederent discipuli quod eorum ministerio christus indigeret. Itē ut sciant quod miracula non faciat nisi eius virtute nec alia bona. Ideo etiam quod dicerat superius se esse vite: repetit ppter immissionem in mente eorum et explanationem: tū adhuc subdit id: sed alijs verbis confirmat in eis quod dixerat. p Qui manet in me. q.d. non solum vos specialiter sed et generaliter quicquid manet in me: faciendo quod ī se est: ut a me non discedat: q Ego in eo faciendo quod ī me est: est p̄ sc̄do.

* a Et p̄ me moraliter

agricola est. Ager christus. Hic agrū coluit pater: Gen. xxvii. d. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni cui benedixit dominus. Iste ager sive hēc vīnea p̄cepto et dispositione patris fuit fossa in passione: fīm illud Ps. Foderunt manus meas et pedes meos tē. Isa. q.c. Ingredere in petrā abscondere in fossa humo. iii. Regi. iii. c. Facile alueū torrētis bus in fossas et fossas. Item paxillata fuit quando christus ligatus est ad palum sive ad columnā. Item putata fuit in palmītum. i. discipulorum recessione ab eo. Ideo dicit Cant. q.c. Tempus putationis aduenit. Matth. xxvi. f. Tunc discipuli relicto eo oēs fugerunt. Job. vi. c. Necessarij mei recesserūt a me. Et. xix. b. Noti mei quāsi alieni recesserūt a me. Itē fleuit hēc vīnea ī sudore: vel ad litteram: ī cruce: sicut dicunt fieri vineq. Heb. v. b. Cum clamore valido et lachrymis offerens exauditus est. Item propagines emisit ī manuum extensione. Unde Isa. lxv. a. Tota die expandi manus meas ad populu incredulum qui graditur ī via nō bona. Item floruit ī sanguinatōe: Fructū tulit ī animę emissione. Emisit enim spiritū quasi nostrę redēptionis precium et fructū. De quo fructu dicit apostolus. j. Corinti. i. d. Factus est nobis sapientia a deo et iustitia et sanctificatio et redēptio. b Omne palmītum in me non ferentem fructum: tollet eum: et omne qui fert fructū purgabit eum. Quidam enim per tribulationem tollunt et abscinduntur: quidam ho purgantur: sicut vas reprobum ī igne crepat: sed vas bonum ibi consolidat. Malach. iii. a. Purgabit filios leui. Non dicit filios babylonis: quia bonos probat et examinat. Proverb. iii. b. et Heb. xii. b. Flagellat omne filium quem recipit: Sicut ancilla lauat vas integrum: sed non contractū: immo proicit: et sicut agricultura curā habet terre fructifera et non sterilis: e At fructū plus afferat: quia ī tribulatiōne crescit fructus. Unde Isa. xxvii. fīm aliam litteram. Tribulatio super tribulationē: spes super spem. Iacob. j. a. Omne gaudium existimare fratres mei cum ī temptationes varias inciderit. Et subdit fructū: Scientes quām probatio fidei vere patientiam operat: patientia autem opus perfectū habeat. f Jam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis. Illi igitur qui non possunt agere magnas penitentias: saltem debent libenter audire verbū dei et facere p̄ posse: quia si nō possunt purgationē tribulationis: possunt māderi p̄ verbū p̄dicationis. Sermo em̄ dicit aqua. fīm. 3. vij. f. Si quis sit in viciā ad me et bibat. Sed quare nō sit in viciā illi qui tot audierunt sermones: maxime theologi: Apostoli em̄ nō nisi p̄ tres annos ad plus audierunt. Sed ipsi sūt sicut panni ī quibus ponunt cineres qui soldāndū vnde alijs lauantur. Item nota quod cōsumūt̄ sit bona luxuria: nūc ppter hoc lauantur panni nisi ponantur ī ea et moventur et fricent. Similiter quod cor: id est affectionē nō ponunt in verbis domini nec cōflictant ibi: ideo nō lauantur. h Omne in me et ego in vobis. i. Job. iii. c. Deus caritas est et qui manet ī charitate tē. k Sicut palmes tē. sic nec vos nisi ī me māseritis: quod alij humorē grē nō recipieris. Isa. lix. a. Peccata via diuissentur īf̄ vos et de vestrū. Ideo dī Eph. iii. d. In charitate radicati et fūdati. n Ego sum vici et. hoc

Euangelij scdm Johannem

Gest e perfidendo qd sibi deest: a **H**ic fert fructum multum: per me subministrante humore in gratia. b **Q**ui sine me nihil potestis facere: nec parvus vos etiam apostoli quanti estis: multo magis nec alii: et hoc est magnum damnum carere fructu. Sed ne credas hoc sufficere in peccatum non manentium in eo: ideo

viterius pducit sermonem ad supplicium
• **S**i qd
in me non manerit: qd est in libertate arbitrii. si no seferit qd in se est ut maneat in fide. **A**gitetur foras: id est non excoletur ultra

B. t eos
E. t ardenti

ra eius: et diligentia carebit. e **S**icut palmes: abscessus project. f **E**t arescet. Chrysostomus: siccatur: id est si quid habebat radicis depositum. i. gratia: et denudata ea. Et quis ultimus finis? Ecce! g **E**t colligent eum. Glo. messores angelorum: ut dicunt Matth. xiiij. e. h **E**t in ignem mittent/ gehennam: i **E**t ardet/ vel/ ardebit. Glo. vel in vite sunt: vel in igne. Et nota qd intentio domini est horzari discipulos ut no recedant ab eo tempore temptationis. Unde ponit exemplum vitis: et monet eos blandis et tristibus: Promittit enim fructum manentibus: et recentibus ho communatur carentiam fructus: cu dicit: Sicut palmes no pot facere fructum tc. Et ibi: Sine me nihil potestis facere. Committat etiam ignis supplicium: ut ibi: In ignem mittent et ardet. Et qd dixerat manendum in se ostendit quid sit in se manere: dicens:

k **S**i manseritis in me: et pro id est/ si verba mea in vobis manserint: Querit enim dominus eam que q opera ostensionem/ quia sponte. Augustinus. Tunc verba dicunt manere in nobis: quia dico facimus que precipit: et diligim que permittit: qui enim non facit/ tangit: sed non coheret. m **O**d cius volueritis petetis: quia tales in quaestu tales/ no volunt nisi que sunt salutis. n **E**t sicut vobis: et si non alijs pro quibus oratis. Et nota qd premisisti meritum: sicut etiam supra. xiiij. b. dices: Quoniam quodcumque petieritis patrem in nomine meo hoc factam: induxit: Si diligitis me mandata mea servate. Item nota ad continuationem: qd supra terruerat: dicens: Si quis in me no manserit/ mittet foras tc. ideo hic consolat statum subdens: Si manseritis in me tc. Item in predicto ho notauit iudam et iudeos insidiosos. q. d. illi ardebunt: sed vos manebitis in me et fructificabitis. Illi ergo timere debent et formidare: non vos qui estis in me: vos enim estis inexpugnabiles: quia patri placetis. Unde ait: o **I**n hoc clarificatus est/ vel/ glorificatus est pater meus ut fructum plurimum afferatis. Chrysostomus. Sermonem quem prius dixerat: Quodcumque volueritis petetis tc. dignus fide facit per hoc quod subdit: In hoc glorificatus est pater meus tc. id est letatur si in me maneat et fructum feratis: et amat vestrum fructum. Si ergo amat vos confidite: si est patris gloria fructificatio vestra: nihil suspicemini vel timeatis maliciolum. Itē nota qd quia dixerat superius: Manete in me. Et iterum: Qui manet in me et ego in eo. Et iterum: Si manseritis in me: et verba mea in vobis manserint tc. et non expresserat: manete in patre: ne propter hoc crederent cum patre excludere et minus considererent in filio tanq minus fortis eos sine patre continere: ideo dicit: In hoc glorificatus est pater meus: id est in hoc appareat gloria patris. p **E**t fructum plurimum afferatis: Eius enim gloria cuius gratia vos fructum habetis. In quo ostendit qd sicut a se: ita et a patre habent unde fructificant. Per hoc etiam ostendit qd non opera iudeorum gloria sunt patris: sed ea que facturi erat ipsi

discipuli. q **E**t efficiamini mei discipuli. q. d. fructum facere hoc est discipulū esse. Et sicut est gloria pars vester fructus: ita est et gloria magistri: id est mei cuius est donum. Eph. ii. b. Dei donū est no ex operibus ut ne quis glorietur: ipsius enim sumus factura: creati in christo iehu in operibus bonis. Sed ne dicāt:

mea in vobis manserint: quod cūq volueritis petetis: et fieri vobis. In hoc clarificatus est pater meus ut fructum plurimum afferatis: et efficiamini mei discipuli. Dicunt dilexit me pater: et ego dilexi vos. q. d. in

bonis. Sed ne dicāt: cecidimus a paternis auxiliis derelicti sumus nudi et deserti Ward. ab omnibus factis sumus: ideo subdit:

r **S**icut dixit me pater: et ego dilexi vos. q. d. in

me aspice: *

* vritis tc. Hoc patet. b **Q**ui si

ne me nihil potestis facere: nec etiam bū cogitate. v. i. Cor. viii. b. Quid habes qd no accepisti: si aut accepisti: qd gloriaris qd no accepisti. Itē. q. Cor. viii. b. Mo qd sufficietis sim cogitare aliquid a nobis: qd ex nobis: sed sufficietia nostra ex deo est. Itē nec loqui bū est a nobis. Prover. xv. a. Hoc est anima parare: et dñi gubernare linguam. Et Dñs. Lingua mea calamus scribę. Matth. x. c. Non enim vos estis qui loquimini. Itē nec bū opari. Elsa. xxvi. c. Oia opera nostra opatus es in nobis. Id hinc. x. d. Scio dñe qd no est in homine via eius: nec vtr est ut ambulet et dirigat gressus suos. c **S**i quis in me no manserit: in presenti qd fidem et constantiam in penitentia: vel temptatione: d **M**ittet foras: in futuro a sanctorum societate. Erit enim cum hēdis: non cu agnis in iudicio: Matth. xxv. c. Item Apoc. xlii. c. Foris canes. f **E**t arescet: i. omni bono deficit. g **E**t colligent eū: vel/ eos/ p fasciculos: b **E**t in igne mittent et ardet: sicut illud Elsa. xxxiii. b. Spine pgregate igni cōburent. Matth. xxv. d. Itē maledici in igne eternū. Et nota qd collecti dicunt mitti in ignem: qd corpore et anima suscitati damnabunt. Uel collecti dicunt qd ad cōfusiles penas et culpas. v. Matth. xiiij. d. Colligite primū qd cantia: et alligate ea in fasciculos ad comburendum. Ibi dicit Glo. Non in rū fascem: quia p modo pueritatis sue vnu quisq punieb. Itē Isidorus. Cōsimilis culpe reos: p filii cruciatus cōstringet. Matth. xiiij. c. Paleas cōburet igni inextinguibili. De quo igne habet Elsa. lxvi. g. Ignis eoz no extingueb. Hoc est qd iudicium vitis inutilis ut ardeat. i. prauox chilianorum: et maxime prauox theologorum qd deberet ferre vinum bonum doctrine: et meliores deberet esse ceteris et sunt peiores. v. Matth. xiiij. d. Garmēta p̄cisa ceteris lignis viliorū sunt: qd nullis v̄sib deputant: sicut vel in igne sunt vel in vite. Ezech. xv. a. Filii hois qd sicut de ligno vitis. Et postea dicit. Quo lignū vitis int̄ ligna siluarū qd dedi igni ad deuorandum: sic traditū habitorum h̄lerū: et ponā facit meā ī eos. De igne egredient: et ignis cōsumet eos.

Spine. pp̄ auaricie asperitatem et pūctiōnem.

Dicitur dicens: Paleq propter superbiam et levitatem.

cōburendi sic: Mappa. pp̄ inuidia et ire et odio discordia.

Saramenta propter sterilitatem et accidiosam infertilitatem.

k **S**i manseritis in me: per amorem: l **E**t verba mea in vobis manserint: per operis expletionem.

m **Q**uodcumque volueritis petetis et sicut vobis. Quia ergo nihil impetrām a deo: patet: ex hoc est: quia no manemus in eo: nec verba sua in nobis.

Vultū enim valet deprecatione iusti: non dicit iniusti: Jacob. v. d. Elsa. j. d. Cum extenderitis manus vestras: auertam oculos meos a vobis: et cum multiplicaueritis orationē non expaudiā: manus enim vestre sanguine plenē sūr. v. ix. f. Deus peccatores non audit.

o **I**n hoc clarificatus est pater meus ut plurimum fructum afferatis et efficiamini mei discipuli. q. d. deus letatur de fructu vestro et discipulatu: id est de gloria vestra in futuro: et disciplina in presenti. Neemias. viii. c. Gaudium domini est fortis ad vestram.

r **S**icut dillexit me pater et ego tc. Hoc patet v̄scibit:

* Hoc est p̄ceptum

Gme aspice qui amatus sum a patre: sed tamē patior. Neq; em
q; interflor argumentum est q; non amor a patre: neq; si vos
pati vel etiam mori p̄mittam argumentum est q; non amem
vos vel pater: sed potius signum est amoris. Proverb. iij. b.
et Heb. xii. b. Flagellat omnē filiū quē recipit. Ex quo ergo
diligo vos: a **Aha**

a Mānete in dilectione mea.
c Si prēcepta mea seruaueri-
tis: mānebitis in dilectione
f mea: sicut r̄ ego h̄cepta patris
g mei seruui et maneo in ēius

dilectione. **H**ec locutus sum
vobis ut gādium meū in vō
bis sit: et gādium vestrū im-
pleatur. **H**oc est prēceptum
meum vt diligatis inuicem:
aduersa sustinendo: mortem non timendo: sicut dixi vobis/
Matth. x. d. Molite timere eos qui occidunt corp̄. d **Aha**/
nebitis: id est ostendetis vos manere: e **In** dilectione
mea: id meli vt me ameatis. f **Sicut r̄ ego h̄cepta pa-**
tis mei seruui: voluntarie patiendo r̄ moriendo. g **Eti-**
per hoc maneo: id est manere me ostendo: h **In** eius
dilectione: sicut dicit. S. xliij. d. Et cognoscat misericordia: quia
diligo patrem: Et sicut mādatum dedit mihi pater: sic facio.
Chrysostom. c **Si h̄cepta mea r̄c. manebitis r̄c.**
Per hoc ostendit q; si vitam ostenderint puram: nullus eos
superare poterit. Et nota q; humane loquitur: Non enim le-
gillator sub mandato debebat pon: sed ad imbecillitatem et
suspicionem audientium multa dicit: ideo ne credatur pro-
pter verba cōdescēsionis esse inferior:uctorabilius loquens
p̄missit: **M**anete in dilectione mea: non dicit patris.
Scdm Augl. sic legib ab illo loco: **r** **Sicut dillexit me**
paf r̄ ego dillexi vōg. q. d. ecce plurim⁹ fruct⁹ est vobis ex
dilectione. Sed vnde dilectio: Quia p̄ dillexi vos: sicut di-
citur. i. Joh. xiiij. b. Si dillexit me paf: nō q; li sicut di-
cit equalitatē nostrę nature et sue: sicut est in patre et filio:
sed conformitatē gratiae. Et quia dillexi vos: a **M**anete
in dilectione mea: qua diligo vos: id est perseverare in
gratia quam dedi vobis: que sunt effectus vestre dilectionis.
Et quomodo: **Ecce: c** **Si prēcepta mea seruaueritis:**
manebitis in dilectione mea: id est ostendetis vos ma-
nere in gratia per bona opera: vel ipsa opera habentibus gra-
tiam: augmentat in eis gratia et cōseruat: sicut cibis ignis sunt
ligna. f **Sicut r̄ ego prēcepta patris mei seruui**
r̄ maneo in eius dilectione: id est per hoc ostendor diligi-
a patre meo ego homo. Sequitur: i Hec locutus sum
vobis: exhortando et docendo: l **E**t gādium meū
in vobis sit: id est gādēa de vobis: qd ē quādo grātia pre-
stat. q. d. h̄c dixi vobis vt manearis i gratia in p̄senti. n **E**t
gādium vestrum impleatur in futuro: dum per gratiam
venientis ad consortium et gloriam meam: fm illud Matth.
xviij. b. Intra in gādium dominī tui. Item. i. xvij. c. Perire
et accipietis vt gādium vestrum plenum sit. Et vt hoc im-
pleatur: **H**oc est prēceptum meum r̄c. Chrysostomus le-
git sic: **i H**ec locut⁹ sū vobis r̄c. Discipuli ante h̄c sel-
rent app̄roinq̄ue passionem domini gaudebant in eo: et ex-
ultabant in doctrina et miraculis eius: Sed audita morte ei⁹
tristati sunt: et amplius etiam tristandi in eius morte: ideo do-
minus in consolationem eorum et vt p̄dictam tristiciam amo-
ueret plura locutus: et leticiā in eis restitueret: Et hoc est qd
dicit: **i H**ec p̄dicta cōsolatoria et mitigatoria: k **L**ocu-
tus sum vobis vt gādium meū: id est gādium in me
habitū: sive qd habebatis p̄ in me et de me: m **I**n vō
maneat: id est persistat et qd interrumpat per tristiciam: nec
abscidamini a me per pusillanimitatem. n **E**t gādium
vestrum impleat in futuro: gādium in retribuzione: qd
erit si continuetur hic a vobis gādium in tribulatione. Chry-
sostomus. Omnia bona tunc habent mercedem cum in finem
venerint decēta: si vō intercidant in medio naufragium sit
quādmodum nauis onusta infinitis dūltijs: si ad portum nō
peruenierit sed in medio submersa fuerit pelago mībil profuit

ex multis dūltijs: sed et tanto in alorem facit calamitatē: quā-
to et plura habuit: et amplio: es sustinuit labores: ita est de ani-
mabus que in medijs exoluſit agonibus. Propterea paul⁹
gloriam et bonorem et pacem dixit obuiatura esse his qui fm
patientiam bonorum operum currunt. Roma. ii. b. Reddet
yūcīus fm opa sua
bis quidem qui fm
patientiam boni ope-
ris gloriam et bono-
rem et incorruptionē
querentibus vitam
eternā. Et Matth.
x. c. et xxiiij. b. Qui
perseverauerit vscī ī
finem r̄c. Et. i. Corinth. ix. d. Omnes quidē currūt sed vñus
accipit brauī: ille. s. qui nō interrupit cursum. Ut autem me-
lius continent gādium in tribulatione et sic perueniant ad
gaudium glorie: monet eos habere concordia et charitatē inter
se: per quā omnia vincent et cōtempnēt aduersa. Et hoc est qd
sequitur: o **H**oc est prēceptum meum vt diligatis
inuicem: in quo intelligit dilectio dei: sicut etiam pdixerat:
Manete in dilectione mea. Unde Chrysostom⁹. Vides
dei amorem nostro amori velut catena copulatū: Ideo quā-
doḡ duo discuntur mandata: quandoq; vñum. Non est enim
possibile habentem p̄mū: non habere secundū mandatum:
Nam quandoq; quidem ait: In hoc pendet lex et prophe-
tie. Matth. xxij. d. Quādoq; ho dicit: Quēcūq; vultis vt faciat
vobis hoīes: et vos eadē facite eis: H̄c est enim lex et pphe-
tie: Matth. vii. b. Et alibi. Plenitudo legis est dilectio: Ro.
xiij. c. Item: Omnis lex in uno sermone impletur: Gal. v. c.
Qd et hic dicit: H̄c est prēceptum meum vt tūc diligatis
inuicem: quasi in isto complebitis omne prēceptū.
i. Lmōth. i. b. Finis prēcepti est charitas: id est cōsumma-
tio. Et non simpliciter amorem sed et modū ostendit dicens:
Sicut dillexi vos.

* o **H**oc est prēceptum meū vt diligatis inuicem. **M**oraliter
Dominus mītens apostolos in exercitu contra dia-
bolum: in quo necessaria est cōcordia: ne vñus prodat alium:
et vt concorditer et vñanimitate aggrediantur pugnam: tradicit
eis prēceptū dilectionis: que est mater concordie: et per con-
sequens victorie: quia omnis pugna vñanimitate aggressa vi-
ctoriam parit. Ideo ecclesia dicitur terribilis vt castorum
acies ordinata: Lant. vi. a. De qua dilectione dicit. Eol. iiij.
c. Super omnia h̄c charitatem babentes que est vinculum
p̄fectionis: Ad quā tenēs specialiter et principaliter claustra-
les et religiosi: Que est in trib⁹: de quib⁹ Matth. xvij. d. Si
quis vult venire post me abneget semiperlum r̄c. Et alibi: Ni
si qui renunciaverit omnibus que possidet r̄c. Se enim et sua
et suos debet abnegare hō: qz tria facit dilectio dei: dilectio sui:
dilectio p̄imi. Dilectio dei facit abnegare sua. Ubi. ii. Corinth.
vij. b. Scitis gratiam domini nostri ielu Christi: quoniam cum
diues esset: propter nos egen⁹ factus est. Sed vñū beneficiū
perit aliud cōsimile: Unde si eum diligimus: iustum est vt ex
nos propter dilectionem eius nostra relinquamus. Quod si
significatum est. i. Reg. xxij. a. vbi habetur: Abiit dāvid et
fugit in speluncam odollam: quod cum audissent fratres eius
et omnis domus patris eius: descēderūt ad eum illuc: Unde
propter eum exheredauerūt se cum eo. Odolla autem inter-
pretat testimonij probatio. Quādo enim homo sequit̄ chris-
tum et exheredat se pro eo testimonio probat q; ipse dilig-
t̄ deum. Sicut enim mulier habens munuscula ab adultero p̄
iūcit ea ne displiceat viro suo: sic anima munera mundi p̄iū-
cere debet ne christo displiceat: et maxime religiosi hoc facere
debent: quia sicut dicit. q. **D**achab. xij. g. Inuenerunt sub
tunicis interfectorū de donarijs idolorum que apud iāniam
fuerūt: a quib⁹ lex prohibet iudicos. Et sequit̄ ibi: q; omnib⁹
manifestū factū est eos ob hāc causam corruisse. Jānia inter-
pretat mare: et significat mīdum: cul⁹ donaria sunt iudeis:
id est religiosis mortisera. Unde per istos significant̄ illi qui

Euangelij scdm Johannem

a Sicut dilexi vos: id est gratuito et sancto et affectuoso amore: non sicut homines inuicem se diligunt/ vel naturaliter/ vel carnaliter/ vel vocaliter. Unde Augustinus. Diffinit plenitudinem mutuę dilectionis quā nos habere p̄cipit/ dicens:

b Maiorem hac dilectionē nemo habet: id est maius signum vel esse/ etiam dilectionis.

c Q̄d vt animā sicut dilexi vos. Maiorem

De pe. dis. 2. suam ponat quis
c. qui vult
De renū. c. id est pro amicis suis:
nisi. h. veram

banc habuit/ et volo·

vos habere: vt sicut posui animā pro vobis: ita vos pro fratribus/ vt me imitemini: sed non mihi comparemini. Chrysostomus. Per hoc ostendit q̄ hec recessio non est odij: sed amoris. q. d. admirari et laudare me oporteret: non tristari vel tremere: quia pro vobis est q̄ pono animam. g. x. b. Bonus pa-

stor animā suam dat pro ouibus suis. **d** Vos amici mei estis. Sic continua. Dixerat q̄ animā suam ponat pro amicis suis: possent ergo dicere: nos sumus seruos non amici: ideo dicit: Vos amici mei tē. Vel sic. Pro amicis pono ani-

mā: quia mea passio erit utilis amicis tñ/ et illis qui voluerint ad amicitiam meam reuerti: satis ergo amici: id est amantes me: et hoc per mandatorū obseruationem. Et hoc est qđ dicit:

d Vos amici mei estis: id est vos esse ostenditis. **e** Si

feceritis que ego p̄cipio vobis. Probatio enim dilectionis exhibito est operis. s. viii. c. Si quis diligit me ser-

monem meū seruabit. Vel sic: **d** Vos amici mei estis: id est ego amo vos: **e** Si ficeritis que ego p̄cipio

vobis: id est si amatis inuicem: et alia q̄ iussero ficeritis. Et quia iam fecerant mandata et facere proponebant: subdit si-

gna sue dilectionis ad eos: **f** Jam non dicam vos ser-

uos/ vel. dico: sicut iudei qui seruulter fecerit mandata dei. Et loquitur de apostolis pro tempore quo fuerunt a spiritu sancto inflammati ad amorem. **g** Quia seruus nescit

quid faciat domin⁹ eius: id est secreta domini sui. Ro.

viij. c. Non accepisti spiritū seruatur⁹ iterum in timore tē.

g Vos autem dixi

moriluhur in proprietate. Et habet de hoc Iosue. viij. a. de

achor. s. q̄ tulit de anathemate hiericho: Et dicit in eodē. viij. d. q̄ tulit palliū cocineum valde bonum: et ducentos siclos argenti: regulam quoq̄ auream: Per que designantur tria genera proprietatum in religiosis: in vestibus inordinatis: in pecunia: i libris. Dilectio ergo dei facit huiusmodi abnegare.

Dilectio sul facit vt abneget se: sicut quād aliquis castrum habet quod non tenet de aliquo et diligat illud et timeret perde-

re: quando non potest illud defendere per se: accipit illud ab aliquo potente faciens et homagium vt iuuet eum. Dicit au-

tem communiter: bonum castrū custodit: qui corpus suum cu-

stodit. Dico autem q̄ multo melius castrum custodit qui vo-

luntatem suam et cor custodit: quā si nō habeat: inimicus no-

ster diabolus nihil potest contra nos. Unde Ps. De expe-

ctatione. Et auerūt peccatores vt perderent me. Numeri. xxi. f. Ignis

egressus ē de esebon: qđ interpretat cogitatio mēroris: et flama de seon: quod interpretatur germin voluntatis. Ponat ergo

claustralis castrum voluntatis in manu alterius: nunq̄ enim peccabit qđlū habebit castrum illud in alterius custodia: sed

diabolo temptati dicere poterit: vade ad p̄glatum meum qui castrum illud possidet et clauem habet. Sed quidam sunt qui statim quando cōmiserunt suum castrum ali⁹ et ficerunt homa-

giūm: volunt illud rehahere. De quibus beatus Berñ. Quid

semel vos nobis cōmisiſtis: quid iterum de vobis vos intro-

mitetis: Dilectio proximi facit suos abnegare: sicut quando

guerram habet aliquis et timeret ne amici sui aliquid amittant

si se cum eo teneant abiurat eos: vel facit q̄ sui se abiurēt. Qđ

significatum est. i. Regl. xxij. a. vbi dicit danid ad regem mo-

ab: Maneat ora pater meus et mater mea vobiscum/ donec

sciam quid faciat mihi deus: Et reliquit eos ante faciem regis

moab. Sic debet relinquere suos qui vult salvati: quia amici sunt impedimento fugientibus. Unde Exod. iiij. f. quando moyses secum tulit uxorem suam et filios suos: cum esset i triste in diversorio occurrit ei dominus et volebat eum occidi: et ideo remisit eos. Unde et dominus. i. xix. c. Dimisit

matrem et suos disci-
pulos quando ascen-
dit in crucem: sic de-
bet facere qui cruce
penitentie vel religi-
onis ascenderet vult.
Et hoc est qđ addit:

a Sicut dixeri

vos: quia propter nos semetipsum abnegavit et sua et suos. Semetipsum. Phil. ii. a. Exinanivit semetipsum formam serui accipiens. Item sua. iij. Corinth. viij. b. Propter nos egenus fact⁹ est. Et super illud. s. xliij. d. Venit princeps munus huius et in me non habet quicq̄: dicit Glo. Moluit dominus habere qđ perdaret: paup enim venit ne haberet obabo-
lus quid auferet. Matth. viij. c. Fili⁹ hominis nō haberet ubi caput suū reclinet. Suos etiā reliquit et quasi abnegavit p̄ nos. Matth. xij. g. Quę ē matr̄ mea: et q̄ sūt fratres mei: De his dicit Iher. xij. b. Reliqui domū meam: id est cogitatio-
nem meam/meos. s. dimisi hereditatem meā/mea. s. dedi di-
lectam animā meam in manus inimicorum eius: id est vitam.

De quo: **b** Maiorem hac dilectionem nemo ha-
bet tē. Et ponitur in hac serie signa plura dilectionis christi ad nos: sicut in prima expositione diximus. Hoc etiam debe-
mus facere pro christo / vt animā: id est voluntatem propriam deponam⁹ pro eo: qđ inter omnia difficultissimum est. In hoc em-

terto signo defecerūt magi: id est magni et sapientes in clau-
stro: Exod. viij. e. Et. i. Regl. xvij. f. Tulit ergo dauid unum lapidē et funda lecit et circulideus percussit eum in fronte. Per quinq̄ lapides quos accepit dauid intelligunt quinq̄ sunt

principaliter in religione. Tres primi sunt ab renūciatio tri⁹ in voto. Quartus lapis est cultus diuini diligens obserua-
tia: ad quod pertinet quicquid constitutū est in religione de
officio diuino. Quintus est cōversationis cōta et superabun-

dans honestas: ad quod pertinet quicquid est in virtute/ vestitu/ receptione hospitū: et huiusmodi. **b** Is lapidib⁹ debet armari dauid: id est qui intrat claustrum pugnaturus contra dia-
bolum: Sed uno istoru: id est ab renūciatione proprie volu-

tatis occidit philisteus: id est diabolus ipse. **d** Vos amici mei estis: si ficeritis que ego p̄cipio vobis. De hoc dicit sat. s. xliij. c. Si quis diligit me sermonem meum seruabit tē. Et nota etiam q̄ hic ponitur tria signa dilectionis. Primum est animę dispositio: ibi: Maiorem hac dilec-

tionem. Secundum p̄cepto: um obseruat: ibi: Vos amici mei tē. Tertium est secretorū domini participatio: ibi: Vos autē dixi amicos: quia oīa tē. Primum est in patientia et sustinentia malorū/ etiam mortis pro amico. Se-
cundū in operatione bonorum. Tertium est in receptione spi-

ritualium consolationis. De primo dicitur Luc. xxi. d. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Judic. v. a. Qui sponte obtulisti animas vestras periculo benedicte deo. Esa. xlix. f. Mi aliam litteram: Sanctificate eum qui de-
spicit animam pro amico suo. Et hec est vera amicitia. Unde Eccl. xxi. d. A facie amici non me abscondam: et si mala mihi euenerint per illum sustinebo: Ecce primum. s. mala pati: etiam mortem pro amico. Eccl. viij. d. Virtus non probi-
beas gratiam. Secundum est mandata eius agere. Cartas

enim non solum patiens est ad sustinendum: sed benigna ad agendum. Hoc requirit dominus/ dicens: **d** Vos ami-
ci mei estis: si ficeritis tē. i. Job. iij. d. Non diligamus verbo et lingua: sed opere et veritate. Tertium est secreti ami-
ci participare. Prima duo pertinent ad meritum: hoc tertiu-
m est p̄egustatio p̄mij/ quando dominus in oratione reuelat

secreta sua: et dat consolationes suas. Osee. i. c. Et ducam eam in solitudinem: et ibi loquor ad cor eius. De hoc dicitur: *** Vos autem dixi amicos:**

Moraliter *

moriluhur in proprietate. Et habet de hoc Iosue. viij. a. de

achor. s. q̄ tulit de anathemate hiericho: Et dicit in eodē. viij. d. q̄ tulit palliū cocineum valde bonum: et ducentos siclos argenti: regulam quoq̄ auream: Per que designantur tria genera proprietatum in religiosis: in vestibus inordinatis: in pecunia: i libris. Dilectio ergo dei facit huiusmodi abnegare.

Dilectio sul facit vt abneget se: sicut quād aliquis castrum habet quod non tenet de aliquo et diligat illud et timeret perde-

re: quando non potest illud defendere per se: accipit illud ab aliquo potente faciens et homagium vt iuuet eum. Dicit au-

tem communiter: bonum castrū custodit: qui corpus suum cu-

stodit. Dico autem q̄ multo melius castrum custodit qui vo-

luntatem suam et cor custodit: quā si nō habeat: inimicus no-

ster diabolus nihil potest contra nos. Unde Ps. De expe-

ctatione. Et auerūt peccatores vt perderent me. Numeri. xxi. f. Ignis

egressus ē de esebon: qđ interpretat cogitatio mēroris: et flama de seon: quod interpretatur germin voluntatis. Ponat ergo

claustralis castrum voluntatis in manu alterius: nunq̄ enim peccabit qđlū habebit castrum illud in alterius custodia: sed

diabolo temptati dicere poterit: vade ad p̄glatum meum qui castrum illud possidet et clauem habet. Sed quidam sunt qui

statim quando cōmiserunt suum castrum ali⁹ et ficerunt homa-

giūm: volunt illud rehahere. De quibus beatus Berñ. Quid

semel vos nobis cōmisiſtis: quid iterum de vobis vos intro-

mitetis: Dilectio proximi facit suos abnegare: sicut quando

guerram habet aliquis et timeret ne amici sui aliquid amittant

si se cum eo teneant abiurat eos: vel facit q̄ sui se abiurēt. Qđ

significatum est. i. Regl. xxij. a. vbi dicit danid ad regem mo-

ab: Maneat ora pater meus et mater mea vobiscum/ donec

sciam quid faciat mihi deus: Et reliquit eos ante faciem regis

Gloria autem dixi amicos: quia omnia que cūq; au-
diui a patre meo: ego homo ad opus hominū/ **C**ontra-
ta feci vobis. Tera enim amicitia apparet in reuelatione se-
cretorū. Unde Amos. iij. b. Non facit dominus verbū nisi
reuelauerit secretū suū ad seruos suos prophetas. Gen. xvii.

c. Num celare potero quicq; abraā: Sed

quid est q; dicit: **O**mnia que cūq; rē.

Contrariis em vide illud. j. xvi. c. **D**ul-

ta habeo vobis dicere: sed non potestis

portare mō. Solutio. Sicut dicit Chry-

sostom²: nihil aliud per hoc. i. **O**mnia:

et pgr hoc. i. audiui / construit / q; qm

nihil alienum a patre loqui: sed que sunt

e eius. **G**loria autem dixi amicos:
b quia omnia que cūq; audiui
c a patre meo / nostra feci vobis.
d Non vos me elegistis: sed
e egō elegi vos / et posui vos

patris: quia ho hoc maxime videtur esse

discipulorū et amicorū. i. ineffabilia. i. secreta dicere: et hac ait

digni effecti estis cōmunione. **O**mnia/ autē cū dicat/ que/

cūq; eos audire oportebat/ dicit. Augustin³ dicit: **O**mnia

que cūq; audiui rē, loqui pro tempore futuro. Dicit em

se fuisse: que scit se facturum in resurrectō: vbi beati erūt in

anima et in corpore. Et est sensus: b **O**mnia que audiui

ui a patre meo nota feci: id est nota faciā/ vobis: id est

metplū qui sum a patre: et in me omnia vobis reuelabo. In-

terlū. sic legit: b **O**mnia que audiui: ego ho ad opus

homīnū: id est omnia necessaria vobis. Solet etiā sic exponit:

b **O**mnia que cūq; audiui: id est oia que cūq; vobis no-

ta feci/ audiui a patre. Deinde ponit aliud signum siue argu-

mentū dilectionis suę/ dicens: d **N**on vos me elegis-
tis/ prius diligendo: e **S**ed ego elegi vos: id est dilec-

tioni vestre p̄cucurri. i. Job. iiiij. b. P̄ alor dillexit nos. f **E**t

posui vos: id ē plantau in me. Et seruat adhuc metaphorā

vitis. Et cati: id est

Alter Tel: e **E**go elegi vos/ de peccato: vel d̄ massa maloz: v̄l
de synagogis iudeoz separādo: f **E**t posui vos/ in gratiā

vel in apostolatu

Alter * **G**loria autem dixi amicos: quia omnia que cūq;
audiui rē. Dominus enim seipsum et omnia in se necessaria
reuelat. In hoc statu amicitia erat esatas: cum dicebat Esa.
xliij. c. Secretum meū mihi rē. P̄. Non fecit taliter omni
nationi: et iudicia sua rē. Amos. iiiij. b. Non facit dominus
verbū: nisi reuelauerit secretū suū ad seruos suos prophetas. Gen.
xvij. c. Num celare potero abraam rē. Baruch. iiiij.

a. Beati sumus israel: quia que deo placet manifesta sunt no-
bis. Sed maxima ingratitudo et proditio est quando aliquis
ad secreta amici. Ita faciūt illi q; diuinās cōsolatiōes i or-
atione recipiūt: et statim alijs ad ostentatiōē pdunt. Contra
q; dicit Proverb. xxv. a. Gloria dei est celare verbū. Iō di-
cebat esatas: Secretū meū mihi/ retinebo. s. Eccl. xxij. d. Est
cōcordatio ad amicū/ excepto cōutio et improprio et supbia
et mysteriū reuelatione et plaga dolosa. Proverb. xx. c. Et q; re-
uelat mysteria et ambulat fraudulēter et dilatat labia sua ne cō-
miscearis. Tel aliter possunt hęc tria assignari: vi mandatorū
obseruatio p̄tineat ad incipientes/ et est satis de deę p̄ceptis:
Cōsilioz reuelatio/ ad p̄ficiētes: et dicant cōsilia dñi q; abscō-
dita erant in veteri lege: q; dicit dñs Matth. v. a. Beati pau-
peres spū. Beati qui lugent rē. Nec em secreta ignorabat
mūdus: et adhuc ignorant mūdani. Tertij: id est aīg exposi-
tio ad p̄fectos et p̄uenientes. Et nota q; circa istū locū loqui
Chrys. de amore dñi: et p̄ contrariū de avaricia et amore mūdi
dices: Quia magnū qd est et inexpugnabile amor: et nō verbū
nudū oīdam⁴. Per oīa em ipse christ⁵ intīmicos existētes re-
cōciliauit: nos amici facti in amore eius: ipse incepit: nos saltē
seqmū ipsū: in p̄pū locū amat nos: nos saltē i id qd expedit
nob̄ amem⁶ eū: ipse intīmicos existētes dillexit: nos saltē amici
existēte amem⁷. Sed nos p̄traria facim⁸. Prop̄ nos em blas-
phemat d⁹: p̄pter rapinas et avaricias nr̄as or̄be terrarum

assumpit vniuersū hęc egritudo aua-
Chrys. Forte alijs rīcle et omnī detinet aias. Hiere. vij.
vestrū dicer: p̄p̄vnā. a. Amorū v̄lq; ad mālōrē rē. A chris-
quāq; dīē d̄ avaricia sto redēpti sum¹⁰ et auro seruit¹¹: christi
disputas: Utinam et dīatōez p̄fitemur et māmonē oī deside
fm vñāquāq; noctē rīo obedim¹²: et gen¹³ et delectationē et na-

turā et leges et oīa ignoram¹⁴ p̄p̄aurū. Si possem h̄ facere: v̄l
cōcupisibile aurū honoratos facit: multo nā et in forū assequē
magis celū. Sed dicet aliquis: deridetur tē et in mēsam et v̄x
inops etiā si virtuosus fuerit. Sed nō ap̄ res et amicos et filios
homies deridet: sed apud insensibiles et ir et famulos et agricos
rationales. Iō ne las et rusticos et ipsū
q; em si deriderent pauperētū et parietes
qdē te asti et accla esset possibile hāc sg
marēt qolij sapientē resonare vocē ut sal
tes ho oēs lauda: tē parū ita remittere
rēt curares: si rex mis avaricias,
terren¹⁵ te laudaret!

parū curā haberet de homīnib¹⁶ v̄lslb¹⁷ si
te derideret. Si ergo dīatōe te laudat: cur
cachadoz et canopū laudationes inquiris: Item v̄lq; quo in
gurgite vertimur: v̄lq; quo stultos et gulosos statuim¹⁸ nostros
iudices et cōsideratores: Tales. s. gulosi et stulti eōs q; in alea
lidunt et ebrios et eos q; ventri viuūt examinare possunt: vir-

• tūtē autē et maliciā neq; somno imaginari possūt: Quō ergo
tales facim¹⁹ examinatores h̄tutis: Prop̄tea nūq; queniam²⁰
ad arcē virtutis: quia inexpertis et indoctis cōcedimus nostra
iudicare. Illi ho nō fm rationē sed fm p̄p̄riā indisplisibilitā-
tē examinat et iudicant. Item Chrys. Sapientē et patientē et
omnis philosophie magistra nobis ē inopia: q; et laçar²¹ cū in-
opia viuebat et coronat²² ē: Luc. xv. f. Et iacob panē solo po-
tiri cupiebat: Gen. xxvij. d. Et ioseph in ultima inopia fac²³
et: sed non solū seruus erat sed et vincit²⁴: et p̄terea magis es
admīratur: et nō ita eū laudamus cū frumentū distribuebat
vt cum carcerē habitabat: non cum diadema circūferebat sed
cū catenam: nō cū in throno sedēbat sed cū insidias patiebat
et vendebat. Sequit: d **N**on vos me elegistis/ prius
diligendo: e **S**ed ego elegi vos: id est a culpa sepa-
raui. f **E**t posui vos: id est in statu gratiē plantau.

* Ut sic eatis bene
Tel aliter: e **S**ed ego elegi vos rē. Pr̄dicatores em Aliter
debēt esse electi: vt cōscios in vita transcēdāt: et positi. i. plan-
tati et firmi in aduersis vt oīa in partētia supent et vincāt. De
primo dicit. i. Regi. x. d. Stetit saul in medio populi et al-
tior fuit vniuerso p̄p̄ ab humero et sursum. Et ait samuel ad
omnē populū: certe videtis qē elegit dñs q; nō sit similis es
in oī populo. De secundo habef. i. Thess. iij. a. Nemo mo-
veat i. tribulatiōib²⁵ istis: Ipsi em scitis q; in hoc positi sum²⁶.
Locus ergo iustōz est tribulatio. Eccl. x. a. Locum tuū ne
dimiseris/ recedendo. s. ab eo: vel cadendo in eo: sicut malus

* miles est qui
Itē potest hoc esse thema in electione: e **E**go elegi vos Aliter
z posui vos rē. Eligit quis per cōmūnem assensum: po-
nitur per confirmationē. Et nota q; quidam non eligunt a do-
mino sed a seipso: velse ingerunt et violenter intrudit in pre-
lationem: qui dicunt Amos. vij. d. Nūquid non in fortitudi-
ne nostra assumpimus nobis cornua: Alij ab homine p̄pter
cōmodū temporale. Unde Esa. iij. a. Testimentū tibi ē pr̄in-
ceps esto noster. Et. 3. vij. b. Voluerūt eū rapere in regē: quia
laturauerat eos panibus. Alij eliguntur ex diabolo: vt qui ex
inuidia eligunt et alijs expellat: Sicut hieroboam electus
fuit: et roboam expulsa. iij. Regi. xij. c. Alij eligunt a carnes
quia nepos vel cognat²⁷. Et talis fuit abimelech: Judic. ix.
a. Considerate: quia os vestrum et caro vestra sum. Alij ell-
guntur a mundo: sicut saul. i. Regi. viij. dicitur q; querebat
asinas patrii sūt: et electus est in regem. Ita multi dicunt: iste
bene custodiet iura ecclēsię nostrę: et bene procurabit negocia
nostra: bene queret asinas nō animas: et nostra defendet: quia
potens est: vel nobilis: vel magnus placitor. Alij licet non
directe a domino eligantur: tamen aliquando a domino po-
nūtur: quando sc̄z confirmant ab alijs bona intentione. Alij
unde autem a domino eliguntur aliqui: quando ab alijs electi
bona intentione ipsam electionē habent in patientia. Sed ta-
men quādoq; non ponunt a domino: vt quando cōfirmantur
timore vel p̄cib²⁸ que fm deū petus est munērib²⁹. Sed qui-
dam a domino et eliguntur et ponuntur: De quibus P̄. Bea-
tus quem elegisti rē. Et de his dicit: f **E**t posui vos P̄. 3. 64.

3.3 3. v̄t eatis: nō dicit

Evangeliū scđm Johannem

G vitis. **a** Ut eatis: id est crescatis in virtute: sicut dicitur planta tre: id est crescere et pagines mittere. **Tūnī** Osee. xiiij. c. Iblus rami eius vi libani. **b** **Et fructū afferatis:** vel fin Chrys. feratis in operatioēs. **c** **Et fructus vester maneat in celesti retributione.**

Aliorū **G** vel in apostolūtū:

a **Et eatis:** id est extēdātī p̄ orbem **b** **vt eatis et fructum afferatis:** vniuersum fin illud

P̄s. 79. Extēdit palmites suos v̄sq ad mare. **b** **Et fructū afferatis** per couersionem hominū. **c** **Et fructus vester maneat:** id est inde habeatis gaudium et p̄mūlū eternū. **Tūnī** fin Chrysostomū. i. stabilis sit fides eoz quos cōuerteris. q. d. non solum dixerit vos sed etiam vbiqz terrarum benefici palmitib⁹ vestris et stabiles faciā. **Cōfidite ergo** qz si

Moraliter * **a** **Et se eatis/bene volēdo:** **b** **Et fructū afferatis/bene operādo:** **c** **Et fructus vester maneat/p̄seuerando.** **Istud autem** p̄oret dici p̄dicatorib⁹: in quo nota quales debet esse et quid debeat agere. Quales debet esse: quia debet esse electi et positi sive plantati. Electi: id est separati ab omni carnalitate et vanitate: plātati et firmati in veritate. Electi a malo: positi in bono: separati esse a peccato oportet qui p̄dicit peccata vitanda. **Unde Roma. iiij. d.** Qui p̄dicas nō furandū furaris; qui dicas nō mechandū mecharis; qui abominaris idola sacrilegiū facis. **Hē** Turpe est doctori cū culpa redarguit ipsum. Item qui p̄dicit bonum faciendum: debet et ipse facere: et in hoc posse esse. **Act. i. a.** Cēpit Iesus sacre et docere. **Esa. xlij. d.** Qui vides multa/nōne custodies: Item **Esa. xlviij. b.** Infrēnabo te laude mea: id est p̄dicatione/ne interreas: id est ne facias oppositū eius qd p̄dicas. **Job. xxix. c.** Circūdabis collo eius h̄nnitrum: id est p̄dicationem que ligat hominē. **Prouerb. vij. a.** Illaqueat es verbis oris tui. **Roma. v. d.** Nihil audeo loqui eorum que per me non efficit chāstus.

Aliorū ***** miles est qui dēhctur ad letum mollis casel. Sic ergo patet quales debet esse. **Quid autē** debeat agere subditur: **a** **Et eatis.** s. p̄dicādo. **b** **Et fructū afferatis** per cōfessiones audiendo. **c** **Et fructus vester maneat.** q. d. facite vt stabilis sit fructus conuersorū p̄ eis intercedendo. **Et nota** q̄ dicit: eatis in mandū. s. ad p̄dicandum: sicut iacob misit filios suos in egyptum propter frumentū. **Bei. xlj. a.** Audius q̄ triticum venundet in egypto: quare negligitis: descendite et emite. Sicut etiā moyses misit exploratores in terrā chanaan. **Numeri. xiij. b.** Cōfortamini et afferte nobis de frugibus terre. **Et nota** q̄ beniamin non iuit: quia iuuenis et ei timebat a patre. Item nota q̄ nunq̄ iuit isaac in egyptum: sed iacob sicut: in quo notatur q̄ ad p̄dicandum non debent mitti nisi maturi erate et moribus sive cōversatione. **Unde** et per beniamin qui nō mittitur sed domi tenetur/ significant iuuenes erate. Per isaac qui interpretat̄ risus/ significant dissoluri moribus et cōversatione. Item nota q̄ vñus et fratribus in egypto retinetur/ alijs redeuntibus et referentibus frumentū: per quē significant quidā p̄dicatores qui coniunctu secularium maculant et non revertunt̄/ sicut coruus ad cadaver illectus non reddit ad arcā. Sic ergo habes tria genera filiorum iacob. Unus domi retinetur: alij missi fructū deferunt: quidam ab egyptis detinet. Ille qui domi retinetur significant illos qui officio diuino et contemplationi relinquunt̄: illi qui vadunt et fructū afferunt̄/ bonos p̄dicatoros: ille qui remanet in egypto p̄dicatores secularib⁹ irretitos. Ille significant per illos tres. s. xi. mariam/marthā et laçarū. Per marthā significant penitentes vel cōtemplatiū: Per marthā q̄ ministrat̄/ p̄dicatores boni: Per laçarū infirmū v̄ligatū institutū i sepulchro carnalis voluptatis p̄dicatores in fructuosi. Dicit ergo: P̄sui vos: quod est contra illos qui officio p̄dicationis le ingenunt. **Hēre. xxij. d.** Ipsi currabant et non misi eos. **Ro. x. c.** Quomodo p̄dicabant nisi mittantur: **Heb. v. a.** Memo assumit sibi honore sed qui vocatur a deo tanq̄ aaron. **Job. xxvij. a.** **M̄quid m̄lites fulgura et ibunt et.** **a** **At ea-**

tis:

quod est contra illos qui in locis p̄sinquis et clibus rbi sunt p̄dicare volūt: nec extra procul rbi sunt ignora holpiū: Quod est cōtra illud Matth. ix. d. Circūbat Iesus ciuitates et castella. **Hēre. xxxi. b.** Annūciate in insulis que procul sunt et dicte et. **b** **Et fructū afferatis:** vel fin Chrysostomo

m̄ seratis. Quidā em̄ afferunt fructū sed nō ferunt: qui de-

um laudant de obli-

nis bonis. Quidam autem ferunt sed non afferunt: qui de bo-

nis suls deū non laudāt: sed propriā gloriam querūt: Et sunt sicut pauci/ omnia sua et fetus suos comedit quando p̄t:

sta faciunt qui mercedem suam statim querunt de suis operi-

bus. **Unde Matth. vi. a.** Amen dico vobis receperunt mer-

cedem suam. Debemus ergo ferre fructum operādo: et alios p̄ posse ad penitentiam cōuertendo: et fructum afferre et om-

nibus laudando. **Ezech. i. d.** Animalia ibant et reuerberant.

Vel aliter. Quidā mittunt fructum domino: sed nō afferunt illi. s. qui alios saluantes detrimentū sul faciūt. Sed ille affer fructum: qui se et alios saluat. **Bei. iii. a.** fin aliam litteram: Nōne si recte offeras/ recte auctem nō diuidas/ peccasti. **Bei. xxvij. a.** Offer m̄bi de venatiōe tua. Qui enim affer: cum re-

venit quā afferit. Sic docet apostolus fructum afferre. i. Ti-

moth. iii. d. Attende tibi et doctrinę: insta in illis: Hoc enim

faciens et teipsum saluum facies et eos qui te audiunt. **c** **Et** fructus vester maneat: Cōtra illos qui fructum quem fe-

cerunt statim amittunt per ostērationem et gloriationē. **Unde**

P̄s. Dedit erugini fructū eoz et labores eoz locustę. **Osee. viij. c.** Comederunt alieni robur eius. Item **Deut. xxviij. d.**

Fructus terre tuę et omnes labores tuos comedet populus quem ignoras.

* vt eatis: Nō dicit sedeat̄ vel faceat̄: sed eatis: In Aliorū

quo nota labor: ad quem eliguntur. **b** **Et fructum afferatis:** In quo notatur q̄ debet esse labor: eorum fructuosus.

Sap. iij. d. Honorū laborum gloriōsus est fructus. **c** **Et**

fructus vester maneat: In quo nota q̄ debet esse labor perseuerans et assiduus. Ad laborem ergo fructuosum et con-

tinuū vocant qui p̄ficiunt et eliguntur a deo. Ad fructuo-

sum: cōtra illos qui laborant in litibus et causis/ vel in lucris/ vel in peccatis. **Exod. xvij. c.** Stulto labore consumeris tu et populus iste et. **Eccl. x. c.** Labor stultorum affliget eos.

Item **Eccl. vij. c.** Omnis labor hominis in ore elus: et an-

ima eius non implebitur bonis. Item ad continuum laborem

vocantur: contra remissos et desides: De quibus dicit **P̄s.**

Dormitauerunt qui ascenderunt equos: id est postq̄ dignita-

tes obtinuerunt: cum tamen alibi dicatur: Non dormitib⁹

neq̄ dormier qui custodit israel. **Act. xij. a.** Segregate mihi

paulum et barnabā in opus ad quod assumpsi eos. In opus

dicit: non in oclum. Item. j. **Timoth. iij. a.** Qui episcopatu-

desiderat/ bonū opus desiderat. Et dicit Gregor⁹ in pasto-

rali. Notandum q̄ illo tempore hoc dictum est: q̄ p̄leb⁹ quis/ quis p̄erat/ primus ad martyrii tormentū quiebat: sic ergo

laudabile fuit episcopatū querere/ quando per hunc quemq̄

dubium non erat ad supplicia grauiora peruenire. **Judic. xi. a.**

Veni et esto princeps noster et pugna contra filios amon.

Ad pugnandū enim assumunt non ad pausandum. **b** **Et**

fructū afferatis/ animarū: non temporaliū. **Osee. viij. b.**

In telis aranearū erit vitulus samarię. Item. **Fructū afferatis:** non auferatis vel colligatis: q̄r subditis deberet̄ da-

re/ non auferre. Sed multi sunt tonsores/ non pastores: cum

tamen dicitur Petro: Pasce oves meas: non tonde. j. xxi. c.

Unde prelatis nostri tgis potius debet ponit in manu fale q̄

bacul⁹ pastoralis: quia ad metem sūt sunt electi/ subditos me-

tunt. **Vel.** **Fructū afferatis/ bona opa faciendo.** Sed multi

sunt q̄ nec alios facere q̄mittit bona. **Matth. xxij. b.** Nec in-

trabit nec alios intrare q̄mittit. **c** **Et fructus vester**

maneat: cōtra quosdam/ qui in primo anno plantantes bons

sunt et feruentes et solliciti circa gregem suum: sed in secundo te-

pescunt: in tertio autem omnino tepidi facti sunt. Et tunc in-

uadit diabolus gregem. **Daniel. j. a.** Anno tertio soachim

regis iude. regis

L. A.

Fructus vester manet multo magis vos. **a** **E**t quodcumq[ue] petieritis **r. c.** q. d. dico vt fructum afferatis: vt sic merito operum & laborum exaudiamini. **E**t hoc est: **E**t quodcumq[ue] petieritis patrem: apud quem principia auctoritas: **b** **N**omine meo. **H**oc dicit ne credat i filio minoritas. **d** **E**t vobis: vel fin Chrysostomu deme vo bis. **A**nde dicit Chrysostom. **E**ius qui petitur est facere vel dare: si ergo petitur pater: qualiter filius dat vel facit? **R**espō demus: vt discas quoniam non minor filius sed equalis. **E**t habetur simile. **s. xiiij. b.** **Q**uodcumq[ue] petieritis patrem in nomine meo hoc facias. **E**t nota q[ue] per multis ostendit dominus amorem suum ad eos. **P**rimo in patientendo p[ro] eis que patiebantur tunc: **i. b.** **D**aiorem hac dilectionem **r. c.** **S**econdo in dilectione secreta p[ro]ris: **i. b.** **O**nus quecumq[ue] audiui **r. c.** **T**ertio in procurando ad amicitiam: **i. b.** **N**on vos me elegistis **r. c.** **Q**uarto in largiendo eis magna bona & cōseruando fructum eorum & propagando: **i. b.** **M**olis vos vt ea in fructu **r. c.** **Q**uinto in exaudiens **L**uc. **6. f.** do eorum p[re]ces & desideria: **i. b.** **E**t quodcumq[ue] petieritis **r. c.** **O**stensa ergo sua dilectione & modi diligēti nos: exigit nostrā dicens: **d** **H**ec mādo vobis vt diligatis inuicem: sicut ostēdi vobis me diligere vos. **C**hrysostom ponit hanc litterā: **H**ec locutus sum vobis vt ametis vos inuicem. **q. d. b.** **E**cque dico vobis q[ue] animā meam pono p[ro] vobis: & q[ue] ad vos primus cucurri & alia signa dilectionis: no dico exprobando: sed magis vt in dilectionem vos inducam. **e** **S**i mādus vos odit **r. c.** **A**ugustinus. **U**er ergo se membrum supra verticē extollit: **R**eculas esse in corpore si no vis odium mādi sustinere cum capite. **T**el. **Si mundus vos odit **r. c.** q. d. dico vt diligatis inuicem: etiam inimicos diligite & sufferte: scientes: quia & ego mundus dixeri a quo tamē odia sustinui. **E**t hoc ē: **Si mādus **r. c.** **T**el alit. **P**rius monuit eos vt se diligenter: hic monet vt inimicos letatā exemplo suo tolerent. **T**el sic. **P**rius monuit eos ad dilectionem: sed quia charitas patēs est & benigna: ideo monet eos hic ad patientiā. **C**hrysostom. **P**rius ad dilectionē induxit: deinde quia p[re]secutionem pati a multis & exprobari difficile erat et sufficiēt ut animā excelsam humiliaret: & pauci existētēt turbabanti p[er]ficiētēt debētēt p[er]ficiētēt p[er]ficiētēt animas eorum dicit: **e** **Si mādus vos odit scitote. **i. re.** cogitate: **f** **Q**uia me priorē vobis odio habuit. **q. d.** no oportet dolere sed letari de hoc q[ue] odit vos iudei: q[ue] p[er] h[ab]itūtēt p[er]ficiētēt. **E**t est argumentū amoris. **s. q.** me amatis & amo vos: et ecōtrario dolere vos oportebit si diligenterem a mādo: q[ue] ho[mo] es signū amoris & cōformitas mādi. **E**nde subdit: **g** **Si de mundo fuissetis: mādus v[er]tig[es] q[ue] fuisti erati. **s. b.** **D**iligenter: quia simile applaudet suo simili & diligit. Itaq[ue] si diligenterem a mādo p[er] interiora offerretis signū & onisōne: diligenter falsa dilectionē q[ue] se falso diligis: sed vere odit q[ue] odit naturā diligēt vitiū. **S**isse. **s. viij. a.** **M**on p[er] vos odisse mādus me autē odit: q[ue] ego testimonū phibeo de illo: **b** **Q**uia ho[mo] de mādo no estis. **i. nō estis** mādanis i malitia cōformes. **i** **Sed ego elegi vos: gratias separati: **k** **D**e mādo: de quo aliqui fuissentis. **l** **D**roptere odit vos mādus. **q. d.** iustitia vestra est mādans odii causa. **m** **D**emētore sermonis mei. **A**ug. **Q**uia exemplo sui q[ue] ali⁹ melior no est: monuit ad ferēda odia mādi: subdit quare eū in hoc debeant imitari: quia s. ipse est dñs illi seruit: ideo cōmemorat q[ue] a principio sermonis ei⁹ dixerat: dicens: **A**demētore sermonis mei quē ego dixi vobis: **s. xiiij. b.** **E**t sicut tu dixi invitādo ad h[ab]ilitatē: ita & mo dico invitādo ad sultīnēdā p[re]secutionē. **E**t q[ue] est ille sermo? **E**cce! **M**ō ē seru^o **r. c.** **T**el. **Sermonis mei illi⁹. **s. sup[er]ioris: sci**************

XV.

tote q[ue] me priorē odio habuit. **E**t subdit causā: q[ue] nō **M**ō est seru^o maior dñs suo. **E**t ita si me dñm p[re]secuti sit: & vos seruos p[re]sequent[ur]: in quib[us] etiā me p[re]sequunt[ur]. **C**hrysostom⁹. **O**ndit eos celotes sui. i. imitatores maxime esse ih[esu]s. **O**ndit em̄ fuit ch[ristus] in carne p[er]gl[ori] habuerūt ad eum iudei: q[ue] ho[mo] translatū est ad eos: rursus venit bellū tanq[ue] ad heredes & imitatores eius. **E**t nō solū p[re]sequit[ur] factis sed & infidibus verbis: **U**nde subdit: p[er] **S**i sermonē meū: q[ue] sū magister: q[ue] Seruauerūt: id est obseruauerūt: vt. i. caperet me in sermone. **r** **E**t vestrū seruabūt: q[ue] estis discipuli. i. obseruabūt: fin illud **P**. **Ob** + **P**. **36.** seruabūt peccato: iustū. **I**h[esu]s em̄ de ch[risto] dicit: **M**arc. **iij. a.** et **L**uc. **xiiij. a.** **E**t illi obseruabāt eum

¶ regis iudee venit nabuchodonosor rex **B**abylōis iherusalē & obseruit eā. **a** **E**t

quodcumq[ue] petieritis patrem in nomine meo det vobis. Qui fructuosus est in operib[us] exaudirem̄ defacili in orationib[us]. **J**aco. **iiij. a.** Peritis & non accipitis eo q[ue] male petatis: vt i cōcupiscētēs v[er]bis insu[m]atis. **E**t require. **s. eo. a.** de hoc: **Si māseritis in me & verba mea in vobis manse[r]int: q[ue]cumq[ue] volueritis petetis et fieri vobis. **d** **H**ec mādo vobis vt diligēt inuicē. **C**hrys. **L**ui⁹ gratia: v[er]bi amorē ita extollit: q[ue]m in best ostēcio disci**

pulorū: hoc est q[ue] applaudit virtuti. Propterea & paulus tot de eo. i. de amore ait. **j.** **C**or. **xij.** tanq[ue] discipulus existens naturalis christi & experientia ipsius accipies. **S**equit[ur]: **e** **S**i mādus vos odit: scitote q[ue] me priorē vobis odio habuit. **N**ota q[ue] mali odit bonos multis de causis. **P**ri
ma: q[ue] sunt eis dissimiles. **S**ap. **iiij. c.** Dissimilis est alijs vita illi⁹ nos multis de causis

& imitatē sunt v[er]is eius. **E**contrario em̄ simile diligit sibi sile. **E**ccl. **xij. c.** Omne animal diligit sibi sile: sic & ois ho[mo] primū sibi. **E**t **xxvij. b.** Volatilia ad similia aggregat. **E**t hec causa nota ibi: **g** **Si de mādo esset **r. c.** i. siles mādans. **S**e cūda causa est: q[ue] odit deū eorum. **E**t hec causa nota ibi: **h** **E**t hec oia faciet vobis p[er]pter nomē meū. **E**t ibi: **M**ō priorē vobis odio habuit. **ii.** **R**eg. **iiij. a.** Facta ē longa cōcertatio inter domū dauid et domū saul. i. Inter familiā deū & familiā mādi. Tertia causa est: q[ue] corripionē ab eis. **U**nde **A**mos. **v. c.** O dio habuerūt corripiente. **P**rouer. **xv. b.** Mō amat pestilēs q[ue] se corripit. **L**ullius. **O**blequili amicos odit inimicos parit. Quarta causa est: q[ue] mādus videt se deserit & despici a bonis: & ideo indignant cōtra eos. **P**hil. **iiij. b.** **O**ia arbitratus sum vt sterco. **P**. **35.** **O**livit[ur] si affluant nolite cor aponere. **E**t hec causa noratur ibi: **Q**uia v[er]o de mādo nō estis. Mō sunt em̄ de mādo sed mādu despiciētes relinquent. Item qui mādu dicūt esse illusorem & p[er]stigatore. **i.** **C**or. **vij. f.** P[er]terit figura mādi h[ab]it. **E**t. **j.** **T**ob. **iiij. c.** **Z**ā sit mādus & cōcupiscētā eius. **P**restigiose & p[er]tendit mādus stabilitatē. Itē quia mādu ostendit p[er]itorē. **U**ni **L**uc. **xxij. c.** **J**uda osculo filii homis p[er]dis: Qd est q[ue] mādus amplectit aliquē p[er]mouēdo ad honorē. Qd significat. **ii.** **R**eg. **xx. c.** **J**oab interfecit amalam osculando. Itē quia ostendit esse mendacē in p[er]missis. **P**rouer. **xxv. b.** **M**ubes & ventus & pluie non sequētes vir glorioſus & p[er]missa nō cōplens. **P**ropter hoc ligit sicut canes domestici extraneos dilacerat: sic mādus bonos. **P**hil. **iiij. a.** **V**idete canes videntē cōfessionē. **M**ali em̄ sunt domestici mādi: boni autē p[er]grini. **U**ni **P**. **35.** **A**duena ego sum apud te & p[er]grinus. **S**equit[ur]: **i** **M**ō est seruus ma[re] dñs suo. i. nō decet mādū esse delicate sub capite splenato: **o** **Si me p[re]secuti sit **r. c.** si sermonē meū seruēt **r. c.** **I**h[esu]s ē q[ue] dī. **ii.** **R**eg. **x. a.** **Z**ulit anon fūos dauid rasitq[ue] dimidiā partē barbe eorum: & p[er]cidit vestes eorum medias usq[ue] ad nates & dimisit eos. **A**non q[ue] interficat gratis iniquus ē mādū radit dimidiā partē bonorum: q[ue] capit eos in verbis.****

Enangelij scđm

Johannem

B illi obseruabat eū. Et subdit alia cōsolationē dicens: a Sed hęc omnia odia s. cordis: psecutionē factorū: obseruatiōne verborū. b Faciēt vobis ppter nōmē meū. i. ppter odīū nōmīs meū. q. d. me in vobis odībū: et psequens sermo nē vestībū: qz me⁹ est cōtemnēt et obseruabūt. Lanto igit mīs riores qui ppter hoc

nōmē ista faciunt:

quāto beatores qui

ppter hoc nōmē ista

patiūt: Siē alibi ip-

se dicit: Matth. v. a.

Beati qz psecutionē

patiunt. ppter iusticiā.

Sed hęc omnia faciēt vobis ppter nōmē meū. i. qz me amatis: ideo vos psequens.

Sed quare odīt ip̄i nōmē tūbū: vel qz non amāt te. Ecce: c Quia nesciūt eū qui misit me. i. nō credūt me missum a patre: nec habēt verā fidēm de patre: qz si ha-

berent filiū nō odirent. Et hoc dicit in cōsolationē discipulo-

rū: qz nō solū filiū sed et patrī cōtumeliā patiūt cū eis. Nec solū

filiū sed et patrī iūlūrāt iūdēt: vnde et venia eos et excusationē

priuans. subdit etiā astiam mitigationē dicens: d Si nō

venissim⁹ tē. quasi carēt venia et excusatiōe: qz sciēter perse-

quē veritatē i vobis. Tel sic cōtinua: Abiūt me dico: sed

si nō venissim⁹ tē. Tel sic. Dixerat generaliter: Odit vos mūd⁹. Biēros psequens: sed nō specificauerat de iūdēs: ideo

specialit̄ h̄ determinat iūdēos ad qz miss⁹ ē ip̄e ch̄rist⁹. dices:

d Si nō venissim⁹ carnē assumēdo: e Et locut⁹ fu-

issim⁹ eis: docendo tam signis qz verbis et bīfīcībū. f Decatū nō haberet: Mō qz nō haberet pēctūm ante qz veniūt: sed pēctūm dicit antonomasice illud peccatū qz nō credidērūt ī ch̄ristū. Tel peccatū tē. g Hęc autē: qz veni et locut⁹ sum eis: b Excusationē nō habēt de peccato suo/ infidelitatis. Et nota qz multis modis cōsolat̄ discipulos con-

tra odia et psecutiōes mūdi. Primo exemplo sūt: ibi: Scito-

te qz priorē me odio habuit. Secundo: qz signū est int-

eratīs diligī a mūdo: ibi: Si de mūdo fuissim⁹ tē. Tertio

qz signū est virtutis odīt ab eo: ibi: Quia yo de mundo

nō estis tē. Quarto: qz de iure pati dōbet seru⁹ cū dño: ibi:

Mō est seruus maior dño suo. Quito: qz amore sui pa-

tient: ibi: Propter nōmē meū. Sexto: qz etiā in hoc iūlūrāt

patri: ibi: Quia nesciūt eū qz misit me. Septimo

qz venia carent et excusatiōe: ibi: Si nō venissim⁹ tē. Mō

em̄ parua erat cōsolatio psonare eorū supplicū: vt dicit Ch̄ry-

sostom⁹. Un adhuc subdit: h Qui me odit et patrē meū

odit. Me em̄ dicerēt: licet nō credāt in te nec diligāt: tamē cre-

dunt et diligūt patrē: et ideo excusabiles sunt: celātes em̄ patrē

et psequunt: ideo destruens eorū excusationē dicit: i Qui

me odit: sicut iūdēt: k Et patrem meū odit. i. ad modū

odītis se habet. i. eū offendit qz me offendit. Un inexcusabiles

sunt: quia et me

Moraliter *

Vestimenta eorū scindit: qz psequit eos ī factis: expoliās. s. eos reb⁹ suis. a Et hec oia p̄dicta. s. odia cordis: psecutionē verborū: b Faciēt vobis ppter nōmē meū. Hęc tria habent Luc. vi. d. Beati erit cū vos oderit oēs hoies: et cū sepauerint vos et exprobauerint et elecerit nōmē vestībū tanqz malū. ppter filiū hoies. Sille Matth. v. a. j. Pet. ii. d. Me-

mo vestībū patiak qz homicida aut fur aut maledic⁹ aut alienorū cōcupitor: si aut ut christian⁹ nō erubescat. Tel ī eo. c.

Si exprobram⁹ in noīe ch̄risti: beati eritis: qm qd̄ est honoris

glie et virtutis det: et qz est el⁹ sp̄us sup̄ vos requeſet. c Quia

nesciūt eū qz misit me patrē. In b est consolatio iustoz qz

pter filiū et patrē patiunt: nam bona causa inducit cōstantiā.

Tauerim⁹ oia facilia erūt et portabilla. Si em̄ p̄ amabili⁹ qz patiēt etiā gloria: ppter deū si qz patiak quid quē suscipit qz fensum: Nullū. s. malop. Si em̄ ip̄e ch̄rist⁹ rem exprobabi-

lissimā videlicet crucem gloria vocabat: multo magis nos ita

disponi oportet. Un Gal. vi. d. Bibi absit gloria nisi ī cruce

dīt tē. Ro. v. a. Mō

solū aut sed et gloria,

mur in tribulatiōib⁹.

Eccī. xxiij. d. Da-

gna gloria sequi do-

minū. Item Ch̄rys.

Ci quid patimur in

delectabile: non labo-

rem sed et coronam oportet cogitare. Sicut negotiatorēs nō

solsi pēlagus sed et lucra reputant: sic et nos cēlū in tribulatiōne: si onerosum fuerit in opibus dare: traduc mentem ad

messem ex semie: si dura videbit tibi virtus: oponas ei⁹ vultui

pmissop magnitudinē. Itē Ch̄rys. Qualiter nō incōueniēt

est nos quidē ad mēsas sedere ridentes et voluptates: paupes

vero et biūa transtutes audire v lulantes: neqz nos cōuertere

ad eos v lulatum: sed et grauari et indignari p̄ta eos et decep-

res vocare: quid dicas o homo ppter panē vnu quis decep-

one cōplicat: Utiqz ait: Propter hoc ḡ maxime misericordia cōsequat: et ab hac necessitate erpiat. Si ho nō vis dare sal-

tem ne cōuertieris: si nō vis soluere eius naufragiu⁹ ne impel-

las in baratrū: excogita qz cū expuleris in opē: qualis erit tibi

deus. Qua em̄ mensura inēsaureritis remetis vobis: Luc.

v. f. Excogita qualit̄ pauper cōtritus abiūt: inserius incur-

uatus lugēs cū inopla etiā tuo cōuictio pculiss. Si em̄ etiam

mendicare maledictionē vos ponitis: perente elemosynā non

suscipere et contumeliā suscipiente abire: intuere quātam tem-

pestatē et dolorē facit v̄sq̄ quo feris assimilati sumus: et natu-

ra ipsam ppter avariciā ignoram⁹. Excogita diem illā quādo

presentabimur ante tribunal ch̄risti: et cum dep̄recabimur mis-

ericordiā: quādo et in mediū ducens pauperes suos ch̄rist⁹ dī-

cet ad nos: quoniam propter panem vnum et obolum vnu tan-

tam in animab⁹ ip̄orum pauperū fecisti angustiam et fluctu-

ationē. Matth. xxv. d. Qd̄ vnu ex minimis meis non fecisti

z. Item Ch̄rysostom⁹. Quā excusationē habemus cum ip̄e

quidē nobis cēlū pmissit: nos autem neqz ei panem tri-

busimus: cum ip̄e quidē tibi solez oriri faciat: et omnis crea-

ture tribuat ministrationē: tu v̄o neqz vestimentū ei des: etiā

vestimentū supfluū neqz tectū. Et quid dico: tectū: solē et crea-

turam: immo et corpus propriū tibi aposuit et sanguinē pre-

ciosum dedit: tu v̄o neqz calicem aquę das ei. Sed dedi semel

ait quis. Sed nō est hoc misericordia. s. dare semel: donec em̄

habens aliquid eius non sufficeris: nōdū omnē complesti:

quia et virgines lampades habent oleum: sed nō

copiosum: Matth. xv. a. Item Ch̄rysostom⁹. Oportet

etiam si ex tuis tribueres neqz ita parcum esse: nunc autem ea

que sunt dominatoris dans: cuius gratia pusillanimis es. j.

Paral. xxix. d. Tua sunt omnia: et que de genitū tua accep-

imus dedimus tibi. Item Ch̄rysostom⁹. Dicam causam hu-

ius inhumanitatis: avaricia hec est. Qui enim ab avaricia dī-

cit lucrari consumere et largiri non nouit. Qui enim aliena

rapit: qualiter sua erogabit: Eteni canis meditās carnes gu-

stare: custodire non ultra potest gregē. Propterea tales etiā

interficiunt pastores. Sequitur: d Si non venissim⁹ et

locutus fuissim⁹ eis: peccatum non haberent z.

Hoc est cōtra litteratos ad quos venit dominus per benefi-

cia: et loquit̄ eis per scripturas. Unde improperat eis. Pro-

verb. i. c. Extendit manū mēā in largiendo redditus quos

habetis. Despexitis omne consilium meū: et increpationes

meas neglexistis in scripturis. s. Sed timeat qd̄ sequit: Ego

quoc̄ in interitu vestro ridebo et subsannabo z.

g Hęc autē excusationē non habent de peccato suo:

quia peccata litteratorū conuertunt̄ quasi in peccati in spi-

ritū sanctū: eo qz vident̄ peccare ex cōsta in illicia: Luc. xij.

f. Servus sciens z. v. Pet. ii. d. Mētius era illis nō cognō-

scere viam iusticie qz post agnitionem retrosum conuerti.

* Si opera nō fecissim⁹

Gsunt: quia et me et in te patrem offendunt. Et adhuc ostendit quod ex malitia eum oderunt: quia non solum verba dixit sed operas fecit quod nemo aliud fecit. Unde dicit: a) Si opera non fecisse in eis. Glo. Non inter eos vel coram eis sed in eis: quod eos sanavit: per quem debuerat eum amare: non odire. b) Quem nemo alius fecit:

ut quod paucit tot milia de panibus paucis: b) vii. b. quod super aquas fuit: et petrus ire fecit: Matth. xiiij. c. et alta buiustimodique papa auctoritate fecit.

c) De ecclesiis non haberent: illud magnum infidelitatis est.

Ps. 34.

Chrysostomus. De/

struit excusationem eorum: a sermonibus enim tribuit doctrinam: Et nunquam sic locutus est homo. b) vii. g. Adiecit et eam quae est ab operibus in legem moysi: Deut. Deut. xvij. d. Si ta xviij. Qui ab illo qui hoc facit et dicit per citia cogitatione respone suaderi vniuersos insit: cum ad pietatem deris: quoniam possunt ducat et miracula tribuat maxima: et non intelligere verbum quod simpliciter signa: sed quod nullus alius fecit. Et de hoc etiam ipsi fuerunt testes: omnibus: hoc habebitis sic. Et nunquam sic apparuit in Israele. Et ita secundum. Quid in nomine domini. Secundo non est auditum ut quis aperuerit oculos ceci grati. b) ix. f. Item de laetate euenerit: hoc doctero. c) Et mirificationis modus minus non est locutus. d) Nunquam autem et videbunt illa opera: e) Et tunc oderunt me et patrem meum: quia impugnant veritatem quae est eadem in me et patre: vel in quo offenditur pater et filius. Confirmat autem quod dixerat per scripturas: dicitur: f) Sed ut impleat sermonem. Et ponit illi ut persecutiue siue euerit. g) Qui in lege eorum scriptus est. i. in lege eis data: vel. i. in psalmis. h) Quia odio habuerunt me gratis: id est sine culpa mea: vel sine causa: vel sine utilitate sua. Augustinus. Gratias odit: qui nullus ex odio commode querit vel incommode fugit. Sic impudenterunt christi. Sicuti iusti diligunt gratis: non propter alium sed propter ipsum. Chrysostomus dixit causam odiosum. nequitiam eorum. Sed neque in hoc stat: sed et prophetam inducit hoc idem antiquitus resonantem et dicentem: quoniam. i. oderunt me gratis. Sic et Paulus facit: Roma. xi. Multis enim admirantibus quare iudei non crediderunt: prophetas inducit predicationes antiquitus et causam ostendentes: quoniam nequitas eorum et despectio infidelitatis fuit eis causa. Sequitur: i) Cum autem venerit paracletus quem ego tecum. Chrysostomus. Poterant dicere discipuli: si sermonem tuum seruaverunt et nostrum seruauerunt: ut tu dicas: si te persecuti sunt et nos persequenti: si signa viderunt in te quod nullus fecit: si verba audierunt quod nullus dixit: et nihil profecerunt: si patrem tuum odiunt et te cum illo: qualiter igitur nos immittis ad eos: qualiter nos fide digni erimus: qualiter attendent nobis qui eiusdem sunt tribus et generis nobiscum: Et igitur non haec cogitantes turbentur: vide quam inducit consolationem: cum venerit paracletus quem ego tecum. q. d. Ille dignus fidei testis erit: ideo vocat eum spiritum veritatis: non spiritum sanctum. Ideo etiam dicit: qui a patre procedit: quasi qui omnia certissime nouit: sicut ipse dicit quoniam noui unde venio et quo vado. Et nota verba singula: i) Cum autem venerit sponte ut deus: non credat minor: quia missus. k) Paracletus: id est consolator. Hoc dicit: ut sit fiducia consolationis: vel aduocatus: ut sciant quod vincunt in causa contra iudeos. l) Quem ego mittam vobis. Ecce quod filius mittit spiritum sanctum sicut pater. Unde etiam dicit spiritus filii. Gal. iiiij. a. Misit deus spiritum filii sui in corda vestra tecum. Item i. Pet. iiiij. c. Quis est eius spiritus super vos requiescat. Item Roma. viij. b. Si quis spiritum christi non habet: hic non est ei. m) A patre. Filius dicit mittere a patre a quo habet

esse. Christus non habet a patre: et dicit: Ecce non adhuc pater solus: sed et filius est qui mittit spiritum sanctum. n) Spiritum veritatis. Hoc dicit ut sit fiducia predicationis. Tunc veritatis: contra umbras legales. Tunc veritatis: quasi non vos decipiet. o) Qui a patre procedit: Ecce quod et pater mittit. p) Ille

me gratis. Cum autem venerit paracletus quem ego mittam vobis: non habent: Hunc autem et viderunt et oderunt et me et patrem et patrem meum. Sed ut implete s sermo qui in lege eorum scripsit est: quia a odio habuerunt. b) ptus est: quia a odio habuerunt.

testimonium perhibebit de me: non solum apud vos: sed apud iudeos: sicut contra eos manifestatione signorum que in aduentu spiritus sancti facientur in nomine meo. Unde subdit: q) Et vos apostoli per eum illustrati et confortati: r) Testimonium perhibebitis de me: quod modo non auderetis. Isa. xliij. b. Vere vos testes mei dicit dominus. Et bene poteritis testimonium perhibere de me: quod audistis meam doctrinam et vidistis vitam: s) Quia ab initio meae predicationis: t) Nesciis estis. Chrysostomus. q. d. vos habebitis creditatem et fidei digni eritis: et per aduentum spiritus et quia mecum morari estis: quod non ab aliis sed a meipso audistis. Ex hoc enim et ipsi discipuli certificant et confirmant sermonem suum dicentes: Qui manducavimus et bibimus cum illo: sicut dicit Petrus Acti. x. f. Hoc eum manifestum fieri non omni populo: sed testibus praeordinatis a deo: nobis qui manducavimus et bibimus cum illo. Item Acti. iiiij. d. Non possumus quod audiuvimus et vidimus non loqui. Item. j. Job. j. a. Quid fuit ab initio quod audiuvimus quod vidimus oculis nostris: quod perspeximus et manus nostrae correctauerunt tecum. Item Lucas in prologo: Sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt sermonis.

* a) Si opera non fecisset in eis tecum. Deut. iiiij. a. Moraliter En populus sapiens et intelligens gens magna: nec est alia natione tam grandis quam habeat deos approbinquantes sibi sicut deus noster adest electis obsecratis nostris. Item Deut. j. e. Portauit te dominus deus tuus ut solet homo gestare parvulum filium suum in omni via qua ambulasti. Litteratos enim quasi tenendo manus eorum portat: quod sine labore habet bona ecclesia. Alii enim laborant et nos in labores eorum introsumus. b) Quia odio habuerunt me gratis. i. sine causa: quod in nullo possunt coqueri de domino. Isa. v. b. Quid est quod amplius debui facere tecum. c) Cum venerit paracletus quem ego mittam vobis a patre tecum. Hic notans quedam in aduentu spiritus sancti. Venit enim ad consolandum: ideo dicit: paracletus. Venit etiam ad docendum: ideo dicit: spiritus veritatis. Venit etiam ad phibendum de filio dei testimonium: ideo dicit: iste testimonium perhibet de me. Consolatur autem nos in tribulationibus nobis assistendo. Unde Ps. 6. Cum ipso sum in tribulatione. Isa. xliij. a. Cum transferis per aquas tecum ero tecum. Item cum ambulaueris in igne non combureris. Per aquam et ignem intelligit temptationem persecutionis et aduersitatis. Item. b) Et ego rogabo patrem et alium paracletum dabit vobis: ut maneat vobis in eternum. Et postea. Apud vos manebit: et in vobis erit. Item consolatur in tribulationibus refrigerium praestando. Dasi. iiiij. c. Fecit me deus fornacis quod ventus rosas flante. Item mente dulcedine celesti inebrando. Ecc. xliij. c. Spiritus meus semper mel dulcis. Item ipsas tribulationes dulcedine respurgendo. Deut. xxxij. c. Inundationes maris quasi lac lugur. Item utilitatem ipsarum tribulationum intercessione ostendendo: si ille qui dicebat: Si exurgat aduersus me pluvia in hego sperabo. b) eo. a. Purgabit eum ut fructus pluviae afficeret. Item audacia et fortitudinem prebedo. Job. xxxix. c. Numquid precepisti equo fortitudinem: aut circuitalis collo eius hincum? Ps. 90. 29. 33. 5. 3. Hec locutus sum vobis